

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

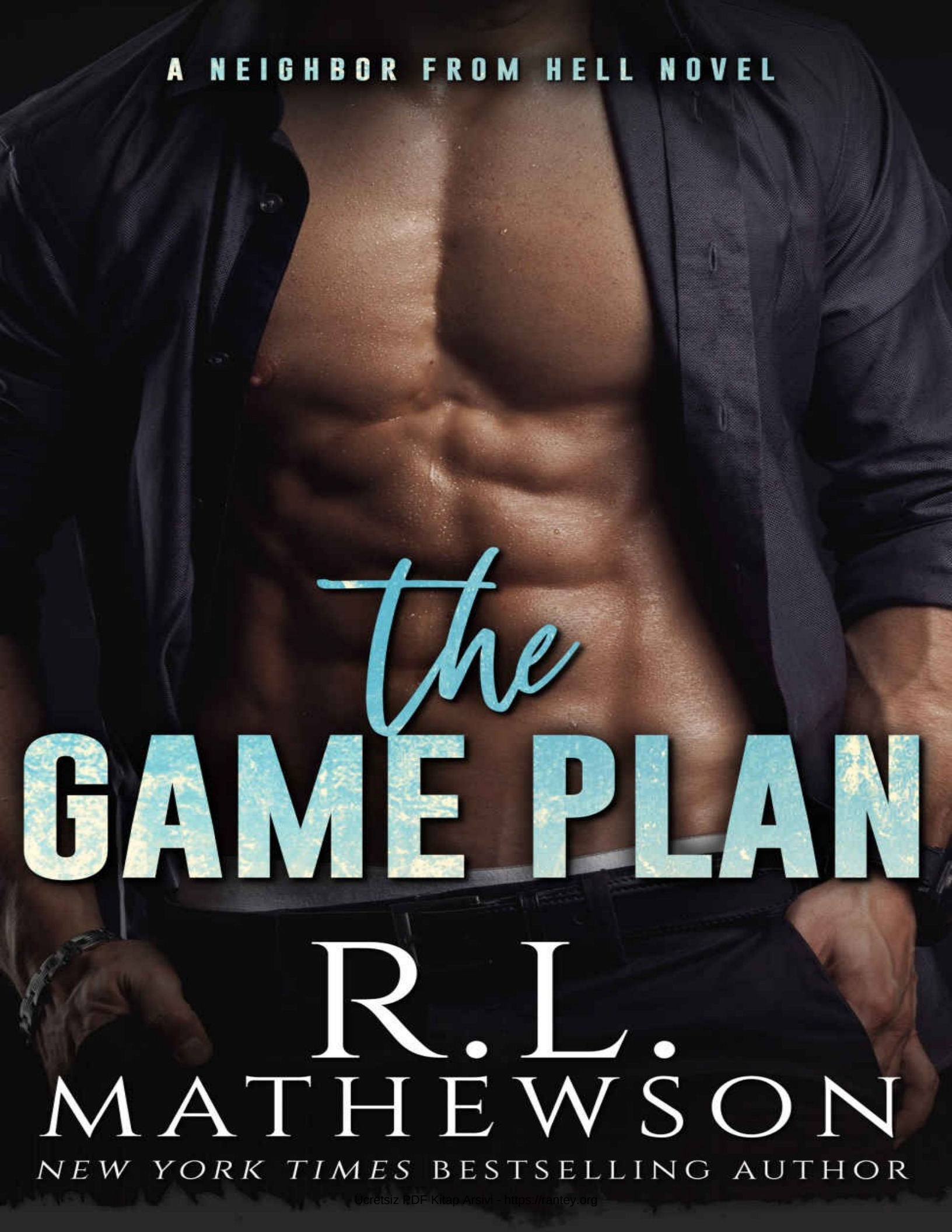
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



A NEIGHBOR FROM HELL NOVEL

the
GAME PLAN

R.L.
MATTHEWSON

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

BRADFORD SOYAĞACI

Timothy ve Regan Bradford'un çocukları:

1. Jared, Megan ile evli, oğulları Jason Bradford, (eşi Haley) Cole, Elizabeth, Joshua ve Hunter'ın babası.
2. Sarah, vefat etti. Oğlu Trevor, Zoe ile evlendi ve Jonathan, Sebastian, Mathew ve Jessica'nın babası oldu.
3. Mary ile evli olan Ethan'ın çocukları Duncan (Necie ile evli), Danny (Jodi ile evli), Lucifer (Rebecca ile evli), Kenzie, Arik, Garrett, Reese (Kasey ile evli, Mikey adında bir çocuğu var, ikiz erkek ve bir ikiz daha yolda), Darrin (Marybeth ile evli, üçüz kızları var) ve Aidan.
4. Mark, Jessie ile evlendi, oğulları Reed ve Matt.
5. Ryan, Amanda ile evli, çocukları Eric ve Theo.
6. Shane, Caylee ile evli, oğlu Devin (Dustin ve Abbi'nin babası)
7. Thomas, Heather ile evli, kızı Nikki.

JAMES AİLESİ

(BRADFORDLAR'IN KUZENLERİ)

Wes ve Beth Bradford tarafından yetiştirildi:

Boşanmış olan David James, Rory (Connor ile evli, iki çocuk), Bryce, Johnny, Craig, Brian ve Sean adlı çocuklarını tek başına büyötmüştür.



BÖLÜM 1



"**I** karımı seviyorum."

"Evet, ama-" Jodi söylemeye başladı ama sözü kesildi.

Kira kontratından neden umutsuzca serbest bırakılması gerektiğini açıklayamadan bir kez daha.

"Karımı seviyorum," dedi ev sahibi ve kendisi kadar cinayet işlemeye yakın olduğundan şüphelendiği adam Trevor Bradford, beş dakika önce evine geldiğinden beri yüzüncü kez vurguluyordu.

Jodi koltuğunda kıpırdanırken hayal kırıklığına uğramış bir şekilde içini çekti ve iri yarı ve temelde düzgün bir adam olan bu adama, kira kontratından on ay erken çıkmasına izin vermezse kuzenini çıplak elleriyle öldürmekten korktuğunu açıklamanın başka bir yolunu düşünmeye çalıştı. Tam bir itirafın daha sonra geri dönüp onu kışından ısıracağından oldukça emin olduğu için Jodi, kira kontratından kurtulmak için daha ince bir yol izlemeye karar verdi.

Jodi sakin ve etkili bir şekilde, "Kira kontratımdan çıkmam gerekiyor çünkü kuzenin bir pislik ve hayatımı cehenneme çeviriyor," diye açıkladı ve kendisini kızdırmak için elinden geleni yapan bu iri yarı ve son derece sinir bozucu piçi öldürmek için yirmi dokuz farklı yol düşündüğünü söylemeyi ihmal etti.

Trevor, on sekizinci yüzyıldan kalma küçük mutfak masasının karşısından onu incelerken bir an için hiçbir şey söylemedi

Büyük Büyükannesi Rose'dan miras kalmıştı. Gözdağı vermeyi reddederek aynısını ona yaptığında, gözlerini değerlendirci bir tavrıla ona dikti. Gözdağı vermenin işe yaramayacağı belli olunca başka bir taktik denedi.

"Hangi kuzen?" Trevor sandalyesinde arkasına yaslanırken cahil numarası yaparak sordu. Sandalye Trevor'ın ağırlığını taşımak zorunda kaldığı için inlediğinde Jodi yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu. Tahmin etmesi gerekse, Trevor'ın iki yüz kilonun üzerinde olduğunu ve her bir zerresinin saf kas olduğunu söylemesi gerekirdi. Zavallı sandalyesinin baskı altında çatlamadan önce daha ne kadar hırpalanmaya dayanabileceğinden gerçekten emin değildi.

Yeni maaşıyla Wal-Mart'tan ucuz bir çakmayla değiştirmeye parası yetmeyeceği için muhtemelen birkaç gün moralini bozacaktı. Yine de, eğer bu kira kontratından kurtulmak ve sinir bozucu piçten uzaklaşmak anlamına geliyorsa, o zaman sineye çekmesi ve kayıpla başa çıkması gerektiğine karar verdi Jodi.

"Hangisi olduğunu biliyorsun," diye ısırđı, kuzenlerinden hangisinin onu geri dönüşü olmayan bir noktaya sürüklediğini çok iyi bildiğini biliyordu.

Trevor, "Burada daire kiralayan beş kişi var," diye belirtti. "Korkarım biraz daha açıklayıcı olmanız gerekecek."

Gerçi burada kiracı olan kuzenlerinin hepsi kibirli piçler gibi görünüyordu ama sadece bir tanesi tam bir pislikti. Kuzenlerinin geri kalanı onu eğlendiriyordu ve evet, canını sıkabiliyorlardı ama cinayet işlemeyi düşünecek kadar değil. Bu tepki sadece ve sadece bir adam için ayrılmıştı.

Danny Bradford.

Aslında bu biraz komikti çünkü buraya taşınmadan önce kendini bir barışsever olarak görüyordu. Bir köpek yavrusunun mızımızlanması ya da kazara birinin duygularını incitmesi düşüncesi bile onu bir bardak buza vurmasına neden olurdu.

krema ve bir Lifetime filmi için histerik bir şekilde hıçkırarak ağlıyordu. Danny Bradford'dan önce hiç bu kadar sinirlenmemişti. Onunla tanışmadan önce hiç kin bile tutmamıştı. Genelde her şeyi çabucak unuttur ve kontrolü dışında olan şeylerle zamanını boşa harcamazdı ama bu, eve taşındığı ve karşısında yaşayan piçle tanıştığı gün değişmişti.

Öte yandan, son birkaç ay içinde hayatında pek çok şey değişmişti ve bunlardan bazılarının Danny Bradford'a karşı tepkisini etkilemiş olabileceğini kabul ediyordu. Ama düğününden bir gece önce terk edilmemiş, müzedeki işini kaybetmemiş, kasabanın kütüphanecisi olarak işe girmek zorunda kalmamış ve eski sevgilisi tarafından akla gelebilecek her şekilde aşağılanmamış olsaydı bile, karşısında yaşayan adama karşı her şeyi tüketen bir nefret geliştireceğinden emindi.

Kibirli, ukala, hıyar, kendi iyiliği için fazla yakışıklı, hıyar, pislik, gerçekten sinir bozucu ve hıyar olduğundan bahsetmiş miydi? Sanki onunla uğraşmak için yaşıyormuş gibi görünüyordu. Ona yaşattığı onca saçmalıkla uğraşmak zorunda kalması yeterince kötüydü, ama bunu yaparken takındığı o lanet olası ukala gülümsemesi onu sayılamayacak kadar çok şekilde sinirlendiriyordu. O gülümsemeden nefret ediyordu, muhtemelen adamdan nefret ettiği kadar değil ama ikinci sırada geliyordu.

"Danny," diye ısırdı Jodi, Trevor'a bakarak, kuzeninin onun hayatını cehenneme çevirmekten büyük bir zevk aldığını bilmiyormuş gibi davranmaya devam etmesi için sessizce meydan okudu. Biliyordu, ah, biliyordu. Onu arayıp, kuzeninin saçmalıklarına devam etmesi halinde, yüzündeki o kibirli gülümsemeyi silmek için taşaklarını tekmelemek zorunda kalacağını mümkün olduğunca sakın bir şekilde açıklamak zorunda kalmadığı bir hafta bile geçmedi.

Normalde bu aramaları yapmak zorunda kaldığında, Trevor sadece on saniye dinler, derin bir iç çeker ve sonra telefonu karısı Zoe'ye verirdi.

sahip oldukları tüm kiralık mülklerin gayri resmi yöneticisiydi. Trevor sadece son çare olarak olaya dahil oluyordu. Jodi aslında Zoe'yle uğraşmayı tercih ediyordu çünkü Zoe onu dinliyor, sempatik bir şekilde mırıldanıyor, dayanmasını söylerken ona sarılıyor ve sonra koridordan geçip Danny'nin kafasına bir tokat atıyordu.

Sonra Zoe memnun bir iç çekişle gülümseyerek arkasını dönüp giderken onu Danny'yle, onun o lanet olası ukala sırtışıyla ve bir şekilde ona meydan okuduğunu bilmekle baş başa bırakırdı. Zoe onu her ziyaret ettiğinde, Danny onu çıldırtmak için oyununu hep daha da geliştirirdi.

Geçen hafta olduğu gibi, Danny'nin kendisini başka bir restoranın teslimat yasaklıları listesine aldırmasından şikâyet etmek zorunda kaldığında, Zoe hemen yanına gelmişti. Bu kez Danny'nin kapısını çalmadan önce onunla konuşma zahmetine girmede. Danny sıcak kanatlarını yerken kapıyı açtığında, Jodi'nin belirtmek istediği gibi, Zoe içini çekti, uzandı ve Danny'nin kafasına bir tokat attı.

Danny, biri kafasına vurmaya devam etse muhtemelen kızacağı gibi sinirlenmek yerine, omuz silkti ve başka bir sıcak kanat aldı. Tam bir ısırık almak üzereyken Zoe kanadı ve paket servis kutusunu elinden kaptı, on saniye boyunca ona ters ters baktı, arkasını döndü ve yemeğini de yanına alarak hışımına uzaklaştı.

İşte o zaman Danny sonunda tepki verdi.

Bu aynı zamanda Jodi'nin postayı kontrol etmek için o anı seçmemiş olmayı dilediği andı. O daha kaçamadan Danny ona suçlayıcı bir şekilde baktı, sanki onun sosisli kanatlarını çalan oymuş gibi, yani teknik olarak, siparişi o verdiği göre sosisli kanatlar onundu.

Kapısını kapatırken tek kelime etmemişti. Bir şey söylemesine gerek yoktu çünkü o bakış her şeyi anlatmıştı. O geceyi yatakta dönüp durarak geçirmiş, daha fazla özür dileyip kendini onun bakışlarından kurtarmakla

Saçmaladı, kendine endişelenecek bir şey olmadığını söylemeye çalışırken omuz silktili ve bu kadar aptalca bir şeyi takıntı haline getirdiği için kendine kızdı. Ertesi sabah saatin alarmı çaldığında, kendini yataktan çıkarmak için tüm iradesini kullanması gerekmişti.

Otuz dakika, ılık bir duş ve üç fincan yanık kahvenin ardından evinden çıkıp toplantılar, komiteler, çocuklarla masal saati, el işi saati ve bir kitap satıcısı etkinliğiyle uğraşacağı önümüzdeki on saat için zihinsel olarak kendini hazırlarken hala kendi aptallığı için kendini tekmeliyordu. Kendisini bekleyen yoğun güne dair tüm düşünceler, bir gece önce arabasını park ettiğı yeri çevreleyen beş metre yüksekliğindeki briket duvar gözüne iliştiğinde yavaşça aklından uçup gitmişti.

İşte o noktada ya taşınması ya da iyi bir savunma avukatı bulması gerektiğini fark etti. Ne yazık ki, mali durumunun mevcut haliyle, iyi bir savunma avukatı söz konusu değildi ve taşınmak da öyle. Kira kontratını erken bozmayı göze alamazdı ve yeni bir dairenin ilk ve son aylık kirasını karşılayacak kadar parası yoktu.

Şu anda elinde çok fazla seçenek olmadığından, kira kontratından kurtulmak için konuşmaya karar verdi. Aslında bu konuşmayı Zoe'yle yapmayı umuyordu çünkü Zoe muhtemelen kavga etmeden kira kontratından çıkmasına izin verecekti. Eğer Trevor bir saat önceki telefon konuşmalarına kulak misafiri olmasaydı, çoktan yeni bir daire arıyor olacağından emindi.

Trevor, "O piçi öldüreceğim," diye mırıldanırken ellerini kabaca yüzüne sürdü.

Jodi yardımsever bir tavırla, "Eğer bunu yaparsan, kalmaya istekli olurum," dedi.

Adam sandalyesinde arkasına yaslanırken kıkırdadı ve Jodi sandalyesi yine protesto edercesine inlediğinde yüzünü buruşturmamak için elinden geleni yaptı. "Senden hoşlanıyorum, Jodi. Kirayı hiç geciktirmiyorsun. Sen

Daireni temiz tut ve sorun çıkarma ama kira kontratından çıkmama izin veremem."

"Neden?" Jodi alt dudağını dişlerinin arasında sıkarak sordu.

"Çünkü sen taşınırsan, karım da buraya başka bir şerefsiz kuzenimi getirir," dedi ağır bir iç çekiş ve çaresiz bir omuz silkişle.

"Danny'den daha kötü olamazlar. Yani-"

"İnan bana, öyleler," dedi Trevor, otururken sözünü kesti ve hareketiyle sandalyenin uğursuz bir şekilde gıcırdamasına neden oldu. "Kiranızı ayda yüz dolar azaltsam nasıl olur?"

"Kalmak için mi?" diye sordu, evet deyip teslim olmak istiyordu.

Bankada fazla parası yoktu ve aslında iyi bir maaş alıyor olsa da, faturalar ödendikten sonra ay sonunda fazla parası kalmıyordu. On beş bin dolar borcu, eski nişanlısının ona bir türlü geri veremediği veda hediyesiydi ve o bu güzel hediyeği geri vermeyi çok istiyordu. Onun adına bir kredi kartı hesabı açtırmayı kabul etmekle aptallık etmişti ve polis departmanına göre yasal olarak boşalttığı banka hesabına erişimine izin vermekle daha da aptallık etmişti, hem de onunla evlenmeye zorlanamayacağı haberini kamuoyuna açıklamadan sadece birkaç saat önce.

"İki yüz mü?" Trevor biraz çaresiz bir ses tonuyla teklif etti.

"Kira kontratımdan çıkmama izin verseniz daha ucuza gelmez mi?" diye sordu, Danny Bradford'a on ay daha katlanmak anlamına gelse bile evet deme dürtüsüyle mücadele ediyordu.

"Üç yüz dolar," dedi Trevor, sormadığını fark etti.

"Üç yüz dolar mı?" Jodi onu yanlış duyduğundan emin bir şekilde tekrarladı.

"Anlaştık," dedi Trevor sert bir baş hareketiyle ve ayağa kalkıp kapıya yönelirken, onu orada oturmuş ne olduğunu anlamaya çalışırken bıraktı.

"Bekle, ne anlaşması?" diye sordu, sandalyeden kalkıp kapıya koşmak ve adam kaçmadan önce kapıyı engellemek için çabaladı, ama ne yazık ki kısa bacakları bunu başaramadı.

Trevor kapıyı açmış, koridorun yarısına gelmişti ki kız ona yetişebildi, en azından bir metre kadar yaklaşabildi. "Bekle!" dedi, bunu tartışabilecekleri kadar uzun süre durmasını umarak.

Trevor mahcup bir gülümsemeyle öyle yaptı ama arkasını dönüp yanından geçip gittiğinde rahatlaması kısa sürdü. Ne yaptığını sormadan Danny'nin kapısını yumruklamaya başladı. Saniyeler sonra ve ne yazık ki o dairesinin güvenliğine geri dönmeden, üzerinde sadece kot pantolon olan ve duştan yeni çıkmış gibi görünen Danny, nemli saçları, omuzlarına doladığı havlusu ve koridor ışığının altında parlayan iri kaslarıyla kapıyı açtı.

Bu işin nereye varacağı konusunda gerçekten kötü bir hisse kapılan Jodi, daha önce dairesine varmayı umarak bir adım geri çekildi-

"Ow!" Danny başının üstünü ovuşturarak "Ah!" dedi. "Bu da neydi böyle?" diye sordu, bakışları kuzeninden uzaklaşıp tam da on altı saat sonra işe gitme vakti gelene kadar saklanmayı planladığı dairesine geri dönmek üzereyken kuzeninin üzerine inerken.

"Pislik gibi davranmayı bırak," dedi Trevor başını sallayarak ve arkasını dönüp çıkışa yöneldi, ancak durup omzunun üzerinden, "Hâlâ yemeğe geliyor musun?" diye sordu.

"Saat kaçta?" diye sorarken Danny'nin gözleri onu hiç bırakmadı.

"Altı," dedi Trevor ve kuzeniyle ilgilenmesi için onu bırakıp kapıya doğru ilerledi. "Tatlı getirin!"

Danny cevap vermedi ve Trevor da onun cevap vermesini beklemeden kapıyı açıp dışarı çıktı ve Jodi'yi oldukça garip bir durumda bıraktı.

"Yine mi bana sataştın?" Danny odaklanmayı zorlaştıran o derin sesiyle sordu.

Bu ona aynı zamanda ondan ne kadar nefret ettiğini de hatırlattı.

Onun yüzünden bütün gece uyumamıştı. Şimdi ise yorgun, huysuz ve kuşkusuz şirretti ve kütüphanenin yenilenmesi için bir ayını alan teklifi on dört saatte ve ücret almadan yeniden yazmak zorundaydı. Tüm bunların nedeni, Belediye Meclisi'nin ilk teklifin kütüphanenin ve çalışanlarının önemini yeterince ifade etmediğini düşünmesiydi; yani kütüphane tadilatı için ayrılan bütçeyi on bin dolar aşağı çekmenin bir yolunu bulması ya da kütüphaneyi kapatmak zorunda kaldıklarında yeni bir iş aramaya başlaması gerekiyordu.

"Bilgin olsun diye söylüyorum," diye ısırdı Jodi, ona doğru bir adım attı ve ona ters ters bakarken kendisinden bir metreden ve yüz kilodan fazla kası yokmuş gibi davranarak, "Kira kontratımdan çıkmak istiyordum. Bu seni ilgilendirmez."

Nedense bu onu eğlendirmişe benziyordu çünkü kaşları anında çatıldı ve yerini, avucunun onun yüzünü tokatlamak için can attığı o kendini beğenmiş sırıtişına bıraktı. "Bana olan hislerinden kaçmaya mı çalışıyorsun, Tink?" Danny kızın öfkesini yepyeni bir seviyeye taşıyarak sordu.

"Yaptı..." Jodi söylemeye başladı ama parasının yetmeyeceğine çoktan karar verdiği savunma avukatını işin içine sokacak bir şey yapmadan önce derin bir nefes almak için kendini zorladı. "Az önce bana Tink mi dedin?" diye sordu zar zor bastırıldığı bir öfkeyle.

Ölüme ne kadar yakın olduğunun farkında olmayan Danny, omuzlarındaki havluyu alıp yüzünü ve göğsünü kurularken omuz silkmekle yetindi. "Mmmhmm."

"Bu benim adım değil," diye ısırđı, o piğten kurtulmanın yepyeni bir yolunu dūşünürken gözleri havlunun üzerinde daraldı.

"Şey," dedi, havluyu başının arkasına sürtmek için duraklayarak, "gerçekten öyle olmalı."

"Değil," diye tersledi Jodi, eğer ona bir kez daha Tink diye hitap ederse-

"Her ne kadar burada durup seninle sohbet etmek istesem de, Tinkerbelle, gitmem gereken bir yer var," dedi Danny kapıyı kapatırken göz kırparak ve onu orada öylece bıraktı, öfkeyle kaynıyordu ve önümüzdeki on ayı onu öldürmeden nasıl geçireceğini merak ediyordu.

BÖLÜM 2



"**I** Trevor büyük patates püresi kaselerinden birini uzatırken, "Kiranızı artırıyorum," dedi. ona.

"Peki neden?" Danny, kalın beyaz yapışkanın ortasına saplanmış tahta kaşığı aldı ve tabağına büyük bir miktar koydu.

Trevor köftesinin üzerine ketçap sıkarken, "Ya kiranı artırırsın ya da müstakbel karının taşınmasına izin verirsin," diye açıkladı. En azından Danny bunun köfte olduğunu düşünüyordu ama yemeği Zoe pişirdiği için hiçbir şeyden emin olamıyordu.

"O benim müstakbel karım değil," dedi Danny, patates püresi kâsesini yere bırakırken derin bir iç çekerek. "Bu saçmalığı gerçekten bırakmalısın."

"Peki o ne?" Kuzenlerinden bir diğeri olan Jason, patates püresi dolu kâseyi işaret ederek sordu. "Patates püresini uzat."

Danny kaşlarını çatarak masanın etrafına bakındı ama patates kızartmasına uzaktan bile benzeyen bir şey göremedi.

"Bu pirinç," dedi Trevor sıkıca, onlara çenelerini kapamaları ve yemeği sorgulamamaları için sessiz bir mesaj içeren bir bakış fırlatarak, ki bunu yapmayı çok istiyordu.

Ama muhtemelen gerçekten istemediği cevaplarla biteceğinden, boş verdi.

"O sadece karşımdaki daireyi kiralayan ve canım sıkıldığında ya da onu kızdırmak istediğimde kendi eğlencem için eziyet ettiğim kadın," ki bu her gün oluyordu, ama kuzeninin saçmalıklarını teşvik edeceği için bunu belirtmeye zahmet etmedi.

"Anlıyorum," dedi Jason, sesi eğlenmiş gibi çıkıyordu.

Danny bu saçmalığın sona ermiş olmasından memnun bir şekilde, "Sevindim," dedi.

"O kesinlikle senin müstakbel karın," dedi Jason kıkırdayarak ve onu daha da kızdırarak.

"Düğünü arka bahçemizde yapabiliriz," dedi Jason'ın karısı Haley, gözlüklerini burnuna geri iterken umutlu görünüyordu.

Zoe içini çekti, sos gibi görünen bir kâseyi eline alırken başını salladı ve "Bradford'larda düğün olmaz. Düğünler bir planlama yapıldığını ve gelinin istendiğini ima eder, oysa gerçekte olan şey bir kaçırılma, dehşete düşmüş bir Sulh Hakimi, hızlı bir tören ve gelin aklını başına toplayıp evliliği iptal ettirmeden önce evliliğin tamamlanması için şehir boyunca bir yarıştan ibarettir."

Trevor öfkeyle nefesini tuttu. "Hayatının en romantik gecesi olduğunu söylemiştin!"

"Ah," dedi Zoe, gözlerini kırpıştırarak, "Öyleydi," diye ekledi yatıştırıcı bir tonda ve uzanıp kocasının elini güven verici bir şekilde sıktı.

"Yalanlarını kendine sakla, kadın!" Trevor kızgın bir sesle tersledi, ama Zoe içini çekip elini çekmeye çalıştığında, hemen geri aldı ve ona suçlayıcı bir şekilde bakmaya devam ederken bile parmaklarını birbirine doladı.

Haley, "Bizim düğün yapmamış olmamız hiçbir Bradford'un düğün yapmadığı anlamına gelmez," dedi.

dışarı çıkıp bir kâse dolusu... şey, Danny bu tıknaz, berrak pembe şeyin ne olduğunu anlayamamıştı.

Jason kaseyi Haley'den alırken, "Evet, öyle, benim küçük çekirgem," dedi ve başını hafifçe sallayarak onu bir Bradford'un bile şans vermeyeceği şeylerden uzak durması konusunda uyardı.

"Bradford ailesinde son iki yüz yılda sadece üç düğün oldu," dedi Trevor ve pembe yapışkanlı kâseyi alıp tabağına biraz koydu.

"Gördün mü!" Haley, Danny'nin sos sandığı şeyi almak için hareketlenirken zafer kazanmış gibi bir sesle "Gördün mü?" dedi, ama Jason'ın başını sağduyulu bir şekilde sallamasıyla Haley bir yudum su içmek için hemen onu bıraktı.

Jason, "Ve bu evliliklerin üçü de bir aydan kısa bir süre içinde boşanmayla sonuçlandı," diye ekledi ve hem Trevor hem de Danny'den onay işareti aldı çünkü her Bradford aile geçmişini, geleneklerini ve hâlâ yasaklı oldukları ilçeleri ezbere biliyordu.

Bradford erkekleri evlenme teklif etmezdi çünkü evlenme teklifi, aşık olup aklını kaçırmadığı anlamına gelirdi. Yüzük almamaları ya da düğün planlamamaları da aynı nedenden kaynaklanıyordu, çünkü bir Bradford erkeği bunları yapacak kadar mantıklı düşünüyorsa, o zaman gerçekten aşık değildi. Bir Bradford hayallerinin kadını bulduğunu erkenden fark edebilirdi ama adam kaçırma suçlamasını göze alacak noktaya gelene kadar evliliğe hazır değildi.

Trevor tabağına biraz "pilav" koyarak, "Merak etmeyin," dedi. "Düğünden sonra Mary Teyze büyük bir parti verecek."

"Annem parti vermiyor çünkü düğün olmayacak," diye belirtti Danny, kuzenlerinin kendisini ne kadar kızdırdıklarını anlamamaları için elinden geleni yapıyordu çünkü bu onları sadece bu saçmalığı sürdürmeye teşvik edecekti.

"Şey, eğer onu Vegas'a sürüklerse ve biz de zamanında haber alırsak, biz-" Zoe umutlu bir ses tonuyla şöyle dedi

yaltaklanmamaya çalışıyorlardı.

Trevor, her zamankinden daha şaşkın görünen karısının sözünü keserek, "Vegas'a girişimiz hâlâ yasak, tatlım," dedi.

"Bekle," dedi Zoe kaşlarını çatarak. "Yasağın kalktığını sanıyordum," diyerek masanın etrafına baktı ve şüphesiz masadaki erkeklerin hiçbirinin bakışlarını tam olarak karşılayamadığını not etti.

"Orada," dedi Danny boğazını temizleyerek, "bir ya da iki yıl önce, yasağın on ya da elli yıl daha eski haline getirilmesine neden olabilecek küçük bir olay yaşandı."

"Bir dakika," dedi Haley, gözlerini suçlayıcı bir şekilde kocasına dikerek. "Geçen yıl babanın inşaat şirketinin Teksas'taki kongresine giderken Nevada'da mola vermemiş miydin?"

"Olabilir," dedi Jason, Danny'ye panikle bakarken endişeyle yutkundu ama Danny bir Bradford'du ve çenesini kapalı tutmak için kendine bahane bulmak amacıyla ağzına şüpheli yiyecekler tıkmak zorunda kalsa bile kendi kışını kurtarmak konusunda bir iki şey biliyordu. Görünüşe göre Trevor da aynı fikre sahipti çünkü birdenbire karısının yemeklerine doyamaz olmuştu.

"Ve sana televizyon ekranının altında yanıp sönen Vegas'taki acil durum kapanmasıyla ilgili son dakika haberlerini sorduğumda, bana bununla hiçbir ilgin olmadığına yemin ettin," dedi Haley, öldürücü bakışları sevimliydi ama Jason'ın ve ağzını açacak kadar aptal olan herkesin başının büyük belada olduğuna dair açık bir uyarı niteliğindeydi.

"Bir dakika," dedi Zoe ve Danny o anda Trevor'ın gerçekten sikildiğini anladı, "o geziye sen de gittin!"

Jared Amca için çalışan her Bradford erkeği gitmişti ama Danny evde özgür olduğu için bunu belirtmeye zahmet etmedi. Aslında böyle zamanlarda

Evli olmadığını itiraf etmek zorunda kaldığı nadir anlardan biriydi. Sahip oldukları her şeyle mihraba gitmek için savaşı kuzenlerinin aksine, Danny yuva kurmaya ve bir aile kurmaya fazlasıyla hazırdu.

Birkaç ay sonra otuz iki yaşına basacaktı ve hâlâ yalnızdı. Her zaman hayatının bu noktasında en azından bir çocuk sahibi olacağını düşünmüştü ama görünüşe göre hayat her zaman beklediğiniz gibi gitmiyordu. Şimdiye kadar hayatında yaptığı şeylerin yarısını yapmayı kesinlikle beklemiyordu.

Çocukken hep babasının izinden gidip tıp fakültesine gideceğini, babasının muayenehanesine gireceğini ve evleneceğini düşünmüştü ama on yedi yaşında çuvalalayınca tüm planları değişmişti. Kendini beğenmiş bir çocuktı, çok kendini beğenmişti. Sadece SAT sınavlarına çalışmasına gerek olmadığına karar vermekle kalmamış, aynı zamanda bir gece önce zafer kutlaması yapmanın doğru olacağına karar vermiş ve babasının garajdaki buzdolabından tüm biraları çalıp sarhoş olmaya başlamıştı.

Eğer babası onu banyoda yerde baygın bulmasaydı, muhtemelen alkol zehirlenmesinden ölecekti. Hastaneye kaldırılıp midesi yıkandıktan sonra, daha önce hiç görmediği kadar öfkeli olan babası onu okula sürükledi ve tek istediği bir tuvaletin yanına kıvrılıp ölmekken onu SAT sınavına girmeye zorladı.

Bir ay sonra SAT puanını aldı ve toplam 490 puan aldığını öğrendi. Sınava tekrar girebilirdi ama bu, üniversiteye kabulünün gecikmesi ve okula tüm arkadaşlarıyla birlikte sonbahar yerine ilkbaharda başlaması anlamına gelecekti. Bu puanla gururu büyük bir darbe almıştı. Bu başarısızlığın utancıyla başa çıkamayınca, Deniz Piyadeleri'ne katılabilmek için babasına bir ibraname imzalaması için yalvardı, ancak babası katılmasına izin vermeyi reddetti. Babası bir hatayı başka bir hatayla düzeltmeye inanmıyordu.

İşlerin istediği gibi gitmemesine sinirlenerek okulda çabalamayı bırakmıştı. Artık notları, ailesi, arkadaşları ya da diğer saçmalıklar umurunda değildi ve babasından uzaklaşmaya odaklanmıştı. Mezun olması gereken sabah, bir çanta kaptı, içine kıyafetlerini doldurdu, tasarruf hesabını boşalttı ve otostop çekerek şehir dışına çıktı.

Bir hafta sonra, sahte bir kimlikle bir denizci toplama merkezine girdi ve askere yazıldı. Denizcilerin onun kibirli kışını yere sermesi ve kendisi hakkında sahip olduğu tüm ukala varsayımları ortadan kaldırması bir aydan kısa sürmüştü. Onu yıktılar ve büyümeye ve bir erkek olmaya hazır olana kadar orada tuttular.

Deniz Piyadeleri'ne katılmak hayatının en aptalca kararıydı ama aynı zamanda onun için en iyi şey olduğu da ortaya çıkmıştı. Kafasını kışından çıkarmayı başardığında, Deniz Piyadelerinin olmasını istediği asker olmak için çok çalışmıştı. Kendini bir Özel Kuvvetler ekibinin başında bulana kadar çok çalışmış, rütbe üstüne rütbe kazanmıştı. Eğer omurgasına biraz fazla yakın ve sağ avucunun içinden geçen bir kurşun, onu bir yükten daha fazlası haline getirecek kadar hızlı tetik çekme yeteneğini yok etmeseydi, hala orada olacaktı.

On yıl boyunca ülkesine hizmet ettikten, hayatını kurtarmak ve geri kalanını tekerlekli sandalyede geçirmeyeceğinden emin olmak için on iki ameliyat geçirdikten sonra, eve döndüğünde kendisiyle hiçbir şey yapmak istemeyen bir babayla karşılaştı. Eğer ailesinin geri kalanı olmasaydı, gerçekten iyi olacak ve mahvolacaktı.

Annesi, kardeşleri, amcaları, teyzeleri ve kuzenleri bir araya gelmiş ve son ameliyatları atlatması için gereken her şeye sahip olmasını sağlamışlardı. Onu fizik tedaviye götürmüşler, hiçbir doktor randevusunu kaçırmamasını sağlamışlar, karnını doyurmuşlar, ona bakmışlar ve acı çok fazla olduğunda elini tutmuşlardı. Her **a d ı m d a** onun yanında oldular ve

Hasarlı askerden sivile geçişi onun için daha kolaydı ve sadece bunun için bile sonsuza dek minnettardı.

Her zaman bir akşam yemeği daveti, ona yardım etmek için her şeyi bırakmaya hazır birileri ve yalnız olmadığını hatırlatan birileri vardı. Bu onun için işleri çok daha katlanılabilir hale getiriyordu ama bazı günler...

Bu yeterli değildi.

Bazı günler, kuzeninin ona neredeyse bedavaya kiraladığı bir daireyi değil, kendine ait bir evi özlüyordu. Kendisine Haley ve Zoe'nin kuzenlerine baktığı gibi bakan bir eş istiyordu. Onu ev ev yiyen ve onu kızdırmak için ellerinden geleni yapsalar bile gülümsemesini sağlayan çocuklar istiyordu.

Hayatta olduğu ve iyi bir işi olduğu için mutlu olmalıydı, öyleydi de. Sadece hayatında işten, kitaplardan, her akşam amcasının ya da kuzeninin evinde yemek yemekten ve her gün sevimli küçük komşusunu kızdırmayı dört gözle beklemekten daha fazlası olmasını diliyordu. Kıını kaldırıp yeniden birileriyle çıkmaya başlaması gerekiyordu ama hiçbir kadına çıkma teklif edecek kadar uzun süre ilgi duymak için kendini zorlayamıyordu.

Çoğu Bradford gibi o da yatağını ısıtacak bir kadın bulmakta hiç zorlanmamıştı. Seks kolaydı, karmaşık değildi ve bir kaşıntıyı kaşımak için kullanılabilirdi. Gerçekten hoşlandığı ve yatak odasının dışında birlikte vakit geçirmek istediği bir kadın bulmak onun için bir sorundu. O sadece diledi-

Trevor, "Bence Danny ve karısına odaklanmalıyız," diyerek onu tamamen ters köşeye yatırdı.

Piç kurusu!

"O benim karım değil," dedi Danny, kendini lapa pilavdan bir ısırık daha yemeye zorlayarak.

"Henüz değil," diye belirtti Jason.

"Tanrı aşkına, o benim tipim bile değil!" diye tersledi, Tinkerbelle'den çok daha fazla kıvrımı olan uzun boylu kadınlardan hoşlandığını belirtme zahmetine katlanmadı.

Tinkerbelle güzeldi, bunu kabul ediyordu ama aynı zamanda kısaydı, muhtemelen beş-bir yaşındaydı. Minyondur, Haley'den bile daha küçüktü. O siyahı tercih ederken sarı saçları vardı. Göğüsleri küçüktü, muhtemelen C kuplarıydı, oysa o saatlerini ayırabileceği büyük göğüsleri tercih ederdi ve dürüst olmak gerekirse, onda sadece ona eziyet etme isteği uyandıran bir çocuk-kardeş havası vardı.

"Senin tipin olup olmaması önemli değil. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun," dedi Trevor, köfteden bir ısırık aldı ve fark edilir bir şekilde yaltaklanmamaya çalıştı.

"Komşum olduğu için mi?" Danny tiksintisini gizleme zahmetine girmeden sordu. Kuzenleri ona "duh" bakışları atınca, "Kızdırmaktan zevk aldığım pek çok komşum oldu ve hiçbirisiyle evlenmedim, yani Büyük Büyükbaba'nın Bradford erkekleri hakkındaki teorisinin saçmalık olduğu açık" diye açıkladı.

"Daha önce de komşuların oldu," diye onayladı Jason, "ama hiçbirinin hayatını cehenneme çevirmek için elinden geleni ardına koymadın."

"Bu onu özel kılıyor," diye göz kırparak ekledi Trevor, Zoe onu ruhunun derinliklerine kadar dehşete düşüren bir şey söylemeden önce.

"O pirinç değil," dedi Zoe, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırarak. "O fırında makarna ve peynirdi."

BÖLÜM 3



"Y "Ciddi olamazsın," dedi Greg, d a h a önce toplam üç kez çıktığı adam sonunda

Ona küçük kız kardeşini hatırlattığı için onunla çıkamayacağını açıkladı, kahvesini dikkatlice altlığa geri koyarken, büyük büyükannesinin masasını kirletirse kıcına tekme basacağını farkında olduğunu söyledi.

Jodi, Bay Tate'in teklifi yeniden yapabilmesi için kendisine verdiği notlara bakarak, "Hayır, ben tamamen ciddiyim," dedi ve küçük, köhne kütüphanelerini Louvre Müzesi'yle kıyaslamayı reddederek başını salladı.

"Greg devam etmeden önce, "Görev başındaki bir polis memuruna komşunuzu öldürme planlarınızı anlattığının farkındasınız, değil mi?" diye açıkladı.

"Ne demek istiyorsun?" diye sormadan önce ona göz kırptı.

Sinirli bir hırıltıyla uzanıp, akşam yemeği molasında uğrayacağını söylemek için aradığında hazırladığı küçük tabaktaki sandviçlerden bir tane daha aldı. İkisi de onun gerçekten de kendini kaybetmediğinden ve sonunda koridorun karşısında yaşayan piçi öldürmediğinden emin olmak istediğini biliyordu.

Erkek arkadaşlarının uğradığı zamanlar için yanında bol miktarda şarküteri eti ve bira bulundurmanın en iyisi olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti. Ya bunu yapacaktı ya da pes edene kadar açlıktan yakınmalarını dinleyecekti.

onlara kurabiye pişirdi. Pişirmek kurabiye, browni ve kek anlamına geldiğinden, zayıf yönleri, evinin her zaman misafirleri, erkek misafirleri için iyi stoklandığından emin oldu. Stresli olmadığı sürece, o zaman modası geçecekmiş gibi pişirirdi.

"O kadar da kötü olamaz," dedi Greg, daha fazla şeker almak için uzanırken derin bir iç çekerek.

"Onu öldürmenin otuz yolunu buldum," diye açıkladı Jodi sakince, adamın kahvesini yeniden doldururken.

"Aptalca bir şey yapmadan önce buradan defolup gitmen gerek," dedi Greg, sanki o bu gerçeğin acı bir şekilde farkında değilmiş gibi.

"Taşınmaya gücüm yetmez," diyen Jodi dikkatini bir kez daha notlara odakladı, ancak bir sonraki paragrafı okuduğunda tiksintiyle gözlerini devirdi.

"İyi bir işin var, Jodi. Müzeden bile daha fazla kazandırıyor. Şimdiye kadar kendi evini alabilecek parayı kazanmış olman gerekirdi," diyen Greg, Jodi'nin yüzünü buruşturmamak için elinden geleni yaparken masaya koymayı unuttuğu cips paketini görene kadar mutfağa baktı.

Jerry'nin onu terk ettiğinde ona kazık attığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Eğer Jerry'nin diğer adamları da alıp onu dövmeye gideceğine gerçekten inanmasaydı, muhtemelen ona paradan bahsederdi. Jerry'nin fazlasıyla hak ettiği dayığı yemesi anlamına gelse bile, aptallığının bedelini başkasının ödemesini istemiyordu.

"Neden babandan yardım istemiyorsun?" Greg önerdi.

"Yapamam," diye mırıldandı Jodi acınası bir halde.

Teknik olarak olabilir.

Bu konuda teknik bir şey yoktu. Eğer paraya ya da kalacak bir yere ihtiyacı olursa, babası bunu ona memnuniyetle verirdi. Annesi hâlâ hayatta olsaydı, Jodi'yi çoktan eve geri götürmüş ve kendi ayakları üzerinde durana kadar ona bakmış olurdu. Bazı günler, çok acı çekiyordu.

Pes edip yenilgiyi kabul etmek istiyordu ama sonra gururu çirkin yüzünü gösterip denemeye devam etmesini istiyordu.

"Greg, tezgâhtan cipsleri alabilmek için ayağa kalkarak, "Bir şeyler yapmalısın," dedi. Belki okula geri dönersin."

Buna homurdanmak zorunda kaldı. "Daha da fazla kalifiye olabilmem için mi? Hayır, teşekkürler," diyen Jodi, Kent Konseyi üyelerini kahraman ilan eden plaket duvarının talebini de ekledi ve bunun için kendinden nefret etti.

"Belki sen-" Greg öneride bulunmaya başladı, ancak telsizi tarafından kesildi.

"Echo doksan dört, lütfen 178 Harrison Yolu'ndaki yirmi beş vakasına cevap verin."

Jodi ayağa kalkıp hızlıca sandviçlerin geri kalanını onun için paketlerken bile kaşlarını çatarak soru sordu.

"Dükkân hırsız," dedi Greg ağır bir iç çekişle, büyük kahverengi kâğıt torbayı kadından alıp cips paketini içine tıktırırken.

"Peki, sana iyi eğlenceler," dedi Jodi kuru bir sesle, tek yapmak istediği bir paket brokolinin arkasına sakladığı çikolatalı dondurmayı alıp birkaç saat ve birkaç yüz beyin hücrelerini reality televizyonda öldürmekken dizüstü bilgisayarının başına geri oturdu. Her şey bu saçmalığı yazmaktan daha iyiydi.

"Ve komşunu öldürmemeye çalış," dedi Greg, dışarı çıkmadan önce geleneksel olarak başını okşayarak.

"Hiçbir şey için söz vermiyorum!" Jodi, bunun daha sonra mahkemede kabul edilmeyeceğini umarak arkasından seslendi.



"TEBRIKLER! ZAM ALIYORSUN."

"Hı-hı," dedi Danny, tişörtünü yüzündeki teri silmek için kullanırken, amcasının konuşmayı atlamasını bekliyordu.

ve neden kazıklanmak üzere olduğunu anlamaya çalışıyordu.

"Ve bir terfi," dedi Jared Amca, Danny'nin çok iyi bildiği o zoraki gülümsemesiyle. Jared Amca, Danny'ye bir sonraki kasabada bulunan ve tamamı erkeklerden oluşan striptiz kulübü The Hunter's Nest'in sahnesinin çöktüğünü ve Danny'nin oraya gidip sahneyi yeniden kurması gerektiğini söylediğinde de aynı gülümsemeyi kullanmıştı.

Amcasının söylemediği şey, o oradayken kulübün seçmelere açık olacağıydı. Danny bunu bilseydi, amcasının onu işi kabul etmeye ikna etmek için kullandığı Yankees biletlerini muhtemelen geri çevirirdi. Başvuranların yarısının rekabette öne geçmek için ellerinden geleni yaparken onu ve aletlerini sahne malzemesi olarak kullanmaya çalışacaklarını bilseydi kesinlikle işi reddederdi. Bu, şimdiye kadar yaptığı en rahatsız edici işlerden biriydi ve o anda, amcasının bir daha hiçbir şey için kendisini kandırmasına izin vermeyeceğine yemin etmişti.

"İlgilenmiyorum," dedi Danny, "Blade" adında bir adamın kendisini bu gece ya da başka bir gece özel bir seçme için eve davet etmesine hiç niyeti yoktu.

"Sana söylememe bile izin vermedin-"

"Çünkü ilgilenmiyorum," dedi Danny, ayağa kalkıp ofis kapısına yönelirken amcasının sözünü keserek.

"O kadar da kötü değil," diye seslendi amcası arkasından.

"O zaman bu işi yapacak başka birini bulmakta sorun yaşamazsın," dedi Danny, sekreterin masası olması gereken yeri kaplayan dosya yığınının dalgın dalgın bakarak ve amcasının ne zaman kışını kaldırıp yeni bir asistan tutacağını merak ederek. Teyzesi Megan, Haley ve Zoe genellikle her hafta birkaç saatlerini amcasının evrak işlerine ayırırlardı ama belli ki bu yeterli değildi.

"Bu iş tam sana göre!" Jared Amca ona yetişmek için acele ederken şöyle dedi.

"İlgilenmiyorum," dedi Danny, amcası onu bu saçmalık için birinci katın alçıpanını bitirmekten alıkoyduğu için, kendisine bir kuşluk atıştırmalığı daha ısmarlamaya karar verdi.

"Eğer işi kabul etmezsen, korkarım seni kovmak zorunda kalacağım," dedi Jared Amca, onun yanında sıraya girerek.

Danny, öğle yemeği için hazırlık yapmaya fırsat bulamadan bir saat önce sırada iki Bradford olduğunu fark eden kasiyerin yüzündeki korkmuş ifadeyi dalgınlıkla fark ederek, "Hı-hı, bu çok hoş," dedi.

Bir tepsi alıp doldurmaya başladığında, Danny tam o anda kışını kaldırıp yalan söylemeyi ve onlara kapalı olduğunu söylemeyi düşündüğünü fark etti. Onu suçlayabileceğinden değil. Öğle yemeğine bu kadar az kala onu kapı dışarı ederlerse, kırkı Bradford olmak üzere yüzden fazla öfkeli adamla uğraşmak zorunda kalacaktı. Bu kimsenin başına gelmesini isteyeceği bir kader değildi. Belki komşusu için, diye düşündü küçük bir kıkırdamayla.

Ona eziyet etmek çok eğlenceliydi. Muhtemelen acınası bir durumdu ama her gün onu telaşlandırmak için can atıyordu. Onun boğazına sarılmaya yakın görünmesi hoşuna gidiyordu. Nedeninden tam olarak emin değildi ama Tinkerbelle'e eziyet etmek muhtemelen yıllardır en çok eğlendiği şeydi.

"Sadece yaz için," diye devam etti amcası, belli ki bu işle onu mahvetmeye kararlıydı.

Danny, amcasının hangi yeğeniyle konuştuğunu hatırlamayacağını umarak, "Üzgünüm ama planlarım var," diye yalan söyledi.

"Saçmalık," dedi Jared Amca, gözünü diktiği fıstık ezmeli çikolatalı keki almak için onun önüne geçerek. "Bu yıl planladığın tek şey aile kaçamağı ve o da Ekim'e kadar değil. Yazın önün açık."

"Buna ne dersin?" Danny, amcasının tepsisindeki çöreği hızla kaparak sordu. "Ben sadece ne yaparsam yapayım

"Senin yaptığın bu boktan iş, benim tecavüze uğramamla son bulacak."

Amcası çöreği geri alırken öfkeyle nefesini tuttu. "Bunun için özür diledim!"

Danny bir yaban mersinli kek alırken tiksintiyle homurdandı, amcasının tepsisindeki bir şeye dokunarak zaten bir kez şansını zorladığını biliyordu ve gerçekten de bir kafa kilidiyle yerde kalmaya hiç niyeti yoktu. "Evet, çünkü bu iki yüz kiloluk bir striptizci tarafından takip edilmeyi telafi etti."

"Neden şikâyet ediyorsun anlamıyorum," diye homurdandı Jared Amca. "Dolaptaki olayı telafi etmek için sana o güzel kurabiye sepetini gönderdi."

Danny folyoya sarılmış iki köfteli sandviçi alıp tepsisine ekleyerek, "Sen de yedin," dedi.

"Acıkmıştım!" Jared Amca tepsisindeki sandviçlerden birini çalarken savunmaya geçti.

Danny, hırsız piçler hakkında mırıldandığı bir küfürle, Jared Amca'nın hemen çaldığı bir sandviç daha kaptı. Kıcını kıpırdatmazsa tepsisindeki yiyeceklere ne olacağını bildiğinden, hızla bir sandviç, beş kurabiye, iki şişe su, üç elma, bir şekerleme, bir çörek ve büyük bir cips torbası daha aldı ve dehşete kapılmış kasiyere doğru yöneldi.

Alışverişlerini hızlıca toplarken Danny, Bradford İnşaat'ın şantiyelerine hizmet veren kahve kamyonlarının sahibi olan adamın neden liseden yeni mezun olmuş ürkek kızları kamyonlarda çalışmaya gönderdiğini merak etmekten kendini alamadı. Bu biraz acımasızca görünüyordu, özellikle de genellikle iki hafta sonra bir ya da iki anksiyete bozukluğu geliştirdiklerini fark ettiklerinde işi bıraktıkları için.

Danny cüzdanını çıkarırken Jared Amca, "Anladım," dedi.

"Hayır, teşekkürler," dedi Danny ve cebinden hızla parayı çıkarıp kendi yemeğinin parasını ödedi.

"Neden olmasın?" Jared Amca bakışlarını aşağıya kaydırıp Danny'nin önce yemesi gerektiğini fark ettiği kurabiye yığınının kilitlerken sordu.

"Senin şu saçma kuralın yüzünden," dedi Danny ve tepsisini kapıldığı gibi kamyonetine doğru yöneldi, amcasının taşan tepsisi yüzünden dikkatinin dağılacağını ve peşinden gelmeyeceğini umuyordu.

Jared Amca, "Bu saçmalık değil," diye homurdanarak onun peşinden gitti.

"Evet, gerçekten öyle," dedi Danny, amcasının ikinci sabah atıştırması için kendisine katılacağı gerçeğini kabullenerek.

"Yemeğin parasını ben ödüyorsam, bir ısırık almama da izin verilmeli," diye açıkladı Jared Amca bagaj kapağının indirilmesine yardım edip tepsisini yere koyarken.

"Danny, amcasının yemekle ilgili berbat kurallarını tartışacak havada değildi ama eğer bu, amcasının onu yeni işiyle ilgili rahatsız etmediği anlamına geliyorsa, o zaman sorun yoktu-

"Pazartesi günü yeni işine başlıyorsun," dedi Jared Amca, tepsisinden ustalıkla bir kurabiye kaparak.

"Eğer bu bir yaz işiyse," diye söze başlayan Danny, amcası kurabiyelerinden birini çalma fırsatını kullanınca derin bir iç çekti, "o zaman bırak Jason halletsin. Ekstra paraya ihtiyacı var."

"Bu işi alamaz," dedi Jared Amca bir kurabiye daha çalmaya çalışırken dalgın dalgın.

Amcasını en az onun kadar iyi tanıyan Danny, "Neden olmasın?" diye sorarken tepsiyi onun ulaşamayacağı bir yere doğru itti.

"Seni ucuz piç!" Jared Amca öyle bir surat astı ki, gözlerini devirdi ve ağgözlü piç kurusuna bir kurabiye daha fırlattı. Ya bunu yapacaktı ya da günün geri kalanında onun surat asmasına katlanacaktı.

"Eee?" Amcası kurabiyenin tadını çıkarmak için zaman ayırırken Danny sordu.

Jared Amca, kurabiyeyi bir şişe çikolatalı sütle yıkamadan önce, "Yazın büyük bir bölümünde okulda çalışması gerekiyor," diye açıkladı. "Fırsat buldukça bizimle birlikte çalışacak ama Eylül'de okullar açılmadan önce yapması gereken çok şey var."

"O artık tarih bölümünün başkanı değil mi?" Danny, dün gece acil serviste midelerinin yıkanmasını beklerken Haley'nin ona Jason'ın terfisinden bahsettiğinden emindi.

Jared başını sallarken gururlu görünüyordu. "Okul tarihindeki en geç bölüm başkanı."

"Bu harika," dedi Danny dalgınca, babasının kendisinden bahsederken böyle gülümseyip glmsemediğini merak ediyordu, ama bir dakika sonra sağduyusu devreye girdi. Bırakın kendisinden bahsetmeyi, babasının adını bile hatırladığından şüpheliydi. Gerçi vnlecek pek bir şey de yoktu, diye düşündü Danny aldığı sandviçlerden birinin paketini açarken.

"Neden projeyi yürütmesi için diğer arkadaşlardan birini bulmuyorsun?" Danny, her gün işe gidip kendisine verilen projeleri tamamlayarak ve evine dönerek statükoya devam edebileceğini umarak öneride bulundu. Bir projeyi yönetmek, bir ekibi denetlemek ya da bu yeni işin getirdiği saçmalıklardan herhangi birini yapmak istemiyordu. Deniz Kuvvetleri'nde yeterince adam yönetmişti ve tüm bu saçmalıklarla işi bitmişti.

"Diğer ustabaşı arkadaşlarımlın hepsinin bu yaz ilgilenmesi gereken projeler var. Carl yatak istirahatinde olan karısına bakmak için yaz boyunca çalışmayacak ve Jimmy de geçen hafta emekli oldu," diye açıkladı Jared.

"yleyse yeni birini terfi ettirin. Aralarından seçim yapabileceğin bir sürü iyi adam var," dedi Danny, tepsisini bir kez daha amcasının ağzl ellerinden uzaklaştırmak zorunda kalırken.

Jared Amca bir sonraki yemek seçimini dşnrken başını salladı. "Hiçbiri senin kadar iyi değil. Sen de biliyorsun ki

Bir ekip nasıl idare edilir, iş nasıl delege edilir, kıcını yırtarak çalışıyorsun ve adilsin. Senden harika bir ustabaşı olur."

"Peki ya Trevor?" Danny sordu, amcasının onu bu kadar önemsemesinden etkilenmişti ama emirlere uymaktan başka bir şey yapmak istediğinden emin değildi.

"Yapamaz," dedi Jared sandviçini yerken iç çekerek, "disleksisi varken yapamaz."

Danny şaşkınlıkla kaşlarını çatarak, "Neden olmasın?" diye sordu.

Amcası, "Çünkü iş eski kütüphaneyi yenilemek," dedi ve Danny bu sözlerle artık iyi olduğunu anladı.

BÖLÜM 4



"F Siktir git!"

"Ah, küçük Danny ağlayacak mı?" Jodi duydu Trevor, kapısı sıkıca kapalı olan çamaşır odasının güvenli yerinden sordu. Bir gece, sadece bir gece, katlanmak zorunda kalmayacağı bir gece olması için dua etti-

"Siktir git dedim!" Danny, çamaşır odasının kapısı kırılarak açıldığında ve dünyada onun gününü daha da kötüleştirebilecek tek adam elinde bir sepet kirli çamaşır ve öfkeli bakışlarla içeri girdiğinde tersledi.

Trevor kıkırdayarak çamaşır odasının kapısının önünden geçmeye devam etti, kadının kendisine doğru gönderdiği panik dolu bakışlardan habersiz görünüyordu. "Yarın sabah erkenden görüşürüz, Bay Foreman!"

"O piçten nefret ediyorum," diye mırıldandı Danny, tüm dikkatini sepet dolusu giysiyi odadaki diğer tek çamaşır makinesine şiddetle itmeye odaklamıştı.

Kendisini henüz fark etmemiş olmasından yararlanmaya karar veren Jodi, boş çamaşır sepetini çamaşır makinesi bittikten sonra kullanmayı planladığı kurutucunun üzerine yerleştirdi ve dikkatini çekmemeyi umarak hızla odadan çıktı. Adam çamaşır sepetini kafasına vurma isteği uyandıracak bir şey söylemeyince, Jodi koridorda yürüdü ve kendini dairesine bıraktı.

Telefonundaki zamanlayıcıyı otuz dakikaya ayarladı ve tam eve dönerken aldığı dondurmanın tadını çıkarmak üzereydi ki benzin istasyonundan aldığı rulo haline getirilmiş şehir çöpü torbaları gözüne çarptı. Çöp gecesi idi, bu da Rocky Road dondurmasıyla randevusunun beklemek zorunda kalacağı anlamına geliyordu. Yine de çöpü daha sonra dışarı çıkarabilirdi...

Hayır, hayır, yapamaz, diye düşündü Jodi, çöpü dışarı çıkarmayı ne kadar ertelerse, bunu yapmayı unutma ihtimalinin o kadar artacağını biliyordu. Bu hafta kendisine tahsis edilen çöp kutuları dolu olduğu için fazla bir seçeneği yoktu. Çöpü bu gece dışarı çıkarmazsa, çöpten kurtulmak için gelecek haftaya kadar beklemek zorunda kalacaktı ki bu da bir sorun olacaktı çünkü bu haftanın çöpünü yere atmak zorunda kalacak ve bir uyarı riskiyle karşı karşıya kalacaktı.

Artık bu kadar ucuza, üç yüz dolar daha ucuza bir daire bulabileceğinden kuşkulandığı için, Jodi sineye çekmeye ve kışını kaldırıp bu işi yapmaya karar verdi. Şehir çöp poşetlerini kaptığı gibi dairesinden çıktı ve arka girişe yöneldi. Beş dakika sonra, kendisine tahsis edilen çöp kutularının önünde durmuş, çöp kutularını dolduran çöp torbalarına kaşlarını çatarak bakıyordu.

Bu kadar çok çöp karıştırdığını hatırlamıyordu. Bir an için başka birinin çöp kutusuna poşet atıp atmadığını merak etti, ama hemen ardından bunu aklından çıkardı. Bir kere, burada yaşayan insanların çoğu kibirli piçler olsalar da, hıyar değillerdi. Ona böyle bir şey yapmazlardı. Danny muhtemelen yapardı ama o siyah çöp torbaları kullandığına göre, bu dağınıklıktan onun sorumlu olmadığını biliyordu.

Düşündüğünden daha fazla çöp karıştırmış olması gerektiğini fark eden Jodi, rulodan bir belediye çöp torbası çekip açtı ve çöp torbalarını içine koyabilmek için sallayarak gevşetti. İlk poşeti eline alıp ağırlığından neredeyse düşecekken, belediyenin çöpü çıkarmak için neden poşet başına iki dolar aldığını merak etmekten kendini alamadı

Hem de temizlik işleri için özel olarak ayrılmış vergileri öderken. Belediyenin iki katı ücret talep edebilmesi ona biraz saçma geliyordu-

"Aman Tanrım!" Çöp kutusundan çıkarmakta olduğu çanta aniden yırtılıp açılınca Jodi çığlık attı. Ağırlıktaki ani fark dengesini bozdu. Poşetin yapışkan içeriği etrafa saçılıp üzerini kaplarken birkaç adım geriye sendelemesine neden oldu. O güne kadar karşılaştığı en iğrenç koku üzerine sinmiş, bir adım daha geriye sendelemeden hemen önce öğürmesine neden olmuş, yapışkan maddenin bir kısmına basarak kaymış ve uçarak kışının üzerine düşmüştü.

Çok şaşkın ve kuşkusuz kusmamaya çalışmakla meşgul olan Jodi orada oturmuş, dehşet içinde kendine bakıyor, gecesi birdenbire çok daha kötü bir hal aldığında ne olduğunu merak ediyordu.

"Ne halt ediyorsun sen?"



"Bunu olabildiğince kibar bir şekilde söyleyeceğim," dedi Tinkerbelle, belli belirsiz tanıdık gelen iğrenç bir kokunun kokusunu alırken. "Şu anda bana Tinkerbelle demeyi ya da uzaktan bile olsa sinir bozucu bir şey söylemeyi aklından bile geçirirsen seni öldürürüm!"

"Anlıyorum," diye mırıldandı Danny dalgın dalgın sahneyi izlerken ve otuz saniyeden kısa bir süre içinde kuzeninin cidden çuvalladığını fark etti.

Bradfordlar normalde yiyecekleri çöpe atmazlardı. Son kullanma tarihi geçmiş ve penisilin üretiyor olsa bile yiyecekleri israf etmek onların DNA'sında yoktu. Mantarı kazıyıp ketçapla kaplar ve tadını çıkarırlardı. Yiyecekleri israf etmeye inanmazlardı, hiçbiri inanmazdı ama Trevor Zoe'ye aşık olduğundan beri...

Bu kurala bir istisna yapmışlardı çünkü hiçbirisi Zoe'ye yemeklerinin onları korkuttuğunu söyleyecek cesarete sahip değildi, özellikle de onunla evlenen piç kurusu. Trevor çoğu gece karısının pişirdiği yemekleri yemek için kendini zorlayabiliyordu ama dün geceki gibi diğer gecelerde adam imkansızı başarmak için kendini zorlayamıyordu. O geceler geldiğinde, Trevor korkakların yolunu seçti ve Zoe'nin haberi olmadan yemek artıklarından kurtulmanın bir yolunu buldu.

Yiyecekleri evinde atamadığı ve karısının öğrenmesi riskini göze alamadığı için, Trevor genellikle apartman dairelerinden birine getirir ve kuzenlerinin çöp kutularından birine atardı, muhtemelen Trevor'ın bu gece uğramasının nedeni de buydu. Tek sorun, Trevor'ın bu gece fena halde çuvallamış ve zehirli atıklarla dolu çöp torbalarını Tinkerbelle'in varillerine yerleştirmiş olmasıydı.

Tuhaf, garip bir şekilde rengi değişmiş balçık onu baştan aşağı kaplamıştı, kurtulmak için mücadele ettiği zemini ve çöp varillerini de. Deniz Kuvvetleri'nde pek çok şey görmüştü ama bu şimdiye kadar karşılaştığı en iğrenç şeydi. Arka cebine uzanıp telefonunu çıkarırken isteksiz bir iç çekişle fark etti ki bu aynı zamanda küçük Tinkerbelle için de muhtemelen en utanç verici anlardan biriydi.

"Ne yapıyorsun sen?" Tinkerbelle, onun her hareketini izleyebilmek için sümüksü karmaşadan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışmayı aniden bırakırken sordu.

Danny kamera uygulamasını açıp kendisinden bekleneni yaparken ağır bir iç çekişle "Görevim," diye açıkladı.

"Seni orospu çocuğu!" Tinkerbelle ona doğru hamle yaparken ayağı kaydı ve büyük bir yapışkan madde birikintisinin içine düştü.

"Gülümseyerek söyle," dedi Danny, kız başını kaldırdığında kıkırdayarak. En azından denedi, ama saçları yüzünün önünde ağırlaştığı için bunu yapmak biraz zordu.

"Kamerayı kaldır, Danny!" Jodi ayağa kalkmak için çabalarırken bir kez daha yapışkanın içinde kaydı, tam ortasına düştü ve hareketle birlikte havaya uçan yapışkandan kaçınmak için onu geri sıçramaya zorladı.

"Bu bir kamera değil," diye belirtmek zorunda hissetti, telefonu yana doğru eğerek kızın ona gönderdiği yapışkan sıvılı bakışları yakalayabildi. "Orospu çocuğu!" Danny, büyük bir avuç dolusu tebeşir beyazı sümük havada süzülüp omzuna saplanırken bağırdı.

"Telefonu yerine koy," dedi Tinkerbelle, uğruna kuzenini öldüreceği o balçıktan bir avuç daha alıp.

Başka biri olsa yenilgiyi kabul eder, fotoğraf makinesini bir kenara koyar ve hızla geri çekilirdi ama o hem bir Bradford hem de bir denizciydi, bu da sırf zevk için kadının canını sıkacağı anlamına geliyordu. Kıkırdayarak, yapışkan madde havada süzülürken eğilip yoldan çekildi ve bir düzine fotoğraf daha çekti. Şu anda önemseydiği tek şey Tinkerbelle'i kızdırmaktı.

"Lanet olsun!" Jodi bir kez daha yapışkanın içinde kayarak bu kez küçük güzel kıcının üzerine düşerken, elindeki yapışkan topağının kolundan aşağı kaymasına neden oldu ve cildine ve kıyafetlerine temizlemesi çok zor olacak ekstra bir balçık tabakası ekledi. Yenilmiş bir inilti çıkardığında, onun için üzölmekten kendini alamadı.

İç çekerek, çünkü gerçekten iyi fotoğraf fırsatlarını kaçıracağını biliyordu, telefonunu arka cebine koydu. "Yardım ister misin?"

Jodi ellerini pantolonuna silmeye çalışırken, "Senden değil," diye ısırdı, ama bu noktada umutsuzdu. Tepeden tırnağa iğrenç yapışkanla kaplanmıştı.

"Oh, nedenmiş o?" Danny bahçe hortumuna bakıp, koku apartmanın içine sızmadan önce bu pisliği hortumla yıkaması gerekip gerekmediğini düşünerek sordu.

"Çünkü senden gerçekten hoşlanmıyorum," diye itiraf etti Jodi, ayakta durmayı bir kez daha denemek için yavaşça dizlerinin üzerine çökerken.

"Şimdi, bunu gerçekten kastetmediğini biliyorsun," dedi, onun kastettiğini çok iyi biliyordu.

Sonunda ayağa kalkmayı başarırken ona "Gerçekten istiyorum," diye söz verdi.

"Bu pisliği binanın içine kadar takip etmeyi mi planlıyorsun?" Danny, vücudundan yavaşça aşağıya doğru inen beyaz balçığı işaret ederek, vücuduna daha düzgün bir kat daha sürerek sordu.

"Yıkarım," dedi savunmacı bir tavırla. "Nasıl?"

Kaşlarını çatması her şeyi anlatıyordu. Bu pisliği nasıl çıkaracağı hakkında hiçbir fikri yoktu ve dürüst olmak gerekirse, suyun bu işi yapacağından da emin değildi. En azından soğuk su onu çıkaramaz, diye düşündü Danny kaşlarını çatarak, omzunda yapışkan maddenin olduğu yerde hafif bir yanma hissettiğinde-

Oh, kahretsin.

BÖLÜM 5



"S en iyi hareket!"

"Yanıyor!" Jodi karşılık verdi, tokat attı

Cildini yakıyormuş gibi hissettiren beyaz yapışkanı çılgınca silmeye çalışırken ellerini itmeye çalıştığında elleri.

"Bunu çıkarman gerek," dedi Danny, sakın ve kontrollü bir ses tonuyla, oysa tek yapmak istediği aklını kaçırmaktı, ama buna izin vermedi.

Derisinin yandığını fark eder etmez Danny hemen harekete geçti. Hortumu kaptı ve buz gibi bir su fışkırtarak tüm gücüyle vurdu, bu da başka bir çığlık turunu başlatmış olabilirdi. Ayrıca yanma hissini çok daha kötü hale getirdi. Kız bunu ona söyleyemedi, muhtemelen kızın çığlıklarından anladığı için, Danny hortumu bıraktı, kızı kucağına aldı ve içeri, doğruca kendi dairesine koştu ve kız daha fazla karşı koyamadan onu küvetine soktu.

"Hayır, suyu açma!" Jodi, sıcak su ona çarpmadan saniyeler önce yalvardı.

Su vücudundaki beyaz balçığın tekrar ısınmasına neden olurken ağlama dürtüsüne karşı mücadele ederken Danny hâlâ rahatsız edici derecede sakın bir sesle, "Bunu çıkarman gerek," dedi.

Adam gömleğinin kenarından tutup çekerek çıkardığında, çöp kutusundaki yapışkan maddenin nükleer atık olma ihtimali karşısında çıldırmamakla meşgul olduğu için ona karşı koymayı aklına bile getirmede. Adam ayakkabılarını ve çoraplarını çekip çıkardığında ya da pantolonunu indirdiğinde pek fark etmedi ama sütyenine uzandığında kesinlikle fark etti.

"Hey!" Jodi soluk soluğa, rahatsız edici eli tokatladı.

Zihni sütyenin altından sızan yanma hissini kaydederken Danny, "Bu bok kumaşın içine işlemiş," diye belirtti. "Çıkması gerekiyor."

Ağzını açtı.

"Ne yapıyorsun?" Jodie, Danny'nin gömleğini çıkarıp duştan dışarı fırlatmasını ve botlarını çıkarmasını izlerken sonunda boğulmayı başardı. Sonra eğilip çoraplarını çıkardı ve onları da dışarı attı. Ayağa kalktı ve pantolonunu hızla indirerek, hayal gücüne çok az şey bırakan bir çift dar siyah boxer külotu ortaya çıkardı.

Adam ayağa kalkıp elini ıslak saçlarında gezdirdiğinde, kızın bakışları adamın hareketini takip etmeye başladı; buruşuk pembe yara izini ve bu izden geçen, ağzının suyunu akıtan karın kaslarındaki kabarık düz çizgiyi, göğsündeki, belki de birkaç kez aklından geçirdiği denizci dövmesini ve son olarak da adamın bakışlarıyla buluşmak için yukarı baktı ve hemen pişman oldu. Ona sert bir bakış fırlatırken ciddi, gerçekten ciddi ve kararlı görünüyordu.

"Cildin kırmızı çizgilerle kaplı," diye başladı, onu şaşırtarak.

Yere baktı ve vücudunun tam da derisinin yandığı ve deli gibi kaşındığı yerde kızgın görünümlü kırmızı çizgiler ve lekelerle kaplı olduğunu gördü. Sinirle yutkunan Jodi tekrar ona baktı ve omzunda, tam da onu bir avuç yapışkanla çivilediği yerde eşleşen kırmızı bir nokta buldu.

"İç çamaşırın o bokla kaplanmış ve onu ne kadar uzun süre üzerinde tutarsan cildine o kadar çok zarar verecek," dedi Danny, sesi tamamen mantıklı geliyordu ve bu onu gerçekten korkutmuştu. "Giysilerinin geri kalanını çıkarmalı ve kalıntıları cildinden temizlemeye çalışmalıyız. Şimdi."

Her ne kadar onunla tartışmak istese de ve bu sefer gerçekten tartışmak istese de yapamadı. Her geçen saniye, derisini yırtan yanma hissi daha da kötüleşiyordu.

Jodi sütyeninin kayışına uzanırken zayıf bir sesle, "İyi," diye mırıldandı, "ama burada olmana gerek yok. Bunu kendim de yapabilirim." "Gitmiyorum," dedi inatçı piç kurusu.

uzandı ve büyük bir kalıp beyaz sabun aldı. "Evet, gerçekten de öylesin," dedi Jodi, bir batma olduğunda yüzünü buruşturarak.

sütyen askısını çıkarma girişimine eşlik etti.

"Olmaz, Tinkerbelle," dedi, elini nazıkçe kenara iterek ve-

"Ah!" diye bağırdı adam sütyen askısını omzunun üzerinden yukarı ve kolundan aşağıya doğru çekerken. Aynı şeyi diğer sütyen askısıyla yaptığında da benzer bir tepki verdi.

"Sırtın ve bacakların en kötüsü, Tink," dedi Danny, sütyenini etkin bir şekilde çözerken onu aşağı bakması için korkuttu ve gördüğü şey paniklememeye çalışırken sertçe yutkunmasına neden oldu.

"Herhangi bir şeye alerjin var mı?" diye sordu, başparmaklarını dikkatlice külotunun kemerine geçirip yavaşça yere indirirken sesi sakindi.

"Hayır," diye mırıldandı Jodi, ancak parmak eklemleri yanlışıyla tenine değdiğinde acı dolu bir nefes verdi.

"Nefes almakta sorun yaşıyor musun?" Danny külotunu duştan dışarı fırlatarak sordu.

"Hayır," diye mırıldandı, kendini kaybetmemeye çalışarak.

"Güzel," diye mırıldandı Danny arkasından, o aşağı bakma dürtüsüne karşı mücadele ederken.

Vücudunun her santimi kurdeşene benzeyen şeylerle kaplıydı, büyük, kızgın görünümlü kırmızı kurdeşenler belirgin bir şekilde kabarmıştı. Vücudunda kaşınmayan ya da yanmayan tek bir nokta bile yoktu. Sadece işleri daha da kötüleştireceği korkusu onu vücudunun her santimini kaşırmaktan alıkoyuyordu. Kaşınmayı anlayabiliyordu ama kurdeşenin yaktığını hiç duymamıştı ve-

"Özür dilerim," dedi Danny, onun panik halindeki düşüncelerini bölerek.

"Ne için?" Jodi aklına bir şey gelmeden önce sordu ve aklına geldiğinde kıpkırmızı olmuştu. "Aman Tanrım! O çantalar senin miydi?" diye sordu ve cevap verdiğinde arkasını dönüp adamın kışını tekmelemek için harekete geçti.

"Hayır."

"O zaman ne için özür diliyorsun?" diye sordu, alt dudağını dişlerinin arasında sıkarak kendine bir kez daha baktı ve yüzünü buruşturdu.

"Bunun için."

"Wh-Ouch!" Danny sabunlu ellerini dikkatlice sırtına yerleştirirken Jodi çığlık attı. Acı katlanarak arttı, ellerini duş duvarına vurmaya ve o piçi öldürmenin başka bir yolunu düşünürken dişlerini birbirine vurmaya zorladı.



"Bebek gibi davranmayı bırak ve al şunu," diye emretti onu banyosuna hapseden piç kurusu, bir kez daha küçük Benadryl kabını ondan almaya zorlamaya çalışarak.

"İhtiyacım yok," dedi inatla, vücudunun her santimini kaşıma dürtüsüne bir şekilde direnirken bile.

Danny'nin onu katlanmaya zorladığı duş sayesinde cildi artık yanıyormuş gibi hissetmiyordu ama o lanet kaşıntı bir türlü geçmiyordu. Eğer yalnız olsaydı.

Şimdiye kadar havluyu bırakıp kendini doyasıya tırmalamış olurdu ama yalnız değildi çünkü ahmak, elindeki ilacı alana kadar gitmesine izin vermeyi reddetti. Almayacaktı, hayatta almazdı.

"Bir sorun göremiyorum, Tinkerbelle," dedi Danny, küçük ilaç bardağını lavabonun tezgahına koyarak kollarını göğsünde kavuşturdu ve muhtemelen bir zamanlar olduğu gibi korkutucu bir denizciye benzeyen kıza dik dik baktı. Kalçalarına sardığı havlu dışında çıplak olması da bu etkiyi azaltmıyordu. Onun iyiliği için endişelenmesini takdir edebilirdi, gerçekten edebilirdi ama bu ilaç almaması gerektiği gerçeğini değiştirmiyordu.

"Bak," dedi Jodi, uzanıp saçlarını geriye doğru iterken derin bir iç çekerek ve bunu yaparken yüzünü ve boynunu kaşıma dürtüsüne bir şekilde direnerek, "Bu gece benim için yaptıklarını gerçekten takdir ediyorum. Gerçekten, ama ilaca ihtiyacım yok. Ben iyiyim."

Ona bakmaya devam ederken hiçbir şey söylemedi.

Bir erkeğin gözünü korkutmasına izin verecek biri olmayan Jodi, tamamen geri adım atmasını bekleyerek ona baktı. Aradan bir dakika kadar zaman geçip de adam bakışlarını hâlâ dik tutmaya devam edince, bu irade yarışında kendi başının çaresine bakmaya çabalasa da sinirle kıpırdanmaktan kendini alamadı. Kaybetmeyecekti, lanet olsun!

"İhtiyacım yok," diye kekeleyişini duydu ve kendini durduramadı.

Onunla tartışmak yerine, sadece ters ters bakmaya devam etti.

"Aslında o kadar da kaşınmıyorum," diye sinirli sinirli konuşan Jodi, kendisini biraz ürkütmeye başlayan bakışların altında kıpırdanmamaya çalışırken dalgınca sağ kolunu kaşıyordu.

"Bunun yardımcı olacağından şüpheliyim," diye saçmalamaya devam etti.

Jodi bir an sonra, sessizliği bozma ihtiyacı duyarak ve ona dik dik bakmayı bırakmasını umarak, "Sabaha bir şeyim kalmaz," diye ekledi.

Hâlâ konuşmadığında ya da hareket etmediğinde, "İlaçlara kötü tepki veriyorum," diye ekledi.

Hafif bir ifade, kesinlikle hafif bir ifade.

Ayrıntılandırmasını istemek yerine, kız daha fazla dayanamayıp sonunda "Peki!" diyene kadar ona dik dik bakmaya devam etti. Küçük ilaç bardağını kaptı, bir yudumda içti ve küçük tek kullanımlık plastik bardağı tezgâha çarptı.

Bu piçin gözünü korkutmasına izin verdiği için öfkelenen Jodi, adamın yanından hışımla geçip gitti, adamın yolundan çekildiğinin farkına bile varmadan yoluna devam etti. Arkasına bakmamasının en iyisi olduğuna karar verdi çünkü adamın yakışıklı yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme bile görse dışarı çıkacak, o beyaz balçıktan bir avuç alıp adamın boğazına tıkacaktı.



Danny, ellerini Tinkerbelle'in inanılmaz güzellikteki vücudunda gezdirme anısından uzaklaşmak için yiyecek bir şeyler ararken, şortuna dolanan ereksiyona dalgınca, "HAYALİ BIRAK, dostum, çünkü böyle bir şey olmayacak," dedi.

Tiksinti dolu bir homurtuyla dolabın kapağını çarparak kapattı ve buzdolabına doğru ilerlerken, bu şekilde tepki verdiği için kendine lanet okudu, özellikle de kendisinden nefret eden bir kadın için. Hayatında bu karmaşaya ihtiyacı yoktu ama şu anda başka bir şey düşünebilseydi lanetlenirdi. Şu son iki saat...

Onun için tam bir cehennem.

Hayatında hiç bu kadar dehşete düşmemişti. Birkaç kez 911'i aramayı düşünmüştü ama araması gereken süre içinde kızın durumunun daha da kötüye gitmesinden korkuyordu.

cep telefonuna ulaşmak için kıcını onunla birlikte duşta tuttu. Başka ne yapacağını bilemediğinden, eğitiminin devreye girmesine izin vermiş ve onu kendi adamlarından biri olsaydı yapacağı gibi ele almıştı. İyi bir plandı, sağlam bir plandı ama bu planda sadece küçük bir sorun vardı.

Onun adamlarından biri değildi.

Tinkerbelle yumuşak, kıvrımlı ve şüphesiz bir kadındı. Bu yüzden farklı bir yaklaşım denemişti, özellikle de onda işe yaraması gereken bir yaklaşım. Küçük bir kız kardeş havası verdiği için onu küçük bir kız kardeş olarak düşünmüştü, ama parmaklarını külotuna sokup çıkarmaya başladığı anda, tüm kardeşçe düşünceler kayboldu ve yerini dişlerini gıcırdatmasına ve kendine piç demesine neden olan düşünceler aldı.

Omzundaki ve ellerindeki acı için Tanrı'ya şükürler olsun. Odaklanmasını sağlıyor ve sikiinin uslu durmasına yardımcı oluyordu çünkü ikisinin de ihtiyacı olan son şey lanet sikiinin yoluna çıkmasıydı. Tek dileği lanet olası görüşünün de mahvolmuş olmasıydı. Bu onun için işleri çok daha kolaylaştırır ve onu Tinkerbelle'in küçük ama bir o kadar da mükemmel vücudunu yıllarca hayal etmekten kurtarırdı.

Onun küçük, kalp şeklinde kıcının, bebek pembesi meme uçları olan mükemmel göğüslerinin ve bacaklarının arasında parmaklarını gezdirmekten kendini zor alıkoyduğu yumuşak sarı buklelerinin görüntüsü hayatının sonuna kadar peşini bırakmayacaktı. Onu daha fazlasını denemekten alıkoyan tek şey ondan nefret ettiğini hatırlatmasıydı. Bu geceden sonra Tink'in birdenbire onu affedeceğini ve onu komşusunun pisliğinden başka bir şey olarak göreceğini düşünecek kadar aptal değildi.

Ne de olsa o bir Bradford'du.

Dürüst olmak gerekirse, onun kendisini yan komşusu olan bir pislikten başka bir şey olarak görmesini istemiyordu. Hayatında herhangi bir karmaşaya ihtiyacı yoktu ve kesinlikle-

Bu gece biri kapısını alıyor.

Bu gece ailesiyle uğraşacak havada değildi. Onları ne kadar sevse ve kırık dökük döndüğünden beri onun için yaptıkları her şeyi takdir etse de, bazen onu unutmalarını diliyordu. Onların acımasına ihtiyacı yoktu ya da bunu istemiyordu. O iyiydi, iyiden de öteydi, herhangi biri ne düşünürse düşünsün.

Kimsenin onu düzeltmesine ihtiyacı olmadığından emindi.

BÖLÜM 6



AKŞAM 8:30.

"W Şimdi ne olacak?" Danny, soranın aile üyelerinden biri olmadığını fark edince derin bir iç çekti Kendisine iyi baktığından emin olmak için saçma sapan bir bahaneyle uğradılar. Baş belası komşusuydu, şüphesiz geri gelecekti-

Tinkerbelle, "Dün gece benim için yaptığın her şey için sana teşekkür etmek istedim," diye söze başladı ve anında kaşlarını çattı.

"Dün gece mi?" Danny tekrarladı, koridorda duran küçük kadını yanlış duyduğundan emindi, bir saatten biraz fazla bir süre önce ona verdiği havlu hâlâ üzerindeydi ve bir şekilde ondan sakladığı tüm o şaşırtıcı kıvrımlarına sarılmıştı.

"Evet," dedi Jodi, yeni aldığı duştan dolayı kıvrılmış bir tutam saçını geriye iterek, "bütün gece bunu düşündüm ve-

"Bütün gece mi?" diye mırıldanırken buldu kendini, kadının bununla nereye varmaya çalıştığından tam olarak emin değildi.

"İşe giderken uğrayıp her şey için teşekkür etmek istedim," diyen Jodi, arkasını dönüp koridorda ilerlemeye başlarken başını sallayarak sözlerini bitirdi

Ön kapıya doğru yürürken aniden durdu ve hemen geri döndü. "Neredeyse unuttuyordum," diyerek ona doğru yürüdü ve-

Dizlerinin bağı çözülmeden ve omzuna attığı pamuklu havlunun ağırlığıyla kış üstü düşmeden önce onu körü körüne uzanmaya ve kapıyı tutmaya zorladı.

Artık çırılçıplak olan Tinkerbelle kibar bir gülümsemeyle arkasını dönüp ön kapıya yönelirken "Tekrar teşekkürler," dedi ve bakışları her şeyini verebileceği o nefis, yumuşak yuvarlak kalçaya düşmüşken bile zihni az önce ne olduğunu anlamaya çalışırken onu havlusunu tutarken bıraktı.

"Anahtarlarımı unuttumşum," dedi Tinkerbelle kendini küçümseyen bir kahkaha atarak ve arkasını dönüp kapısını çaldığı yere doğru ilerledi.

"İçeride biri mi var?" diye sordu, kapının arkasında onu kurtarmaya gelecek biri olması için dua ederek.

"Hayır," dedi Tinkerbelle omuz silkerek ve sabırla kapısının önünde durup sihirli bir şekilde açılmasını beklemeye devam etti.

Danny ellerini yüzüne sürerek kendi kendine bunun bu gece başına gelmeyeceğini söyledi. Tinkerbelle devam etti ve kapısını tekrar çaldı. İlacın onda yarattığı berbat yan etkinin kısa süreli olması için dua ederek ellerini bıraktı, omzundaki havluyu aldı ve kendini cehennemden gelen bir güreş maçına hazırladı.



20:45

"İSTEMİYORUM!"

"Çok kötü!" Danny tersledi, havluyu kendisini çileden çıkaran inatçı kadının etrafına sarmak için elini çabuk tuttu.

"Beni işe geç bırakacaksın!" Tinkerbelle tersledi, bir kez daha onu itip ön kapıya doğru yürümeye çalıştı, ancak onu geçemeden önce, kolunu ona dolamıştı ve maalesef onu göz kulak olabileceği dairesine geri götürüyordu.

Danny onu süpürgeliğe bağlamanın adam kaçırma sayılıp sayılmayacağını merak ederek dalgın dalgın, "Çok hoş, Tinkerbelle," dedi.

"Bu benim adım değil!" Jodi onun kollarında kıpırdanarak tersledi, çaresiz için özgürlük Yani oo olabilir ön kapıya doğru bir koşu daha yaptı ve hiç şüphesiz orada mahalleliye asla unutamayacakları bir gösteri sunacaktı. Danny sıkılmış dişlerinin arasından,

"Kıvrınamayı kes," dedi,

Her kıpırdanışında o lanet kıvrımlarını ona sürtmeyi bırakması için dua ediyordu, böylece onu güvenli bir şekilde dairesine nasıl geri götüreceğini ve saçlarından nasıl kurtaracağını bulmaya odaklanabilecekti. Yalnız kalmak istiyordu, buna umutsuzca ihtiyacı vardı ve onun sorununun ne olduğunu bulur bulmaz, buna sahip olacaktı.

"Burada neler oluyor?" diye sordu bir adam aniden, dikkatini yarı çıplak bir Jodi'yi kollarında bulmaktan memnun görünmeyen iri yarı ve tanıdık görünümlü iki polis memuruna çekti.

Ah, kahretsin...

"Greg!" diye bağırdı istenmeyen paketi, sesi rahatlamış, gerçekten rahatlamış geliyordu, ki bu muhtemelen uzun vadede ona yardımcı olmayacaktı.

Danny bir an için Tinkerbelle'i tekrar ayağa kaldırmayı düşündü, böylece çok sinirli görünen polis memurlarının onu yere yatırıp haklarını okumasını kolaylaştıracaktı, ama sonra istenmeyen yükünün durumdan faydalanacağını ve onu

kaçtı. Bu yüzden, onu yere bırakmasını ve ellerini başının üzerine kaldırmasını emredinceye kadar onu bırakmadı.

"Lütfen işe gidebilmem için beni bırakmasını söyler misiniz?" Jodi o anda tamamen mantıklı bir ses tonuyla sordu ve bu onu gerçekten dehşete düşürdü.

"İş mi?" Greg olduğunu tahmin ettiği memur, ortağıyla Danny'nin okuyamadığı ama yorumlamaya çok istekli olduğu bir bakışı paylaşırken yavaşça tekrarladı.

Koca Bubba'nın kaltağı olmak üzereydi. Elinde kendisinden nefret eden, çıplak, kendinden geçmiş ve büyük olasılıkla bu polisin kız arkadaşı olan bir kadın vardı ve tek savunması kuzeninin karısının berbat yemekleri ve Benadryl'di. Evet, bunun için uzun bir süre hapse girecekti ama düşününce o kadar da kötü olmayacağını anladı.

Bu, ailesinin sürekli onun için endişelenmediği iki ila beş yıl geçireceği anlamına geliyordu. Sadece duştayken sabuna dikkat etmesi gerekiyordu. Düşündüğünde hiç de fena bir anlaşıma değildi.

"Aspirin mi öksürük ilacı mı?" Greg aniden öne doğru bir adım atarak Danny'nin kollarındaki kadını işaret etti.

"Benadryl," diye cevap verdi kaşlarını çatarak, neden-

"Olamaz!" Greg ortağını iterek ön kapıya doğru ilerlemeye çalışırken ortağının onu yakasından tutup geri çekmesi ve kapıya doğru koşması üzerine yolundan çekildiğini söyledi.

"Hangi cehenneme gidiyorsun?" Danny, kollarındaki istenmeyen yükü kaydırarak talep etti.

"Buradan mümkün olduğunca uzağa!" Greg omzunun üzerinden bağırarak özgürlüğe doğru ilerlemeye çalıştı.

Danny, korkakların birbirlerini itip kakmalarını izlerken tiksintiyle başını sallamaktan kendini alamadı.

bu kadını hor gördüğü bir adamla bırakmaya çok istekliydi.

"Birinizin burada kalıp ona göz kulak olması gerekiyor," dedi Danny, Greg'in ortağı Greg'i içeri itip kaçmayı başarırken tiksintiyle gözlerini devirerek. "Ona onu tanıyan birinin göz kulak olması gerekiyor," dedi ve kendisinin bir yabancı olduğunu vurguladı.

"Görünüşe göre iyi iş çıkarıyorsun," dedi Greg, ön kapıya geri dönmek için çabalarken.

"Kız arkadaşını gerçekten bir yabancıyla mı bırakacaksın?" Danny tiksintiyle, Tinkerbelle gibi kadınların neden böyle eziklere razı olduğunu merak ederek-

"Kira kontratını imzalamadan önce sizi kontrol ettirdik, Çavuş. Emin ellerde olduğunu biliyoruz," dedi Greg, korkak adam geri çekilip gergin bir şekilde dudaklarını yalarken bile onu şaşırtarak. "Bunu tekrar yaşayamam. Son seferden sonra olmaz," dedi, başını salladı ve arkasını dönüp kaçmaya başlamadan birkaç saniye önce sesi dehşete düşmüş gibiydi, Danny'yi koridorun ortasında kollarında Tinkerbelle ile bıraktı.

"Lanet olası korkaklar," diye tiksintiyle tükürdü.

"Lanet olası korkaklar," diye tekrarladı istenmeyen yükü, gözlerini devirmesine ve Benadryl'in etkisini gösterip Tinkerbelle'i bayıltmasının ne kadar süreceğini merak etmesine neden olan bir iç çekişle.



10:34.

"SQUIRMING'İ BIRAK," dedi Danny, başını bir kez daha rahatça karnına yaslanacak şekilde kaydırırken gözlerini açma zahmetine girmede.

"Tuvalete gitmem gerek," dedi Jodi, normalde çok sevimli bir dudak büküşü benzeyen bir sesle.

dudaklarını eğlenerek seğirtirdi, ama bu gece değil. Ona yaşattığı son iki saatlik cehennemden sonra olmazdı.

"Yalan söylüyorsun," diye işaret etti Danny, onun yalan söylediğinden yüzde doksan beş emindi ve yanılıp yanılmadığını gerçekten umursamıyordu.

Son iki saattir bu küçük kadın adamın aklını başından alıyordu. Toplam yirmi iki kaçma girişiminde bulunmuş, bunlardan üçü başarılı olmuştu çünkü adam onu yakalayıp tekrar içeri sürükleyemedi kapıdan çıkmayı başarmıştı. İstemeden yangın çıkarmış, banyosunu su basmış, iki kuzeniyle arasında yumruk yumruğa kavga başlatmış, toplam dokuz kez polis çağırmış, kazara üç kez taşaklarına diz çöktürmüştü ve şimdi açlıktan ölüyordu, huysuzdu, bitkin düşmüştü ve tek istediği sabahın köründe kalkıp istemediği bir işe başlamadan önce biraz uyumaktı.

"Acıktım," dedi Jodi, farklı bir taktik denemeye karar vererek. "Çok kötü," dedi Danny, bunu umursamamak için kendini zorlayarak.

açlıktan ölüyor olabilirdi. Ya bunu yapacaktı ya da kapıya doğru koşarken taşaklarını tekrar karnına çarpma riskini göze alacaktı ama bu sefer iş için değil. Hayır, Tinkerbelle artık işe geç kalma konusunda endişelenmiyordu. Hayattaki yeni görevi Dunkin Donuts'a gidip duble çikolatalı çörek almaktı. Görünüşe göre kadının canı pişmiş bir şey çekiyordu ve onu elde etmek için her şeyi yapmaya hazırdı, hatta onu bir hadıma dönüştürmeye bile.

"Peki," dedi Jodi, parmaklarını Jodi'nin saçlarında gezdirmeye devam ederken derin bir iç çekerek, Jodi'nin hiç hoşuna gitmeyen bir şey yaptı. Hoşlanmıyordu, hem de hiç. İçindeki adını koyamadığı bir şeyi sakinleştirmediği ve onu uyutmadığı kesindi. Bu-

"Sevişiyor muyuz?" diye sordu aniden, gözlerini açmasına ve başını kaldırıp onu içkiye sürükleyecek olan kadına dik dik bakmasına yetecek kadar irkildi.

"Seks yapıyormuşuz gibi hissediyor musun?" Danny, birkaç saat önce Benadryl kullanan Tinkerbelle'in mantıklı bir tartışma yürütemeyeceğini öğrenmiş olmasına rağmen, "Seks yapıyormuşuz gibi hissediyor musun?" diye sordu.

Omuz silkip "Hiç anlayamadım" diye itiraf etmeden önce yüzünü düşünceli bir şekilde buruşturdu.

Gözlerini kapatıp başını kadının karnına yaslamalı ve ağırlığını kullanarak onu kanepeye sabitleyip beladan uzak tutmalıydı ama bunun yerine kendini "Seks yapıp yapmadığını nasıl bilmezsin?" diye sorarken buldu.

"Jerry gerçekten çok küçüktü," dedi Jodi omuz silkerek, sanki önemli bir şey değilmiş gibi. "Hiçbir şey hissedemedim."

Bir an için bir şey söyleyemeyecek kadar afallamıştı ama kızın böyle bir sorunu yok gibiydi. Hayır, Tinkerbelle değil.

"Onun da ne yaptığını bildiğini sanmıyorum," dedi Jodi, itiraf etmeden önce yüzünü düşünceli bir şekilde buruşturarak, "Kabul ediyorum, şimdiye kadar birlikte olduğum tek kişiydi, ama seksin sıkıcı olması gerektiğini düşünmüyorum. Ayrıca bir şeyler hissetmem gerektiğinden de oldukça eminim," derken o kadar gerçekçiydi ki, Jodi'nin eski sevgilisini yerden yere vurmaya hevesli, kindar bir eski kız arkadaş olmadığını biliyordu.

"I..." Danny söylemeye başladı ama zihni Tinkerbelle'e yapmaktan hoşlanacağı her şeye kilitlendiğinden ve onun kendisine yaptığı her şeyi hissedeceğinden sözleri kesildi.

"Parmaklarını ya da dilini nasıl kullanacağını bildiğini de sanmıyorum çünkü-"

"İyi geceler, Tinkerbelle," dedi Danny, başını onun karnına yaslayıp gözlerini sımsıkı kapatarak uyuyakalması için dua etti çünkü hayal gücünün bu gece daha fazla işkenceye dayanabileceğini sanmıyordu, hele de altında onun tişörtlerinden birini giymiş yatarken ve vücudu ona seksin ne kadar iyi olabileceğini göstermeye fazlasıyla istekliyen.



2:30.

"HAYIR, ARTIK İSTEMİYORUM," diye mırıldandı küçük, istenmeyen misafiri, kanepede yuvarlanmaya çalışırken ve-

"Ah!" diye mırıldandı küçük bir iniltiyle yere düştüğünde, ama kalkıp kanepeye geri tırmanmak için herhangi bir hareket yapmadı.

"Hadi gidelim," dedi Danny, uyuduğu için şükrederken bile bir topun içine kıvrılmaya ve katında uyumaya geri dönmeye çalışan uyuşturulmuş kadına.

"Rahat," diye mırıldandı Jodi, adam eğilip onu kucağına alırken.

"Kanepe daha rahat," diye nazikçe açıkladı onu tekrar kanepeye oturtup hızla yatırırken.

Kız yatar yatmaz, Danny sehpanın üzerine koyduğu küçük ilaç bardağını aldı ve kızın dudaklarına götürdü. Danny yumuşak bir sesle, "Bunu içmeni istiyorum," dedi ve kız tekrar uykuya dalmaya başladığında onu hafifçe salladı.

"Sen iç," diye mırıldandı sinirli bir şekilde, fincanı elinin tersiyle iterek. "İstemiyorum."

Danny, kızın güzel sarı saçlarından birkaç tutamı nazikçe iterek yolundan çekerken, "İhtiyacım yok," diye belirtti, ancak bu sırada eli tokatla uzaklaştırıldı.

"Ben de öyle," diye karşı çıktı Jodi.

Kanepenin yanına çömelirken derin bir iç çekti. "Kurdeşenler geri gelmeye başladı."

Jodi uzanıp boynuna yayılan kurdeşenleri kaşırken bile, "Hayır, değil," diye itiraz etti.

Tartışamayacak kadar bitkin bir halde, kızın burnunu sıktı. Nefes almak için ağzını açtığında Danny ilacı ağzına boşalttı. İşi bitince onu serbest bıraktı.

burnuna götürdü ve son damlasına kadar yuttuğundan emin olana kadar eliyle ağzını kapattı.

Adam elini çektiği anda Jodi ona ters ters bakmaya çalışırken "Senden nefret ediyorum," diye mırıldandı ama ilaç çoktan etkisini göstermeye başlamış, son dozun verdiği uyuşukluğa eklenmişti.

Danny, Tinkerbelle'in kendisine duyduğu nefretin muhtemelen öldürücü bir öfkeye dönüştüğünü bildiğinden, onu yatağına yatırırken kıkırdadı. "İyi geceler, Tinkerbelle," dedi ve ayağa kalkarken parmak eklemlerini nazikçe çenesinde gezdirdi.

"Cehennemde çürü, seni kokuşmuş piç," diye mırıldandı Jodi yüksek sesli bir esnemenin ardından dönüp yan tarafına kıvrılırken.

"Zaten öyleyim Tink," derken kıkırdamadan edemedi.



SABAH 5:55.

"NASIL HİSSEDİYORSUN?" sorusu gözlerini açmayı başardıktan bir saniye sonra aniden geldi.

"İyi mi?" Jodi, kesinlikle kendisine ait olmayan loş daireye bakarken şaşkınlıkla kaşlarını çatarak cevap verdi.

"Güzel," dedi Danny, onu kollarının arasına alıp kapıya doğru yönelirken.

Kadın ona ne halt ettiğini sormak için ağzını açmayı başardığında, adam onu dairesine taşıdı ve arkasını dönüp hışımla dışarı çıkmadan önce kışını kanepeye attı. Kapıyı arkasından çarptı ve onu kanepede oturmuş, başını sallayarak ve "Birisi sabah insanı değil" diye mırıldanarak bıraktı.

BÖLÜM 7



"F Kahretsin," dedi ve çantasını yere bırakıp arka cebinden cep telefonunu çıkardı. Çünkü Bir dakika daha orada durdu ve hayatını cehenneme çevirecek o aramayı yapmayı düşündü.

Sonunda yorgunluk, omzuna ve eline saplanan bıçak gibi ağrı, elinin hâlâ hissedebildiği kısmı, onun için karar vermesini sağladı. Amcasının kahve kamyonu yüzünden telefona cevap veremeyecek kadar dalgın olduğunu umarak Jared Amcasını aradı ve sesli mesajın açılması için dua ederek bekledi.

Tıpkı dün gece, Tink'in altında baştan çıkarıcı bir şekilde kıpırdanmayı bırakması ve uykuya dalarak onu bu ıstıraptan kurtarması için dua ettiğinde, dualarının cevapsız kalması gibi.

"Çörek almak için mi durdun?" diye sordu amcası üçüncü zilden sonra, umutlu bir sesle.

"Hayır, ben-"

"Neden olmasın, seni ucuz piç?" Jared Amca sözünü kesip başını iğrenerek sallamasını sağladı.

"Çünkü bugün gelmeyeceğim," diye tersledi Danny, amcası tüm yeğenlerinin duyarsız, ucuz piçlerden başka bir şey olmadıkları hakkında otuz dakikalık bir söylenmeye başlayamadan.

Amcası "Hasta mısın?" diye sormadan önce derin bir sessizlik oldu.

"Hayır," dedi Danny, işe yaramayan elini yumruk yapıp bu telefon konuşmasını sinirlerine hakim olamayarak atlatmaya kararlı bir şekilde küfrederek.

Bir duraklama daha.

"Hasta değilsen neden işe gelmiyorsun?" diye sordu amcası, açıkça şüphelenmişti ve büyük olasılıkla tam o anda kişisel cep telefonunu çıkarıp ailedeki herkese bir grup mesajı göndererek onları alarma geçirdi.

"Çünkü geceyi bir kadınla geçirdim ve çok yorgunum," dedi Danny, ölümün kapısında olmadığından emin olmak için üzerine üşüşen Bradford ordusundan kendini kurtarmak için gerçeğe oynayarak.

Amcası boğazını temizlemeden önce ağır bir duraklama daha oldu. "Geceyi bir kadınla mı geçirdin?" diye sordu, rahatladığını gizlemeye çalışarak, ama çok kötü bir iş çıkardı ve Danny'nin amcasına yalan söylediği için kendini suçlu hissetmesine neden oldu.

"Evet," dedi Danny, başını arkaya atıp iç çekerek, bunu yapmak zorunda kalmamayı dileyerek, ama çok yorgundu ve biraz uyumaya ihtiyacı vardı ve amcası bir saniye bile bir şeylerin ters gittiğini düşünse b u n u y a p a m a y a c a k t ı .

"Oh, peki, ummmm, tamam o zaman. Sadece bunu alışkanlık haline getirme," dedi amcası, kelimeleri karıştırarak ve kızgınlık yerine rahatlamış bir ses tonuyla, ki bu da ailesinin hâlâ ona kötü bir şey olacağından korktuğuna dair şüphelerini doğruluyordu.

"Yapmayacağım," diye söz verdi Danny, çünkü kesin olarak bildiği bir şey varsa, o da Tinkerbelle gibi bir kadını bir daha asla kollarına alma şansına sahip olamayacağıydı.



"BÖYLE BİR ŞEY OLMAZ," dedi Danny, dairesinin kapısına vurulmaya devam ederken yastığı kafasından tutup duvara fırlattı. Çalar saatine baktı ve Deniz Kuvvetleri'ndeyken öğrendiği bir dizi küfür savurdu.

Amcasını aramasının üzerinden sadece bir saat geçmişti. İyi niyetli akrabalarından biriyle uğraşmak zorunda kalmadan önce daha fazla zamanı olacağını düşünmüştü. Görünüşe göre, hem onların endişe düzeyini hem de amcasına saçmalama yeteneğini hafife almıştı. Bu inancı, otuz saniyeden kısa bir süre sonra çarpma sesi aniden kesilince doğrulandı. Yataktan kalkmaya zahmet etmedi. Bunun bir anlamı yoktu.

"Seni yalancı piç kurusu," diye mırıldandı Jared Amca, odaya girip duvara yaslanırken derin bir iç çekti, endişeli bakışları onun üzerinde gezindi, amcası ona sorgulayan bir bakış fırlatmadan önce omzunda ve elinde durdu.

Danny kolunu gözlerinin üzerine atarak iç geçirdi. "Beni ne ele verdi?"

"Senin bir münzevi olduğun gerçeği," diye duyurdu sinir bozucu derecede tanıdık ses, Danny'yi kolunu hareket ettirmeye ve kardeşinin odaya girdiğini görmek için tam zamanında gözlerini açmaya zorladı.

Bakışları Aidan'ın yüzünden omzuna attığı siyah sırt çantasına kaydı ve bir küfür mırıldandı. "Yardıma ihtiyacım yok, Aidan," diye tersledi, keşke diğer zamanlarda olduğu gibi sineye çekip işe gitseydi de böyle saçmalıklardan kurtulabilseydi.

"Omzuna ve eline ne olduğunu bana anlatmak ister misin?" Aidan, çantasını ayaklarının dibinde yere bırakırken, yatağa onun yanına oturarak sordu.

"Pek sayılmaz, hayır," dedi Danny, kardeşi uzanıp parmak uçlarını omzunu ve üst kolunun bir kısmını saran grotesk kovanın etrafında hafifçe gezdirirken keskin acıya karşı dişlerini sıkarak.

Aidan bir dakikalık bir araştırmadan sonra derin bir iç çekti ve çantasına uzandı. "Zoe yemek mi yapıyor?"

Amcasının yüzünü buruşturduğunu görmek için tam zamanında başını kaldırdı. Kardeşinin sadece bir bakışla kovanın kaynağını tespit edebilmesinden biraz dehşete düşerek sessizce başını salladı.

Aidan homurdanan bir küfür ve iç çekişle çantasını açtı ve içinde parıldayan altın bir sıvı ve bir hipodermik iğne bulunan küçük bir şişe çıkardı. "Yemekleri genellikle iki saatten fazla havaya maruz kalmadığı sürece tehlikeli değildir. O zaman," diye omuz silkti Aidan, çenesini eğerek Danny'nin omzunu işaret etti, "bu olur."

"'Bu' tam olarak nedir?" Danny omzunu kaplayan kovan benzeri şeye bakarak sordu.

Aidan ilaçları dikkatle ölçerken dalgın bir şekilde, "Bakteriyel enfeksiyon ile alerjik reaksiyon arasında bir şey," diye açıkladı. "Bunu her iki yönden de vurmaya çalıştık, ancak onu öldürmek için antihistaminikler, penisilin ve birkaç aşının bir kombinasyonunun gerektiğini gördük."

"Aşılar mı?" diye sorarken kaşlarının çatıldığını hissetti.

Aidan kovanın hemen üzerindeki bir deri parçasını alkollü mendille temizlerken üzüntüyle başını salladı. "Güven bana, bilmek istemezsin."

Hayır, gerçekten yapmadı.

"İyi haber şu ki," dedi Aidan, Danny'nin omzuna ilacı enjekte ederken duraklayarak, "artık Zoe'nin yemeklerine karşı bağışıklık kazanmış olmalısın."

Jared Amca düşünceli bir ses tonuyla, "Ben olsam bunu şansa bırakmazdım," dedi.

"Ben de öyle," diye mırıldandı Aidan iğneyi çıkarırken. "Ama kazara tekrar derine temas ederse, vücudun bir dahaki sefere enfeksiyonla kendi başına savaşabilir."

Danny ağzını açtı... ne demek istediğini hatırlayamıyordu ki yüksek sesli bir esneme sesi duyuldu ve

göz kapakları aniden yüz kilo ağırlığında gibi hissetti.

"Maddeyle temas eden başka biri oldu mu?" Danny kendisini aşağı çeken yorgunluk dalgasına karşı mücadele ederken Aidan sordu.

"Tink... Tinkerbelle..." Danny her şey elinden kayıp gitmeden önce dışarı çıkmayı başardı ve onu hayatının geri kalanında hiç şüphesiz peşini bırakmayacak olan güzel yeşil gözlerin hayaliyle baş başa bıraktı.



"TINKERBELLE DE KİM?" Aidan Danny'nin nabzını kontrol ederken kaşlarını çatarak sordu.

Jared memnun bir iç çekiş ve sırtıyla duvardan uzaklaşırken, "Tahminimce koridorun karşısında oturan ve son iki aydır eziyet ettiği sevimli küçük komşusu," dedi.

Aidan ayağa kalkıp yorganı çekerken iyi huylu bir kahkahayla başını salladı, ağabeyini yatağa yatırdı ve Jared'e Danny'nin küçük kardeşleriyle ilgilendiğini gördüğü onca zamanı hatırlattı. Danny deniz piyadelerine katılmak için kaçmadan önce harika bir ağabey olmuştu, nazik ve sadıktı ama aynı zamanda kibirli küçük bir piçti.

Danny'yi seviyordu, ona karşı hep bir zaafı olmuştu ama çocuğun hatalarını da hiçbir zaman görmezden gelmemiştir. Danny için her şey her zaman kolay olmuştu, çok kolay, kızlar, notlar, arkadaşlar... hayat ve bu onu her zaman böyle olacağına inanmaya itmişti. Danny çocukken hiçbir şey için çalışmak, çabalamak zorunda kalmamıştı. Babasının buzdolabını yağmaladığı ve kendini içkiye verdiği o meşum geceye kadar her şey ona çok kolay gelmişti.

Danny'nin düşüşünü izlemek zor olmuştu ama o zaman bile bunun en iyisi olduğunu biliyordu. Çocuk

Hayatı için her zaman bir planı vardı; üniversite, tıp fakültesi, babasının muayenehanesinde bir ortaklık ve sonunda mükemmel bir aile. Danny ne zaman gelecekte bahsetse, anne ve babası başlarını sallayarak onaylıyor, ailenin geri kalanı ise Danny hariç herkes bunu Danny'nin hakkı olarak kabul ediyordu.

Jared hiçbir şey söylememişti ama Danny'nin bir doktor olduğunu hiç hayal edememişti. Küçük kardeşi Aidan? Kesinlikle, ama Danny asla. Danny'nin hayatta daha fazla şeye ihtiyacı vardı, zorlayıcı bir şeye, büyümesine ve kendini bulmasına izin verecek bir şeye. Deniz Kuvvetleri Danny'ye bunu ve daha fazlasını vermişti.

Danny'nin kaçıp deniz piyadelerine katıldığını öğrendiğinde, ailesinin geri kalanıyla birlikte o da çok korkmuştu. Alabama'ya yeterince hızlı gidememişler, kendilerini korkuttuğu için kışına tekneyi basmadan önce çocuğun başına bir şey geleceğinden korkmuşlardı. Üsse vardıklarında, onu eve sürüklemeye ve aklını başına getirmeye hazırdılar ama Danny'yi çamura bulanmış, saçları kazınmış ve yüzündeki o ukala ifade nihayet kaybolmuş bir halde gördüklerinde her şey değişti.

Bir sıra Humvee'nin yanında durmuşlar, Danny'nin karşılık vermesini, ağzını bozmasını, subay yüzüne bağırırken çekip gitmesini ve pes etmesini bekliyorlardı ama Danny'nin bunu kabul etmesi onları şaşırtmıştı. Subay ona yere yatmasını ve yüz sınav çekmesini emrettiğinde hiç tereddüt etmeden bunu yaptı. Danny tek başına ve aniden dehşete düşmüş bir halde tekrar sıraya girdiğinde, arkalarını dönüp uzaklaşıyorlardı. Ethan bir dakika daha kalmış, büyük oğlunun tekrar yere itilmesini ve yüz sınav daha çekmeye zorlanmasını izlemişti. Ondan uzaklaşmak muhtemelen şimdiye kadar yaptıkları en zor şeylerden biriydi ama Danny'nin tam da ihtiyacı olan şeydi. Denizciler Danny'den bir adam yaratmışlardı. Onlar

Ona gerçek dünyayı gösterdi ve çalışmanın, özverinin değerini ve iyi bir insan olmanın ne demek olduğunu öğretti.

"Trevor ve Jason'ın evleneceğini düşündükleri kadın bu mu?" diye sordu yeğeni, kardeşine sorgulayan bir bakış fırlatarak.

"Bunu  ğrenmenin tek bir yolu var," dedi Jared, müstakbel yeğenini biraz da merak ederek kapıya doğru ilerlerken.

BÖLÜM 8



"N o, Ben yaparım. kesinlikle olmak içinde Yarın." Jodi dedi, sürekli kaşıntıyı görmezden gelmeye çalışarak, sadece

her geçen dakika daha da kötüleşiyor gibiydi.

"Çocukların el işi grubu için malzemeleri iki kez kontrol etmemi ister misin?" Kütüphanede onun yerine bakan gönüllü Jenna, Jodi eğilip kurabiyelerin eşit şekilde piştiğinden emin olmak için fırına bir göz atabilmek için telefonu diğer kulağına kaydırırken sordu.

"Parıltı dışında her şeyi almış olmalıyız. Dan yarın yapıştırıcıyla birlikte onu da bırakacak, böylece Perşembe sabahına kadar her şey hazır olacak. Ayrıca," dedi Jodi, fırın zamanlayıcısını kapatıp bir çift sağlam fırın eldiveni takmak için durakladı, sıcak kurabiye tepsilerini fırından hızla çıkarıp mutfak masasında beklettiği tavalarla değiştirdi, "kütüphaneyi yaz için kapatıyoruz. Elimizdeki her şeyi kullanmayı tercih ederim, böylece onları saklayacak bir yer bulma konusunda endişelenmek zorunda kalmayız."

Jodi sıcak tavaları soğumaları için dikkatle tezgâhın üzerine koyarken Jenna, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi.

"Lütfen Bay Jennings'e bugün evden çalışacağımı söyler misiniz?" diye sordu Jodi, bir kez daha evden çalışmasına izin veren bir iş olduğu için şükrederek

ihtiyacı vardı ve bugün kesinlikle evden çalışması gerekiyordu.

Aslında yapması gereken şey hastaneye gidip gittikçe kötüleşen kovana baktırmaktı ama şu anda sağlık sigortası yoktu. Daha da kötüye giderse, bu konuda fazla bir seçeneği olmayacaktı. Sineye çekmek, polikliniğe gitmek ve karşılayamayacağı bir ödeme planını kabul etmek zorunda kalacaktı. Jodi, kek, browni, kurabiye, ekmek ve güveçlerle dolup taşan mutfağa bakarken içini çekerek, "Koridorun karşısındaki pislik onu terk ettiğinden beri yemek yapmasının nedeni de buydu," diye düşündü.

Buzdolabı şimdiden yiyeceklerle dolup taşmıştı ve tüm bunlarla ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Gelip yiyeceklerin bir kısmını ondan almalarını umarak adamları aramaya çalışmıştı ama garip bir nedenden ötürü hiçbiri telefonlarına cevap vermiyordu. Kısa bir süre için tüm yiyecekleri arabaya koyup karakola götürmeyi düşündü ama bu fikirden hemen vazgeçti. Neden vebalı gibi göründüğünü açıklayacak durumda değildi.

"O zaten biliyor ve sorun olmadığını söyledi. Umarım daha iyi hissedersin, Jodi."

"Teşekkür ederim, Jenna. Yarın görüşürüz."

En azından öyle olmasını umuyordu. Ama telefonu kapatıp bir kez daha sıcak bir duş almayı düşünürken, bunun mümkün olacağından emin değildi. Vücudunun her santimetrekaresini kaşıma ihtiyacını görmezden gelmeye çalışan Jodi, spatulasını eline aldı ve biri kapısını çaldığında ılık kurabiyeleri soğumaları için yağlı kâğıt üzerine yerleştirme işine başladı.

Rahatlayarak iç çekti ve kapıdaki her kimse eczaneye koşup ona biraz kalamın losyonu alması için ikna edebileceğini umarak hızla kapıya yöneldi ve kapıyı açtı, ancak şaşkınlıkla kaşlarını çattı

inanılmaz yakışıklı iki adamın meraklı bakışlarıyla karşılaştı. En genç olanı biraz kaybolmuş bir ifadeyle ona bakarken, inanılmaz derecede yakışıklı olan ve belli belirsiz tanıdık gelen yaşlı adam ona doğru kocaman sırttı.

"Tinkerbelle?" dedi genç adam, kız dönüp ona bakarken emin değilmiş gibi bir sesle. İki adam da başlarını eğip havayı kokladıktan sonra homurdanmaya başlayınca Tinkerbelle ona haddini bildirmek için ağzını açtı.

"Tanrım, bir şeyler güzel kokuyor," dedi genç adam, Tinkerbelle yorumundan dikkatini dağıtmış olabilecek hüzünlü bir gülümsemeyle.

"Bir şeyi mi bölüyoruz?" diye sordu yaşlı adam, genç adamla ne olduğunu tam olarak anlayamadığı bir bakışı paylaşarak.

"Hayır," dedi Jodi, kendini kaşırmaktan alıkoymak için umutsuz bir çabayla kollarını kavuştururken başını sallayarak. "Canım yemek yapmak istedi."

"Anlıyorum," dedi yaşlı adam, yüz ifadesi birdenbire kendini beğenmiş bir hal aldı. "Yemek yapmaktan hoşlanıyor musun?"

"Evet," dedi Jodi, önünde duran iki adama bakarak. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Aslında," dedi genç adam, dalgın bir şekilde kollarını, boynunu ve yüzünü kaplayan kurdeşenleri işaret ederek, "buraya size yardım etmeye geldik. Benim adım Dr. Aidan Bradford. Kardeşim bana dün gece temas ettiğiniz bir maddeye karşı reaksiyon gösterdiğinizizi söyledi."

"Kardeşin mi?" Jodi genç adama bakarken gözlerini kısarak sordu ve koridorun karşısında oturan işkencecisiyle arasındaki benzerlikleri fark etti.

"Evet, o benim kardeşim," dedi Aidan uzun uzun iç çekerek ve gülümsemekten kendini alamadı, iri yarı adamdan anında hoşlandı. "Bana tıbbi yardıma ihtiyacın olabileceğini söyleyen de o," diye açıkladı sevimli bir gülümsemeyle ve geri çekilip adamların içeri girmesini işaret etti.

Adamlar başlarını sallayıp gülümseyerek onun dairesine girdiler ve tam fırının saati çalarken onu mutfağa kadar takip ettiler. Aceleyle mutfağa girdi ve fırın eldivenlerini kaptı. Zamanlayıcıyı kapatmayı ve kurabiyeleri yanmadan fırından çıkarmayı başardı. Onları tezgâhın üzerine koyarken, beklenmedik misafirlerinin yüz ifadelerini yakaladı.

Bir rüyanın içinde kaybolmuş gibi görünerek, yavaşça mutfağa baktılar, son yedi saatini pişirmek için harcadığı her kurabiyeyi, brownie'yi ve lezzetli ikramları...

Bu bir inilti miydi?

Evet, kesinlikle bir sızlanma, diye karar verdi Jodi, etraflarındaki yiyecekleri işaret ederken bir gülümsemeyi daha ısırdı. "Aç mısın?"

"Her zaman," dedi adamlar hep bir ağızdan, etraflarına bakmaya devam ederken ölümcül bir ciddiyetle bakıyorlardı.

"Buyurun," diyerek yiyecekleri işaret etti. "Tanrı sizi korusun," dedi Aidan, bir brownie'ye uzanırken keklerle dolup taşan büyük tabak aniden ortadan kaybolduğunda eli boş döndü.

Yaşlı adam büyük bir brownie tabağını sevgiyle kucağına alıp geri çekilirken, "Ona gerçekten bakmalısın," dedi.

"Açgözlü piç kurusu," diye mırıldandı Aidan, dikkatini isteksizce brownie'lerden uzaklaştırıp ona bakarken. "Kolunu görebilir miyim?" diye sordu, bir yandan da diğer adamın kollarındaki tabağa özlem dolu bir bakış atmaktan kendini alamadı.

"Tanrım, bunlar çok güzel," diye inledi yaşlı adam, büyük bir ısırık daha alarak.

Birkaç yıl önce hazırladığı brownie tarifini beğenmesinden memnun olan Jodi kolunu yukarı çekti ve inanılmaz yakışıklı doktora kollarını kaplayan kovan şeylerini gösterirken yüzünü buruşturmamaya çalıştı. Doktor kaşlarını çatarak dikkatini brownie'den onun koluna kaydırды. O

parmaklarının ucuyla bir kovanın dış kenarını hafifçe çizdi.

"Uzun süre maruz kalmışsın," dedi Aidan, sırt çantasını omzundan indirip karıştırmaya başlarken derin bir iç çekerek.

"Bulaşıcı mı?" Jodi fısıldadı, etraflarındaki yiyeceklere gergin bir bakış fırlattı ve onlara herhangi bir yiyecek sunmadan önce bunu düşünmediği için kendini her türlü aptal olarak nitelendirdi.

Aidan çantasını karıştırırken başını umursamazca sallayarak "Hayır," dedi. "Söylesene, ifşa olduktan sonra bir şey aldın mı?"

"Benadryl," diye cevap verdi, kaşlarını çatarak kolundaki şeylere baktı ve ameliyatla aldırması gerekip gerekmeyeceğini merak etti.

"Herhangi bir şeye alerjiniz var mı?" diye sordu ve küçük bir ilaç şişesi çıkardı.

"Hayır," dedi başını sallayarak. "Ben sadece-ah!" diye neredeyse bağıracaktı ki adam onu gafil avladı ve pazusuna bir iğne batırdı.

"Bunun için üzgünüm ama kaslarınızın tamamen gevşemiş olması gerekiyordu. İlaç, kaslarınız daralmazsa daha hızlı etki ediyor gibi görünüyor... iyi misiniz?" Aidan onu incelerken sözlerini yarıda kesti, endişeli görünüyordu ve muhtemelen iyi bir nedeni vardı, diye düşündü ilacın tüm gücüyle vücuduna işlediğini hissederken.

"Evet, iyiyim," dedi Jodi, mutfağa bakıp neden jöleli bir şey pişirmediğini düşünürken kendi kendine başını sallayarak. Tanrım, jöleye bayılırdı...



"YARDIM EDİN!" çığlığı onu uyandırdı. İkinci yardım çığlığı bacaklarını yatağın üzerine atmasına neden oldu.

Üçüncüsünde bir küfür mırıldandı ve küçük kardeşinin yardım çağlıklarını duyunca kapıya doğru koşmaya başladı.

"Danny!" Aidan oturma odasında tökezleyerek durduğu sırada bağırdı. "Bize yardım et, seni piç!" Danny donakalmış bir halde, önündeki sahneyi anlamaya çalışırken Aidan yardım istedi.

Amcası Jared yerde yatıyor, kollarını ön kapıya ulaşmak için çılgınca kıvranan Tinkerbelle'e dolamış, kardeşi ise amcasını tekmelemekten vazgeçmesi için Tinkerbelle'in bacaklarıyla boğuşuyordu. Tinkerbelle iki iri adamın kendisini zapt etmeye çalışmasından pek de rahatsız olmuşa benzemiyordu. Aslında, onları hiç fark etmemiş gibi görünüyordu.

Ama onu fark etti.

Onu görür görmez çırpınmayı bıraktı, başını ellerinin üzerine koydu, dramatik bir şekilde iç çekti ve "Markete gidip biraz jöle almam lazım" dedi.

İşte o anda, kendisini cehennem gibi bir gecenin beklediğini fark etti.



"AMA-"

"Hayır," dedi Danny kararlı bir şekilde, karşısında oturan küçük kadın ona doğru bakmaya devam ederken ensesini ovuşturarak.

"Ama-"

"Hayır," dedi, onun için hazırladığı sandviçi göstererek.

"Sandviçini ye."

"Ama-"

"Sadece seni temizledikleri gerçeğini kabul et ve sandviçini ye," dedi Danny, bir kez daha **amcasına** lanet okuyarak, sadece kendisini uyuşturulmuş komşusuyla baş başa bıraktığı için değil, aynı zamanda tahmin ettiği şeyi yediği için

şu anda birlikte olduğu kadından başkası tarafından yapılmayan inanılmaz lezzetli bir büfeydi.

"Evime gitmeme izin verirsiniz, biraz un ve şeker alıp-"

"Yine dükkâna kaçmaya çalış," diye bitirdi, bu gece bununla uğraşacak hali yoktu.

Tek yapmak istediği kitaplarından birini alıp bir köşeye oturmak ve okumaktı. Hepsi buydu. Akşam yemeği için akrabalarından birinin evine gitmek, yüzüne bir gülümseme yerleştirmek ve onların iyiliği için her şey yolundaymış gibi davranmak için kendini zorlamadığı gecelerin çoğunu böyle geçiriyordu. Değildi ama bunu bilmelerine gerek yoktu.

"Ama bana jöle lazım-"

Danny o gece belki de yüzüncü kez, "Seni ocağın yanına yaklaştırmıyorum," dedi ve kızın bu işi bırakıp sızması için dua ederek gecenin geri kalanını kurtarmaya çalıştı.

Kadın itiraz etmeyince başını kaldırdı ve boş sandalyesini görünce küfretti. Ayağa kalkarak ön kapıya doğru yöneldi, ancak durakladı, başını yana eğdi ve dinledi. Başını sallayarak ve mırıldanarak kardeşinin kıcını tekmeleyeceğine söz vererek geri döndü, kalçalarının üzerine çöktü ve masanın altından Tinkerbelle'i elleri ve dizleri üzerinde, görmezden gelmeye çalıştığı o nefis poposuyla kendisine doğru bakarken buldu. Bir dakika boyunca, sandalyelerden birinin altından dışarı bakarken onu izledi, şüphesiz kaçmaya çalışmadan önce sahilin temiz olduğundan emin olmaya çalışıyordu, ama bununla ilgili tek bir sorun vardı.

Yüzü duvara dönüktü.

Danny masanın altına uzanıp kadının kalçalarından tutarak onu dışarı çekerken, bunun gerçekten üzücü olduğuna karar verdi. Kız mücadele etmedi ya da karşı koymadı. Bunun yerine, Danny'nin kollarında dönerken iç çekti, kollarını Danny'nin boynuna doladı ve sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi başını onun göğsüne yasladı.

Danny bir an için orada durdu, onu kollarının arasında tuttu ve tüm sağduyusuna rağmen dokunuşunun tadını çıkardı. Onu yere bırakmalı ve aralarına biraz mesafe koymalıydı. Onu güvende tutmak için tutmasına gerek yoktu ama şu anda bu... gerekli gibi geliyordu.

Savaştan döndüğünden beri kendini kaybolmuş, bir şeyler eksikmiş gibi hissediyordu ama şu anda, hayatında ilk kez kendini bütün hissediyordu. Kız iyice sokulduğunda, dalgınca alnına bir öpücük kondurdu ve odasına yöneldi. İçeri girerken ışığı yakmaya zahmet etmedi. Evini temiz ve düzenli tutuyordu, Deniz Piyadeleri'nin hayatının geri kalanında hatırlayacağından emin olduğu bir alışkanlıktı bu, bu yüzden bir şeye takılıp düşmekten endişe etmiyordu.

Onu dikkatlice yatağına yatırdı ve yorganı üzerine çekti, bunun onu tekrar kollarına alma dürtüsüne direnmesine yardımcı olacağını umuyordu. Öyle olmadı ama yine de aptalca bir şey yapmadan önce uzaklaşmayı başardı. Ta ki kız uzanıp onun elini tutana kadar.

"Benimle kalır mısın?" Jodi usulca sordu, güzel yeşil gözleri ona yalvarıyordu. Reddetmek için ağzını açtı ama Jodi "Lütfen Danny," diye ekleyince yenilgiyle gözlerini kapattı.

BÖLÜM 9



O Tanrım.

Dün gece ne oldu? Jodi buldu
Yüzünü çok sert bir göğse yapıştırdığını fark ettiğinde kendi kendine meraklandı. Daha sonra dairesinin mahremiyetinde utancından öleceğine karar vererek dudağını ısırды, gözlerini sıkıca kapadı ve kendini dönmüş, şimdi Danny olduğunu fark ettiği, derin uykuda olana bakarken bulana kadar yavaşça yer değiştirdi.

Yutkunan Jodi, ellerini uzatıp onu hapseden kolun üzerine koydu ve aniden kendini ona doğru çekilirken bulunduğu onu itmeye çalıştı. Uykusunda kıpırdandı, bir şekilde onu kendine çekmeyi başardı ve elini karnına koyarak onu kendine doğru tuttu.

Bu kesinlikle garip bir durumdu, kabul etmek zorundaydı ve bununla başa çıkma konusunda kesinlikle hiçbir deneyimi yoktu. Jerry geceyi burada geçirdiğinde yatağı işgal eder ve onu kaşıklamaya çalışırdı ama bu her ikisi için de o kadar rahatsız edici olurdu ki genellikle bir dakika sonra pes eder ve onu kenara iterek arkasını dönerdi. Kız hiç şikayet etmezdi. Şey, adamın yatağı işgal edip onu görmezden gelmesi dışında. Aslında geceyi onun kollarında geçirmek zorunda olmadığı için rahatlamıştı.

Böyle anlarda, Jerry ile geçmişte yaşadıklarına dönüp baktığında, kendini aptal gibi hissediyordu. Onun kendisi için doğru kişi olmadığına, onu asla sevmediğine dair pek çok işaret vardı ve dürüst olmak gerekirse, onu sevmemiş ya da ondan o kadar da hoşlanmamıştı. Kaba, küçümseyici ve umursamaz olabiliyordu ve eğer o sırada düşünebilseydi, neden onunla birlikte olduğunu fark ederdi.

Çünkü başka kimse onu istememişti.

Hepsi onu küçük bir kız kardeş, evlerini özlediklerinde ya da kız arkadaşları meşgul olduğunda vakit geçirebilecekleri sevimli ve tatlı biri olarak görüyordu. Onu bir kadın olarak, zaman geçirmeye değer biri olarak, kalplerini kaybetme riskine değecek biri olarak görmüyorlardı. Jerry kesinlikle onu istememişti. Ondan istediği tek şey parası ve kariyerine yardımcı olmak için yapabilecekleriydi. Onu kullanmış, değersiz hissettirmiş ve onunla işi bittiğinde, onu hiçbir zaman gerçekten istemediğini bilmesini sağlamıştı.

Kimse onu istemedi.

Güne başlamak için kendine acımak gibisi yoktur, diye düşündü Jodi tiksintiyle, onu tutan kolu itmek için bir girişimde daha bulunurken. Vay canına, bu şey çok büyükmüş, diye düşündü, alt dudağını ısırarak tekrar kaldırmaya çalıştı ama adamın kol demeye dilinin varmadığı kelepçe onu sıkınca homurdanarak vazgeçti.

Onu her şeyden çok sevdiğini söyleyen adam, ona dokunmaya dayanamıyordu ve öldürmeyi düşündüğü adam, bunu bir mahkemede asla kabul etmeyeceğinden değil, onu bırakacak gibi görünmüyordu. Yine de muhtemelen kollarında kimin olduğunu fark etmemişti, bu da onu neden hiç bırakmak istemiyormuş gibi tuttuğunu ve bacaklarının arasındaki korkutucu büyüklükteki uzantının neden ısrarla onun arka tarafına... ve sırtının bir kısmına baskı yaptığını açıklıyordu.

Bu gerçekten normal olamaz, diye düşündü Jodi, ne kadar büyük olduğu hakkında daha iyi bir fikir edinmek için ona karşı kıpırdama dürtüsüne karşı mücadele ederek, ama bu biraz kaba görünüyordu. Eğer bir tahminde bulunması gerekirse, onun Jerry'den çok daha büyük olduğunu söylemesi gerekirdi. Bu düşünceyle kaşlarını çatı ve içini çekti. Bir rulo cankurtaran simidi Jerry'den daha büyüktü, yani bu pek bir şey ifade etmiyordu.

Gerçekten ayağa kalkması gerekiyordu ama bunu garipleşmeden nasıl yapacağını bir türlü bulamıyordu. Öte yandan, işler biraz garipleşmeden bu yataktan ya da bu daireden çıkmanın bir yolu olduğunu da düşünmüyordu. Bu düşünceyle adamın kolunu tuttu, onu uyandırmak için ağzını açtı ve ensesine bastıran sert, sıcak dudakları fark ettiğinde nefesi kesildi.

"Uyumaya devam et, Tinkerbelle," dedi Danny uyuklu bir sesle ve onun çok önemli bir şeyi fark etmesini sağladı.

Hâlâ ensesine en tatlı öpücükleri konduran Danny Bradford, yatağını kiminle paylaştığını biliyordu. Bu da şu anlama geliyordu.

Tamam, bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu çünkü sırtına saplanan o koçbaşı ve boynuna bastıran, omurgasından aşağı lezzetli titremeler gönderen o sıcak dudaklarla tam olarak doğru düşünemiyordu. Daha önce hiç böyle bir durumda kalmamıştı, bir erkek onu kollarına almaktan fazlasıyla mutlu görünüyordu. Genellikle bir erkek onu kollarına alıp öptüğünde, onu öpmenin kız kardeşini öpmek gibi olduğunu fark ettiğinde yüz ifadesi dehşete kapılırdı.

Pek gurur verici bir karşılaştırma sayılmazdı ama yine de alışkın olduğu bir karşılaştırmaydı.

"Ummm, dün gece tam olarak ne oldu?" Jodi kendini onun dokunuşundan etkilenmemiş gibi görüldüğü için gurur duyarak sorarken buldu, en azından kendi zihninde öyle görünüyordu.

"Pislik kardeşim sana ilaç vermiş," dedi Danny ve sözlerine dudaklarını bir kez daha bastırarak eşlik etti.

"Ah," diye mırıldandı Jodi, dün gece ne olduğunu hatırlamakta zorlanıyordu. Kaşlarını çatarak koluna baktı ve rahatlayarak sarktı. Kurdeşen ya da her neyse, gitmişti. Yerine, açıkta kalan derinin neredeyse her santimini kaplayan pembe çizgiler kalmıştı ama şaşırtıcı bir şekilde bununla bir sorunu yoktu. Ani bir düşünceyle doğrulmaya çalıştı ama beline dolanan kol onu yerinde tuttu. "Daireme gidip yiyecekleri kaldırmalıyım!" diye açıkladı, sağduyusu devreye girip dışarıda bırakılan her şeyin muhtemelen şimdiye kadar mahvolmuş olduğunu fark etse bile kolunu tutup itmek için uzandı.

Bir öpücük daha. "Hepsi gitti, Tinkerbelle."

"Bu benim adım değil," dedi Jodi dalgınca ve kaşlarını çatarak, onca yiyeceğin bir gecede nasıl yok olduğunu merak ediyordu. "Çöpe mi attın?" diye sordu, onca yiyeceği ziyan etme fikrinden nefret ederek.

"Hayır," dedi Danny bir öpücük daha kondurarak, ne yaptığının farkında olup olmadığını merak ediyordu. "Ağabeyim ve amcam, sen kıçlarına tekme bastıktan sonra kendilerini o kadar yemekle avuttular," dedi kıkırdayarak ve Danny onun tenine gülümsediğini gerçekten hissedebildiğine yemin edebilirdi.

"Kıçlarına tekme bastım mı?" Jodi, her iki konuda da onu yanlış duyduğundan emin bir şekilde sordu, çünkü iki adamın bir gecede pişirdiği tüm o yemekleri yemesi insani olarak mümkün değildi.

"Evet, yaptın," diye mırıldandı, vücudunu tekrar kendi vücuduna yaklaştırmak için arkasına geçerek onu tutuşunu ayarladı.

Kendini bu durumdan kurtarmak için ne söyleyeceğinden tam olarak emin olamadan ağzını açtı, Danny gizliden gizliye hoşuna gitmeye başlayan öpücüklerinden biriyle daha sözünü kesti ve mırıldandı, "Uyumaya devam et, Tinkerbelle. Gecenin çoğunda ayaktaydın."

O bunu söyleyene kadar ne kadar yorgun olduğunu fark etmemişti. Aylardır iyi uyuyamamıştı.

Jerry onun dünyasının eksenini kaydırmıştı. Göz kapakları ağır ağır düşerken Jodi homurdanarak, onun karşısına taşınmanın kesinlikle yardımcı olmadığını düşündü.

Yataktan çıkıp onun o kafa karıştırıcı öpücükleriyle arasına biraz mesafe koyması gerekiyordu ama kollarında olmak bu kadar iyi hissettirirken ondan kendisini bırakmasını isteyecek enerjiyi ya da iradeyi kendinde bulamıyordu. Jodi mücadeleyi bırakıp teslim olurken suçu ilaca atmaya karar verdi.



"BOK GIBİ GÖRÜNÜYORSUN."

"Teşekkürler," dedi Danny, tembelce saçlarını havluyla kurularken kardeşinin yanındaki yatağa uzandı.

"Biz gittikten sonra hiç uyudun mu?" Aidan uzanıp parmaklarını Danny'nin omzunda kalan pembe çizginin üzerinde gezdirerek sordu. "Bu birkaç gün içinde geçer."

"Yani sen ve o piç korkaklar gibi kaçıp gittikten sonra, ama sadece gördüğünüz her şeyi yedikten sonra mı?" Danny elindeki havluyu kardeşinin yüzüne fırlatarak sordu.

Aidan ayağa kalkıp dolaba doğru yürürken umursamaz bir omuz silkmeye "Evet," dedi. "Uyuyabildin mi?" diye sordu, dikkatini Danny'nin sınırlı gardırobuna çevirmeden önce ona değerlendirci bir bakış attı.

"Evet," dedi Danny, daha önce hiç bu kadar iyi uyuduğunu hatırlamadığından bahsetmeden.

Kariyeri bir keskin nişancı tarafından mahvedilmeden önce, geceyi birkaç kez bir kadına sarılarak geçirmeyi başarmıştı. Her ne kadar sıcak, yumuşak ve kadınsı bir bedenin kendisine bastırmasıyla uykuya dalma hissinden hoşlansa da, hiçbir zaman dün gece Tinkerbelle'in kollarında yattığı kadar iyi hissetmemişti.

Onu tutmak...

İnanılmazdı.

Uyandığında onun gitmiş olduğunu görmek onu sersemletmişti. Böyle hissetmeyi hiç beklemiyordu, özellikle de çok az tanıdığı bir kadın için, ama uyandığında kendini yalnız bulduğu an, hissetmişti ki...

Kayıp.

Sanki bir parçası eksikmiş gibi hissediyordu ki bu çok saçmaydı. Bu kadını tanımıyordu, onunla hiç gerçek zaman geçirmemişti, son iki ayını her zamanki Bradford tarzında ona eziyet ederek geçirdiği gerçeğinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Bu yüzden neden bir parçasının eksik olduğunu hissettiğini anlayamıyordu. Danny, belki de Aidan'ın diğer odada sakladığı ve kafasını dağıtmak için üzerine salmaya çalıştığı kadınlardan biriyle çıkmayı kabul etmeli, diye düşündü.

Belki de iyi bir yemek ve iyi vakit geçirmekten başka bir şey beklemeyen güzel bir kadınla evinden uzakta geçireceği bir gece tam da ihtiyacı olan şeydi. Tinkerbelle ile paylaştığı yastığa baktı ve başını salladı. Belki de hayatına devam etmenin ve geçmişi geride bırakmanın zamanı gelmişti ve bunu dairesinde saklanıp kendisinden nefret eden bir kadını düşünerek yapamazdı.



"KİM KÖFTENİN YANINDA TEŞEKKÜR EDER Kİ?" Jodi, elindeki küçük tabakta köfte, patates püresi, kızılıcak sosu, mısır, ev yapımı ballı tereyağı ve kalın bir dilim çikolatalı kekle dolup taşan tabağa bakarken tiksintiyle mırıldandı.

"Düzgün bir teşekkür hediyesi alamayacak kadar parasız biri, işte o." Kendi sorusunu üzgün bir şekilde başını sallayarak yanıtladı.

Bu işi bir an önce bitirmeye karar veren Jodi kapısını açtı ve koridora çıktı, başka bir yerde olmayı, başka bir şey yapmayı diliyordu ama bu konuda fazla seçeneği yoktu. Danny onunla bir değil iki kez ilgilenmişti ve ona henüz doğru dürüst teşekkür etmemişti. Tüm bu durumdan ne kadar utanmış olsa da, ki çok utanmıştı, hiç olmamış gibi davranamazdı. Ailesi onu bu şekilde yetiştirmemişti.

Küçük tabağı diğer koluna geçirdi, kapıyı çalmak için elini kaldırdı ve kapı aniden açılıp belli belirsiz tanıdık, yakışıklı bir adam yanında güzel bir esmerle koridora çıktığında neredeyse iki tabağı da düşürüyordu.

"Kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu sıcak bir gülümsemeye ve yüzünde gerçek bir endişe ifadesiyle onu hızla süzerken, bakışları kollarını ve yüzünü işaretleyen açık pembe çizgiler üzerinde durakladı.

"İyiyim," diye cevap verdi Jodi, bu adamın kim olduğunu anlamaya çalışırken gülümsemeye zorlayarak.

"Güzel," dedi ve güzel kadınla birlikte koridora çıkıp yer açarken başını onaylarcasına salladı- "Tinkerbelle?" Danny koridora bir adım atarak, "Tinkerbelle?" dedi. Güzel sarışın onun yanındaydı ve bir şekilde bu anı, kilisenin önüne çıkıp bir grup yabancıya boş yere geldiklerini duyurmak zorunda kaldığı andan daha acı verici hale getiriyordu.

"Özür dilerim. Bölmek istememiştim. Sadece her şey için teşekkür etmek istedim ve, umm, sana yemek yaptım, ama dışarı çıkacağını görebiliyorum, bu yüzden bunu buzdolabına geri koyacağım," diye saçmaladı Jodi, bir şekilde kendini tam bir eşek haline getirmeden önce orada kendini durdurmayı başardı. Sıkı bir gülümsemeye arkasını döndü-

"Bana yemek mi hazırladın?" Danny şaşırılmış bir sesle sordu.

Başını sallayarak ona cevap vermek için arkasını döndüğünde birden kollarının boş olduğunu gördü.

"Ne yaptı?" diye sordu belli belirsiz tanıdık adam, Danny'ye yaklaşarak, Danny'nin elindeki tabaklara bakmak için yanındaki güzel esmeri unutmuş gibi görünerek.

Danny'nin alüminyum folyoyu yırtmasını izleyen Jodi, "Özel bir şey değil," dedi. "Sadece bir köfte yemeği."

"Oh-"

"-Tanrım," dedi belli belirsiz tanıdık bir adam, Danny'nin sözünü bitirirken iki adam da yemek tabağına bakıyor, dudaklarını yalıyor ve sanki cennetteymiş gibi görünüyorlardı.

Tabağı baktı ve iç çekti. Bisküvileri unutmuştu. "Bak, geceni bölmek istememiştim. Sadece benim için yaptığın her şey için teşekkür etmek istedim. Daireme gidip bisküvileri alayım ve seni gecenin tadını çıkarman için yalnız bırakayım."

Kimse konuşmayınca Jodi bunu evine kaçmak için bir işaret olarak algıladı. Mutfağı koştu, bisküvi sepetini kaptı, arkasını döndü ve Danny'nin mutfak masasında oturduğunu, yemeğine yumulduğunu ve kendinden geçerek inlediğini gördüğünde neredeyse kendi ayaklarına takılıyordu.

Danny köfteden büyük bir ısırık alırken, "Bu çok güzel," dedi.

Şaşkınlıktan biraz daha fazlası olan Jodi, vurma sesleri başladığında bisküvi isteyip istemediğini sormak için ağzını açtı.

"Seni bencil piç!" diye bağırdı belli belirsiz tanıdık bir adam kapıya vurmaya devam ederken.

Danny bir bisküviye uzanarak, "Onu görmezden gel," dedi. "Eninde sonunda gidecektir."

"Pekala o zaman," dedi Jodi, çünkü gerçekten de söyleyecek başka ne vardı ki?

BÖLÜM 10



"Y Pembesin," dedi Matthew, lolipopu tekrar yerine koyarken başını eğerek onu inceledi.

Ağız.

"Ve sen de benim zulamı buldun," dedi Jodi sahte bir bakış ve hırıltıyla, uzanıp onun yanındaki büyük lolipop torbasını alırken, torbayı masasının etrafından geçirip yerine koymadan önce çocuğun birkaç lolipop daha almasına yetecek kadar durakladı-

"Çek defterin dengeli değil," dedi Matthew sıkılmış bir iç çekişle, bacaklarını kaldırıp dönerek yüzünü ona dönerken ve ayaklarını masasına koyarken. "Senin için denkleştirdim," dedi omuz silkerek ve tekrar lolipopuna odaklandı.

"Çantamı mı karıştırdın?" Jodi sordu, ancak bu noktada b u çocuğun ya da Bradford çocuklarından herhangi birinin söylediği ya da yaptığı hiçbir şey onu gerçekten şaşırtmamalıydı. Gözlerini Trevor'ın en küçük oğluna dikerek, "Yine bilgisayarıma mı girdin?" diye sordu. "Evet," dedi çocuk, kelimenin lolipopunun etrafında patlamasına izin vererek.

"Ve bana hala neden pembe olduğunu söylemedin."

"Çünkü hiç sormadın," diye mırıldandı Jodi, öğle yemeği çantasını masanın üzerine bırakıp lolipop paketini masanın alt çekmecesine geri koyarken. Çek defterini eline aldı ama bir iniltiyi bastırmak için kendini zor tuttu.

"Altmış iki dolar eksik yatırmışsınız. Geri dönmeden önce o hesaba biraz para aktarmak isteyebilirsiniz," dedi Matthew öne doğru eğilip düzelttiği sütunu işaret ederken.

"Sadece altı yaşında olduğunun farkındasın, değil mi?" Jodi transfer edilecek para olmadığını kabul etmek yerine, "Sadece altı yaşında olduğunun farkındasın, değil mi?" diye sordu. Hepsi buydu ve bu oldukça üzücüydü çünkü çok da fazla değildi.

Öğle tatilinde caddenin karşısına geçip Mary'nin kendisine birkaç gün erken çek kesip kesemeyeceğini öğrenmesi gerekecekti. Tadilatla ilgili işleri halletmek için öğle tatilinde çalışmayı planlamıştı ama şimdi öğle tatilini Belediye Binası'nda ve ardından bankada kuyrukta bekleyerek geçirecek gibi görünüyordu. Bu aynı zamanda kaybını telafi etmek için bu gece bir saat daha fazla kalması gerektiği anlamına geliyordu.

"Bana neden pembe çizgilerle kaplı olduğunu söyleyecek misin?" Matthew merakla onu inceleyerek sordu.

"Ben yarı uzaylıyım," dedi iç çekerek, şimdi ödemek zorunda kalacağı yirmi beş dolarlık limit aşım ücretini düşünmemeye çalışarak.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Matthew düşünceli bir şekilde, bir süre daha onu inceledikten sonra aniden başını salladı ve tezgahtan atlamadan önce arkasını döndü.

"Nereye gidiyorsun?" Jodi, gizliden gizliye en sevdiklerinden biri olan erken gelişmiş küçük çocuğun çocuk reyonuna yöneldiğini görmek için tam zamanında kafasını kaldırarak sordu ve bu onu anında alarma geçirdi.

"Diğer çocuklarla oynamak için," dedi Matthew, onu haklı olarak geren o umursamaz omuz silkmelerinden biriyle. "Ve onlara senin beyinlerini çalmaya gelen bir uzaylı olduğunu söylemek için."

"Bekle? Ne?" Jodi, çok geç olmadan küçük çocuğun peşinden gitmek için acele ederken mali durumunun üzücü halini anında unutarak sordu.



"Ellerine ne oldu böyle?"

"Merak etme," dedi Danny ve kamyonetinin yolcu koltuğuna uzanıp çantasını aldı.

"Bunun için endişelenme mi?" Trevor elleriyle aşağıya doğru işaret ederken inanmaz bir homurtuyla tekrarladı. "Ellerini asidin içine sokmuşsun gibi görünüyor!"

Danny bu karşılaştırma karşısında kıkırdamaktan kendini alamadı. "Yeterince yakın."

"Bu da ne demek oluyor şimdi?" Trevor, şahsen yıllar önce yıkılmış olması gerektiğine inandığı eski kütüphaneye doğru ilerlerken ona ayak uydurarak sordu.

Zoe'nin bu konuşma için etrafta olmamasına sevinerek, "Bu, karının bilimsel deneylerini atacak başka bir yer bulmak isteyebileceğin anlamına geliyor," dedi.

Gerçekten çok tatlı bir kadındı ve yemeğinin birine zarar verdiğini bilmek onu öldürürdü. Onu incitmektense ölmeyi tercih ederdi. İyileşme sürecinde onun yanında olmuş, ağrı kesiciler işe yaramadığında onunla oturup elini tutmuş, ona kitap okumuş ve ailesinin onu kızdırmasını engellemiştir.

"Bunu Zoe'nin lazanyası mı yaptı?" Trevor, Danny'nin hasarlı ellerine bakabilmek için onu kolundan tutup durdurarak sordu.

Danny bir an için kuzenine dehşet içinde bakmaktan başka bir şey yapamadı. "O lazanya mıydı?"

"Evet," dedi Trevor, elini incelemeye devam ederken derin bir iç çekerek. "Belki de seni bir doktora götürmeliyiz," dedi endişeli bir bakışla, ne zaman hapsiye ailesindeki herkesin takındığı aynı bakışla.

Danny kolunu çekerek, "Aidan çoktan icabına baktı," dedi. "Birkaç gün içinde düzelir."

"Başka yaralanan var mı?" Trevor bir kez daha ona ayak uydurarak sordu.

"Bazıları Jodi'ye bulaştı," dedi Danny, küçük komşusu için takma adını kullanmanın sadece daha fazla saçmalığı teşvik edeceğine karar vererek, dün gecedan sonra hiç de havasında olmadığı saçmalıklar.

"Kahretsin," diye mırıldandı Trevor, gerçekten üzgün görünüyordu. "O iyi mi?"

Tinkerbelle konusunda ne yapacağını merak ederek, "O iyi, ama senin yerinde olsaydım, muhtemelen ona bir ya da iki ay bedava kira verirdim," dedi.

Emin olduğu tek şey onu istediğiydi.

Onunla birlikte olmak, ona sarılmak, kendini iliklerine kadar onun içine gömmek ve dünyanın geri kalanı yok olurken orada kalmak istiyordu ama onun istediği şey olabileceğinden emin değildi. Şimdiye kadar yaşadığı tek ilişki lisedeydi ve onlar da romantik bir gecenin bir film, pizza ve daha sonra ebeveynleri uyuduğunda onu odalarına gizlice sokmaktan ibaret olduğunu düşünen genç kızlarla olmuştu. Yıllar boyunca payına düşenden çok daha fazla kadınla yatmış olmasına rağmen, hiçbirisiyle çıkmamıştı.

En azından, ciddi olarak değil.

Boş zamanlarında pek çok kadını dışarı çıkarmıştı ama onları yatağına almak için fazla çaba sarf etmesi gerekmemişti. Hiç çaba sarf etmek zorunda kalmamıştı ve en önemlisi, hiç çaba sarf etmek istememişti. Eğer çarşafın arasında biraz zaman geçirmekle ilgilenmeyen bir kadınla karşılaşır, bir saniye bile düşünmeden yoluna devam ederdi. Denizciyken daha fazlası için zamanı yoktu. Şimdi ise...

Şimdi gerçekten de küçük komşusuna duyduğu bu karşı konulmaz çekimin ardında bir şey olup olmadığını görmek istiyordu. Ona duyduğu çekimin basit olmasını, onu yatağına atarak üstesinden gelebileceği bir şey olmasını diledi ama içgüdüsel olarak Tink'le işlerin asla o kadar basit olmayacağını biliyordu. Dürüst olmak gerekirse, basit olmasını istemiyordu.

Daha fazlasını, daha iyisini istiyordu, Tinkerbelle'i istiyordu ve o piç Aidan olmasaydı ona da sahip olacaktı. Tink'e çıkma teklif etmek için cesaretini toplamaya çalışıyor, o inanılmaz yemeğin ikinci porsiyonuyla kendini güçlendiriyordu ki utanmaz piç surat asmaya ve mızızlanmaya başladı. Tink'e onu görmezden gelmesini söylemeye çalışmıştı ama anlaşılan Tink'in sinir bozucu piçlere karşı zaafı vardı.

Yemeğin geri kalanında orada oturup kendini beğenmiş piç kurusuna dik dik baktı. Birkaç kez piçin gitmesi için imalarda bulundu ama Danny küçük komşusuna çıkma teklif etmek için bir fırsat kollarken Aidan olabildiğince memnun bir şekilde orada oturdu. Aidan'ın randevusunu koridorda bıraktığını fark ettiği o garip an bile Danny'nin gitmesi için yeterli olmamıştı. Danny orada oturup sos teknesiyle kardeşinin ağzını burnunu kırmayı düşünürken, o sadece omuz silkti, patates püresi kâsesini kaptı ve bitirdi.

Danny, Jodi'ye bu muhteşem yemek için teşekkür etmek ve kendisine biraz daha zaman kazandırmak için bulaşıkları yıkamayı teklif ettiğinde, kardeşinin bu işe kalkışacağından emindi. Kardeşinin lavabonun başında, boktan bir sırtıyla ona katılacağını hiç beklemiyordu. Sonraki otuz dakika boyunca, son tava kuruması için tezgâha yerleştirilene kadar çenesi sıkıca kenetlenmiş bir şekilde kardeşinin yanında çalıştı. Bulaşıkları yıkadıkları için onlara teşekkür etmiş ve esnemeye çalışarak iyi geceler dilemişti.

Planlarını bir gece daha ertelemek zorunda kalan Danny, Aidan'ın peşinden kapıya yöneldi ve neşeli bir melodi ıslık çaldı. Tink'in kapısı arkalarından kapandıktan sonra, kardeşine iyi geceler dileyerek onu kafasından kilitledi. Piçi yere yatırıp Aidan'ın gömleğini kullanarak ellerini arkadan bağladı ve sonra da koridorda sürükleyerek bakım dolabının içine itti. O uzaklaşırken,

Tink'in kendisine bir şans vermesi için bir oyun planı bulmaya çalışmıştı ama şu ana kadar bir şey bulamamıştı.

Eski kütüphanenin girişini oluşturan büyük, kalın kapılara ulaştıklarında Trevor, "Bu kapıları değiştirmemiz gerekecek," dedi.

Danny, Belediye Meclisi'nin bunu kabul etmeyeceğini hissediyordu, özellikle de kapılar muhtemelen orijinal kapılar olduğu için, ama bir şey söylemedi. Bunun yerine, kapı kollarından birini tuttu ve kapı paslı mandallar üzerinde yavaşça açılıp, çocukların çığlık sesleri arasında zar zor fark edilen tiz bir ses çıkarınca irkilmemeye çalıştı.

"Bu da ne..." Gördüklerini anlamaya çalışırken Trevor onun yanında mırıldandı.

Eskiden karamela ve tozlu kitaplar gibi kokan yaşlı kütüphaneci Bayan Pattinson'ın onlara kitap okuduğunu hatırladığı geniş ön oda, tutkal ve sim gibi görünen şeylerle kaplı çığlık atan çocuklarla doluydu. Kaşlarını çatarak, çığlık atan çocuk sürüsünün masaya doğru tırmanışını izledi.

Trevor'ın en küçük oğlu Matthew'un bir yanda birkaç büyük şişe macun, diğer yanda kurabiye, kek ve çöreklerle dolu bir yığın kahverengi kâğıt torba ve poşetle kasada oturduğunu gördüklerinde, Trevor onun duyabileceği kadar yüksek sesle, "Kahretsin," diye mırıldandı.

Diğer çocuklar küçük sim kutuları için kavga edip çıldırırken, Matthew orada oturmuş, oldukça lezzetli görünen bir sandviçi sakince yiyordu. Danny'nin dikkati kapalı bir kapıya kaydı, kapıya vurulduğunu ve birilerinin kapıyı açmasını isteyen kadınların seslerini zar zor seçebiliyordu. Matthew onların orada durduğunu fark edince sandviçinden bir ısırık daha aldı ve omzunun üzerinden dalgınca bir işaret yaptı.

Neredeyse bakamayacak kadar korkan ama kendini tutamayan Danny, kuzeninin korkutucu çocuğuna baktı ve neredeyse

Son iki gecedir hayalini kurduğu o nefis kalçanın baştan çıkarıcı bir şekilde kıpırdadığını görünce dilini yuttu. Onu burada bulmak kesinlikle hoş bir sürprizdi. İnlemiş olabilir. Tink'in bir dolabın üzerine tırmanarak yedi yaşındaki iki kızın pençelerinden kurtulmaya çalışmasını izlerken kesinlikle dudaklarını yaladı. Ne yazık ki onun için bunu başaramayacak kadar kısaydı ve neyse ki onun için artık oyun planı sağlam bir şekilde yerindeydi.

Danny kocaman sırtarak ve kuzeninin yaklaşan sinir krizini görmezden gelerek, oyun planını uygulamaya koymak için resepsiyona doğru yürüdü.

BÖLÜM 11



"O "Kahretsin," diye mırıldandı Jodi, eski metal dolabın üzerinde bir şeyler bulmaya çalışıyordu ama bulun bulamadı. du.

"Uzaylı!" diye bağırdı o anda onu daha fazla macun ve simle ıslatabilmek için aşağı çekmeye çalışan kızlardan biri, biraz histerik bir şekilde.

"Kızlar," dedi Jodi, kendini yukarı çekmeye çalışırken gergin bir şekilde dudaklarını yalayarak, ama ayak bileklerine kenetlenmiş küçük eller ve gerçek bir üst vücut gücünden yoksun olması bunu yapmasını engelledi. "Matthew sadece şaka yapıyordu," dedi, gülümsemeye zorlayarak ve mümkün olduğunca tehditkâr olmamaya çalışarak.

"Daha fazla sim lazım!" diye bağırdığını duydu içlerinden biri, küçük tırnakları derisine batarken, Matthew'un sahip olduğunu iddia ettiği güçlerini yok etmek amacıyla üzerine daha fazla macun ve sim dökkebilmek için onu geri çekmeye çalışıyorlardı.

Adamım, bundan kurtulduğunda, o-

İki büyük el poposunu kavrayıp onu yukarı ittiğinde çılgık atarak metal dolabın üstünde oturma pozisyonuna geçmekten başka çaresi kalmadı. Poposu dolabın tepesine çarpar çarpmaz bacaklarını yukarı çekti, kendisini yok etmeye kararlı küçük canavarların onu tutmayı başaracağından biraz endişeliydi.

ve onu aşağı çekti. Dizlerini göğsüne doğru çekti, sırtı duvara değene kadar geri çekildi ve-

İki gün öncesine kadar, şu anda yüzünde beliren kendini beğenmiş gülümsemeyi silmek için Koca Bertha'nın orospusu olmayı göze alabileceğini düşündüğü müstehcen derecede yakışıklı adamın yüzüne bakarken kaşlarını çattı ve onun burada ne aradığını merak etmekten kendini alamadı.

Danny tembelce, "şöyle düşünüyorum," diye söze başladı, kendini beğenmiş gülümsemesi ağzından çıkan her hecede daha da seksi bir hal alıyor ve Danny'nin dikkatini söylediklerinden biraz olsun uzaklaştırıyordu, "Seni yedide alırım. Bir şeyler atıştırırız, sonra da sinemaya gideriz."

Gözlerini kırptıştırdı, onu yanlış duyduğundan emindi. Ona ıkma teklif etmiş olması mümkün değildi.

"Pardon, ne dedin?" Jodi aşağıya bakabilmek için kayarak sordu ve yerden ne kadar yüksekte olduğunu görünce hemen pişman oldu. Sırtı bir kez daha duvara değene kadar geri çekildi.

"Seni bu gece dışarı çıkarmak istiyorum" derken o öldürücü gülümsemesi bilmiş bir hal aldı.

"Anlıyorum," dedi Jodi, sadece zihni onun söylediklerini işlerken bir şeyler söylemek için ve işlediğinde, "Ah, um, hayır teşekkürler," dedi ve yükseklikten korktuğunu ve şu anda ona saldırmak için bekleyen yedi yaşında bir ordu olduğunu hatırlamak için dolabın üzerine tırmanmak için hareket etti.

"Neden olmasın?" Danny masasına yaslanarak sordu, reddedilmesinden etkilenmemiş görünüyordu.

Jodi ona cevap vermek yerine, "Aşağı inmeme yardım edebilir misin?" diye sordu.

"Hayır," dedi, onu incelerken dudakları eğlenerek seğiriyordu.

"Hayır mı?" diye tekrarladı, bir kez daha kenardan bakma riskini göze aldığında, sadece küçük bir grup kızgın görünümlü yedi yaşındaki çocuğun ona baktığını görünce bir laneti yuttu,

macun ve sim dolu kaselerle silahlanmıştı. "Umm, neden olmasın?" Jodi, kenardan ve o oldukça korkutucu çocuklardan güvenli bir mesafeye geri çekilerek sordu.

"Neden benimle çıkmıyorsun?" Danny sakince karşılık verdi.

Çünkü başka bir arkadaş, ona küçük bir kız kardeş gibi bakacak başka bir erkek aramıyordu ve bir randevunun sonunda yanağına zar zor kondurulan bir öpücük ve ne kadar tatlı olduğuna dair birkaç iltifatla reddedilmek istemiyordu. Özellikle de bunu onunla yaşamak istemiyordu.

Bunun aptalca olduğunu biliyordu ama geçen gece onun kollarında uyuyakaldıktan sonra, ona hiç sahip olmadığı ve olacağı tatlı kız kardeşiymiş gibi bakması fikrini hazmedemiyordu. Onda bir şeyler vardı, cüssesinden mi, bakışlarından mı, gülümseyişinden mi, konuşma tarzından mı bilmiyordu ama ondaki bir şey erkeklerin onu küçük bir kız kardeşten fazlası olarak görmemesine neden oluyordu. Danny'nin onu böyle görmesini istemiyordu, hele de geçen geceyi dehşetle izlemeye başlayacağı anlamına geliyorsa.

Bütün gece ona sarılmış, karnını okşamış, sürekli öpmüş ve gitmesine izin vermemişti. Eğer onunla çıkarsa, yakışıklı bir adamın onu istediği yanılsaması mahvolacaktı. Randevudan birkaç dakika sonra ona tuhaf tuhaf bakmaya ve kendini rahatsız hissetmeye başladılar ama randevunun sonunda onu kapıya kadar geçirip gözlerinin içine bakana kadar bunun nedenini bilemezdi. O zaman farkına varacak ve inanılmaz yakışıklı bir adamın onu istediği fantezisi sona erecekti.

"Bunu başka bir şekilde yapmam gerekeceğini görebiliyorum," diye mırıldandı Danny ve kız ona neden bahsettiğini sormadan dolabın önüne geri dönmüş ve onu çekip çıkarmıştı.

"Ne yapıyorsun? Bırak beni!" Jodi biraz histerik bir şekilde onu kollarının arasına çekerken, küçük eller onu yakalamaya çalıştığında, orada kalmak için umutsuz bir çabayla kollarını boynuna dolamaya zorladı.

"Ne istersen, Tink," dedi Danny kasaya doğru yürürken ve onu Matthew'un hemen yanındaki tezgâha oturt-

"Bu benim öğle yemeğim mi?" Matthew, çifte şekerlemeli, tereyağı kremalı brownie'sinin geri kalanını omuz silkerek ağzına atarken Jodi kaşlarını çatarak sordu.

Danny kızın çenesini hafifçe kavrayıp onu kendisine bakmaya zorlarken içini çekti. "Burada odaklanmana ihtiyacım olacak, Tink."

"Bu benim adım değil," diye mırıldandı Jodi dalgınca, onun yanından geçerken ve gördükleri karşısında sinirli bir şekilde yutkundu ve tezgâhın üzerine geri kaymaya çalıştı, ama Danny buna izin vermedi.

"Bu akşam benimle yemek ye," dedi Danny, yaklaşırken kollarını gevşekçe kalçalarına doladı ve onu bu harekete uyum sağlamak için bacaklarını açmaya zorladı.

"Yapamam," dedi ve minik eller aniden ayak bileklerine dolanıp onu sürüklemeye çalıştığında dehşet içinde nefesini tuttu. Danny'nin iri gövdesi onu yere sürüklenmekten, macun ve simle boğulmaktan alıkoyan tek şeydi. Gözlerindeki o muzaffer bakış, Danny'nin bunu bildiğini anlamasını sağladı.

"Hayır mı?" dedi, geri adım atarken kaşlarını kaldırarak.

"Yakalayın onu!" diye bağırdı normalde uysal olan çocuklardan biri

Kendini tezgâhın kenarına doğru çekilirken buldu.

O hafta ikinci kez beyaz bir yapışkan maddeyle kaplanmayı reddeden Jodi, kollarını ve bacaklarını Danny'nin geri çekilen bedenine doladı ve canını kurtarmak için ona tutundu. Danny'den uzaklaşırken kollarını iki yanına indirmiş, öylece duruyordu.

küçük şeytanların onu yakalamasına izin verdi. Onu sıkıca kavrayarak, "Danny!" diye bağırdı.

"Bu gece benimle çıkamayacağına emin misin?" diye sordu, sesi eğleniyor gibiydi.

Piç kurusu!

"Evet!"

"Peki o zaman," dedi Danny, kadının kalçalarını kavrarken derin bir iç çekerek ve-

"Bekle!" Jodi, adamın gerçekten de onu hâlâ pençeleyen iblislere teslim edeceğini anladığında biraz çaresizce çığlık attı.

"Evet?" Danny kibarca sorduğunda, kız ona daha sıkı sarılmış, önümüzdeki iki ay boyunca vücudundaki simleri temizlemek zorunda kalmadan bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışırken yüzü onun boynuna gömülmüştü. Aklına bir şey geldiğinde hızla başını kaldırıp Danny'nin omzunun üzerinden baktı ve Trevor'ın Matthew'un yanında durduğunu gördü; her iki erkek de Matthew'un ganimetlerinden atıştırırken onları açıkça izliyorlardı.

"Biraz yardım alabilir miyim?" Jodi, gösteriden keyif alıyor gibi görünen ev sahibine sordu.

Çikolatalı kekten büyük bir ısırık aldıktan sonra başını salladı ve ona devam etmesini işaret etti.

Piç kurusu!

O piçi daha sonra karısına ispiyonlamayı aklına not eden Jodi, bakışlarını oyun odasının barikatlı çift kapısına kaydırды; burada dayak ve şaplak tehditleri her zamankinden daha yüksek sesle duyuluyordu ve iç çekti. Görünüşe göre tek başınaydı.

Başını adamın göğsüne yaslayarak, onu sıkıca kavradı ve "Yapamam," dedi.

"Anlıyorum," dedi Danny, kasaya doğru yürüyüp onu dikkatlice tezgâhın kenarına yerleştirirken onu şaşırtarak. Geri çekilirken, Danny'nin alt dudağını ısırmasına neden olan çocuksu bir gülümseme verdi, acaba-

"Uzaylılar sadece Elmer yapıştırıcısıyla yenilebilir çocuklar, macunla değil," diye açıkladı Danny göz kırparak, geri çekilip uzaklaşırken ve-

"Yakalayın onu!"

"Bekle! Hayır, bekle!" Jodi bağırdı, masanın üzerinden atlayıp kaçabilmek için bacaklarını yukarı çekmek için acele ediyordu. Onu yakaladıklarında ve şaşırtıcı derecede sert bir çekişle tezgahtan çektiklerinde sağ bacağını ancak yukarı çekmeyi başarmıştı. Altındaki eski, çatlak mermer zemine temas etmeyi beklerken gözlerini kapatıp bir çığlığı bastırdı, ancak bir çift güçlü kol onu yakalayıp çürük bir popodan kurtardığında irkilerek bir nefes verdi.

Nefes nefese kalan Jodi gözlerini açtığında kendini bir dizi yoğun zümrüt göze bakarken buldu. Ona teşekkür etmek için ağzını açtı ama fırsat bulamadı. Ne olduğunu anlayamadan adam eğilmiş ve onu öpmeye başlamıştı. Sıcak, sert dudaklar onunkilerin üzerinde geziniyor, baştan çıkarıcı derecede tatlı ve inanılmaz derecede seksi, aklını kaçırmasına ve nerede olduğunu ve onu yok etmeye kararlı şeytani bir çocuk sürüsüyle çevrili olduğunu unutmamasına neden oluyordu. Duyguların içinde kaybolurken, dudaklarını ayırdığında yumuşak bir inilti çıktı ve-

Kendini bir anda mermer zeminde otururken bulduğunda yumuşak bir homurtuyla gözlerini kırıştırarak açtı, Danny ayağa kalkarken bakıyordu, Danny "O tamamen senin," deyip geri çekildiğinde az önce olanları anlamaya çalışıyordu.

Bu üç kelimenin zihninde yer etmesi birkaç saniye sürdü ve yer ettiğinde artık çok geçti.

Çocuklar Elmer yapıştırıcısını bulmuşlardı.



"NEDEN o çocukları onun üzerine salma gereği duydun?" Trevor bir setin önünde durduklarında sordu

Duvara gömülü kitap rafları.

"Sıkılmışım," dedi Matthew omuz silkerek, Danny rafları incelerken babası da ölçebilsin diye geri çekilirken.

Danny tiksintiyle homurdanarak daha fazla kuru çürüme olduğunu fark etti. Bu gidişle bütün kütüphanenin içinin boşaltılması gerekecekti.

Trevor, oğlunun ölçüleri okuyup yazabilmesi için parmaklarını kenara çekerken derin bir iç çekti. "Ne hakkında konuştuk?" diye sordu Matthew'a. Daha yirmi dakika önce iki düzine kızgın anneyi karısını ve Ulusal Muhafızları aramaktan vazgeçirmek için tatlı dille ikna etmek zorunda kalmış bir adama göre sabırlı bir ses tonuyla.

"Can sıkıntısıyla baş etmenin, kendi keyfim için başkalarını korkutmaktan daha yapıcı yolları olduğunu," diye geveledi Matthew, sesi tamamen sıkılmış gibiydi ve Danny'nin, Trevor'ın bunu çocuğun kafasına kaç kez sokmak zorunda kaldığını merak etmesine neden oldu. Aslında biraz korkutucuydu ve hâlâ altındaki o yumuşak dudakları düşünmüyor olsaydı, muhtemelen kuzeni için biraz endişelenirdi.

"O zaman bunu neden yaptın?" Danny kendini çocuğa sorarken buldu ve şu anda Tinkerbelle hakkında fanteziler kurmak için muhtemelen en iyi zaman olmadığına karar verdi.

Matthew ölçüleri yazarken omuz silkti. "Bana neden pembe olduğunu söylemedi."

"Ve?" diye sordu kaşlarını çatarak, bir şeyi kaçırdığından emindi.

Matthew bir omuz silkme hareketi daha yaparak, "Ve ben buna itiraz ettim," dedi ve Danny tam zamanında kafasını kaldırıp Trevor'ın göğe doğru bir bakış fırlattığını gördü. "Ayrıca acıkmışım."

"Bunun konuyla ne ilgisi var?" Danny, muhtemelen bir gün kardeşleriyle birlikte dünyayı yönetecek olan küçük çocuğa bakarak sordu.

Trevor, "Çünkü diğer çocukların yapıştırıcı ve sim karşılığında atıştırmalıklarını ona vermelerini sağladı," dedi,

Danny'ye zemin boyunca uzanan pervazı kontrol etmesini işaret ederken sıkılmış gibiydi.

Danny iç çekerek, "Çürümüş," dedi.

"Sence çerçeve kurtarılabilir mi?" Trevor muhtemelen o anki yüz ifadesiyle örtüşen bir ifadeyle sordu.

Bu, Belediye Meclisi'nin amcalarını inandırdığı gibi basit bir tadilat değildi. Dış duvarlar ve taş işçiliğinden içerideki duvarlar ve raflara kadar her şey yaş, nem ve termitler yüzünden çürümüştü. Tüm binayı yıkıp baştan başlamak zorunda kalmazlarsa şanslı sayılırlardı.

"Bakalım," dedi ve elini duvara dayayıp itti.

At kılı sıva, dokunuşunun altında parçalandı ve ortaya boş bir alan, kurumuş küf, uzun süredir terk edilmiş eşekarısu yuvaları ve su lekeleri ve deliklerle kaplı şaşırtıcı derecede sağlam bir çerçeve çıktı.

"Onu kurtarabiliriz," dedi Trevor düşüncelerini dile getirerek. "Ama bu hiç de ucuz olmayacak."

Danny elini çekip pantolonunun paçasına silerek, "Hayır," dedi, "olmayacak."

Trevor alaycı bir gülümsemeyle, "Müstakbel karın bundan pek memnun olmayacak," dedi.

"Onunla evlenmeyeceğim," dedi Danny sıkılmış bir ses tonuyla, kuzeninin bu saçmalığı yeniden başlatmak için bu kadar beklemesine şaşırmıştı.

Trevor onunla tartışmak yerine sadece kıkırdadı, ki bu pek de rahatlatıcı değildi, özellikle de Matthew o anda ona bilmiş bir gülümsemeyle bakıp göz kırptığında.

Yüce Tanrım, Trevor'ın çocuklarını korkunç bulan tek kişi o muydu?

BÖLÜM 12



"T Bir kasaba kütüphanecisinin heyecan verici hayatı," diye mırıldandı Jodi dalgınca, nemli saçlarını çekerken.

tekrar at kuyruğu yaptı ve sızlanmaya yakın bir iç çekişle sehpayı ve koltuğunun yarısını kaplayan klasörlerin envanterini çıkardı.

Uzun bir gece olacaktı.

Bradford İnşaat'ın Belediye Meclisi'ni arayıp kütüphanenin sadece içten dışa çürümekle kalmayıp aynı zamanda bir küf sorunu da olduğu müjdesini vermesinden bu yana pek bir seçeneği yoktu. Elbette bu, öğle yemeği molası sırasında Sağlık Kurulu'nun kütüphaneyi kınamasıyla sonuçlanan bir dizi olayı tetiklemişti. Otuz dakika sonra kendini macun, yapıştırıcı ve simden oluşan huysuz bir karışımla kaplanmış ve özgeçmişini güncellemek zorunda kalacağı gerçeğini kabullenmiş bir halde Kent Konseyi'nin ofisinin önünde otururken bulmuştu.

Kütüphane tadilatı için kendisine yönelttikleri tüm itirazlar, talepler ve kısıtlamalardan sonra, binayı kınamalarını ve kayıplarını azaltmalarını bekliyordu. Beklemediği şey ise bir grup baş döndürücü meclis üyesinin kendisinden yeni ve son teknoloji bir kütüphane tasarlamasını talep etmesiydi. Belki de talep etmek çok ağır bir kelimeydi çünkü aslında yaptıkları şey ona başka bir teklif hazırlamakla ilgilenip ilgilenmeyeceğini sormaktı. İlgilenmiyordu ve ilgilenecekti de.

Eğer hala bir işi ve başka şeyleri olduğunu keşfedecek kadar dikkati dağılmamış olsaydı, onlara bunu söylemekte bir sakınca görmezdi...

Diğer şeyler Danny Bradford ve onu sersemleten, kafasını karıştıran ve ikinci şişe yapıştırıcı kafasına dökülene kadar o piçten kurtulmanın bir düzine yolunu hayal etmesine neden olan o inanılmaz tatlı, seksi öpücüktü. Bu fikirlerden birini hayata geçireceğinden gerçekten korktuğu için eve dönerken yolda durmuş, takviye için yarım düzine dondurma almış ve birini otoparkta mideye indirdikten sonra eve gitmenin güvenli olduğuna karar vermişti.

Kamyonetini her zamanki yerine park etmiş halde göremeyince, çantalarını kaptığı gibi içeri daldı, kapısına öldürücü bir bakış fırlattı ve dairesine girerek sonraki iki saatini vücudunun her santimini son parıltı zerresinin de gittiğinden emin olana kadar fırçalayarak geçirdi. Bu iş bittikten sonra, en sevdiği tişörtünü ve rahat bir eşofman altını giydi ve evlenme teklifini aradan çıkararak ihtiyacı olan dikkat dağınıklığını sağlamaya karar verdi. Şimdi, evrak işleriyle dolu uzun bir geceyle yüzleşirken, tek yapmak istediği bir pint dondurma daha kapmak, DVD oynatıcıya bir film koymak ve kanepeye kıvrılıp bu gün hiç yaşanmamış gibi davranmaktı.

Belki o öpücük hariç.

"Ben bir aptalım," dedi Jodi, kanepeye çöküp homurdanarak kendisine en yakın dosyayı kaparken ve ardından bir inilti duyarken, geçirdiği günden sonra bunun tamamen haklı olduğuna karar verirken kesinlikle kimseye ilan etmedi.

Jodi, Konsey'in kendisine verdiği notlara bakarken en azından bitmek üzere olduğunu kendine hatırlattı ve biri kapısını çalıp huzurlu bir gece geçirme umutlarını birkaç saniye içinde yok edince yenilgiyle gözlerini kapadı. Ayağa kalkmaya başlamıştı ki aklına gelen bir düşünce onu tekrar yerine oturttu,

notlarını topladı ve kapıdaki her kimse onu görmezden gelmeye karar verdi. Her kimse kapıyı tekrar çaldı, bu sefer daha ısrarcıydı ama cevap vermiyordu.

İşi bitmişti.

Aslında bitmiştten de fazlası. Ona göre dünyanın geri kalanı artık yoktu. Bu gece var olan tek şey kanepesi, televizyonu, bu teklif ve buzdolabındaki dondurmaydı. Diğer her şey ve herkes gidebilirdi-

"Aç kapıyı, Jodi. Orada olduğunu biliyorum," diye duyurdu Greg, ama o sadece başını sallayarak "Git buradan," dedi.

"Jodi, hadi ama, böyle yapma."

"Meşgulüm," dedi ve önündeki notları sehpanın üzerine yaydı.

"Geçen gece için hâlâ kızgın mısın?" Greg, onu ilk başta kendisiyle çıkmaya ikna etmek için kullandığı ve bir hafta sonra onun çıkmak için fazla tatlı olduğuna karar verdiğinde kullandığı çocuksu cazibesini ortaya koyarak sordu.

"Hı-hı," dedi Jodi, notları bir düzene sokarken onu görmezden gelmeye kararlıydı.

"İşte yoğun bir geceydi. Mesajına cevap verecek vaktim olmadı."

"Hı-hı," diye mırıldandı Jodi, o gece izinli olduğunu ya da diğer erkeklerin onun mesajlarından ve aramalarından kaçındığını bildiğini belirtecek havada değildi, antihistaminik etkisi altında olduğundan korkuyordu.

Hepsi korkaktı ve sonunda onları affedecekti ama bu gece değil. Bu gece sadece kendini işine gömmek istiyordu.

Uzun bir iç çekişle pes ettiğini anladı. "Seni yarın ararım."

"İyi geceler Greg," dedi ve onun bu kadar çabuk pes etmesine eğlenerek başını salladı.

"İyi geceler, Jodi," dedi, kapıyı açmadığı için o kadar da üzgün görünmüyordu.

Jodi uzun uzun içini çektikten sonra, "Sanırım bu hiç kısmet olmadı," dedi ve hafifçe gülererek başını salladı.

Ta ki kapıyı tekrar çalmaya başlayana kadar.

Tiksintiyle iç geçiren ve adamın geçen seferki kadar çabuk pes edeceğini bilen Jodi, önündeki dosyalara odaklandı ve onu görmezden geldi. Bir dakika geçip de adam hâlâ kapıyı çalmaya devam edince başını kaldırdı ve kaşlarını çatı. Adam birdenbire oldukça ısrarcı olmaya başlamıştı.

"Git buradan Greg!" Jodi inledi, neden bütün geceler boyunca bu gece inatçı davrandığını merak ediyordu.

Bir kapı daha çaldı, daha inatçı bir kapı ve gözleri yarıklara kadar daralmıştı. Bir sonraki kapıyı çaldığında elindeki dosyayı bir kenara fırlatıp ayağa kalktı ve kapıya ulaştığında en yakın arkadaşını çıplak elleriyle öldürmeye hazırdı. Elleri tam da bunu yapma isteğiyle kenetlendi, kilidi açıp tokmağı kavradı ve kapıyı çekerek açtı.

Boş koridora bak. Ne oluyor be?

Koridora çıktı ve Greg'i görmeyi umarak ön kapıya doğru baktı. Onu ya da herhangi birini göremeyince alt dudağını dişlerinin arasında yuvarladı ve omzunun üzerinden bakınca koridorun diğer ucunun da boş olduğunu gördü. Başını sallayan Jodi arkasını döndü ve dairesine geri döndü. Kapıyı kapattı ve kanepeye geri döndü, az önce hayal kurup kurmadığını merak ediyordu-

Başka bir vuruş.

Bu sefer, arkasını dönüp kapıya doğru yürürken hiçbir şey söylemedi, kapıyı çekip açtı ve-

Meşhur Black Jack's pizza dağıtım gömleğini giyen bir adam, kolları pizza ve normalde aperatifler için kullanılan küçük kutularla doluyken, beklenti dolu bir gülümsemeyle, "75,80 dolar tutuyor," dedi.

"Üzgünüm, ama sanırım yanlış-"

Normalde beyzbol sopası ve taşaklara iyi bir tekme fantezilerini çağrıştıran tanıdık derin ses, arkasından geldiği için tamamen farklı ve beklenmedik bir tepkiye neden olarak "Anladım," dedi.

Danny'nin lanet olası dairesinde olduğunu fark edip irkilerek sıçrarken bile içinden bir ürperti geçti! Danny ellerini kalçalarına koyup onu yakalamasa ve teslimatçıya ödeme yapabilmek için nazıkçe kenara çekmese muhtemelen kendi ayaklarına takılıp kış üstü düşecekti. Sersemlemiş bir halde öylece durup Danny'den dairenin geri kalanına baktı ve sonra tekrar geri döndü, Danny'nin ona fark ettirmeden nasıl içeri girebildiğini merak ediyordu. Bu elbette çok önemli bir soruyu gündeme getirdi.

"Burada ne yapıyorsun?" Jodi, gelmekte olduğunu bildiği migreni önlemek için uzanıp şakaklarını ovuşturarak sordu.

"Üstü kalsın," dedi Danny, arkasını dönüp koltuğuna doğru ilerlerken kapıyı ayağıyla kapattı, sadece eğilip dudaklarına hızlı bir öpücük konduracak kadar durakladı ve "Randevumuz için geldim," derken onu şaşırttı.

Sözleri kafasına dank ettiğinde, adam çoktan yiyecekleri sehpalardan birine yerleştirmiş ve mutfakta kaybolmuştu. Başını iki yana sallayan ve içlerinden birinin delirdiğinden neredeyse emin olan Jodi, adamın peşinden gitti ama adam elinde satın aldığını hatırlamadığı altılı bir Pepsi paketiyle aniden geri dönüp, sanki buna hakkı varmış gibi eğilip dudaklarını ona değdirmek için bir kez daha duraklayınca yolundan çekilmek zorunda kaldı.

"Şunu yapmayı kes!" Jodi onu her öptüğünde kalbinin yerinden çıkacakmış gibi atmasını görmezden gelerek tersledi ve adamın gizlice dairesine girdiği ve açıkça deli olduğu gerçeğine odaklandı.

Omuz silkme cevabı pek de güven verici değildi, bu yüzden daha acil olan konuya odaklandı. "Neden benim evimdesin?"

daire?"

Danny onun en sevdiği peynir, köfte ve mantarla kaplı kalın bir dilim pizzayı alıp tabağa koyarken, "Randevumuz için," dedi.

"Bu bir randevu değil," diye açıkladı Jodi sıkıca, "Çık dışarı," diye eklemekten önce.

"Evet, öyle," dedi Danny omuz silkerek ve ona o inanılmaz lezzetli pizzayı uzatırken, kahvaltıyı atlamak gibi aptalca bir karar verdiği ve Matthew'un öğle yemeğine el attığı için dün geceden beri bir şey yemediğini hatırlattı. Yediği bir pint dondurma da onu doyurmamıştı.

"Gerçekten değil," dedi Jodi, kanepeye doğru yürüdü ve tabağı bir klasör yığınının üzerine yerleştirmek için kendini zorladı, böylece onun dairesinden defolup gitmesini işaret edebilecekti.

"Gerçekten öyle," dedi Danny pizzasından bir ısırık alırken ve kanepeye oturup rahatına bakarken onun bariz jestini görmezden geldi.

Ağlamak ya da ona bir şey fırlatmak için karşı konulmaz bir dürtüyle mücadele ederek ellerini yüzüne sürdü. "Bak, oynadığın oyunu oynayacak havada değilim. Patronun ve Konsey sayesinde bu gece yapacak çok işim var, bu yüzden-

Danny içini çekerek ve başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Randevumuzu burada yapmak zorundayız," diye bitirdi.

Bu kadar inatçı bir adamla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri olmadığı için ellerini yüzüne sürdü. Normalde, bir adama hayır dediğinde, adam omuz silkip yoluna devam etmeden önce fikrini değiştirmesi için yarım yamalak bir girişimde daha bulunabilirdi. Yine de Danny'nin normal olmadığı sonucuna çoktan varmıştı.

Jodi biraz daha yavaş bir sesle, "Bu bir randevu değil," dedi ve bir kez daha kapıya doğru işaret ederek, kendisine göre oldukça sabırlı bir şekilde, onun kıcını kaldırıp gitmesini bekledi

karşılayamayacağı bir savunma avukatı gerektirecek bir şey yapmaya zorlanmadan önce.

"Evet, öyle," dedi inatçı piç pizzasından bir ısırık daha alırken.

"Hayır, değil!"

"Gerçekten

öyle." "Değil!"

"Gerçekten öyle" demeden önce bir yudum soda almak için durakladı.

"Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Neyin var senin?"

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı, masum görünüyordu ve gözlerini ona çevirme dürtüsüne direnmek zorunda kalsa bile onu daha da kızdırdı. "Hiçbir şey. Neden?"

"Çünkü randevuda olduğumuzu sanıyorsun!"

Danny onun yanına oturmasını işaret ederek, "Otuyoruz," dedi.

"Hayır, değiliz! Tanrı aşkına, benden hoşlanmıyorsun bile!" Jodi sabrının hızla tükenmekte olduğunu belirtti.

Adamın ona attığı için için yanan bakış, vücudunda sıcak bir ürperti yarattı. Aynı zamanda gözlerini ona dikti ve eli adamın elindeki soda kutusunu kapıp kafasına fırlatmak için seğirdi.

"Senden çok hoşlandım, Tinkerbelle," diye mırıldandı Danny, takdir dolu bakışlarını onun üzerinde gezdirerek.

"Senden hoşlanmıyorum!" Jodi tersledi çünkü gerçekten de bu gece onun saçmalıklarına daha fazla katlanamayacaktı.

Kaşlarını çattı, sevimli bir şekilde kafası karışmış görünüyordu, tabii ki bu da kızın, kendisinden bir adım ve yüz kilodan fazla olan bir adamın nasıl sevimli görünebileceğini merak etmesine neden oldu. "O zaman neden benimle çıkmayı kabul ettin?" diye sorarak onu düşüncelerinden çabucak uzaklaştırdı.

Oh, işte bu!

"Seninle çıkmayı asla kabul etmedim!" diye tersledi ve pizza kutusunun kapağını kapattıktan sonra kutuları toplayıp adamın kucağına bıraktı.

Ayağa kalkıp kutuları tekrar sehpanın üzerine koyarken derin bir iç çekti ve ona doğru uzandı. Ne olduğunu anlayamadan onu kollarına aldı ve dudakları onunkilerin birkaç santim üzerinde geziniyordu. Ona bakarken yüzünde şefkatli bir ifade vardı.

"Hayır," dedi Danny başını hafifçe sallayarak, eğildi, başını yana eğdi ve kızın yanağına bir öpücük kondurdu, "ama sen öpeceksin."

BÖLÜM 13



"**I** bir nesil atladığını duymak."

"Bu olur açıklamak " Trevor dedi
Üçü kütüphanenin etrafında dolaşırken sohbet ediyor,
yapılardan herhangi birinin kurtarılıp yeni binada yeniden
kullanılıp kullanılamayacağını görmeye çalışıyorlardı.

Jason duvar kenarındaki süslü kitaplığa turuncu bir
etiket yapıştırıp tekrar kullanılabilir olduğunu işaretlerken,
"Bu kesinlikle birkaç şeyi açıklar," dedi.

Danny bir saat önce geldiklerinden beri yaptığı gibi
onları görmezden geldi ve yapmak için işe alındığı işe ve
kendisinden kaçmak için elinden geleni yapıyor gibi
görünen küçük kütüphaneciye odaklandı. İçindeki denizci
meydan okumaya fazlasıyla hazır olduğu için bu onun için
sorun değildi ve onun her hareketini rahatça takip ederken,
onun kesinlikle bir meydan okuma olduğuna karar verdi.

"Tavsiye ister misin?" Jason diz çöküp duvarın kenarı
boyunca uzanan pervazı kontrol ederken sordu.

"Hayır," dedi Danny, kuzenlerini görmezden gelirken
iPad'inde birkaç not alıyordu.

Trevor sağından derin bir iç çekti. "Korkarım ki
müstakbel eşini kazanmak istiyorsan bu konuda bizim
uzmanlığımıza ihtiyacın olacak."

Danny notlarından başını kaldırmadan, "Jason Haley'i kendisiyle evlendirmek için kaçırmak zorunda kaldı ve o zaman bile bunu sadece acıdığı için yaptı ve Zoe seninle bir iddiayı kaybettiği için evlenmedi mi?" diye sordu.

Onların öfkeli soluklarını duymazdan geldi ve başka bir kutuyu bir araya getirmek için eğilirken arzusunun nesnesini izledi ve bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldı. Tanrım, harika bir kıcı vardı. Bir hafta önce onu görmezden gelebilir ve işine odaklanabilirdi ama o lanet duş...

Yıllar boyunca pek çok çıplak kadın görmüştü ve bazıları onu sertleştirip nefes nefese bırakmış olsa da, hiçbirine bu şekilde tepki vermemişti. Onu düşünmeden edemiyordu ya da sonunda uyuşmadan önce ellerini üzerinde gezdirmenin ne kadar iyi hissettirdiğini. Ellerindeki tüm hissi kaybettikten sonra bile bu deneyimden keyif almıştı. Ellerini onun pürüzsüz, yumuşak teninde gezdirirken izlediği bir şey onu büyülemişti. Elleri gelip giden acı bile ona dokunmaktan aldığı zevki yok edememişti. Acı, ellerini onun üzerinde görmekten ne kadar hoşlandığını göstermesini engellemişti ama daha fazlasını hayal etmesini engellemeye yetmemişti.

Danny düşüncelerini Tinkerbelle'den ve ona yapmak istediği her şeyden uzaklaştırarak, "Yarından önce bu binanın envanterini çıkarmamız gerekiyor," dedi.

Jason notlarını gözden geçirirken başını salladı. "Gidip bodrumu kontrol edeceğim ve her şeyi taşımaya hazır olup olmadıklarına bakacağım."

"Kapıları ve Konsey'in yeniden kullanmak istediği diğer her şeyi yıkmaya başlayacağım," dedi Trevor, bakışlarını Tink'in durduğu yere kaydırmadan önce ona sert bir bakış atarak, Tink orada değilmiş gibi davranmaya çalışırken elindeki panoya bakıyordu.

Buna pek izin veremezdi, değil mi?



O KOKUŞMUŞ, parıltılı, park yeri çalan, pizzayla dalga geçen, öpüşen piç yine ona doğru yürüyordu. Bütün öğleden sonra ve sabahın büyük bölümünde, onu aklını başından almak için elinden gelen her şeyi yapmıştı! Kız nereye gitse, adam onu takip ediyordu. Ne zaman omzunun üzerinden baksa, adam oradaydı ve normalde ellerinin onu boğazlama isteğiyle seğirmesine neden olan o kendini beğenmiş sırtıtışının bir dokunuşuyla onu izliyordu, ama şimdi...

Şimdi, ne istediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onu çıldırtıyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Görünüşe göre Danny Bradford kütüphanenin yeniden inşasından sorumluydu ve bunu bu yaz çalışmayı kabul etmeden önce bilmeyi gerçekten çok isterdi. Tamam, o pisliğin ona bıraktığı borcu ödemek için paraya ihtiyacı olduğundan başka seçeneği yoktu ama yine de...

Yazı, varoluşunun baş belasıyla geçirmek zorunda kalacağına dair küçük bir uyarı iyi olurdu, özellikle de onu aklını başından almaya niyetli görüldüğü için. Ne tür bir oyun oynadığını bilmiyordu ama kesinlikle onunla oynuyordu. Aklına gelen tek açıklama, adamın ona eziyet etmekten, vücudundaki her bir giysiyi son santimine kadar soymaktan başka bir şey istemiyormuş gibi davranmaya nasıl geçtiğini açıklıyordu ve-

Onun nesi vardı?

Ona ya da oyunlarına ayıracak zamanı yoktu. Yapması gereken bir işi, ödemesi gereken, kendisine ait olmayan deli gibi bir borcu vardı ve Danny Bradford gibi bir adamla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Kesinlikle boyundan büyük bir işe kalkışmıştı. En azından bu kadarını biliyordu.

"Ne yapıyorsun, Tink?" diye sordu işkencecisi, onun yanında durduğunda, rahatlamış ve inanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu.

Evet, kesinlikle boyundan büyük işlere kalkışmış.

"Anahtarlarımı arıyorum," dedi Jodi, onları bulmak için çabalarını iki katına çıkararak.

"Yardım ister misin?" Danny duvara yaslanırken tembel tembel konuştu.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi, ne zaman rahat bir nefes alacağını merak ediyordu.

Beş dakika sonra, masasını ve çantasını üçüncü kez aramayı bitirdikten sonra, bugünün kesinlikle o gün olmadığına karar vermişti. Bu düşüncesi ancak bir dakika sonra çantasını alıp Danny'ye mırıldanarak "İyi geceler," dedikten sonra ön kapıya yöneldiğinde doğrulanmış oldu, ancak anahtarlarını çılgınca aradığı sırada yağmurun başladığını fark etti. Jodi içeri girip telefonunu çıkarırken sağanak yağışın çok daha uygun bir tanım olduğuna karar verdi.

On telefon görüşmesi ve yirmi mesajdan sonra tüm arkadaşlarına lanet okuyordu. Hepsi ya işteydi ya da işe gitmeye çalışıyorlardı ve uğrayıp onu alamıyorlardı. Bir an telefonuna baktı, acaba babasını arasam mı diye düşündü ama sonra vazgeçti. İşlerin şu anki gidişatına bakılırsa, babasının sıcak gülümsemelerinden birinin onu yıkması ve pek de iyi gitmediğini itiraf etmesi muhtemelen yeterli olacaktı. Babasının onun yerine sorumluluklarını omuzlamak zorunda kalmasını istemiyordu. Son birkaç yıldır yeterince şey yaşamıştı, bir de onun sorunlarını bu karmaşaya eklemesine gerek yoktu.

"Bırakmamı ister misin?" diye sordu gerçekten de düşünmeyi bırakmayı dilediği adam.

Dışarıya baktı, yağmurun birazdan dineceğine dair bir işaret arıyordu, böylece boğulma riski olmadan beş millik yürüyüşü yapabilecekti ama durum pek iyi görünmüyordu.

Orada durmuş, dalgın dalgın bir çöp varilinin yağmurla birlikte caddeden aşağı süpürülüşünü izlerken bir karar vermesi gerektiğini fark etti. Ya burada kalıp anahtarlarını arayacak ve yağmurun dinmesini bekleyecek, ya bir taksi çağırarak ve beş parasız olduğu için bir gülümseme ve teşekkürü yeterli bir ödeme olarak kabul etmesini umacak, ya babasını arayacak ya da kendisini çılgına çeviren adamın arabasına binmeyi kabul edecekti.

Sonunda, kütüphanenin aniden elektriğinin kesilmesi ve telefonunun kapanması, gözlerini kapatıp yenilgiyle iç geçirmesine ve mırıldanarak "Kesinlikle bir gezintiye ihtiyacım olabilir," diyerek teklifini kabul etmesine neden oldu ve kaderini belirledi.



"ŞANSIN VAR MI?" Danny, Tinkerbelle'in kilidi açmaya çalışmasını izlerken gülümsemesini bastırarak sordu.

Bir an için, Trevor'ın birinin dairesinin kapısında kalması ihtimaline karşı yanında bıraktığı, çalışma masasının üzerinde tozlanan anahtarlardan bahsetmeyi düşündü ama Tink daire kapısına yönelik şirin şiddet tehditlerini mırıldanmaya başlayınca vazgeçti. Kilidi açmaya çalışırken kışının baştan çıkarıcı bir şekilde sallanması, orada durup çenesini kapalı tutma kararını etkilemiş olabilirdi.

"Kilit açmayı bilmediğine emin misin?" Jodi, adamın verdiği atacı kilidin içinde oynatırken yüzünü konsantrasyonla buruşturarak sordu.

"Evet," diye yalan söyledi, yuvarlak poposunun ileri geri sallanmasını izledi... ileri geri...

Jodi ayağa kalkıp ellerini kalçalarına dayayarak seksi küçük bir general gibi görünürken, "Bu işe yaramıyor," diye homurdandı.

"Telefonu tekrar denemek ister misin?" Danny sordu, çünkü bunun hiçbir işe yaramayacağını biliyordu.

fark var.

Bu gece Tinkerbelle tamamen onun olacaktı ve her dakikasını, bir pislik olmasına rağmen onu kendisine bir şans vermeye ikna etmek için kullanacaktı. Ama önce arkasına yaslanıp Tinkerbelle'in hiçbir şey olmadığı ve kimsenin onu kaderinden kurtarmaya gelmeyeceği sonucuna varmasını beklemesi gerekecekti.

Onun kızıydı.

"Hayır, zaten herkese milyonlarca mesaj bıraktım. Yakında arayacaklar," diyen Jodi, kollarını göğsünde kavuşturarak ön kapıya düşünceli bir bakış attı.

Danny yüzünü asmamak için elinden geleni yaparak, "Eminim haklısın," dedi.

Yüzünü ona döndüğünde ifadesi kararlı bir hal aldı. "Gidip pencerelerden birinden içeri girip giremeyeceğime bakacağım," dedi Jodi, tam da bunu yapmak için arkasını döndüğünde fikir sağlamış gibi kendi kendine başını sallayarak.

"Kulağa iyi bir plan gibi geliyor," dedi Danny, havanın hâlâ sağanak yağışlı olduğunu ya da kuzeninin bu binadaki tüm kapı ve pencerelerin, kararlı, seksi küçük bir kütüphaneciye dayanabilecek hırsızlık önleyici kilitlere sahip sağlam bir yapıdan yapıldığından emin olmak için hiçbir masraftan kaçınmadığını belirtme zahmetine girmeden.

Ona sırtını dönüp dairesine girmek yanlış geliyordu ama gecenin geri kalanında tüm dikkatini ona vermesinin tek yolunun bu olduğunu bilerek kendini bunu yapmaya zorladı. Kaderinden kaçmak için başka bir yolu gözden kaçırma ihtimali olduğunu bir saniye bile düşünse, gecenin geri kalanında kafası meşgul olacaktı ve bu onun için işe yaramayacaktı. Bu gece, daha önce hiçbir Bradford'un yapmadığı bir şeyi yaparken, en azından kasıtlı olarak, onun tüm dikkatini üzerinde toplamak istiyordu.

Bir kadına kur yapacaktı.

BÖLÜM 14



"S Orospu çocuğu!"

Belki de bu o kadar iyi bir fikir değildi, diye
düşündü Jodi.

kaldırdığı yumruğunu yanına bıraktı ve Danny'nin kapısından uzaklaşmak için tereddütlü bir adım attı. Belki de bir şeyi gözden kaçırmıştı? diye düşündü, dışarı çıkmanın artılarını ve eksilerini düşünürken ön kapıya tekrar baktı.

Bir dakika sonra, fırtınanın ortasında dışarıda durmanın muhtemelen en iyi fikir olmadığı sonucuna vardı. Geriye iki seçenek kalıyordu: Koridorda oturup üşütmek ya da Danny'den yardım ve kuru bir havlu isteyip akıl sağlığından geriye kalanları da kaybetmeyi göze almak.

"Seni orospu çocuğu!" diye bağırdı Danny ve onun yerine karar verdi.

Bir dakika sürdü ama kapısının yanında, yerde oldukça rahat bir yer bulmayı başardı. Dizlerini göğsüne doğru çekti, titreyen kollarını dizlerine doladı, giysilerinin sert halıda çıkardığı yumuşak sesleri duymazdan geldi ve gözlerini kapatarak rahatlamaya çalıştı. Uzun bir gün olmuştu ve tek istediği sıcak, kuru dairesine girip sıcak bir banyo yapmak, en sevdiği tişörtünü giymek, bir film izlemek ve birkaç top dondurmayla iyice şişmanlamaktı ama

yakın zamanda gerçekleşecek gibi görünmüyordu.

Bunun yerine, koridorda oturup bu günün nasıl daha da kötüleşebileceğini düşünmeye devam etti. Cevabı beklenmedik bir kaynaktan geldi ve ona evet, evet, gününün inanılmaz derecede seksi bir adamla mahsur kalmaktan çok daha kötü olabileceğini bildirdi.

Çok daha kötüsü.



DANNY mutfak lavabosunda kaynayan yanmış pisliğe baktı ve tam olarak nerede yanlış yaptığını merak etti.

"Romantik bir akşam yemeği buraya kadarmış," dedi ve tiksintiyle iç çekerek buzdolabına dönüp bir kilo tereyağı aldı ve bir somun ekmekle birlikte tezgâha fırlattı. "Izgara peynir olsun."

Bu iyiydi. Elinde hâlâ birkaç kart daha vardı. Oturma odasına girdi ve-

"Oh, kahretsin!" Danny kanepeden bir yastık kaptı ve perdeyi yalayan alevlere vurmaya başladı, ta ki elinde harap olmuş bir perde ve yastık ve duvarda hafta sonunu ve yaklaşık beş yüz doları duvarı, pencerenin etrafındaki pervazı ve muhtemelen pencerenin kendisini onarmakla geçireceğini garanti edecek kadar hasar kalana kadar.

"Harika amına koyayım," dedi Danny, harap olmuş yastığı yere, romantik bir gece geçirme hayallerinin son durağı olan balmumu birikintisinin yanına fırlatarak.

Bu tahmin ettiğinden çok daha zordu. Belki de sadece sineye çekmeli ve güzel bir restoranla kolay yolu seçmeliydi-

"Lütfen, durun!" diye tiz bir kadın çığlığı geldi.

Jodi için duyduğu dehşet onu saniyeler içinde kanepenin üzerinden atlatıp odanın diğer ucuna geçirdi. Kapıyı yırtarak açtı, hazırды

Tinkerbelle'in karşısında oturduğunu, zarar görmediğini ve iki kuzeninin başka bir restoranın yasaklılar listesindeki yerlerini garantilemelerini izlerken eğlence ve korku arasında gidip geldiğini görünce aniden durdu.

"Yardım edin!" Black Jack üniforması giyen adam histerik bir çığlık atarken, kuzenleri birbirlerine kafa atmaya çalışırken tökezlediler.

Başını tiksintiyle sallayarak koridorda yürüdü, hıçkırarak ağlayan teslimatçıyı gömleğinin arkasından tutup kapıya doğru iterken kuzenleri üzerinde Canavar yazan pizza kutuları için kavga etmeye devam ediyordu. Yemek takıntıları çok acınası, diye düşündü Danny tiksintili bir iç çekişle ve uzanıp pizza yığınına aldı. Dairesine doğru yürüdü, sadece uzanıp dehşete düşmüş komşusunun ayağa kalkmasına yardım edecek ve onu dairesine doğru nazikçe itecek kadar durakladı. İçeri girdiklerinde kapıyı arkasından kapattı, pizza kutularını sehpanın üzerine bıraktı ve memnun bir iç çekişle "Yemek hazır," dedi.



"Hepimizi yasaklayamazsınız!"

"Bu saçmalık!"

"Evde bile değildim!"

"Yetişkin bir adamı ağlattın!" diye bağırdı biri, muhtemelen polis.

"Bu gece ne zaman bitecek?" Jodi şakaklarını ovuştururken özellikle kimseye sormadı.

"Muhtemelen bir süre daha olmaz," diye itiraf etti Danny, bir zamanlar oturma odası olan yıkıntıya bakarken garip bir şekilde yenilmiş gibiydi.

"Muhtemelen hayır," diye mırıldandı, oturma odasına bakıp hasarı gözden geçirirken.

Üç adamın pizza için kavga etmesinin bir dakikadan kısa bir sürede ne kadar büyük bir hasara yol açabileceğine hâlâ hayret ederek sehpanın kalıntılarına bastı. Ve evet, Danny'nin dairesindeki hasarın sadece bir dakika sürdüğünden kesinlikle emindi çünkü kapı patlayarak açıldığında Danny'nin cep telefonuna bakıyordu. Kafasını kaldırdığında kapı menteşelerinden düşmüş, sehpa paramparça olmuş, televizyon parçalanmış, aslında oldukça rahat görünen büyük deri koltuk üç parçaya ayrılmış, bir pencere kırılmış ve Danny'nin oturma odasının duvarlarında çok büyük ve çok belirgin beş delik açılmıştı ve sadece bir dakika geçmişti.

Danny onun dikkatini duvardan kablolarıyla sarkan elektrik prizinden başka bir yöne çekerek, "Bir yağmur kontrolüne ihtiyacım olacak," dedi.

"Ne için erteleme çeki?"

Ayağa kalkıp elini ona doğru uzatırken derin bir iç çekti. "Randevumuz için."

"Bizim... randevumuz mu?" Jodi yavaşça sordu, kuzenleri onu yakaladığında kafasını vurup vurmadığını merak ediyordu.

Başını sallayarak uzandı ve kadının elinden kararı aldı. Danny onun elini tutup nazikçe ayağa kaldırarak, "Korkarım yeniden toparlanmam gerekecek," dedi.

"Yeniden toplanın..."

"Mmmhmmm," diye mırıldandı Danny, ellerini kaldırırken parmaklarını onunkilere doladı ve elinin arkasına bir öpücük kondurdu. "Bunu düzeltmek için sadece bir ya da iki gün."

"Bir ya da iki gün," diye tekrarladı Jodi, bakışlarının yıkımın üzerinde gezinmesine izin verirken uyuşmuş bir halde.

"Söylediğim her şeyi tekrarlayacak mısın?" Danny seksi bir gülümsemeyle alaycı bir şekilde sordu, bu da onun beyin hasarı fikrini yeniden gözden geçirmesine neden oldu.

"Evet," dedi Jodi, onu dairesinin kapısına kadar götürmesine izin verirken başını sallayarak. Kapıyı tutup kenara çekerek kuzenlerinin hâlâ polislerle ve Black Jack's'in müdürüyle tartıştığı koridora geçebilmeleri için Jodi'nin elini bırakmak zorunda kaldı: "Ve bu bir randevu değildi."

"Evet, öyleydi," dedi Danny, elini cebine sokup çıkardı-

"Anahtarlarımı mı çaldın?" Jodi, kapısının kilidini açıp ona kapıyı açmaya devam ettiğinde talep etti.

Danny ona gülümseyerek, "Tabii ki öyle," dedi.

"Peki bunu tam olarak neden yaptın?" diye sordu şaşkınlıkla başını sallayarak.

"O anda gerekli görünüyordu," dedi utangaç bir ifadeyle.

"Hı-hı," dedi Jodi, bu adamı anlamaya çalışırken ona bakıyordu. Bir dakika sonra bunun imkânsız olduğuna karar verdi ve pes etti.

"Ben yatmaya gidiyorum. İyi geceler," dedi, birden kendini bitkin hissetti.

"İyi geceler, Tinkerbelle," cevabını alınca başını salladı ve adının Tinkerbelle olmadığını hatırlatma isteğine direndi ama şu anda onunla tartışamayacak kadar yorgundu.

Odasına girdi, en sevdiği eşofman altını ve tişörtünü aldı ve banyoya yöneldi. Yol boyunca giysilerini yırtıp attı ve sığınağına doğru ilerlerken onları bir kenara fırlattı. Beş dakika sonra sıcak bir banyoda iliklerine kadar işleyen nemli ısıcağın ve etrafını saran lavanta kokusunun tadını çıkarırken gözlerini kapadı ve erkeklerin nişanlılarını düğünlerinden bir gün önce terk etmedikleri, kredilerini yok etmedikleri, hayat birikimlerini çalmadıkları, onları aşağılamadıkları, yoksul ve işsiz bırakmadıkları ve koridorun karşısındaki inanılmaz seksi eski bir denizcinin yanına taşınmaktan başka çarelerinin olmadığı bir dünyada yaşadığını hayal etti.

Bir gün kafasını karıştırırken ertesi gün gözleriyle onu soyuyordu.

Bu fantezide, hala müzedeki işine sahipti. Jerry'nin arkasından çaldığı terfi hâlâ onundu. Kredisi hâlâ mükemmeldi, banka hesabı sağlıklıydı ve en büyük sorunu hafta sonları uyumakla günü kanepeye kıvrılıp kitap okuyarak geçirmek arasında karar vermektir. Jerry'nin kahve davetini asla kabul etmemiş ve o hıyarın gerçekte ne kadar pislik olduğunu görmüştü. Her şey olması gerektiği gibiydi.

Ama çok geçmeden gerçeğe dönmek zorunda kaldı. Banyo suyu çoktan soğumuştur, bitkin düşmüştü ve tek yapmak istediği yatağa girip sabahın altısında kalkmanın kendi tercihi olduğunu düşünmektir. Esneyerek uzandı ve hafif bir ürperti onu sarsarken gideri çekti. Donmak üzereyken ayağa kalktı ve bir havlu kaparak hızla kurulandı, sıcak yatağına girmeye can atıyordu.

Jodi bir esnemeyi daha bastırarak giyindi ve banyonun kapısını açtı. Sabırsızlanıyordu-

"Romantik komedi mi yoksa korku filmi mi?" diye sordu yatağında uzanmış, büyük bir kase patlamış mısırın yanında duran piç kurusu, gördüğü şeyi anlamlandırmaya çalışırken aptal aptal ona bakıyordu.

Bu olamazdı.

Sadece...olamaz.

Gözlerini kapadı, ona kadar saydı ve tekrar kapamak için açtı, yüze kadar saydı, ona acıması ve bir ipucu alıp gözlerini tekrar açmadan önce dairesinden çıkması için dua etti. Hayır, hâlâ oradaydı, diye fark etti Jodi gözlerini açtığında, adamın elinde iki DVD tuttuğunu ve ona başını sallamasına neden olan inanılmaz seksi bir gülümseme gönderdiğini gördü.

"Gitmen gerek," dedi, gülümsemesini görmezden gelerek, kışını yatağından kaldırıp dairesinden defolup gitmesini işaret ederken.

DVD'leri bir kenara fırlatırken derin bir iç çekti. "Bir randevuyu daha iptal ediyorsun."

"Başka bir randevu mu?" Jodi onun sayesinde papağan gibi konuşmaya başladığını fark ederek tekrarladı.

Danny başını salladı, çocuksu bir ifadeyle, "Üçüncü randevumuz," diye açıkladı.

"Üçüncü randevumuz..." diye tekrarladı, birinci ve ikinci randevuyu nasıl kaçırdığını merak ediyordu ama çok uzun süre merak etmesine gerek kalmadı.

"İlk randevumuz dün geceydi, sen beni iş için dışarı attığında. Sonra, bu gecenin erken saatlerinde, olay yüzünden ikinci randevumuzu erken iptal etmek zorunda kaldık," dedi omuz silkerek, sanki bir şekilde hayatta kaldığı bu korkunç deneyim önemli bir şey değilmiş gibi.

Jodi sıkılmış dişlerinin arasından, "Onlar randevu değildi," dedi. "Bu da öyle."

"Vay canına," dedi Danny, duyduklarına inanamıyormuş gibi başını sallayarak, "beni bu şekilde yönlendirmeye devam ettiğine inanamıyorum."

"Seni asla kandırmadım!"

Danny yataktan kalkarken başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Erkekleri baştan çıkarmak hiç hoş değil, Tinkerbelle," dedi.

"Aman Tanrım! Delirdin mi sen?"

"Muhtemelen," diye umursamaz bir cevap verdi adam ona doğru yürürken ve yüzünü büyük, sıcak eliyle kavrayıp başparmağıyla yanağını okşarken. "Şimdi neden benden neden korktuğunu söylemiyorsun?"

BÖLÜM 15



"**I**-Senden korkmuyorum," diye karşı çıktı Jodi, ondan uzaklaşarak.

Onu düşünürken başını yana eğdi. "Hayır, korkmuyorsun," diye mırıldandı Danny usulca. "Ama aramızda olup bitenlerden korkuyorsun."

Homurdandı. "Aramızda hiçbir şey yok." "Gerçekten mi?" diye sordu, yaklaşarak.

"Gerçekten mi?" dedi Jodi kararlılıkla ve ona inanmak istemese inanırdı. Hissettiği bu çılgınca çekimin tek taraflı olduğuna inanmayı reddediyordu.

"O zaman kanıtla," dedi, aralarında sadece birkaç santim kalana kadar yaklaşarak.

"Hiçbir şey kanıtlamama gerek yok," dedi Jodi yorgun bir iç çekişle onu itip yatağa doğru giderken.

"O zaman neden kaçırıyorsun?" diye sordu, kadının büyük patlamış mısır kâsesini alıp komodinin üzerine koymasını izlerken.

"Kaçmıyorum," dedi ve ağır ağır iç çekerek yorganı geri çekip içeri tırmandı.

"O zaman ne yapıyorsun?"

"Ben yatmaya gidiyorum," dedi Jodi ve arkasını dönüp kıvrıldı.

"Erkeklerden korkuyorsun," dedi yatağın üzerinde onun yanına oturarak.

"Hayır," dedi ondan uzaklaşarak, "değilim."

"Hı-hı," dedi Danny, uzanıp uzun saçlarını nazikçe yastığına geri süpürürken ona gerçekten inanmıyordu.

"Evet, bu arkadaşlarımın çoğunun neden erkek olduğunu açıklıyor," diyerek elini tokatlamak için geri uzandı.

"Anlıyorum," dedi Danny, çünkü anlamıştı. Şimdi her şey anlamlıydı, Benadryl'in etkisindeyken yaptığı yorumlar, ona verdiği tepki ve arkadaş seçimi. "Seksten korkuyorsun," diye ağzından kaçırdı, sağduyusu devreye girip çenesini kapalı tutmasına yardım edemedi.

"Seksten korkmuyorum!" Jodi ona ters ters bakmak için ayağa kalktı.

"Bak, üzgünüm-"

"Ben sadece seksten hoşlanmıyorum, tamam mı? Şimdi mutlu musun?" Jodi öfkeyle talep etti ve o noktada zaten telafi edilemeyecek kadar çuvalladığına karar verdi, bir kez daha çuvallamanın ne anlamı vardı ki?

Danny, "Neyin içinde olduğun hakkında hiçbir fikrin yok çünkü bir kadını nasıl memnun edeceği hakkında hiçbir fikri olmayan bir adamla birlikteydin," dedi.

Ağzı kıpırdadı, ama onun sözlerini kaydederken hiçbir ses çıkmadı ve adam oldukça önemli bir şeyi fark etti. Geçen gece ona ne söylediğini hatırlamıyordu. Daha önce ona kızgın değilse bile, şimdi kesinlikle kızgındı. Dolayısıyla, bu noktada özür dilemenin gerçekten bir anlamı yoktu, hele de onunla olan tüm şansını mahvetmişken. Danny, onunla gerçekten bir şansı olmadığını fark etti.

"Bakın, erkekler beni çekici bulmuyor. Benimle bir randevuya çıkıyorlar ve mezeler geldiğinde, bana hiç sahip olmadıkları ama aniden istediklerini fark ettikleri tatlı küçük kız kardeşleriymişim gibi bakmaya başlıyorlar. Aramızda asla bir şey olmayacak, çünkü er ya da geç, diğer herkes gibi sen de farkına varacaksın.

Bir erkeği çıldırtacak türden bir kız olmadığımı senden önceki adam da söyledi."

Ona göz kırptı... sadece göz kırptı, çünkü gerçekten söyleyecek ne vardı ki?

Belki "Sen bir aptalsın." dışında.



"NE OLUYOR BE?" Danny, kız yastığı suratının ortasına çaktığı sırada talepte bulundu.

"Ben aptal mıyım?" Jodi yastığı geri çekerek bir yumruk daha savurdu ve adam yastığı elinden almayı başaramadan yüzüne bir yumruk daha indirdi. "Aptal olan sensin!"

"Aptal olan ben miyim?" Danny yastığı bir kenara fırlatarak sordu. "Evet!" diye tısladı, başka bir yastık kaptı ve-

"Gerçekten mi?" diye sordu sakince, onu kucağına alıp bacakları bacaklarının yanından sarkacak şekilde yan oturana kadar ayarladı. Kollarını gevşekçe ona doladı ama hareket etmesine izin vermeyeceği açıktı.

"Gerçekten mi!" Jodi tersledi, kollarını itmeye çalıştı ama Jodi onu görmezden geldi ve kollarını olduğu yerde tuttu.

"Bunca zamandır beni ekiyordun çünkü senden gerçekten hoşlanmadığımı düşünüyordun," diye düşündü başını alaycı bir şekilde sallayarak ve kadının hiç hoşuna gitmeyen bir kıkırdamayla.

"Bunca zaman..." diye tekrarladı yavaşça, inanamayarak başını sallayarak. "Bu saçma sapan benimle çıkma fikrini daha birkaç gün önce ortaya attın!"

"Doğru," diye mırıldandı Danny, dudaklarını onun çenesinde gezdirebilmek için eğildi ve onu şaşırttı. "Ama seni kesinlikle küçük bir kız kardeş olarak görmüyorum," dedi.

kollarını onun etrafında sıkarken ve onu hissedebilmesi için daha yakına çekerken kıkırdadı-

"Aman Tanrım," diye fısıldadı boğuk bir nefesle.

"Kesinlikle. Değil. Bir kız kardeş," dedi Danny, başını çevirip kızın boynuna bir öpücük kondururken her kelimeyi vurgulayarak ve kızın konuşma ya da düşünme yeteneğini elinden alarak.

"Öyleyse," diye devam etti Danny, boynuna ve çenesine öpücükler kondurarak, "neden randevumuzu bitirmiyoruz ve gecenin sonunda sana bir iyi geceler öpücüğünün ne kadar keyifli olabileceğini göstermeme izin vermiyorsun?"



"AZ ÖNCE NE OLDU LAN?" Danny orada durmuş kapıya bakarken ve nerede yanlış yaptığını merak ederken sordu.

Tinkerbelle'i kollarına almış, dudaklarını onun yumuşak tenine değdiriyor ve bir dakika sonra tüm doğru şeyleri söylüyordu...

Belirsiz bir şekilde dışarı atılmış, patlamış mısır kasesi eline tutuşturulmuş ve kapı suratına kapatılmıştı. İyi geceler öpücüğünü sorduğunda bile onu görmezden gelmişti. Onun geri gelmeyeceği gerçeğini kabullenene kadar bir dakika daha öylece durdu ve orada dikilirken bir aptal gibi görünmeye başladığını fark etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı Danny, isteksizce arkasını dönüp dairesine doğru giderken ensesini ovuşturarak.

Kırık kapısının önünde durup kapıyı kaldırdı ve kapı aralığına yaslayarak yarın duvar ve mobilyalarla birlikte tamir etmeyi aklına not etti. Ağgözlü piçler, diye düşündü Danny, evinden geriye kalanları tekmelerken tiksintiyle başını sallayarak.

eğlence merkezini yolundan çekip banyoya doğru yöneldi.

Onun nesi vardı böyle? Danny on dakika sonra kendini buz gibi suyun altında durmaya zorlarken düşünmeden edemiyordu. Komadan çıktığından beri etkilendiği ilk kadın onunla ilgilenmiyordu. Onu istemiyordu, ondan hoşlanmıyordu ve bunu daha önce göremediği için lanet olası bir aptaldı. Muhtemelen hayatına devam etmeliydi ama...

Danny suyu kapatıp duştan çıkarken pes etmeyeceğine, ama birkaç gün geri çekilip her şeye yeniden başlayacağına karar verdi. Ellerini kendine saklamaya ve onu tanımak için zaman ayırmaya kendini zorlayacaktı, ama daha da önemlisi, ona kendisini tanıma şansı verecekti. Her şeyi berbat etmiş, korkunç bir ilk izlenim bırakmış ve Tinkerbelle'ini ürkütmüştü.

Bunu yavaş yavaş yapmak onu öldürecekti ama yapacaktı, diye karar verdi Danny, gelecekte daha fazla buz gibi duş almaya razı olarak. Yatağa sürünerek girdi ve çarşafı kucağının üzerine çekti, serin pamuklu çarşafın gerilen ereksiyonuna sürtünmesine aldırmadı. Kollarını başının arkasında kavuşturdu ve gözlerini tavana dikti. Ellerini kendine saklamak onu öldürecekti ama bunu yapacaktı çünkü yeni bir oyun planı vardı.

Hâlâ ona kur yapmayı planlıyordu ama artık bu konuda sinsi davranması gerekecekti. Ona sakinleşmesi için birkaç gün verecek ve taşaklarının korkuyla gerilmesine neden olan bakışları durduğunda, ona yaklaşacak, küçük bir sohbetle başlayacak, işten sonra kahve içip bir şeyler içecek ve sonunda gardını indirdiğinde, öldürmek için içeri girecekti.

Şimdilik, sadece zamanını bekleyecekti. O-

"Tinkerbelle?" Danny doğrulup onun yatak odasına doğru yürümesini izlerken sordu. "Tinkerbelle

Her şey yolunda mı?"

"Bir şeyi bilmem gerekiyor," dedi Jodi, havlu pamuklu bornozunu kapalı tutan kemerin uçlarıyla oynarken, ona değil de başka bir yere bakarken endişeyle kıpırdanıyordu.

"Ne oldu, tatlım?" Danny, içindeki her şey yataktan kalkmasını ve iyi olduğundan emin olmak için onu kollarının arasına almasını talep etse de, yatak başlığına yaslanarak sordu.

"Benimle oynayıp oynamadığınızı bilmem gerek."

Onun boş bakışları karşısında iç çekti. "Sadece bunun senin için bir oyun olup olmadığını bilmek istiyorum," diye açıkladı Jodi.

"Hayır," dedi Danny başını sallayarak, "seninle oynamıyorum."

"Yani birdenbire benimle ilgilenmeye mi başladın?" Jodi başını kaldırıp onun bakışlarıyla yüzleşerek sordu.

"Çok."

"Neden?"

"Neden ne?" Danny onun ne demeye çalıştığından emin olamayarak sordu.

Sanki belli olması gerekiyormuş gibi bıkkın bir iç çekişle gözlerini devirdi. "Neden birdenbire benimle ilgilenmeye başladın?"

"Kibar bir cevap mı yoksa gerçeği mi istersiniz?" Kaşlarını çatarak yavaşça "Gerçeği mi?" dedi.

Kibar bir cevap muhtemelen daha iyi bir seçim olurdu, ama...

Ne oluyor be?

"Emin misin?"

Bir kez başını salladı, kararlı bir şekilde.

Omuz silkerek itiraf etti: "Çünkü seninle ilgili fanteziler kurmadan duramıyorum. Seni becermek için en az yüz yol düşünmeden bir odaya giremiyorum. Vücudunun benimkine karşı nasıl hissedeceğini, meme uçlarının ağzımda ne kadar sertleşeceğini, teninin dilimde ne kadar güzel bir tat bırakacağını, nasıl hissedeceğini hayal etmeden duramıyorum."

Ellerimi üzerinde gezdirmek, içine girmenin ne kadar iyi hissettireceğini, ben-"

"Anladım," dedi Jodi, kızararak ve... saklamaya çalıştığı küçük, memnun bir gülümsemeyle sözünü kesti. "Neden kibarca cevap vermeyi denemiyoruz?"

"Peki," dedi omuz silkerek, "Senden hoşlanıyorum Tinkerbelle. Senden etkilendim ve seni daha yakından tanımak istiyorum."

Dalgınca başını salladı. "Bu sadece seksle mi ilgili?" "Hayır," dedi Danny usulca, onun tepkisini izleyerek.

"Peki... o zaman ne istiyorsun?" Jodi kaşlarını kaldırarak sordu.

Bir an için bunu düşündü. Ona sarılmak, onu öpmek, onunla sevişmek, onu kızdırmak istiyordu, böylece onun o sevimli, küçük, öldürücü bakışını görebilecekti, sadece istiyordu ki...

"Bir şans," diye yanıtladı Danny. "Sadece bir şans."

BÖLÜM 16



"**I** yapamam yap Bu. Ben Üzgünüm." Jodi dedi, Ondan uzaklaşırken endişeyle yutkundu.

"Acımayacak," dedi Danny, onun kaçmasını engellemek için uzanarak, ki o da umutsuzca kaçmak istiyordu, elini kendi elinin içine alıp güven verici bir şekilde sıkarak.

"Seni yalancı piç!" Jodi kolunu geri çekerek şu anda yerde kıvrılmış, kendini tutmuş ve acınası bir şekilde annesi için inleyen iri adamı işaret etti. "Bana kesinlikle yaralı gibi görünüyor!"

Danny ona gözlerini kısmasına neden olan inanılmaz seksi bir sırıtma yaparak, "O iyi, Tinkerbelle," dedi.

Bakışlarını şimdi açıkça ağlayan adama, sonra da eski boyalarla lekelenmiş askeri kıyafetleri, omzuna atılmış bir boya tabancası, yanında ve omuzlarının üzerinde asılı birkaç paintball fişegi ve bu sabah Rambo kılığında kapısına geldiğinde ona karşı kullandığı o lanet seksi gülümsemesiyle orada duran Danny'ye çevirdi.

"Bana acımayacağını söyle," dedi Jodi, piçin kendisine yalan söylemesine cesaret ederek.

"Sadece küçük bir tutam," dedi Danny, ikinci paintball silahını alıp ona uzatırken.

"Başka bir şey yapamaz mıyız?" diye sordu, sesi bir pısırik gibi çıkıyordu ve gerçekten umursamıyordu.

"Hayır," dedi onu omuzlarından tutarak. Onu geri çevirdi ve yetişkin erkeklerin birbirlerini boya toplarıyla vurmak için koşuşturduğu dışarıdaki engelli parkura doğru nazikçe itti, "ilk randevumuzu benim seçebileceğimi söylemiştin."

"Ama-"

"Ama eğlenceli olacak, söz veriyorum," dedi Danny, topuklarını içeri soktuğunda onu biraz daha iterek.

"Ama-"

"Kendini daha iyi hissedeceksen restoranı senin seçmene izin vereceğim," dedi Danny, onu kıyametine doğru itmeye devam ederek.

"Hayır, gerçekten olmazdı. Beni daha iyi hissettirecek şey, belki gidip başka bir şey yapabilir miyiz? Sinemaya mı? Hayvanat bahçesi? Müze? Öğleden sonra kesintisiz seks için benim evime dönmek?" Jodi, uzanıp kaskını yerine iterken sonuncusu hakkında sadece yarı şaka yapmayı önerdi.

Tamam, belki de sonuncusu konusunda tamamen dürüsttü ama onu kıyametine doğru iten dev piç her şeyi ağırdan almaya kararlıydı. Dün gece yatağından tamamen çıplak ve tahrik olmuş bir halde çıktığında, çok tahrik olmuş bir halde, onu yatağa götürmesini ve seksin nasıl olması gerektiğini göstermesini beklemişti. Bunun yerine onu usulca öpmüş, üzerine bir eşofman geçirmiş, elini tutup dairesine kadar götürmüş, orada ona bir iyi geceler öpücüğü daha vermiş ve sabah onu arayacağına söz vermişti.

Yalan söylemişti.

Onu aramamıştı. Hayır, sabahın köründe kahve, çörek ve o lanet seksi gülümsemesiyle çıkagelmişti. Şaşırmış ve gizliden gizliye memnun olmuştu.

bir kot pantolon ve bir tişört giymişti. Yol boyunca onun elini tutmuş, bir yandan başparmağıyla elinin arkasını okşarken bir yandan da muhtemelen onu rahat ettirmek için havadan sudan konuşmuştu. İşe yaramıştı. Ta ki açık hava paintball sahasının derme çatma otoparkına girene kadar. İşte o zaman birbirlerine küçük yuvarlak toplarla ateş eden bir grup psikopat adam tarafından kovalanmak yerine başka alternatifler önermeye başladı.

Gülmüştü. Piç kurusu!

Danny içini çekti, onu nazikçe dürtmekten vazgeçti ve elinden tutup üzerinde "Giriş" yazan büyük bir kapıya doğru çekti. Gözleri giriş tabelasından uzaklaştı ve kendisinden daha uzun olan ve zincir bağlantı çitine tutturulmuş çok büyük, çok ayrıntılı tabelayı aldı. Uyarıları okumaya başladı ve hemen okumamış olmayı diledi.

"Eğer bu tehlikeli değilse, o zaman neden ölüm ve kazara sakatlanma ile ilgili elliden fazla uyarı var?" Jodi, endişelerini görmezden gelip onu derme çatma bir bariyere doğru çekmeye devam ederken bir koluyla silahını göğsüne sıkıca sararak talepte bulundu.

Bariyere ulaştıklarında Danny, "Diz çök, Tinkerbelle," dedi.

Titreyen Jodi, Danny'nin dediğini tam zamanında yaptı, çünkü paintball saçmalarından oluşan bir yaylım ateşi aniden üzerlerine doğru geldi ve birkaç gürültüyle bariyere çarptı. Girişe ve önümüzdeki iki saat boyunca saklanmayı planladığı kadınlar odasının güvenliğine doğru koşma dürtüsüne direnerek, Danny metodik bir şekilde silahını nasıl ateşleyeceğini, çevrelerini kendi yararına nasıl kullanacağını ve vurulursa ne yapacağını anlatırken orada kaldı.

Ne yazık ki etrafındaki bariyerlere çarpan paintball seslerini ve koşup bağırarak emirler yağdıran yetişkin adamların seslerini dinlemekle meşguldü

ardından acı ıglıklarını dinlemek için. Evet, bu gerçekten ona göre değildi.

"Danny," dedi, dudaklarını endişeyle yalayarak, "ben-"

"Burada kal ve ona kadar say, sonra beni takip et," dedi ve kızın gitmesi için bir bahane bulmasına fırsat vermeden sözünü kesti. "Yerde kalın ve mavi kask ya da kol bandı takan herkesi vurun."

"Ama-"

"İyi olacaksın," dedi Danny, bir kez daha sözünü keserek, ama bu kez onu sersemleten hızlı bir öpücük ekledi. "Alçakta kalmayı unutma."

Ve böylece, o gitmiş ve Jodi ormanın ortasında, mavi kol bantlı bir grup psikopat adam tarafından kovalanmak üzere, tahta bir bariyerin arkasında yere diz çökmüş olarak kalmıştı.

Alt dudağını dişleyen Jodi, omzunun üzerinden girişe doğru hüzünle baktı. Onu kapıda bekleyebileceğine karar verdi, biri "Geliyor" diye bağırdığında ayağa kalkmıştı bile ve dünyası aniden maviye döndü.



"YASAKLANDIN!" diye bağırarak yönetici onu şaşırtmıştı, çünkü daha önce bu kelimelerin bağırdığını hiç duymamıştı, ne de olsa o bir Bradford'du, ama paintball tesisinin yöneticisinin kime bağırdığından dolayı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu küçük Tinkerbelle, kurtulmak için omzunun üzerinden çılınca kıpırdanarak. "Birkaç pısırik şikayet etti diye cidden beni yasaklayacak mısınız?"

"Yirmiden fazla adamı ağlattınız!" diye bağırarak müdür, ilk yardım istasyonunun yanında duran ve yaraları için sızlanıp duran bir grup adamı çılınca işaret etti

ve küçük Tinkerbelle'inin teslim olmalarını görmezden gelip ateş etmeye devam etmesi.

Kahretsin, gururluydu.

Küçük savaşçısı, "Madem başa çıkamıyorlardı, o zaman o kapılardan geçmemeliydiler!" diye bağırarak onu gülümsetti ve müdürün şaşkınlıktan çenesinin düşmesine neden oldu.

Müdür şokunu atlatmayı başardığında "Defol!" diye bağırdı.

Danny müdürle tartışmayı düşündü ama adamın can havliyle kaçıp polisi aramasına otuz saniyeden az kaldığını bilecek kadar iyi tanıyordu o bakışı. Randevusunun bir kısmını yetkililerle uğraşarak harcamak istemediği için kollarını Tinkerbelle'in bacaklarına doladı ve uzaklaştı, küçük savaşçısı önlerinden atlayan tüm erkeklere hakaret etmeye başladığında kocaman sııttı.



"GERÇEKTEN S U R A T M I A S I Y O R S U N ?"

"Hayır," diye mırıldandı Jodi, kollarını göğsünde kavuşturup önüne bakarken. Surat asmıyordu. Haklı olarak kızgındı.

Danny, Parker Caddesi'nden dönerken, "Bu yasak kalıcı siciline işlenmeyecek, o yüzden endişelenme," diye açıkladı.

"Bu konuda endişelenmiyorum," diye mırıldandı, gözlerini dikmiş önüne bakarken.

"O zaman neden üzgünsün?" Danny eğlenmiş gibi bir sesle sordu.

"Çünkü ben kazanmalıydım," diye homurdandı Jodi, sırf bunu kanıtlamak için oraya geri dönmeyi düşünerek.

Danny, belli ki onun kana susamış ihtiyaçlarını yatıştırmaya çalışarak, "Sen yaptın," dedi yumuşak bir sesle.

"O zaman neden avı bitirdiler?" Jodi onun kocaman sırttığını görünce başını çevirip sordu. "Bu hiç komik değil!" "Hayır, hayır, tabii ki değil," dedi Danny gülümsemesini bastırarak, ama Jodi onun dudaklarının nasıl kıpırdadığını fark etmedi.

Eğlence.

"Nereye gidiyoruz?" Jodi surat asmak gibi aptalca bir şey yapmadan önce konuyu değiştirerek sordu.

Danny, ellili yıllardan kalma bir lokantanın otoparkına girerken, "Filmden önce öğle yemeği yeriz diye düşünmüştüm," dedi.

"Sinemaya mı gidiyoruz?" diye sordu, birden canlanmıştı, sadece sinemaya gitmeyeli uzun zaman olduğu ya da gitmeyi göze alabildiği için değil, aynı zamanda... ummm, küçük erimesinden sonra, her şeyi erken bitirmek isteyeceğini düşündüğü için. Çıktığı çoğu erkek şimdiye kadar onu terk etmiş olurdu. Greg bile onu evine bırakır, şaşkınlıkla başını sallar ve çekip giderdi.

"Seçim senin," dedi Danny, ona komik şeyler yapan o sırtışıyla birlikte göz kırparak.

"Kulağa hoş geliyor," dedi Jodi, gülümsemesini bastırmaya çalışarak, başarısız oldu ve basit bir nedenden ötürü pek de umursamadı.

Bir randevuydu, gerçek bir randevu. Daha önce hiç bir erkekle çıkmadığından değil, elbette çıkmıştı ama daha önce hiç gerçek bir randevudaymış gibi davranılmamıştı. Danny ona ilgisiz davranmıyor, sürekli saati kontrol etmiyor, hatta kamyonun önünde yürüyen gerçekten güzel kadına bakmıyordu. Bunun yerine tüm dikkati onun üzerindeydi ve bu çok hoştu.

Kadın daha kapısını açmadan, adam oradaydı, kapıyı onun için açtı ve kamyonetten inmesine yardım etti. Elini elinin içine aldı ve birlikte, en lezzetli aromayı yayan lokantaya doğru yürüdüler. O ana kadar ne kadar aç olduğunu fark etmemişti, tabii ki son üç gününü yemek yiyerek geçirdiği için bu çok mantıklıydı.

Ormanda bir avuç ağlak bebeği avlayarak iştah açmak için saatler harcadım.

"Henry's'e hoş geldiniz. Nasıl..." Kapıdan içeri girdiklerinde ev sahibesi kocaman bir gülümsemeyle söze başladı ama bakışları Danny'ye takılınca kaşları çatıldı.

"İki kişilik bir masa istiyoruz," dedi Danny, garsonun tuhaf karşılamasından habersiz görünüyordu.

"Umm," diye mırıldandı garson kız, yerinden kalkarken endişeyle dudaklarını yalayarak, "Ben gidip boş masamız var mı bir bakayım."

Danny, "Burası çok güzel kokuyor," diyerek kızın dikkatini tekrar kendisine çekti.

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı kaşlarını çatarak, ev sahibesinin lokanta boyunca koşturmasını, masaların etrafından dolanmasını ve sonunda mutfağın sallanan çift kapısından içeri girmesini izlerken.

"Bir şeyler mi oluyor?" Jodi dikkatini Danny'ye verip onun masum, biraz fazla masum bir ifadeyle lokantaya baktığını görünce sordu.

"O da onlardan biri!" diye bağırdı biri aniden.

"Ben oraya gitmiyorum!"

"Ben de değilim!"

"Aman Tanrım!" diye bir çığlık daha geldi mutfağın yakınlarından. "Bize asla geri gelmeyeceklerine dair söz vermiştin!"

"O bir Bradford!"

"Ah... kahretsin," diye mırıldanan bir yemin dikkatini tekrar Danny'ye çekti ve onun telefonunu çıkarırken tiksintiyle başını salladığını gördü.

"Neler oluyor?" Jodi'nin sorusu, Danny'nin onu aniden geri çekip yolundan çekmesi ve aynı üniformaları giyen birkaç kadının aniden onlara doğru hücum etmesiyle nefes nefese son buldu. Panik içindeki personel kapıdan önce geçmek için birbirlerini itip kakarken onlardan mümkün olduğunca uzak durmaya çalıştı.

"Ona hizmet etmiyorum!" diye bağıran kıvrırcık gri saçlı, kısa boylu, yaşlı bir kadın, kızıl saçlı bir kadını at kuyruğundan yakalayıp yolundan çekti.

"Neden başka bir yere gitmiyoruz? Burası kalabalık görünüyor," dedi Danny, aksi halde huzurlu olan lokantadan umutsuzca kaçmaya çalışan gruba birkaç kadın ve iki erkeğin daha katılmasını izlerken.

"Caddenin karşısındaki hamburgerciye ne dersiniz?" diye dalgınca öneride bulunan Jodi, yaşlı kadın uzanıp başka bir kadını gömleğinin arkasından yakalayıp yolundan çekerken başka tarafa bakamadı.

Danny boğazını temizledi. "Bu iyi bir fikir olmayabilir."

"Kötü bir fikir ne olabilir?" Jodi sordu, yaşlı kadın garsonun bacaklarından birini tekmelediğinde acıyarak yüzünü buruşturdu.

"Caddenin karşısındaki hamburgerciye gidiyorum."

"Nedenmiş o?" Jodi, yaşlı kadının aşçının karnına bir dirsek atıp ite kaka özgürlüğüne kavuşmasını izlerken sordu.

Danny derin bir iç çekerek, "Çünkü ben yasaklandım," dedi.

BÖLÜM 17



"Y Bunu yapmana gerek yok," dedi Danny ve istediği tencereyi ona uzattı.

Jodi gülümseyerek tencereyi ondan alırken, "Sorun değil," dedi.

Hayır, değildi. İyi olmaya yakın bile değildi ama pislik kuzenleri ve amcaları sayesinde, o piçlerin yıllar boyunca verdiği zararın boyutunu keşfetmişti. Gitmeye çalıştıkları her restoran ya onları geri çevirmiş, ya çıkışa doğru çığlık çığlığa koşmuş ya da o kapıdan içeri girdiğinde ruhsal bir çöküntü yaşamıştı. Önceden arayarak potansiyel olarak utanç verici bir durumdan kaçınmaya çalıştığında, histerik bir yöneticinin polis, yasaklama emri ve "Lütfen, Tanrım, hayır!" kelimelerini savururken hıçkırarak ağlamasıyla sona ermişti.

Puşt akrabalarının aileyi sinemanın on mil çapındaki tüm restoranlardan men ettirdiği sonucuna vardıktan sonra pes etmiş ve sinemaya gitmişti. On dolarlık birkaç sosisli sandviç ve on beş dolarlık bir paket patlamış mısır sipariş etmeyi planlamıştı ama küçük Tinkerbelle fiyatlara şöyle bir bakmış ve aç olmadığını üstüne basa basa söylemişti.

Ona bu konuda endişelenmemesini söylediğinde, onun yerine akşam yemeği hazırlamayı teklif etmişti. Onu vazgeçirmeye çalışmıştı,

Ancak inatçı kadın sadece başını salladı, elini tuttu ve onu çıkışa doğru çekti, ona başka bir kur girişiminde başarısız olduğu gerçeğini kabul etmekten başka seçenek bırakmadı.

Şimdi onun mutfağında durmuş hızlı bir akşam yemeği hazırlamasını izlerken, oyun planını yeniden değerlendirmesi gerektiğine karar verdi. Başlangıçta onu sıradan randevularla, orada burada romantik bir yemekle ve doğal cazibesıyla tavlamayı planlamıştı ama şu ana kadar bunların hiçbiri işe yaramamıştı.

En azından planının romantik yemek kısmı işe yaramıyordu. Onu bir dahaki sefere dışarı çıkardığında, ki bir dahaki sefer olacaktı, önceden biraz araştırma yapması gerekecekti. Elinde güller ve çikolatalarla kapısına dayanacak ve onu bulabileceği en romantik restorana götürecekti. Şimdilik elindekilerle yetinmek zorundaydı, kuşkusuz bu da çok fazla bir şey değildi, ama bunu başaracaktı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Danny birkaç olasılığı kafasından geçirerek sordu.

"Hayır," dedi Tinkerbelle utangaç bir gülümsemeyle, bu işi yavaştan alma planlarını yeniden düşünmesine neden oldu.

Ama bir planı vardı ve bu onu öldürse bile ona sadık kalacaktı.

"İşin bitmesine ne kadar var?" Danny hazırlıksız bir şekilde sordu. "Yaklaşık bir saat," dedi Jodi, ona küçük bir

Büyük bir tencereye su doldururken omzunun üzerinden gülümsedi.

Mükemmel.

"Zamanında döneceğim," diye söz verdi Danny memnun bir iç çekişle, hızla bu randevuyu kurtarmak için planlar yaparak kızın dairesinden çıkarken.



"BEN BİR APTALIM," diye mırıldandı Jodi, görünüşe göre ilk fırsatta onu terk eden Danny için pişirdiği ev yapımı makarna ve peynirli güvecin buharının yükselmesini izlerken.

Daha önce de terk edilmişti ama bu çok acıtmıştı.

Aptalcaydı ama aslında eğleniyordu. Bu, dürüstçe eğlendiğini söyleyebildiği ilk randevusuydu. Her zamanki ilk buluşmaları içki, kahve, yemek ve belki bir filmden ibaretti. Jerry'yle çıkmak bile inanılmaz derecede sıkıcı ve sıkıcıydı. Neredeyse iki yıl boyunca çıkmışlardı, gerçekten sıkıcı, rahatsız edici, tatmin edici olmayan seksle biten sıkıcı, hayal gücünden yoksun randevularla geçen çok sıkıcı iki yıl.

Şey, bazen. Çoğu zaman Jerry havasında değildi, bu da onun için sorun değildi, çoğunlukla. Onunla tanışmadan önce bakireydi, çok sinirli bir bakireydi ve bir kez kendini ona verdiğinde...

Daha da sinirlenmişti.

Onu ilk kez yatağa götürdüğünde heyecanlanmış ve bu adımı atmaya heveslenmişti, ama başladıktan ancak bir dakika sonra, ter içinde kalmış, nefes nefese kalmış ve hayal kırıklığına uğramış ve ağlamamaya çalışarak orada yatmıştı. Küçük bir tutam acı, biraz itiş kakış ve adamın koca karnının onu ezmesi dışında neredeyse hiçbir şey hissetmemişti. Hayatının en iç karartıcı anlarından biriydi ve ne yazık ki bundan sonra daha da kötüleşti.

İlişkilerini bitirdiğinde rahatlaması gerekirdi ama bunun yerine Jerry gibi birinin onu istememesi onu üzmüştü. Bu onu ayrıca korkutmuştu. Jerry gibi bir adamın ilgisini çekmeyi bile başaramazken, iyi bir adamın onu isteyeceğine dair fazla umut besleyemiyordu. Ayrıca, erkeklerin onu küçük bir kız kardeştan daha fazlası olarak görmekten aciz olduklarına dair önceki inancını da doğrulamıştı. Görünüşe göre Danny bir buçuk saat önce aklını başına toplamış ve bu işten vazgeçmeye karar vermişti.

Bunu beklemeliydi, beklemişti ama her şeyin farklı olabileceğini ummuştu. Danny'den daha fazlasını ummak aptalcaydı ama kendine engel olamamıştı. Danny'nin ona bakışını, ona dokunuşunu seviyordu ve hâlâ sinirini bozuyor olsa da onu gülümsetebiliyordu.

Ne yazık ki onun için bu randevu, daha önceki pek çok randevu gibi kötü bitmişti. Ayrıca komşusuyla çıkmayı aptalca kabul ettiği için işleri daha da garip hale getirme gibi bir avantajı da vardı. Gözlerini kapadı ve yenilgiyle başını öne eğdi. Bu bir hataydı, Jerry'den sonra tekrarlamaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi, ama işte mutfağında, ağzına kadar peynirli makarna dolu ekstra büyük bir tencereyle yalnızdı.

"Bu işleri daha da kolaylaştıracak," dedi Danny yumuşak bir sesle, tam da yüzüne değen ipeği fark ettiğinde eğleniyor gibiydi. "Hayır, bırak gitsin, Tinkerbelle," dedi Danny, kız gözbağını çıkarmak için uzandığında.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Danny'nin iri elinin kendi eline dolandığını hissettiğinde.

"Randevunun ikinci kısmına geçiyoruz," diye açıkladı onu nazikçe ayağa kaldırırken.

"Nereye gittin?"

Dudaklarının onunkilere değdiğini hissetmeden birkaç saniye önce derin bir iç çekti, bu da zedelenmiş egosunu memnun etti. "Geç kaldığım için özür dilerim. Bunu bir araya getirmek düşündüğümünden daha uzun sürdü."

"Neyi bir araya getireyim?"

"Göreceksin," dedi Danny, sesi biraz heyecanlı geliyordu, aslında burada kiminle uğraştığını düşününce bu onu geriordu.

"Kalıcı bir yara izi bırakacak mı?" diye yarı alay etti.

Adam derin bir iç çekti. "Olabilir."

"Yardım için sessiz bir dua göndereyim mi?" Jodi gülümseyerek sordu, onun kendisini yaşamına yönlendirmesine izin verirken

Oda.

"Ben olsam iki tane gönderirdim."

"Belki de mücadele etmeliyim?"

"Bunun bir faydası olmaz."

"Kaçtıktan sonra yolumu bulabilmek için arkamda ekmek kırıntıları bırakmalı mıyım?" Jodi onun ön kapıyı açtığını duyunca sordu.

"On dakikadan daha kısa bir sürede yok olur." "Kuşlar mı?"

"Benim kuzenler," Danny cevap verdi
ile a Yumuşak, ürpertici bir
kıkırdama.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Jodi, şakacı şakalaşmaları hoşuna gitmişti. "O zaman belki de bir tür direniş göstermeliyim?"

"Yapabilirsin, ama o zaman sürprizini alamazsın," diye alay etti onu oturması için yönlendirirken.

"Bu sürpriz adam kaçırma suçlamasına değecek mi?"

Göz bağıny iki kez kontrol ederken kıkırdadı.
"Kesinlikle."

"O zaman sanırım yardım çığlıkları atmadan önce birkaç dakika bekleyebilirim."

Danny dudaklarını onun alnına bastırarak, "Buna minnettar olurum," dedi. "Kıpırdama ve ben yokken uslu durmaya çalış."

Böylece adam gitmiş ve Danny onun oturma odası olduğunu tahmin ettiği yerde oturmak zorunda kalmıştı. Kulaklarını zorladı ama Danny'nin planlarını ele veren hiçbir şey duymadı. Ancak çiçeklerin ve dumanla karışık hafif bir çiçek kokusunun kokusunu aldı. Mumlar mı? Bakmak istedi ama sürprizi bozmak istemedi. Ne olduğu umurunda değildi. Önemsemediği tek şey Danny'nin onun için özel bir şey yapmış olmasıydı. O anın tadını çıkarmak istiyordu ama çok geçmeden Danny geri döndü ve güveç kokusunu da beraberinde getirdi.

"Seni güzel bir restorana götürmek istiyordum, ama..." sözlerini bir iç çekişle bıraktı ve gülümsemesini ısırdı.

"Bana bunun ne hakkında olduğunu söyleyecek misin?" Jodi eğlencesini gizleme zahmetine girmeden sordu.

Danny onun odada dolaşmasını dinlerken, "Sadece küçük bir yanlış anlaşılma," diye mırıldandı.

"Anlıyorum," dedi, hâlâ bütün bir ailenin yirmi dokuz restorana girmesinin nasıl yasaklanabildiğini merak ediyordu. Yine de bu sayının aslında daha yüksek olduğuna dair bir önsezisi vardı.

"Merak etme. Bir dahaki sefere daha iyi plan yapacağım," dedi Danny ve kadının gülümsemesini ısırarak geri çekmesine neden oldu.

"Bir dahaki sefere olacağını kim söyledi?"

"Sen söyledin."

"Ben mi?"

"Mmmhmm," dedi, onun etrafında dolaşarak.

"Peki bir dahaki sefere tam olarak ne zaman anlaştık?" "Bu sabah."

"Bunu hatırlamıyorum," dedi Jodi, onunla tekrar çıkmayı kabul ettiğini hatırlayacağından neredeyse emindi. Yine de bu sabah biraz dikkati dağılmıştı.

"Şu gözlüklü iri adamı cenin pozisyonunda kıvrılıp ağlattığın zamanı hatırlıyor musun?" Danny, adamı merhamet dilemeye zorladığı anıyı hatırlayıp yüzünü buruştururken sohbet eder gibi sordu.

"Evet?" Jodi yavaşça cevap verdi, beynini yokladı ve adama koca bir bebek demesi ve muhtemelen unutulması daha iyi olacak birkaç şey dışında tam olarak ne söylediğini hatırlamaya çalıştı.

"İşte o zaman benimle tekrar çıkmayı kabul ettin."

"Bu beni omzunun üzerinden attığın zaman değil miydi?" diye işaret etti.

"Evet."

"Seninle bir konuşma yaptığımı hatırlamıyorum."

"Konuştunuz ve bu hayatınızı değiştirdi."

"Anlıyorum."

Danny birdenbire onun önüne geçerek, "Sevindim, Tink," dedi.

"Bradford Sinemalarına hoş geldin, Tinkerbelle."

BÖLÜM 18



He'd kesinlikle outdone kendisi Bu gece, Danny bir öpücük kondururken memnuniyetle düşündü Jodi'nin omzuna yaslanan başının tepesine doğru eğildi. Onu güzel bir restorana götürmeyi, ardından sinemaya gitmeyi ve daha sonra da romantik bir gezintiye çıkmayı tercih ederdi ama planları suya düşmüştü. Neyse ki bir acil durum planı yapabilmişti.

Düşündüğünden biraz daha uzun sürmüştü ama kuzenlerinin bir gün önce tahrip ettiği mobilyaları değiştirmeyi başarmış, çiçekçiye, fırına ve birkaç film, patlamış mısır ve şekerleme aldığı dükkâna uğrayarak randevularını kurtarmayı başarmıştı. Gözbağını çıkardığında yüzündeki ifadeye bakılırsa, çabalarından memnun kalmıştı.

Gece boyunca film izlemişler, onun yaptığı inanılmaz lezzetli peynirli makarnayı yemişler, şeker ve patlamış mısır atıştırmışlardı; ta ki yarım saat önce ona sarılıp uyuyana kadar. Onu uyandırıp kapısına kadar götürmeyi ve son iki gündür hayalini kurduğu o iyi geceler öpücüğünü vermeyi düşündü ama henüz onu bırakmaya hazır değildi.

Gözlerini kapadı ve arkasına yaslanıp onun kollarındaki hissinin tadını çıkardı. Vücudunun gevşemeye başladığını hissetti ve

ama bu savaşılamayacak kadar iyi hissettiriyordu. Gardını indirmeyeli yıllar olmuştu. Sadece birkaç dakika sonra Tinkerbelle'i uyandıracak ve onu eve götürecekti.

Sadece birkaç dakika...



Danny "Kahretsin!" diye inlerken Jodi de "OW!" diye mırıldandı.

Bir dakikalığına, nefes almak için çabalarken sadece orada yatabildi, ama en az iki yüz elli kilo ağırlığında olması gereken bir adam onun üstünde yatarken bu biraz zordu. Bunun nasıl olduğundan tam olarak emin değildi. Bir dakika önce rüyasında Danny'nin ne yaptığını görüyordu... hımm, rüyasında ne yaptığı önemli değildi ve bir dakika sonra Danny'nin üzerine düşmesiyle koltuktan düşüp yere çakılıyordu.

"Sen iyi misin?" Danny ağırlığının bir kısmını onun üzerinden alıp dirseklerinin üzerine vererek sordu.

Jodi şaşkınlık içinde, "Sanırım," dedi.

"Uyuyakalmış olmalıyım. Özür dilerim Tinkerbelle," dedi Danny usulca iç çekerek ve uzanıp kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

"Uh-huh," diye mırıldandı dalgınca, tüm dikkati Danny'nin vücudunun bacaklarının arasına yerleştiği gerçeğine odaklandığı için onu gerçekten duymuyordu.

Şimdi, Jerry aynı pozisyondayken, rahatsızlık dışında neredeyse hiçbir şey hissetmemişti ve hepsi bu kadardı. Danny'nin ağırlığıyla rahatladığını hissediyordu ama hepsi bu değildi. Şu anda vücudunun çok büyük ve çok sert bir kısmı ısrarla ona doğru bastırıyordu. Adamın ne kadar büyük olduğunu merak ederek altında kayma dürtüsüne direnmek zorunda kaldı, ama bir kez daha, bu biraz kaba göründü, bu yüzden kendini hareketsiz kalmaya zorladı.

Danny boğuk bir sesle, "Tanrım, çok güzelsin," diye fısıldadı.

Başını kaldırıp onun yoğun bakışlarıyla karşılaştı ve eridiğini hissetti. Çok yakışıklı, tatlı, komik ve nazikti. Kendini ona aşık olurken hemen görebiliyordu ve bu onu korkutuyordu ama bununla savaşıcak kadar değil. Sanki onu her gördüğünde ya da düşündüğünde bu çekim daha da güçleniyordu. Daha önce hiçbir erkeği Danny'yi istediği gibi istememişti ve hayatında bir kez olsun istediğini elde edecekti.

Titreyen bir elle uzandı ve adamın ensesini kavradı. Dudaklarını yalayarak eğildi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Yumuşak bir iniltiyle dudaklarını onunkilere değdirdi, yavaşça, şefkatle, sanki dudaklarının tadını çıkarıyormuş gibi. Öpüşmekten hiç hoşlanmamıştı, bir öpücüğün bu kadar iyi hissettirebileceğini hiç düşünmemişti ve Tanrım, bu iyi hissettirdi.

Başının pelüş halıya değiştiğini hissedene kadar geri çekildi, Danny de onu takip edince memnun oldu. Bunun Jerry'nin öpücüklerinden biri gibi olmaması için dua ederek dudaklarını ayırdı. Danny anında öpücüğü derinleştirmek için harekete geçti. Danny'nin dili dudaklarını istila etti ve Danny kaskatı kesildiğini hissetti, Jerry bunu yaptığında hissettiği tiksintiye hazırdı ama o tiksinti hiç gelmemişti.

Bunun yerine, dili onunkine karşı duygusal bir şekilde kayarken, alay ederken ve ona daha fazlasını vermesi için onu baştan çıkarırken kendini ağzının içinde inlerken buldu. İç çekerek tam da bunu yaptı. Dilini onunkine doğru hareket ettirdi, çıkardığı küçük iniltiyi sevdi ve tekrar yaptı. Jerry öpüşmeyi pek sevmezdi, buna her zaman minnettar olmuştu çünkü sınırlı deneyimine rağmen onun ne yaptığına dair hiçbir fikri olmadığını anlayabiliyordu. Onu hiçbir zaman zevk almış, onunla birlikte olmaktan, ona dokunmaktan hoşlanmış ya da onu istemiş gibi öpmemişti. Jerry onu hiçbir zaman gerçekten istememişti ama o zamanlar bunu umursamamıştı.

Şu anda umurundaydı.

Danny'nin onu Jerry'nin öptüğü gibi öpmesini istemiyordu. Onun öpemediği gibi öpülmek istemiyordu.

Karnı ona dokunuyordu. Onun kendisini, şu anda kendisini öptüğü gibi, doyamıyormuş gibi öpmesini istiyordu.

Kollarını onun omuzlarına dolayarak kendini öpücüğün içinde kaybetti. Dilini onunkinin etrafında dolaştırdı, onu öpmenin kendisine hissettirdiklerini, vücudunu canlandırma şeklini sevdi. Adam onun dilini nazıkçe emdiğinde inledi, sırtı kavislendi, göğüslerini adamın göğsüne bastırdı ve bu hareket adamın bacaklarının arasına daha derinden yerleşmesine neden oldu. Kendini çok iyi, çok iyi hissediyordu ve o da-

Aniden uzaklaştığında onu öldürün.

"Özür dilerim," dedi Danny, kanepenin kenarına oturup ona elini uzatırken hafifçe nefes nefese kalarak.

Kendisini ya zavallı ya da sürtük gibi gösterecek bir iniltiyi bastıran Jodi, adamın elini tuttu ve kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Adamın yanındaki kanepeye oturdu, onu yere yatırıp kaldıkları yerden devam etmeyi düşünürken bile nefesini tutmaya çalıştı.

"Sana işleri ağırdan alacağımıza söz vermiştim. Bunu doğru yapmak istiyorum," dedi Danny ve kızın elini tutarken ona sıkı bir gülümseme attı. Ellerini kaldırdı ve kızın elinin arkasına bir öpücük kondurdu. "Seni eve bırakayım."

İyi geceler öpücüğü için mi? Jodi umutla düşündü, nefesini tutmaya çalışırken bile bu fikirle canlandı. Çok hevesli görünmemeyi umarak ayağa kalktı. Adam onu önce kapısına, sonra da koridorun karşısına geçirirken, bu öpücüğü ne kadar uzatabileceğini merak etmekten kendini alamadı.

Çok uzun sürmeyecek gibi görünüyor.

Onu kapısına kadar götürdü, eğildi ve dudaklarını onunkilere değdirdi. Kız cevap veremedi ya da kendini ona atamadan, adam ona iyi geceler dileyip uzaklaştı, onu orada öylece bıraktı, inanamayacağı kadar sinirliydi ve onu bu şekilde bıraktığı için o piçi öldürmeyi düşünüyordu.



"KAHRETSİN!" Danny kendini buz gibi suyla dolu küvetin içine bırakırken tısladı.

Tam bir morundu. Aklına gelen tek açıklama buydu ve neden koridorun karşısında komşusunun güzel, kısa bacaklarının arasına gömülmek yerine taşaklarını dondurduğunu açıklıyordu.

Şaşırtıcı derecede yetenekli ağzını keşfederken altında kendini çok iyi hissetmişti. Neredeyse o öpücükte kendini kaybedecek ve onunla ilgili her fantezisine teslim olacaktı ama bir şekilde yavaşlayıp geri çekilecek iradeyi bulmuştu. Bir oyun planı vardı ve ona sadık kalacaktı. Bunu doğru yapmak istiyordu. Onun nasıl bir pislik olduğunu unutmasını sağlamak istiyordu. İstiyordu ki...

Kuzenlerinin sahip olduğu şeyi istiyordu, Danny inleyerek fark etti. Jodi'nin kendisine kuzenlerinin eşlerinin onlara baktığı gibi bakmasını istiyordu. Günün sonunda eve döndüğünde onu bekleyen birini, geceleri kollarına sarılıp unutulması daha iyi olan anılarla savaştıracak birini ve bu kişinin Tinkerbelle'i olmasını istiyordu.

Her ne kadar koridora geri dönüp başladıkları işi bitirmek istese de, daha iyisini biliyordu. Bu onun için sadece seks değildi. Kuzenlerinin ve liseden eski arkadaşlarının evlenmelerini, aile kurmalarını ve hayatlarında bir nebze olsun huzur bulmalarını izlemekten bıkmıştı. Bunu her şeyden çok istiyordu, buna bir sonraki nefesinden daha çok ihtiyacı vardı ve bunu elde etmek için her şeyi yapabiliyordu.

"Siktir et!" Danny, soğuk su ona olan ihtiyacını daha da artırınca tersledi.

Ayağa kalkıp banyodan çıkarken gideri çekti. Ayağı banyo paspasına dokunur dokunmaz, eli ağrıyan sikiinin etrafına dolandı. Gözlerini kapadı ve ellerinin Jodi'nin kıvrımlarında gezindiğini hayal etti. Tanrım, o

çok güzeldi. Onun üzerine oturup kendini sikine dayamasının ne kadar iyi hissettireceğini hayal etti. Sonunda içine girdiğinde amının ne kadar ıslak olacağını düşünerek dudaklarını yaladı.

Ellerini kalçalarının üzerinde gezdirir ve göğüslerine kadar götürür, onları avuçlar ve elleriyle şekillendirirdi. İri meme uçları sıkışıyor, parmaklarının arasında oynatabileceği sert noktalar haline geliyordu. Yavaşça ona binmesini izlerken parmak uçlarıyla sert meme uçlarının izini sürerdi.

Eli sikinin üzerinde gezinirken, ucunda durup sıkarken, onun sikinin tadını çıkarırken kızarıp kızarmayacağını, dudaklarını yalayıp yalamayacağını, inleyip inlemeyeceğini ya da parmaklarını bacaklarının arasına kaydırıp parmak uçlarıyla klitorisini kızdırıp kızdırmayacağını merak etti. Kendini parmaklarken onun sikine binmesini düşünmek bile dudaklarını yalamasına ve yumruğunun sikinin üzerinde daha hızlı hareket etmesine neden oldu.

Onu o kadar çok becermek istiyordu ki taşakları gerçekten acıyordu. Kendini onun sikinden çekip ıslak amcığı tam üstüne gelene kadar vücuduna tırmandığını hayal etti-

"Jodi," diye uzun uzun inledi Danny, taşakları sıkıca yukarı çekilirken ve siki acı noktasını geçip sertleşirken. Sonunda serbest kalana kadar siki şişmeye devam etti. Boşalırken onun ıslak yarığı olmasını dileyerek dudaklarını yaladı. Zevk muazzamdı, hatırlayabileceğinden daha iyiydi, ama nefes nefese kaldığında ve eli sikinin üzerinde yavaşladığında, bunun yeterli olmadığını fark etti.

Eli gerçeğinin yerini tutamazdı ama şimdilik idare etmek zorundaydı. Aletinin karar vermesine izin vererek bu işi berbat etmeyecekti. Jodi ile işleri yavaştan alacak, onsuz bir hayat düşünemeyeceğinden emin olacaktı. Ancak o zaman teslim olacak ve onu alacaktı, ama şimdilik oyun planına sadık kalacaktı.

BÖLÜM 19



"W "Hayal meyal tanıdığı derin, seksi bir ses
dedi, çizim onu uzakta itibaren
onu

tam da işler yoluna girmişken hayal kırıklığına uğradı.

Jodi gelenin kim olduğunu görmek için tek gözünü açtı ama hemen kapattı ve "Defol" dedi.

Trevor'ın kuzeni Jason, "Üzgünüm tatlım ama konuşana kadar gitmiyoruz," dedi.

"Dışarı," diye homurdandı Jodi, Danny'nin tüm fantezilerini gerçeğe dönüştürdüğü rüyasına geri dönmeye kararlı bir şekilde arkasını dönüp battaniyesinin altına sokulurken yastığa sarıldı.

"Gidelim, Jodi. Kalk ve parla," dedi Trevor, rahat battaniyesi aniden üzerinden çekilip alınırken.

Körü körüne uzandı ve onu yakalamayı başardı, ancak sonunda kanepeden sürüklendi. Bir ooof ile yere düştü. Gözlerini açtığı anda Trevor ve Jason'ın başında dikildiğini gördü, ikiz bir eğlence ifadesiyle ona bakarken kahvelerini yudumluyorlardı.

"Artık uyandığına göre biraz sohbet edebiliriz," dedi Trevor, daha bir dakika önce mutlu bir şekilde uyuduğu kanepeye oturarak.

Jodi iç geçirerek ayağa kalktı ve kıyafetlerini fırçalayarak, "Çık dışarı," dedi.

Bununla birlikte banyoya yöneldi. On dakika sonra, dişleri ve saçları fırçalanmış, yüzü yıkanmış ve istenmeyen misafirlerinin kapıya kadar geldiklerinden emin olduktan sonra banyodan çıkmanın güvenli olduğuna karar verdi.

"Şimdi konuşmaya hazır mısın prenses?" Trevor banyo kapısını açarken sordu.

"Hayır, o zaman çık dışarı," dedi Jodi esnemeye çalışarak mutfığa doğru giderken. İki iri yarı sinir bozucu adam tarafından takip edildiğini anlamak için arkasına bakmasına gerek yoktu.

Jodi onları görmezden gelip kendisi için kahve yapmaya başlarken, onları acımasız bir ölümden kurtaracak tek şey olan masaya oturup kahvelerini yudumladılar. Yakın zamanda gitmeyecekleri gerçeğini kabul eden ve dairesinde takılan erkeklerle uğraşmaya alışkın olan Jodi, krep yapmak için tüm malzemeleri çıkardı ve işe koyuldu.

"Kuzenimize karşı niyetinizin ne olduğunu bilmek istiyoruz," diye açıkladı Jason, onun çalışmasını izlerken kahvesinden bir yudum aldı.

Çırpmanın ortasında durdu ve başını kaldırdığında iki adamın da dikkatle kendisine baktığını gördü. "Ciddi olamazsınız."

"Çok," dedi Trevor sakın bir sesle.

Jason başıyla onayladı.

"Onunla sadece bir kez çıktığımın farkındasın, değil mi?" Jodi elektrikli ızgarasını açıp bir kaşık tereyağını yüzeye bırakırken sordu.

"Dört randevu," dedi Trevor dikkati dağılmış bir şekilde onun çalışmasını izlerken.

"Ne yapıyorsun?" Jason tereyağı erimeye başladığında dudaklarını aklıkla yalayarak sordu.

"Krep yapıyorum," diye cevap verdi, neden kendisiyle "konuşma" ihtiyacı hissettiklerini merak ediyordu.

"Bizim için mi?" Trevor sandalyesinde daha dik oturarak onun sıcak yüzeye kaşıkla hamur dökmesini izlerken sordu.

"Duruma göre değişir," dedi Jodi, tezgâha yaslanıp kollarını göğsünde kavuştururken onları dikkatle izliyordu.

"Neyin üzerine?" Jason krep hamuru kabarıırken gözlerini ızgaradan zar zor ayırarak sordu.

"Zoe'nin burada olduğunuzu bilip bilmediği konusunda," dedi, tepkilerini yakından izleyerek. Trevor yüzünü buruşturduğunda cevabını almıştı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Jodi düşünceli bir şekilde mutfak adasına doğru yürüyüp cep telefonunu alırken.

"Ne yapıyorsun?" Trevor endişeyle sordu.

"Pek bir şey yok," diye mırıldandı Jodi, Zoe'nin telefon numarasını bulana kadar rehberinde arama yaptı. Zoe'ye kısa bir mesaj gönderdikten sonra Danny'nin telefon numarasının kendisinde olmadığını fark etti ama bu sorun değildi.

Krepleri çevirdi, pişene kadar bekledi ve sonra iki tabağa paylaştırdı. Izgaraya biraz daha tereyağı ve hamur ekledikten sonra mutfaktan çıktı. Erkeklerin bu kez onu takip etmemesine şaşırmadı çünkü Jason iki tabak krep de mideye indirmekle meşguldü, Trevor ise karısına neden başka bir kadını yatağından sürüklediğini açıklamak için yarım yamalak bir iş yapıyordu. Ön kapıdan çıkıp koridoru geçti ve Danny'nin kapısını çaldı.

Bir dakika sonra, üzerinde düğmeleri açık bir kot pantolon, uykulu bir gülümseme ve sabahın ilk saatlerinde inanılmaz seksi bir görünümle kapısının önünde duruyordu.

"Sadece iki kuzeninin dairemde sana sürpriz yapmayı planladığım krepleri yediğini bilmen gerektiğini düşündüm," dedi Jodi, onun bir şey söylemesine fırsat vermeden omuz silkerek.

Uykulu gülümsemesi çabucak soldu, ancak bir saniye sonra yanından geçip doğruca dairesine yöneldiğinde yerini asık suratlı bir kaşa bıraktı. Onu takip etmekte acele etmedi ve muhtemelen en iyisinin onlara atış mesafesinde olmamasının daha iyi olacağına karar verdi.

Bu ailedeki erkekler yemek konusunda anlaşmazlığa düştüklerinde işlerin ne kadar kötü sonuçlanabileceğine ilk elden şahit oldum.

"Onlar benim kreplerim, seni piç!" "Ow!"

"Dur!"

"Hayır, yapma-"

Saniyeler sonra her şey sessizleşti. İşlerin çok ileri gitmesinden korkarak mutfağa girdiğinde Danny'nin kuzenlerini yerden kaldırdığını ve şaşkınlıktan kaşlarının havaya kalkmasına neden olan bir hareketle kollarını arkadan bükerek onları yürümeye zorladığını gördü.

"Buna pişman olacaksın, seni orospu çocuğu!" Danny sakince ona ve somurtan Jason'a eşlik ederek yanından geçerken Trevor tersledi. Danny'nin yanında kısa bir süre durdu, böylece eğilip onun sersemlemiş dudaklarına hızlı bir öpücük kondurabildi. "Bir dakika içinde döneceğim."

"Tamam," diye mırıldandı Jodi, doğru yanıtın ne olduğundan tam olarak emin değildi ve hafif bir duraksamadan sonra, sorgucularından kurtulduğu sürece gerçekten umursamadığına karar vererek omuz silkti.

Krepleri çevirmek ve ızgaraya biraz daha hamur eklemek için tam zamanında mutfağa geri döndü. Pişmelerini beklerken, adamların geride bıraktığı küçük dağınıklığı temizledi, başka bir temiz tabak, bir şişe akça ağaç şurubu ve daha fazla tereyağı aldı. Tam ızgarayı kapatıp krepleri çıkarmaya başlamıştı ki iki büyük kol etrafını sarıp onu oldukça iri bir bedene doğru çekti.

Danny onun boynuna dikkat dağıtıcı bir öpücük kondurarak, "Özür dilerim," dedi.

"Sorun yok," dedi Jodi, ona her dokunduğunda titremesini durduramadığını fark edip etmediğini merak ederek. "Seni bir daha rahatsız etmeyecekler," dedi ve boynuna bir öpücük daha kondurdu. İçinden bir his

Kuzenlerinin onu sorgulaması bitmemişti, hiçbir şey söylemedi.

"Öğle yemeği için ne planlıyorsun?" Danny onun boynuna bir öpücük daha kondurarak sordu.

"Bu güzel Pazar öğleden sonrasını kütüphanede ne kaldıysa kutulayarak geçireceğim," dedi Jodi, son krepini de yığına ekleyerek ve kollarından çıkıp krep tabağını işaret ederek.

"Peki ya sen?" diye sordu kaşlarını çatarak, kreplerle dolu tabağa bakarken.

"Kahve," dedi ve cevap olarak fincanını aldı.

Akçaagaç şurubu şişesini eline alarak, "Bu akşam benimle yemek yer misin?" diye sordu.

"Gelemem," dedi Jodi ve kapıya doğru yöneldi. "İşten sonra Joe's Tavern'de bir şeyler içmek için çocuklarla buluşacağım."

"Çocuklar, ha?" Trevor dalgın dalgın kreplerine biraz daha tereyağı ekleyerek düşünceli düşünceli mırıldandı.

"Mmmhmmm, uslu durursan sen de peşime takılabilirsin," dedi ve adamın dudaklarının köşesinin memnun bir gülümsemeye dönüşmesini izledi.

"İdare edebileceğime eminim."

"Beni yedide al!" Jodi, normalde ne pahasına olursa olsun kaçındığı çürümüş kutular, toz ve küflü bodrum katını eleyeceği eğlence dolu bir güne hazırlanmak için odadan çıkarken omzunun üzerinden attı. Yarın eski kütüphane yıkılmadan önce kurtarabildiği her şeyi kurtarmaya çalışmak istiyordu.



"NEREDESİN?"

"Ummm, özel bir yer yok," diye mırıldandı Jodi, yanındaki sedyede yatan adamın yine her tarafına kusmasını izlerken alt dudağını sıkarak.

"Hemşire!" diye bağırdı gergin karısı, Jodi'nin yüzünü buruşturmasına neden oldu çünkü Greg'in de bunu duyduğundan hiç şüphesi yoktu.

Greg, "Hastanededin, değil mi?" demeden önce telefonun diğer ucundan uzun bir iç çekiş duyuldu.

"Belki," diye mırıldandı, Bay Tate'in onu hastaneye gitmeye zorlamasının nedenini gizleyen büyük bir buz torbasının durduğu koluna bakarak.

Önemli bir şey değildi ama dinlemeyi reddetmişti. Bunun yerine, sorumluluk, davalar ve onu briç oyunundan alıkoyacak gereksiz evrak işleriyle ilgili bir şeyler mırıldanarak onu arabasına sürükledi, içeri itti ve hastaneye götürdü, orada doktorun yaralarının boyutunu bildiğinden emin olduktan sonra ona şans diledi ve kışını acil servis personelinin şefkatli merhametine bıraktı.

"Seni bırakmamı ister misin?" Greg sordu, sesi pek de mutlu gelmiyordu. Onu suçlayabileceğinden değil.

"Hayır," diye yalan söyledi Jodi, vücudunda ilaç varken arkadaşlarından herhangi birini onunla başa çıkmak zorunda bırakma fikrinden nefret ediyordu.

"Emin misin?" Greg ona bakmak zorunda kalmayacağı için rahatlamış bir ses tonuyla sordu, ama ona bir araca ihtiyacı olduğunu söylerse, ona bakmak için anında burada olacağını biliyordu. Bu konuda mutlu olmayacaktı ama bunu yapacaktı.

"Evet, ben-" Jodi söylemeye başlamıştı ki telefonu aniden elinden alındı.

"İyi olacak," diye cevap verdi Danny, aramayı sonlandırıp telefonu yanındaki yatağa fırlattı.

"Burada ne işin var?" Jodi, adamın yeni taranmış saçlarını, yakışıklı yüzünü ve kaslarını saran koyu lacivert gömleğini inceledikten sonra yırtık pırtık, tozlu gömleğine baktı.

kömür lekeli gömleği ve pantolonu ve kollarını kaplayan kir.

"Bana kütüphanede neler olduğunu anlattılar," dedi Danny, yarasına bakabilmek için kolundaki buz torbasını nazikçe kaldırarak.

"Neden kütüphanedeydin?" Jodi, saçları karmakarışık değilmiş gibi davranmanın en iyisi olduğuna karar vererek sordu.

Kolunu nazikçe kavradı ve ters çevirdi. "Sana kahve getirmeye ve yardıma ihtiyacın olup olmadığını sormaya geldim," diye mırıldandı Danny düşünceli bir şekilde yarasını incelerken.

"Kırık değil," dedi ve buz torbasını alıp tekrar koluna yerleştirirken küçük bir gülümsemeye zorladı.

Danny ensesini ovuştururken derin bir iç çekerek, "Hayır, değil," dedi.

"İyi olacağım," diye güvence verdi ona, doktorun nerede olduğunu merak ediyordu. "Sadece birkaç kötü sıyrık ve çürük bir kemik."

Başını salladı ama bir şey söylemedi. "Önemli bir şey değil."

Sessizlik.

"Bay Tate sinirlendi ve beni buraya getirtti. Sadece sıyrıklarımı temizlemem gerekiyor ve kolumda buz tuttuğum sürece iyi olacağım," diye söz verdi Jodi sessizlik tuhaf bir hal aldığında.

Ellerini kabaca yüzüne vuran Danny, "Uzun bir gece olacak," diye iç geçirdi.

BÖLÜM 20



"Y Kucağımız çok rahat," dedi uyuşturulmuş yolcusu, daha yakınına sokulurken hülyalı bir şekilde.

Danny kamyonu park ederken dalgın dalgın, "Demek öyle diyorsun," dedi.

Danny kapısını açıp Tinkerbelle'in kamyonetten inmesine yardım etmek için arkasını döndüğünde, doktorun güzel kıcını ilaçla doldurduğundan beri susmayan kadının derin bir uykuya daldığını fark edince duraklayarak, bunun çok uzun bir gece olacağını düşündü. Yukarıda birilerinin onu sevmesi gerektiğine karar vererek Jodi'yi kucağına aldı, başına dikkat ederek eve taşıdı ve sadece kamyonetinin kapısını tekmeleyerek kapatacak kadar durakladı.

"Maçı izlemek için yukarı geliyor musun?" diye sordu kuzeni Devin, Danny'ye ön kapıyı açık tutabilmek için kollarındaki bira kutularını kaydırırken.

Danny kuzeninin yanından geçip kapıya yönelirken sessizce, "Bu gece olmaz," dedi.

"Ona ne oldu?" Devin birayı yere bırakarak sordu. Danny'nin elinden anahtarları aldı ve onun için kapıyı açtı.

Danny, Jodi'yi içeri taşıırken, "Koluna eski bir sandık düştü," dedi.

"Kırıldı mı?"

Jodi'yi dikkatle yatağına yerleştirirken başını salladı. Ayakkabılarını çıkardı ve büyük büyükannesinin onun için yaptığı yorgani üzerine çekmeden önce bandajını iki kez kontrol etti.

"Demek bu o, ha?" Devin, Jodi'nin tozla kaplanmış saçlarından bir tutamı yüzünden uzaklaştırmak için uzanarak sordu, ancak Danny elini tokatla uzaklaştırınca karanlık bir yeminle elini geri çekti.

Danny uzanıp kızın güzel saç telini kenara çekerken basitçe, "Ona dokunma," dedi.

"Senden nefret ettiğini sanıyordum," dedi Devin kaşlarını çatarak ve Jodi'yi incelerken başını yana eğdi.

"Bana duyduğu büyük arzuyu ancak bu şekilde ifade edebiliyor," dedi Danny, ayağı kalkmak için hamle yaparak ama Jodi'ye bakan kuzeninin gözlerindeki takdir dolu bakışı fark edince vazgeçti. Kuzeninin mesajı aldığından emin olmak için tekrar eğildi ve Jodi'nin yumuşak, tepkisiz dudaklarını öptü.

Onun kızıydı.

Devin onaylayan bir gülümsemeye, "Hayata yeniden ilgi duyduğunu görmek güzel," dedi. "Bizi endişelendirmeye başlamıştın."

"Endişelenecek bir şey yok," dedi ve bürosundan bir çift temiz boxer alarak kuzeninin ipucunu anlamasını ve herkesin onun için ne kadar endişelendiğini ona söylemeden dairesinden defolup gitmesini umdu.

"Emin misin?"

"Endişelenecek bir şey yok," dedi Danny, boxer'ıyla kapıya doğru işaret ederek.

"Hayır." Devin mırıldandı, çatık kaşlı
aşağı at Jodi, "Sanırım yok."

Danny banyoya doğru giderken omzunun üzerinden, "Gürültüyü a z a l t m a y a çalış," diye seslendi.

Devin odadan çıkarken, "Elimden geleni yapacağım," dedi.

Danny omzunun üzerinden son bir kez daha bakarak bu geceki misafirinin hâlâ yatağında mışıl mışıl uyuduğundan emin oldu. Kız kıkırdamayınca, odadan çıkmanın güvenli olduğuna karar verdi, ancak kaçmasını önlemek için yatak odasının kapısını kilitledikten sonra. Danny, kadının uyuşturulmuş haldeyken kapıyı açamayacağından emin olduktan sonra banyoya girdi, giysilerini çıkardı ve küvete girerek duşu sonuna kadar açtı.

Ellerini fayanslı duvara dayadı ve başını öne eğerek suyun sırtından aşağı akmasına izin verdi, küçük Tinkerbelle'inin bu gece ona nasıl bir cehennem yaşatacağını merak ediyordu.

Arkasından gelen sinirli bir iç çekişle kıkırdamaya başladı, tam o sırada bir çift küçük el onu kolundan tutup geri çekti. Aslında onu geri çekmeye çalışmıştı ama minicik bir şeydi. Danny hâlâ kıkırdarken, kızın sıcak suyun önünde durabilmesi için yoldan çekildi.

"Bu gece bana ne yapacaksın, Tinkerbelle, hmmm?" Danny, Tinkerbelle'in başını arkaya yaslayıp sıcak suyun keyfini çıkarmasını ve tepeden tırnağa üzerini kaplayan is ve tozu temizlemesini izlerken mırıldandı.

Sabun kalıbını eline alıp ellerini köpürttü ve zihinsel olarak kendini gelecek cehennem gecesine hazırladı.



On dakika sonra.

"O şeyi ağızıma sığdırabileceğimi DÜŞÜNÜYÖRÜM," dedi Jodi konuşurcasına, dikkati adamın bacaklarının arasına kayarken dudaklarını düşünceli bir şekilde büzdü.

"Tinkerbelle," dedi Danny, ellerini kabaca yüzüne sürerken derin bir iç geçirdi ve neden daha önce hiç bu kadar

doktora onu sakinleştirmesi için
yalvardı. "Vay canına,
gittikçe büyüyor..."

"Elbette yle," diye mırıldandı Danny tiksintiyle, ellerini
iki yanına bırakıp onu çılgına eviren kadına bakarken ve
işin komik yanı...

şaşırtıcı bir şekilde sorun etmedi.

Bu, kendisini böyle bir cehenneme isteyerek sokacağı
anlamına gelmiyordu. Danny i çekerek uzandı ve onun
güzel yüzünü avuçlarının arasına alırken eğıldi ve
dudaklarını onunkilere değıdirdi. "şimdi giyinip yatağı
gireceğız ve bir film izleyeceğız," diye fısıldadı dudaklarına.

"Ama ben yorgun değılim," diye mırıldandı Jodi acınası
bir şekilde ve onu gülümsetti.

"Biliyorum ama öyleyim," diye yalan söyledi, kızın ona
acıyacağını umuyordu.

Ondan uzaklaşırken derin bir i çekti. Jodi arkasını
dönüp hışımla uzaklaşırken "Peki," diye homurdandı ve onu
peşinden gitmek zorunda bıraktı. İlaç almış Tinkerbelle'in
ne kadar çabuk bela bulabileceğini bildiğinden, kışını
kaldırdı.



İki saat sonra.

"SADECE BİR BIRA DAHA!"

"Hayır!" Danny, Tinkerbelle'i kucağında tutarak orada
dururken, Devin yana doğıru tkezlerken elleriyle hasarlı
erkekliğini kavradı. Kuzenleri ve arkadaşları, tüm alkol
toplayıp Jodi'den olabildiğince uzağı götürmeye çalışırken
gülmemek için kendini zor tuttu.

"Ama bira olmadan ma izleyemem!" Jodi umutsuzca onun kollarından kurtulup kanepeye ve sonunda onu bulmayı başardığında yudumlamakta olduğu bira şişesine dönmeye çalışarak işaret etti.

"Neden aşağıya inip ma izlemiyoruz?" Danny onun burnunun ucunu pererek önerdi.

"Bir bira alabilir miyim?" Jodi utangaç bir şekilde sordu.

"Hayır," dedi Danny, o tekrar tartışmaya başlamadan önce eğilip onu öptü, "ama istediğin kadar soda içebilirsiniz."

"İyi," diye homurdandı, onu götürmesi için dalgınca eliyle işaret etti, "ama diyet olmasa iyi olur."

Burnunun ucuna bir öpücük daha kondururken kıkırdadı. "Kesinlikle diyet değil."



Bir saat sonra.

NEDEN diyet soda iemiyordu? Danny, Tinkerbelle'i ezmemeye dikkat ederek öne doğru eğilip ikisini alırken merak etti. İlaç, bira ve şeker küçük Tinkerbelle için iyi bir kombinasyon değildi.

"Hadi yüzmeye gidelim!" Tinkerbelle heyecanla kıpırdanıp yer değiştirerek onun kucağından inmeye çalıştı.

Gazozundan bir yudum aldı. "Hayır," dedi Danny, kucağında yatmasını sağlamak için onu tutuşunu kullanarak.

"Ama ben ateşliyim!" Jodi kaçma çabalarını yenileyerek sızlandı.

"Bu neden çıplak olduğunu açıklıyor," dedi ve sodasından bir yudum daha aldıktan sonra tekrar sehpanın üzerine koydu ve kolunu kadının beline dolayarak arkasına yaslandı.

"Burası çok sıcak!"

Danny kolunu onun güzel, çıplak kışının üzerine uzanana kadar kaydırarak, "Hı-hı, bu çok hoş," dedi.

"Lütfen!"

"Olmaz."

"Senden nefret ediyorum!" Jodi suratını asarak tersledi, kollarını yastığın üzerinde kavuşturdu ve sinirle başını kavuşturduğu kollarının üzerine koydu.

"Hayır, istemiyorsun," dedi, hafifçe sırtını okşayarak. "Gerçekten istiyorum."

"O zaman neden kucağında çıplaksın?" Danny onun sırtını ovmaya devam ederek ve poposuna doğru inerek sordu.

Tanrım, harika bir kıcı vardı. Çok sert ama bir o kadar da yumuşaktı, diye düşündü elini sırtına doğru götürürken ve kendine işkence etmemenin en iyisi olacağına karar verdi.

"Çünkü gitmeme izin vermiyorsun!" Jodi tersledi ama Jodi'nin nasıl sakinleştiğini fark etmişti, dokunuşunun altında rahatlamış gibi görünüyordu.

"Peki ya çıplak kısmı?" Danny mırıldandı, elinin kızın sırtında ve poposunda kayışını izliyordu.

"Burası çok sıcak," diye mırıldandı.

"Klima açık," diye işaret etti ve kız uzun uzun iç çekince gülümsedi.

"Öyle hissettirmiyor."

"Yorgun musun?" Danny, kızın sonunda yatmayı kabul edeceğini ve böylece patlamadan önce banyoya girip kendine gelebileceğini umarak rahatça sordu.

"Hayır, ben yüzmeye gitmek istiyorum," dedi suratını asarak. "Yüzmeye gitmiyoruz."

"Senden nefret ediyorum."

"Oraya geri mi döndük?" "Hiç ayrılmadık ki!"



SABAH 7'DE.

"UMMM, neden üzerimde yatıyorsun?"

"Hâlâ kendinde değil misin?" diye sorarken gözlerini açma zahmetine katlanmadı, hatta başını son dört saattir durduğu yerden kaldırmadı bile.

"Sanmıyorum," dedi Jodi tereddütle doğrulup otururken ve başının altında karın kaslarının gerilmesine neden oldu.

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı Danny, başını çevirip kadının karnına bir öpücük kondurdu ve bütün gece ağzının sulandığı tek yeri görmezden gelmeye kendini zorladı.

Jodi'nin üzerinden inip banyoya yönelirken çenesini sıkıca kavradı ve gözlerini kaçırdı. Danny aceleyle odayı geçip kapıyı arkasından kapatırken titrediğini fark etti. Onu o kadar çok istiyordu ki.

Yatağa geri dönmek, onu kollarının arasına almak, öpmek, ellerini üzerinde gezdirmek, vücudunun her santimini öpmek, parmaklarını içine sokmak, sakız rengindeki güzel meme uçlarını emmek ve yalamak, sonra ağzını bacaklarının arasına götürmek ve onu sikmek için yalvarana kadar, ikisi de onu sikmezse öleceklerini düşünene kadar yalamak istiyordu.

Tanrım, bunu daha ne kadar yapabileceğini bilmiyordu. Kendini ona dokunmaktan, onu altına çekmekten ve içinde kendini kaybederken onun derinliklerine kaymaktan daha ne kadar alıkoyabilirdi.

Ama sikişin oyun planını bozmasına izin vermeyecekti. Bu onu kaybetmek anlamına gelmiyorsa.

BÖLÜM 21



İki ay sonra.

"W "Jodi onun dudaklarına karşı yumuşak bir şekilde inledi ama adamın elindeki ölümcül tutuşunu gevşetmedi.

ya da ona sürtünmeyi bıraktı. Hayır, bunun yerine daha da yaklaşmak için çaresizce bacaklarını açtı.

"Ağırdan alıyoruz," diye mırıldandı Danny, bir eli gömleğinin altında çıplak göğsünü okşarken, diğer eli pantolonunun arkasından aşağıya doğru ilerledi, külotunun altından kıvrıldı ve kıcını avuçladı.

"Ağırdan alıyoruz," diye hatırlattı Jodi ona, son bir aydır aklını başından alan pantolonundaki büyük şişkinliğe karşı olabildiğince sert bir şekilde sürtünerek.

İşleri çok ağırdan alıyorlardı ve bu onu öldürüyordu. İlk bir ay boyunca, randevuları sırasında kısa öpücükler ve hatta daha uzun iyi geceler öpücükleriyle yetinmişlerdi. Son dört haftanın bir noktasında, kendini onun kucağına tırmanırken, ona sürtünürken ve... bundan zevk alırken bulmuştu.

Bu kadar hoşuna gitmesi onu şaşırtmıştı. Onunla ilgili her şeyi seviyordu, elinin elinin etrafında dolanmasından, dudaklarının tenine değmesinden, ellerinin üzerinde gezinmesinden, ona sarılmasından, onu

Kalbini nasıl hızlandırdığını ve onu nasıl nefessiz bıraktığını. Geçtiğimiz iki ay boyunca onu şaşırtmış ve hayrete düşürmüştü. Ona, kendisi için dünyadaki en değerli şeymiş gibi davranıyordu.

Onu genellikle felaketle sonuçlanan ama her seferinde gülümsemesine neden olan romantik randevulara götürdü. Onu romantik bir akşam yemeği gezisine götürmüş, laser tag oynamayı öğretmiş, ormanda paintball oynamaya götürmüş, basketbol oynamayı öğretmiş, konsere ve pikniğe götürmüş, akşam yemeği pişirmiş, Belediye Binası'ndaki geçici ofisinde çoğu gün öğle yemeği sürprizi yapmış ve sadece gülümsemesini sağlamıştı. Akşam yemeğini yakması ya da mum ışığında bir akşam yemeği ile ona sürpriz yapmaya çalışırken yanlışlıkla dairesini ateşe vermesi fark etmezdi, sadece onu gülümseten bir tarzı vardı.

Danny onu hâlâ zaman zaman sinirlendiriyordu ama artık Danny onun vücudundan kurtulmanın başka bir yolunu bulmaya fırsat bulamadan özür diliyordu. Onu kızdırdığında, ki bunu hâlâ sık sık yapıyordu, telafi etmek için ona çiçek, çikolata ve bir bardak dondurma getiriyor, özür diliyor ve pislik gibi davranmayı bırakacağına dair söz veriyordu.

Danny yüksek sesle, "Jodi," diye inledi ve Danny'nin gülümsemesine neden oldu çünkü Danny ona sadece geri dönüşü olmayan bir noktaya yaklaştığında ilk adıyla hitap ediyordu. Her şeyin canı cehenneme demeye ve bu işi yavaştan alma planlarını unutmaya yaklaştığı nokta.

"Durmaliyız," dedi Jodi, nefes nefese geri çekilirken, Danny ağzıyla hareketini takip edip boynunu yalamaya ve emmeye başladığında inlemek için. Direksiyona yaslandı, bacaklarını bükülene kadar yukarı çekti ve poposu Danny'nin pantolonundaki sert şişkinliğe sürtünene kadar kaydı. Kollarını Danny'nin omuzlarına doladı ve ellerini kalçalarına götürdüğünde inledi.

"Çok iyi hissediyorsun," diye inledi Danny onun boynuna karşı, kalçalarını sıkıca kavrayıp onu kucağında ileri geri hareket ettirirken.

Gözlerini kapatırken yüksek sesle inledi ve onun dokunuşunda kendini kaybederken başının ön cama doğru düşmesine izin verdi.

"Benim için ıslandın mı?" Danny onu kendisine doğru daha sert hareket ettirerek sordu.

Kızın verebildiği tek yanıt bir inlemeydi, ama adamın aradığı cevap bu gibi görünüyordu çünkü onu sert bir ovma hareketiyle ödüllendirdi.

"Eminim sıırıslıklam olmuştundur, Jodi. Benim için sıkı olduğuna da bahse girerim," diye homurdandı Danny onun tenine karşı, elleri onun nefes nefese kalmasına ve daha sert bir şekilde ona sürtünmesine neden olan bir ritimle onu hareket ettiriyordu. "Eminim içinde kaymak daha iyi hissettirecektir-"

Sürücü tarafındaki cama sert bir şekilde vurulması, söyleyeceği her neyse yarıda kesti ve yüzünü göğsüne gömüp nefesini tutmaya çalışırken ve hayatında ikinci kez çıplak elleriyle birini boğazlamayı düşünürken acınası bir şekilde inlemesine ve biraz sızlanmasına neden oldu.

Danny'nin kucağından kalkamadan, ki o anda bunu yapabilecek durumda değildi, şoför kapısı açıldı ve Greg çok kızmış bir halde orada dikilmiş, onlara bakıyordu.

"Hemen geri döneceğini söylemiştin," dedi Greg sakın bir sesle.

Jodi gözlerini kırpıştırarak, "Oh, umm, üzgünüm, bir an için dikkatim dağıldı," dedi.

"Bir dakika mı?" Greg inanamayarak tekrarladı. "Bir saatten fazladır buradasın!"

"Ah, ummm, şey," diye mırıldandı Jodi, gösterge panelindeki saate baktı ve irkilmemeye çalıştı. "Ben de tam içeri giriyordum," diye yalan söyledi ve ona gülümseyerek

Danny'nin kucağından aceleyle inerken gözleriyle buluşabildi ve-

Hemen kucağına geri çekildi ve iyice öpüldü. "Arkadaşların geceyi bitirdikten sonra bize gelir misin?" Danny alaycı bir tavırla dudaklarını onunkilere değdirerek sordu. "80'lerin gerçekten kötü korku filmlerini izleriz, bir pint dondurma yeriz ve başladığımız işi bitiririz?"

Adamın kucağından inerken gözlerini devirdi, başladıkları işi bitiremeyeceklerini ve adam tüm bardağı yutmadan önce bir kaşık dondurmadan fazlasını alamayacağını zaten biliyordu. "Sadece kendi dondurmamı alırsam gelirim," dedi Jodi, sadece canı dondurma çekiyormuş gibi davranarak ve tüm bu şeker ve nefisliğin ona ne kadar çok saldırmak istediğini unutturacağı umuduyla bir bardak dondurmanın tamamını yemeyi planlamıyormuş gibi.



"SONRA GÖRÜŞECEĞİZ, TINKERBELLE," diye fısıldadı Danny onun dudaklarına usulca.

"Yemekte iyi eğlenceler," diye fısıldadı Jodi, arkasını dönüp ön kapıya doğru yönelmeden önce sevdiği o tatlı utangaç gülümsemelerinden birini verirken ondan uzaklaştı ve onu Greg'le, Tinkerbelle'in kıcına bir ısırık almak için sabırsızlandığı lezzetli bir lokmaymış gibi bakan piçle baş başa bıraktı. Artık tüm erkek arkadaşları da ona aynı şekilde bakıyordu.

Danny koltuğuna yaslanarak, birkaç ay öncesine kadar Tinkerbelle'e bir kız kardeştan fazlası olarak bakmamış olan adama bakarken, "Böyle bir şey olmayacak," dedi.

"Asla bilemezsin," diye mırıldandı Greg, gözleri hala Tinkerbelle'in geri çekilen kıcına kilitlenmişti.

yan yana.

"Biliyorum," dedi Danny, arkasına yaslanıp emniyet kemerini bağlarken kıkırdayarak. Kapısını kapattı, motoru çalıştırdı ve bir dakika sonra penceresi çalındığında şaşırmadı.

"Onu daha uzun zamandır tanıyorum," dedi Greg, pencere tamamen kapanmadan önce.

Danny düşünceli bir şekilde başını sallayarak önüne baktı. "Bu doğru, ama bu aynı zamanda senin şansının da gelip geçtiği anlamına geliyor."

"Belki," diye mırıldandı Greg, "belki de değil."

"Öğrenmeyi mi planlıyorsun?" Danny sordu, adama duyduğu saygı artarken bile mizahı hızla azalıyordu.

Greg ona dönüp sırtarak, "Belki," dedi, "belki de değil."

Danny yavaşça başını salladı ve kapı koluna uzandı.

"Görevde misin?"

Greg'in sırtışı daha da büyüdü.

"Hayır." "Bildiğim iyi oldu."



"AMA-"

"Tek kelime etme!" Jodi, Greg'in yüzüne bir buz torbası vurarak bağırdı.

"Ow!"

"Ve bebek gibi davranmayı kes!" Jodi tersledi, kanlı kâğıt havlu ve yara bandı kâğıtlarını kaptığı gibi mutfağa fırladı, ayağını çöp tenekesinin kaidesine muhtemelen gerekenden biraz daha sert bir şekilde vurdu ve çöpü fırlattı. Tiksintiyle başını sallayarak lavaboya doğru yürüdü ve sıcak suyu açtı.

"Benim hatam değildi," dedi Greg, yarım saat önce ona oturmasını ve çenesini kapatmasını söylediği yerden kalkarak

Bir süre önce onu yerde, artık konuşmadığı diğer adamın darbelerini savuşturmaya çalışırken bulmuştu. "Jodi," dedi

Greg, ağır ağır iç geçirerek. arkasına geçti ve kanlı ellerini mutfak lavabosunun iki yanına koyarak onu sıkıştırdı, "bunu konuşabilir miyiz?"

"Konuşacak bir şey yok," dedi Jodi, ellerini temizlerken derin bir iç çekerek.

"Olabilir," dedi Greg, tam da dudaklarının kulağının üst kısmına değdiğini hissettiği sırada.

"Aman Tanrım!" Jodi'nin nefesi kesildi ve hızla kollarında döndü. Başını kaldırıp ona baktı, tüm kesikleri, bandajları ve hızla koyulaşan morlukları taradı, gözlerinin içine derin derin bakarken endişesi midesini bulandırdı.

Yaklaşırken başını yana eğerek ona doğru eğildi. "Jodi," diye fısıldadı, başını eğdi ve-

"Ah! Bu da ne?" diye sordu ama Greg onu duymazdan gelerek başını çevirip çevirip neden aniden aklını kaybettiğini açıklayacak bir kafa travması aradı.

Jodi panik yapmamaya çalışarak ve arabasının anahtarlarını nereye koyduğunu merak ederek, "Seni hastaneye götürmeliyiz," dedi. Belki de bir ambulans çağırmalıydı? Kafa yaralanmaları oyalanacak bir şey değildi.

"Bekle," dedi Greg, kızın ulaşamayacağı bir yere geri çekilirken başını sallayarak, "Sen neden bahsediyorsun?"

"Seni hastaneye götürüyorum!" Jodi onun nesi olduğunu merak ederek tersledi.

Burada zaman çok önemliydi!

"Seni öpmeye çalıştığım için mi?" Greg kaşlarını çatarak sordu. "Evet!" Jodi tersledi, anahtarlarını bulmak için onu iterek geçti,

Ama adam kızın elinden tutup onu durdurdu.

"Ben iyiyim, Jodi," dedi Greg, ağır ağır iç çekerek ve onu döndürmek için tutuşunu kullandı.

Jodi alt dudağını sıkarak adamın kendisini çevirmesine izin verdi. "O zaman neler oluyor?"

Ellerini birbirine doladı ve başparmağıyla Jodi'nin elinin sırtını okşadı. "Seni öpmeye çalışıyorum Jodi," dedi Greg yumuşak bir sesle onu kendine çekerken.

"Beni... öpmeye... çalışıyorsun," diye mırıldandı, adamın eğilip söylediği şeyi anlamaya çalışıyordu.

"Oha!" Jodi elini adamın dudaklarına vurarak bağırdı.

"Ah!" diye irkildi, geri adım attı ve parmak uçlarını yarılmış dudağına bastırdı.

"Neden beni öpmeye çalışıyorsun?" diye sordu, sesinin biraz histerik çıkmasını umursamadan çünkü bu onun en iyi arkadaşıydı ve en iyi arkadaşlar birbirini öpmezdi!

"Çünkü istiyorum," dedi Greg, tekrar ona doğru uzanarak, ama bu sefer onun geldiğini gördü ve geri sıçradı.

"Şimdi mi? Ciddi misin?" diye iğrenerek başını sallamaktan kendini alamadı. "Beş yıl önce beni dışarı çıkardığında, beni öpme fikri miden bulanıyordu ve şimdi birdenbire dudaklarını kendine saklayamaz hale mi geldin?"

"Midemi bulandırmadı!"

"Gerçekten mi? Çünkü beni kandırabilirdin," dedi Jodi kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

"Seni öpmemi istemedin!" diye tersledi.

"Hayır, beni öpmek istemedin!" diye karşılık verdi.

"Lanet olsun, istemedim!" diye bağırdı, kızın yüzüne bakarak. "I-"

Ama onun tek kelime etmesine izin vermedi. "Sana çıkma teklif ettim çünkü senden etkilendim, ama randevunun sonunda..." başını sallayarak sözlerini yarıda bıraktı, "sanki ben bir randevu değil de kardeşinmişim gibi davranmaya başladın."

"Bana küçük bir kız kardeş gibi davranmaya başladın!" diye tersledi, onunla bu oyunu oynadığı için kızgındı.

"Çünkü sen böyle davrandın! Küçük kız kardeşim gibi! Bana bir kardeş gibi davranmaya başladığında daha ilk içkimizi bile bitirmemiştik ve seni kapıya kadar geçirdiğimde beni arkadaş bölgesine yerleştirmiştin."

"Hayır, yapmadım!"

Ön kapiya doğru yönelirken derin bir iç çekti. "Evet, yaptın. Bunu her erkekle yapıyorsun," dedi Greg, ön kapiya doğru tembel bir hareketle durakladıktan sonra ekledi, "koridorun karşısında yaşayan pislik hariç. Tanıştığın her erkeğe uzun zamandır kayıp kardeşinmiş gibi davranıyorsun, evleneceğin o pislığe bile."

BÖLÜM 22



"**I** Sürekli özür dileyecek değilim," dedi Danny, büyük bir kolonyal evin önünde dururken.

"İstemiyorum," dedi Jodi dikkati dağılmış bir şekilde pencereden dışarı bakmaya devam ederken, Greg'le yaptığı konuşmayı kafasından geçirirken hiçbir şey görmüyordu.

Yanıliyordu. En azından onun yanıldığına inanmak istiyordu ama belki de...

"Sürekli özür dilememi istemiyorsan, en azından bana sorunun ne olduğunu söyle?" Danny uzanıp onun elini tutarak sordu.

"En iyi arkadaşımın ağzını burnunu kırdığın gerçeği dışında mı?" Jodi dikkatini ellerine verirken küçük bir iç çekişle sordu.

"Bunun dışında," dedi Danny, önemli bir şey değilmiş gibi geçiştirerek ve dudaklarının seğirmesine neden olarak.

"Sence..." diye sormaya başladı ama sonra başını sallayıp pencereden dışarı baktı. "Unut gitsin."

"Hayır," dedi Danny usulca, kızın çenesini kavrayıp başını kendisine bakacak şekilde çevirirken, "Seni rahatsız eden bir şey olduğunda bunu unutacak değilim, tatlım."

Onun güzel yeşil gözlerinin içine baktı ve içini çekti. "Sence erkeklere böyle davranmak gibi bir alışkanlığım mı var?"

onlar benim kardeşlerim mi?"

Danny hiç tereddüt etmeden, "Evet," dedi ve kızın elini güven verici bir şekilde sıktı.

"Bunu bilerek yapmıyorum," diye mırıldandı Jodi, bunu neden daha önce fark etmediğini merak ederek.

"Bunu biliyorum tatlım," dedi yatıştırıcı bir sesle.

Başını iki yana salladı. "Bunu daha önce hiç görmediğime inanamıyorum. Hep düşünmüştüm..."

"Tam tersi olduğunu," dedi Danny anlayışla, elini hafifçe sıkarken ve onu kucağına çekebilmek için hafifçe dizlerinin üzerine kaldırırken.

"Evet," diye mırıldandı Jodi başını onun göğsüne yaslayıp acınası bir şekilde iç çekerken.

"Bir kız kardeş havası veriyorsun," dedi hafifçe başını sallayarak, "bu kadarı doğru, ama bununla oynuyorsun. Bunu erkekleri uzaklaştırmak için kullanıyorsun ama bunu bilerek yaptığını sanmıyorum."

"O zaman bunu neden yapıyorum?" Jodi onun elini avucunun içine alıp avucunun üzerinde daireler çizmeye başladığında kendini bunu sorarken buldu.

"Çünkü bir erkeğe onunla ilgilenmediğini nasıl söyleyeceğin konusunda hiçbir fikrin yok. Onun yerine, küçük kız kardeşiymişsin gibi davranarak onunla arkadaş oluyorsun," dedi Danny ve kızın alnına bir öpücük kondurdu.

Başını iki yana salladı. "Gerçekten hoşlandığım, gerçekten aşık olabileceğim pek çok erkek vardı ve-"

"Ve onlar şimdi senin en iyi arkadaşların, değil mi?" Danny doğru tahmin ederek sordu.

"Evet."

"Onlar senin için değildi Tinkerbelle ve sen de bir şekilde bunu biliyordun."

"Peki ya Jerry?" diye sordu usulca.

"Peki ya o pislik?" Danny soğuk bir şekilde sordu.

"Greg dedi o I tedavi edildi onu gibi a
Kardeşim, İstenmeyen bir kardeşti ama yine de
onu cesaretlendirdim. O bir

Pislik, bencil ve ben... Onu sevmiyordum ama yine de hayatımın geri kalanını onunla geçirmeye hazırdım," dedi Jodi, bırakın sevmeyi, sevmediği biriyle evlenmeye razı olduğunu fark edince yanaklarının utançtan yandığını hissederek.

Acınacak haldeydi.

"Sen yerleşiyordun, tatlım. Hepsi bu kadar. Bundan daha fazlasını yapmaya çalışma. Bazı iyi erkeklerle tanıştın ama onlardan daha fazlasını istemek için kendini zorlayamadın ve sonra onu nasıl gördüğünü umursamayan bir pislik buldun. O kadar uzun zamandır erkekleri kendinden uzaklaştırıyordun ki bir pislikle bile yetinmeye razı oldun."

"Peki ya sen? Sana hiç böyle davrandım mı?" Jodi sormak zorunda kaldı.

Alnına bir öpücük daha kondururken kıkırdadı. "Beni uzaklaştırmak için harcayacağın enerji için seni çok kızdırdım. Ayrıca," dedi Danny, alnına bir öpücük daha kondururken, "bende işe yaramazdı."

"Hayır mı?" Jodi ağlayacak gibi hissetmesine rağmen gülümseyerek sordu.

"Hayır," dedi Danny, parmak uçlarıyla çenesinde iz bırakabilmek için elini çekerek, "çünkü seni arzulamaktan vazgeçmemi sağlayacak hiçbir şey yapamazsın."

"Beni mi istiyorsun?" Jodi sulu bir gülümsemeyle sordu.

"Bir sonraki nefesimden daha fazla," diye yemin eden Danny, kızın çenesini parmaklarının arasında hafifçe kavradı ve eğilerek başını yukarı kaldırdı.

"Hey! Yemeği geciktiriyorsun, pislik!" diye bağırdı biri sürücü tarafındaki cama vurarak.

Danny iç geçirerek onun alnına bir öpücük kondurdu ve "Hadi şu işi bitirelim," dedi.



"HIÇ TELEFON DIYE BİR ŞEY DUYDUN MU, PISLIK?" Darrin onu kucağına çekerken bile sordu. "Annem seni bulmamız için bizi göndermek üzereydi," diye fısıldadı, yakınında endişeyle duran Jodi'nin duyamayacağı kadar alçak sesle.

"Ben iyiyim," dedi Danny, geri çekilip Jodi'nin elini tekrar kendi elinin içine almadan önce kollarını son bir kez küçük kardeşine dolayarak. "Sadece biraz geciktim."

Darrin Jodi'ye bakarak, "Bunu görebiliyorum," diye mırıldandı. Gülümseyerek başıyla eve doğru işaret etti. "Neden içeri girmiyoruz?"

"Aramalıyım," dedi Danny, Jodi'ye bir bakış atıp alt dudağını nasıl sıkıldığını fark etti.

"Ve annemi eve ilk kez aileyle tanışması için bir kadın getireceğin konusunda uyardın mı?" Darrin neşeyle sordu, Danny ona öldürücü bir bakış fırlattığında kıkırdadı. "Şimdi, bunu neden yapmak isteyesin ki?"

"Belki de arabada beklemeliyim? Ya da eve yürümeli miyim?" Jodi biraz yavaşlayarak sordu. "Eve yürüyebilirim. O kadar da uzak değil."

"Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum," dedi Danny, ellerinin arkasını öpebilmek için ellerini kaldırarak.

"Ama bu gece burada olmamam gerekiyordu. Karışmak istemiyorum," dedi Jodi, buradan başka bir yerde olmayı tercih ediyormuş gibi görünüyordu.

"Her şey yoluna girecek," diye söz verdi ona. "Ayrıca, seni burada istiyorum."

"Peki," dedi Jodi uzun uzun iç çekerek ve suratını öyle bir astı ki, Jodi eğilip onu öpebilmek için durdu. "Endişelenme, Tinkerbelle. Her şey yoluna girecek."



OH, yalancı piçin tekiydi, diye düşündü Jodi beş dakika sonra duvara yaslanıp Danny'ye sarılan iri yarı adamların ezme mesafesinden uzaklaşırken. Jason ve Trevor bile Danny'yi kucaklarına almış, onu gördüklerine çok sevinmiş ve sanki bütün günü onunla işte geçirmemişler gibi davranıyorlardı. Gerçekten çok tatlı, diye düşündü gülümseyerek, ama odadaki tüm iri yarı adamlar birden konuşmayı kesip hep birlikte dönüp ona bakmaya başlayınca bu gülümseme kayboldu.

"Ummm," diye mırıldandı Jodi, beceriksizce boğazını temizleyerek. "Merhaba," dedi gergin bir şekilde ve o anı daha az garip hale getirmek için küçük bir el salladı.

"Bu kim?" Darrin kaşlarını çatarak sordu, çünkü onunla daha on dakika önce tanışmıştı.

"Bu benim kız arkadaşım," dedi Danny, etrafını saran adamları iterek kızın yanına gelmesini sağladı ve Danny geldiklerinden beri ilk kez onun burada olmaktan mutlu olmadığını fark etti.

Yanına geldi ve ona uzandı, ama onu kurtaramadan biri diğer elini tuttu ve onu duvarın güvenliğinden uzaklaştırdı. "Bu Jodi," dedi Aidan, kızın elini bırakıp kolunu omuzlarına atarak onu kendine doğru çekerken gülümseyerek. "Bizim küçük Danny için Tinkerbelle olarak da bilinir."

Trevor ve Jason dışındaki tüm erkekler onunla tanışmaktan mutlu görünmek yerine gülümsemeyi bırakıp ona ters ters bakmaya başladılar. Aidan Darrin'i işaret ederek, "Bu Reese, Darrin'in ikiz kardeşi," dedi ve ona ters ters bakan bir sonraki adamı işaret etmeden önce bu gizemi onun için çözdü. "Bu bizim kardeşimiz Duncan," dedi ve sıradaki üç öfkeli adama geçmeden önce ona dik dik bakan oldukça iri ve oldukça öfkeli görünen bir adamı işaret etti. "Bunlar Garrett, Arik ve Lucifer," dedi ve o güne kadar gördüğü en öfkeli adamlarla sözlerini bitirdi. "Ve sanırım kuzenlerimiz Jason ve Trevor'ı zaten tanıyorsunuz."

Jodi gülümsemeye çalışarak, "Hepinizle tanıştığımı memnun oldum," dedi ama hepsi ona dik dik bakarken bunu tam olarak başaramadı.

"Annem ve Kenzie nerede?" Danny yorgun bir sesle sordu, uzanıp kızın elini güven verici bir şekilde sıktı ama bu hiç yardımcı olmadı.

"Mutfakta," dedi Darrin odaya geri dönerken. Birkaç dakika önce onunla ilk karşılaştığında takındığı samimi gülümseme tamamen kaybolmuş, yerini kardeşlerinininkine benzeyen bir kaş çatmaya bırakmıştı.

"Marybeth burada mı?" Danny onun elini bırakarak sordu.

"O kaltak benim için öldü," dedi Darrin, bakışları her kelimedede daha da yoğunlaşarak.

Danny onun elini bırakırken dalgın dalgın, "Hı-hı, bu çok hoş," diye mırıldandı. "Hemen dönerim," dedi, başının tepesine bir öpücük kondurdu ve kız onunla gitmek için bir neden bulamadan merdivenlerin solundaki küçük koridora doğru yöneldi ve kız umutsuzca onunla gitmek için bir neden bulmak istiyordu.

"Tamam," dedi Jodi, adamların gözleri tehlikeli bir şekilde üzerine dikilince endişeyle yutkundu.

Yardım için Jason ve Trevor'a baktı ama gülümsemelerinin kaybolduğunu ve gözlerinin kuzenlerinin gibi kısıldığını gördü. Aidan onu kuzenlerine ve kardeşlerine katılması için serbest bıraktı ve sırtı duvara çarpana ve gidecek başka yeri olmadığını fark edene kadar geri adım atmasına izin verdi.

"Demek büyük bir aile, ha?" Jodi kapıya doğru bir bakış fırlatarak mırıldandı. Belki gerçekten hızlı hareket ederse, o-

"Kardeşimize karşı niyetiniz nedir?"

BÖLÜM 23



"Y Geç kaldın," dedi Kenzie ve kollarını onun boynuna dolayarak kocaman gülümsedi, Onu aşağı çekerek, kardeşlerinin üzgün çabalarını utandıracak bir ayı sarılması verdi. "Seni özledim."

Gözlerini kapatarak kız kardeşinin sarılmasına karşılık verdi ve kıkırdadı. "Beni geçen hafta gördün."

"Kısa bir ziyaret oldu," diye belirtti Kenzie onu bırakıp mutfağa doğru geri dönerken.

"Gitmem gereken bir yer vardı," diye yalan söyledi ve kız kardeşini takip ederken ensesini ovuşturdu.

"Eminim öyledir," dedi ve sallanan kapıyı iterek açarken omzunun üzerinden ona muzip bir gülümseme gönderdi.

Annesini büyük kaseler ve yemek tabakları hazırlarken bulmayı umarak içeri girdiğinde, babasını mutfağın ortasında, kucağında büyük bir kase patates püresiyle dururken buldu. Babasının bakışları Kenzie'ye kilitlendiğinde, ona biricik kızına ait olan o sıcak, içli gülümsemeyi attı. Başını kaldırıp Danny'nin mutfakta dikildiğini gördüğünde bu gülümseme çabucak kayboldu. Çenesini iyice sıkarak Danny'nin yanından geçti ve dikkatle önüne baktı.

Danny ellerini yüzüne sürerek, "Bu aile yemeklerini çok seviyorum," diye mırıldandı.

"Neden babama sadece senin-"

"Yapma," dedi, ellerini iki yanına bırakarak, "Sadece yapma."

"Üzgünüm," dedi Kenzie, büyük bir kızarmış tavuk tabağı alırken ona küçük bir gülümseme verdi.

"Merak etme," dedi Danny, geniş mutfığa bakarken derin bir iç çekerek. "Annem nerede?"

Kenzie omuz silkerek, "Üzerine sos döktü ve üstünü değiştirmek zorunda kaldı," dedi.

Dalgınca arkasını işaret etti. "Jodi'yle tanışmasını istedim."

Kenzie'nin yüzündeki gülümseme, onun sözleri karşısında yavaşça dehşete dönüştü. "Kız arkadaşını buraya mı getirdin?"

"Evet."

"Nerede o?" Kenzie elindeki tavuk tabağını ona doğru iterek sordu.

Danny onun sorununun ne olduğunu merak ederek, "Herkesle birlikte ön salonda," dedi.

"Onu kardeşlerimizle mi bıraktın? Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu, onu iterek geçti ve az önce ne yaptığını fark etmesini sağladı.

Tinkerbelle'i kuzenleriyle yalnız bırakmıştı.

Ve kardeşleri.

Hepsi de ona göz kulak olmanın kendi görevleri olduğunu düşünüyordu.

Kahretsin.

Tabağı kapının yanındaki mutfak tezgâhına bıraktı ve koşar adımlarla kız kardeşinin yanından geçti. Koridorun yarısına gelmişti ki, Jodi'yi kardeşleri ve pislik kuzenleriyle bıraktığı geniş fuayenin boş olduğunu fark etti. Merdivenlere ulaştığında, durması için haykırışlar başlamıştı.

"Lütfen, dur!" Tinkerbelle nefes nefese kalmış bir sesle bağırdı.

Onları öldürecek, diye yemin etti Danny, kızın yalvarış seslerini takip ederken. Onu öylece bırakarak ne kadar aptalca davrandığına inanamıyordu. O daha iyi bilirdi.

onu onlarla bırakmaktan daha iyiydi, ama düşünmüyordu. Buraya gelmekten nefret ediyordu, babasını görmekten nefret ediyordu, askere gitmeden önceki geceden beri babasının kendisiyle tek kelime konuşmamış olduğunu hatırlamaktan nefret ediyordu ama en çok da babasının ona bir yabancıymış gibi bakmasından nefret ediyordu.

"Hayır, daha fazla dayanamayacağım! Lütfen, dur!" Tinkerbelle hıçkırarak hıçkırarak ağlayarak köşeyi döndü ve gece geç saatlerde ebeveynleri yattığında kardeşleriyle kibrit kutusu arabalarını yarıştırdığı koridorda koşmaya başladı.

Koridordan aşağı koştu, aile odasının çift kapısını iterek açtı ve o anda kardeşlerini kesinlikle öldüreceğine karar verdi.



"LÜTFEN, DUR!" Jodi gülmeyi bırakmaya çalışırken nefesi kesildi ama Danny'nin yedi erkek kardeşi Danny'nin bulabildikleri en utanç verici fotoğraflarını yüzüne fırlatırken bunu yapamadı.

"Bekle! Ev videolarını buldum!" Arik büyük bir DVD yığınının havaya kaldırırken muzaffer bir edayla duyurdu.

"Sizi... Piçler!" Danny, kucağındaki fotoğraf albümünü aniden çekilip alınırken hırladı.

Danny fotoğraf albümlerinin geri kalanını ellerinden kaparken kardeşleri, "Hadi ama!" diye mız mızmızlandılar.

"İhanet eden piçler," diye homurdandı ve fotoğraf albümlerini sehpayı çarparken kardeşlerine öldürücü bir bakış fırlattı.

"Pislik gibi davranmayı kes," dedi Duncan gözlerini devirerek.

Danny elini tutup bileğinin basit bir hareketiyle kardeşini dizlerinin üzerine düşürürken, "Ah!" diye bağırdı.

"Kız arkadaşına annemin sütyenlerinden birini giyerken çekilmiş bir fotoğrafımı gösteren bir sonraki kişi ölü bir adamdır!" Danny, kardeşinin elini tutuşunu kullanarak hırladı.

"Bırak beni, seni piç!" Danny amacına ulaşmak için biraz daha baskı uygulayınca Duncan acı içinde nefesini tutarak bağırdı.

Kardeşi için endişelenmesi gerekirdi ama... "Sütyen giydiğin bir fotoğrafın mı var?" Jodi sordu, Fotoğraf albümleri yığınının doğru umut dolu bir bakış fırlattı ve duvarı için bir kopyasını almanın mümkün olup olmadığını merak etti.

"Aklından bile geçirme," dedi Danny ona tehditkâr bir bakış fırlatarak, bir zamanlar onu korkutabilirdi, ama şimdi sadece nefesinin altında mırıldanmasına ve ayağa kalkıp o resmi bulmak için etrafından dolanırken başını sallamasına neden oluyordu.

Mırıldanan bir küfür duydu ve sonra kendini Danny'nin kollarına çekilmiş ve dudaklarını onunkilere bastırmış buldu. "Kibar ol, Tinkerbelle, yoksa sana eski ağaç evimi göstermem."

"Ağaç evin mi vardı?" Jodi, ağaç evinde saklanan ve kendi bölgesini küçük kardeşlerinden koruyan mini Danny'yi hayal ederken onun dudaklarına gülümseyerek sordu.

Danny geri çekilirken, kırışmış siyah saçlı ve kocaman gülümseyen ufak tefek bir kadın, "Evet, öyle ve onu ancak akşam yemeği için dışarı çıkarabildim," dedi.

Danny eğilip annesini yanağından öperek, "Tatlım, bu benim annem," dedi.

"Anne, bu benim kız arkadaşım, anne?"

"Bayan Bradford?" Jodi panikle yaşlı kadına doğru uzanırken gözleri geri kaçtı ve o-



Danny'nin annesi Mary, "Ben iyiyim," diyerek herkesin endişelerini bir kenara bıraktı ve herkesin yemesini işaret etti.

"Tatlım, belki de hastaneye gitmeliyiz-" Dr. Bradford söze başladı ama Mary ona öfkeli bir bakış fırlatınca sözünü yarıda kesti.

"Büyük oğlum kız arkadaşını benimle yemek yemesi için eve getirdi ve ben de onunla yemek yiyeceğim!" Mary kocasını tersleyerek masadaki herkesi şaşırttı.

"Ummm," diye söze başladı Dr. Bradford, yavaşça, ama çok yavaşça, bayıldığında kanepenin kenarına çarpan başının arkasına dayadığı buz torbasını karısına uzatırken endişeyle yutkundu ve sandalyesine geri oturdu. "Acımaya başlarsa bana haber ver."

"Hı-hı," diye mırıldandı Mary dalgınca, dikkatini tekrar ona yöneltti. "Biraz daha tavuk ister misin, Jodi?" diye hoş bir şekilde sordu ve onu daha da şaşırttı.

"Hayır, teşekkür ederim, ben iyiyim," dedi Jodi, yemekle dolup taşan tabağa bakarak ve hastalanmadan bunların hepsini nasıl yiyeceğini merak ederek.

"Susadın mı?" Mary, uzun yemek masasının üzerinde duran çok sayıdaki sürahidenden birini işaret ederken istekli bir ses tonuyla sordu.

Jodi gülümseyerek, "Ben iyiyim, teşekkür ederim," dedi.

"Emin misiniz?" Mary, oğullarından birinin kendisine bir bardak limonata doldurmasını işaret ederek sordu.

"O iyi anne," dedi Danny, kardeşine el sallayarak. Mary,

"Evet, evet, elbette," **diye** mırıldandı.

Patates püresini dalgınca tabağında gezdirirken düşünceliydi.

Jodi patates püresinden bir ısırık alırken gülümseyerek, "Bu gerçekten çok güzel, Bayan Bra-umm, Mary," dedi.

Jodi ağzına yemek koyar koymaz Mary kocaman bir gülümsemeyle, "Bana kendinden bahset," dedi.

Danny onu şaşırtarak, "Onun hakkında her şeyi zaten biliyorsun," dedi.

Mary'nin gözleri Danny'ye dikildi. "Düşüncesiz oğullarımdan birinin benimle tanışması için eve güzel bir genç kadın getirmesini yıllarca bekledim! Beni bu andan mahrum edemezsin!"

Jodi, Danny'nin kardeşlerinin her birinin aniden başlarını öne eğip tamamen yemeklerine odaklanmalarını şaşkınlıkla izlerken, Jason, Trevor ve Kenzie orada oturmuş, açıkça eğleniyorlardı. Danny orada öylece oturmuş, gözlerini masaya dikmiş tabağındaki yemeği itip kakıyordu. Kaşlarını çatarak Danny'den babasının da aynı şeyi yaptığı masanın ucuna baktı.

"Jodi?"

"Hmm?" diye mırıldandı, bakışlarını Bay'dan ayırarak. Bradford karısına, gerçekten mutlu olan karısına odaklandı. "Bana kendinden bahset, Jodi."

"Anlatacak pek bir şey yok aslında," dedi, cevap verirken masadaki her bir çift yeşil göz onu izlemek için yukarı bakarken kendini mahcup hissediyordu.

"Bunun doğru olmadığına eminim," dedi Mary gülümseyerek. "Danny üniversiteye gittiğini mi söyledi?"

"Evet, hanımefendi," dedi Jodi, sandalyesinde kayarken boğazını temizleyerek, birinin, herhangi birinin onu kurtarmaya geleceğini umarak etrafına bakındı, ama kimse bir şey söylemedi. "Tarih alanında, Eski Eserler üzerine yoğunlaşan bir yüksek lisansım var."

"Çok güzel, çok güzel," dedi Mary başıyla onaylayarak. "Peki ya aileniz? Danny babanla çok yakın olduğunuzu söyledi?"

"Evet," dedi Jodi, zayıfça gülümseyerek çünkü yakındılar ama son birkaç aydır babasından kaçıyordu. Onun ne kadar düştüğünü görmesini istemiyordu çünkü babasının bir sarılmasıyla kendini kaybedip yıkılması ve ona her şeyi anlatması işten bile değildi.

Onu gerçekten özlemişti.

"Neden buradasın?" Danny aniden dikkatini dağıtarak sordu. Ona baktığında hâlâ orada oturduğunu ve tabağındaki yemeği itip kaktığını gördü.

Jason buzlu çayından büyük bir yudum alarak, "Bir parti vardı," dedi.

Trevor umursamaz bir omuz silkmeye, "Ve biz davet edilmedik," diye bitirdi.

Tamam o zaman.

"Peki ya Haley ve Zoe?" Danny hâlâ yemeğini itip kakarak sordu.

Jason patates püresinden bir ısırık alarak, "Öyleydi," diye cevap verdi. "Peki ya çocuklar?" Jodi meraktan sorusunu tutamadı.

Ağzını kapat.

"Ben de davetliyim," dedi Trevor, tavuktan bir ısırık alarak.

"O zaman neden-" diye sormaya başlamıştı ki, simsiyah saçlarını at kuyruğu yapmış, dar, siyah bir Bradford Construction tişörtü ve kalçalarını saran bir kot pantolon giymiş küçük, güzel bir kadın odaya girip gülümseyerek, "Geciktiğim için özür dilerim. Jared Amca'nın bazı planlar için yardıma ihtiyacı vardı."

"Burada ne halt ediyorsun?" Darrin ciddi şekilde sinirlenmiş görünerek sordu.

"Darrin Bradford!" Mary'nin nefesi kesildi. "Neyin var senin?"

"Pek çok şey," diye mırıldandı Reese nefesinin altından, ikizine tiksintiyle başını sallarken bir ısırık aldı.

"Burada olmana sevindim Marybeth," dedi Mary, Bradford'ların geri kalanına hiç benzemeyen bu küçük kadına sıcak bir şekilde gülümseyerek. Aslında, şimdi düşününce, Marybeth'in içinde biraz Kızilderili kanı varmış gibi görüldüğünü düşündü. Kusursuz bir bronzluğu, sıcak koyu renk gözleri ve Danny'ninkinden çok daha muzip bir gülümsemesi vardı. "Yolculuk için hâlâ bizimle birlikte uçmayı planlayıp planlamadığını görmek istedim."

"Gitmiyor," dedi Darrin, önündeki büyük tabaktan iki bisküvi alarak.

Marybeth, Darrin'in yanındaki boş sandalyeye oturarak, "Evet, öyleyim," dedi.

"Hayır, değilsin," dedi Darrin, tabağına biraz patates püresi koyup yiyeceklerle doldurmaya başlarken bile.

Marybeth limonatasından bir yudum alarak, "Gerçekten öyleyim," dedi.

"Hayır, gerçekten değilsin," dedi Darrin, kolunu onun sandalyesinin arkasına atarak limonata bardağını ondan aldı ve bitirdi.

Marybeth, "Bunu gerçekten aşmalısın," dedi ve Jodi her ne kadar gözlerini kaçırması gerektiğini bilse de bunu yapamadı. Bu çiftte başka tarafa bakmayı zorlaştıran bir şeyler vardı.

"Gerçekten böyle bir ihanetin üstesinden gelebileceğimi düşünüyor musun?" diye sordu, saçının bir tutamıyla oynamak için uzandı.

"Sana söylemeden Zoe ile açık büfede yemek yedim. Bu ilk değildi ve son da olmayacak, o yüzden bunu aş artık," dedi Marybeth, tabağındaki ekmeklerden birini çalarken, yüksek sesli bir nefes herkesin dikkatini masanın diğer ucuna, Trevor'ın kesinlikle öfkeli görüldüğü yere çekti.

"Bana ayak işlerini yaptığını söyledi!"

BÖLÜM 24



"H ave sen verilen herhangi bir düşündüm için birleştirme Biz Florida'da mı?" diye sordu annesi.

Danny tabağındaki yemeği itip kakmaya devam ederek, "Gidemem anne," dedi.

"Biletini çoktan aldık Danny. Jodi'yle konuşuyordum," dedi annesi ve Danny sandalyesine geri otururken çatalını bir çınlamayla tabağına bıraktı.

"Ben mi?" Jodi ona sorgulayan bir bakış fırlatarak sordu.

"Elbette," dedi annesi sıcak bir şekilde gülümseyerek. "Ekim ayında aile gezimize çıkıyoruz ve senin de bize katılmanı çok isteriz."

"Gidemeyiz anne. Üzgünüm," dedi Danny, annesinin onu ne zaman dinlemeye başlayacağını merak ederek.

Babasının kendisine bakmaya tahammül edemediği gerçeği, yumruğunu duvara vurma isteği uyandırmıyormuş gibi davranmak zorunda kaldığı bir yolculuğa çıkmak istemiyordu. Bu hatayı zaten bir kez yapmıştı ve bu kadarı yeterliydi. Bacağındaki son ameliyattan iki hafta sonra, annesinin onu Cape Cod'a gitmenin iyi bir fikir olduğuna ikna etmesine aptalca izin vermişti.

Her ne sebeple olursa olsun, bütün gün su kenarındaki bir kulübede kapalı kalmanın babasıyla arasındaki anlaşmazlıkları aşması için iyi bir yol olduğunu düşünmüştü. Ama babasının ona kendi evini kiralayacağını hesaba katmamıştı.

Sahildeki kulübeden vebadan kaçır gibi kaçıyordu. Tüm seyahatini kulübenin küçük taş verandasında oturup bacağını yukarı kaldırarak okyanusa bakarak geçirmişti. O zamandan beri ailesinin yıllık gezilerine katılmayı reddediyordu ve annesi de onu dinlemeyi reddediyordu.

Her yıl ona bir bilet alıyor, bir oda ayırtıyor ve gitmek istemediğini söylediğinde onu duymamış gibi davranıyordu. O hiç gitmedi ve bir sonraki yıl seyahatlerini planlamaya başladığında onun hiç gelmediğini hep unutmuş görünüyordu.

Annesi memnun bir gülümsemeyle, "Jared Amcan izinli olmanı onayladığını söyledi bile, böylece gidebilirsin," dedi.

Başını salladı, gözlerini annesinden hiç ayırmadı çünkü hayatına karışmakla meşgul olan bu kadına karşı asla zayıflık göstermemeyi uzun zaman önce öğrenmişti. "İzin aldım ama seyahate çıkmayacağım."

"Tabii ki öylesin," dedi annesi ve tüm dikkatini masadan kalkıp kaçma isteğine karşı koymaya çalıştığı belli olan Jodi'ye yeniden odaklayarak onu hızla başından savdı. "Peki ya sen canım? İşten izin alabilecek misin sence?"

"Hımm," Jodi sandalyesinde kayarken gergin bir şekilde dudaklarını yaladı, ona görmezden gelemeyeceği yalvaran bir bakış fırlattı, ama Jodi'yi bu sorgulama hattından kurtarmak için söyleyebileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu.

Danny, "Anne, gidemeyiz," dedi ama şaşırtıcı olmayan bir şekilde Danny onu duymazdan geldi ve devam etti.

"Yasak kaldırıldığına göre," dedi annesi, Jason ve Trevor'a sert bir bakış atarak, "en azından bazılarımız için Disneyworld'e gitmeye karar verdik."

"Ban?" Jodi yüzünü sevimli bir şekilde buruşturarak sordu, masadaki herkes aniden tekrar yemekleriyle meşgul olmaya başlamıştı.

Annesi elinin tersiyle itti. "Mesele şu ki, bir ay içinde oraya gidiyoruz ve bize katılırsan çok seviniriz."

Küçük Tinkerbelle, "Davetiniz için çok teşekkür ederim ama kütüphanede tatil yapabilecek kadar uzun süredir çalışmıyorum," diye açıkladı kızarak ve gülümseyerek.

"Peki ya izin alabilseydin?" diye sordu annesi, gözlerinde çok iyi bildiğı tanıdık bir parıltıyla.

"O zaman yine de reddetmek zorundayım çünkü Florida'ya bir seyahat şu anda bütçemi aşıyor," dedi Jodi aynı gülümsemeyle ama o kızarıklıkla...

Derinleşti.

Annesi güven verici bir gülümsemeyle, "Tatlım, kendi biletini almanı beklemiyoruz," dedi.

"Üzgünüm ama bu konuda kendimi rahat hissetmiyorum," dedi Jodi usulca, utancını gizlemek için dikkatini tabağına kaydırarak, ama o bunu gördü.

Her şeyi gördü.

Onun iyi para kazandığını, tutumlu olduğunu ve bütçesini planlamadan asla bir çikolata bile almadığını biliyordu ama aynı zamanda beş parasız olduğunu da biliyordu. Zar zor geçiniyor ve maaş çekiyle yaşıyordu. Her kuruşun hesabını yapıyordu ama yine de mücadele ediyordu ve nedenini bilmiyordu.

"Ben de öyle," dedi Danny, tabağındaki bir mısır tanesini itmek için çatalını tekrar eline alarak. "Biletlerimizin icabına bakmaktan daha fazlasını yapabilirim."

"Yani, gidecek misin?" diye sordu annesi, neşelenerek. "Hayır, üzgünüm."

"O zaman neden izin alıyorsun?" Aidan, piç kurusu, sordu.

Çünkü ailesinin olmadığı, kimsenin onun için telaşlanmadığı, iyi olduğundan emin olmak için günde bin kez aradığı, yeterince yediğinden emin olmak için aradığı iki haftayı dört gözle bekliyordu.

ilaçlarını alıyor ve yeterince uyuyordu. Annesi yıllık aile gezilerini duyurur duyurmaz Jared Amca'ya gitmiş ve evinde kitapları ve güzel sessizliğiyle kalma planları yaparak izin istemişti. Ama şimdi...

Şimdi o iki haftayı Tinkerbelle ile yatakta geçirmek istiyordu ama bu olmayacaktı. İşleri ağırdan alıyorlardı... çok ağırdan... Bu onu ne kadar öldürüyor olursa olsun ya da onun giysilerini yırtıp içine girmeye ne kadar ihtiyacı olursa olsun, bunu ağırdan alacak ve doğru şekilde yapacaktı. Sadece ona yapmasına izin vermediği şeyleri düşünmek bile sandalyesinde ihtiyatlı bir şekilde kaymasına neden oldu.

"Planlarım vardı," dedi Danny, annesine özür dileyen bir gülümseme vermek için başını kaldırdı ve annesinin yüzündeki incinmiş ifadeyi görmemiş olmayı diledi.

"Ah," dedi annesi, başını çevirirken ona titrek bir gülümseme verdi, ama yüzündeki ifade onu gezegenin yüzünde yürüyen en büyük pislik gibi hissettirmeden önce değil.

Erkek kardeşlerinin, kız kardeşlerinin ve kuzenlerinin ona bakışlarını görmezden geldi ve ateşi çok yükseldiğinde ve ilaçlar işe yaramadığında onun için ağlayan, elini tutan, yüzünü ve kollarını soğuk bir bezle silen kadına odaklandı. Bu annesiydi ve onun kalbini kırıyordu.

Ağır ağır içini çekti, daha kelimeler ağzından çıkmadan söylemek üzere olduğu şeyden pişman olmuştu bile.

"Gitmekten çok mutlu oluruz anne."



"DANNY, BEN-"

"Gitmem gerek Tinkerbelle," diye iç geçirdi Danny, kamyonu park etti.

"Evet, ama ben bilmiyorum," dedi Jodi ve kapısını açıp dışarı fırladı.

Bunu ona yaptığına, onu ailesinin önünde bu şekilde zor duruma düşürdüğüne hâlâ inanamıyordu. Annesi aniden gözyaşlarına boğulduğunda ne demesi gerekiyordu? Hayır mı diyecekti? Cidden mi? Gitmeyi gönülsüzce kabul ettiğinde kadın neredeyse onu yakalamış ve boğazını sıkarak canını çıkarmıştı.

Ayrıca bu seyahati karşılayamaz ya da izin alamazdı.

Tanrım, ne yapması gerekiyordu? O söylemişti Danny'nin annesine gideceğini, ancak hiç parası olmadığını, izin alamayacağını ve ay sonunda yapması gereken yüklü bir kredi kartı ödemesi olduğunu söyledi. Gidemeyecekti, bu da onunla tanıştığı ilk gece erkek arkadaşının annesine yalan söylediği anlamına geliyordu. Bu durum ilişkileri için iyiye işaret değildi.

"Anneme gideceğine söz vermiştin," dedi Danny, kamyonun önünde ona katılarak.

Ön kapıya doğru yürürlerken, "Hayır, annene benim gideceğime dair söz vermiştin," diye belirtmek zorunda hissetti.

"Anneme gideceğini söylediğini çok net hatırlıyorum," dedi Danny, kapıyı açmak için onun yanından uzanarak.

"Bana sarılmış histerik bir şekilde ağlarken, beni ona gönderdiği için Tanrı'ya şükrettiği zamanı mı kastediyorsun?" Jodi tiksintiyle gözlerini devirerek karşılık verdi.

"Yine de sayılır," dedi ve ona sırtarak uzanıp elini avucunun içine aldı.

"Hayır," dedi Jodi, elini çekip çantasından anahtarlarını çıkarırken derin bir iç çekerek, "Öyle değil."

"Gerçekten de öyle," dedi Danny, kızın elinden anahtarları alıp kapının kilidini açarken.

"Bir daha düşün," diyerek anahtarlarını ondan geri aldı ve kapının yanındaki masaya fırlattı. "Ben gitmiyorum."

"Gerçekten öylesin."

"Hayır," dedi Jodi, arka salona doğru yürürken. Açık kapının önünden geçerken mutfağı işaret etti. "Acıktıysan spagetti kaldı," dedi, annesinin yaptığı lezzetli yemekten tek bir lokma bile yemediğı için açlıktan öldüğünü tahmin ediyordu.

Ayrıca babası da öyle.

"Birazdan ısıtacağım," dedi ve onu yatak odasına kadar takip etti. "Önce yolculukla ilgili planlarımızı konuşacağız."

Ayakkabılarını tekmeleyip pantolonunu çıkarırken içini çekti. "Seyahate çıkmıyoruz," diye hatırlattı ona gömleğini çıkarırken.

"Evet," dedi, arkasına uzanıp gömleğinden bir avuç tutarak, "öyleyiz."

Jodi başını sallayarak arkasına uzandı ve sütyenini çözdü. "Danny," dedi, sütyenini yere bırakıp banyoya doğru yürürken onun adını iç çekerek, "Gidemem, lütfen bırak gitsin."

"Neden olmasın?" Danny pantolonunu indirirken onu banyoya kadar takip ederek sordu.

Başparmaklarını külotunun içine soktu ve aklına bir şey geldiğinde ona tam olarak neden gidemediğini söylemek için ağzını açtı. "Umm, ne yapıyorsun?" Jodi, şu anda boxer'ını indirmekte olan ellerine dikkatle bakarak sordu.

"Konuşmamıza devam ediyor muyuz?" derken masumca gözlerini kızın göğüslerine dikti.

Jodi başını sallayarak arkasını döndü ve perdeyi açtı. "Bu konuşmaya devam etmek için çıplak olmana gerek yok."

"Hayır," diye mırıldandı Danny düşünceli bir şekilde, "ama yardımcı oluyor."

Onunla tartışamayacak kadar yorgun olan Jodi, külotunu çıkarıp duşa girdi ve adamın da onu takip edip etmediğini umursamadı. Jodi'nin uyandığında onu yatağında yatarken bulduğu o sabahtan beri birbirlerini çıplak görmemişlerdi.

Görünüşe göre onu yatağa sabitlemiş, böylece uyuşturulmuş haldeyken şüpheli bir şey yapamamış.

Danny onun arkasından duşa girerken, "Eğlenceli olacak," dedi ve omzuna bir öpücük konduracak kadar uzun süre yanında durdu.

"Eminim ailenle harika vakit geçireceksin Danny," dedi, dudaklarını yalayarak ve dudaklarının çıplak tenindeki hissi nefesini kesmiyormuş gibi davranmaya çalışarak.

"Sen orada olmadıkça olmaz, Tinkerbelle," dedi Danny, dudaklarını onun omzunda gezdirerek. "Lütfen benimle gel, tatlım," diye yumuşak bir sesle sordu kollarını ona dolayıp kendine doğru çekerken.

Onunla tartışmak için ağzını açtı, ama o "lütfen" onu çözdü ve ağzından çıkan tek şey, "Yapamam. Yapamam işte."

"Neden olmasın, Tinkerbelle?" diye sordu, boynuna bir öpücük daha kondurabilmek için başını çevirerek. "Bunu sensiz yapamam, Jodi. Lütfen bana bunu sensiz yaptırma."

Ona hayır demek için ağzını açtı ama bir şekilde kendini "Soracağım ama söz veremem" derken buldu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Danny, kızın omzuna gerçekten sevmeye başladığı öpücüklerden birini daha kondururken.

Gözlerini kapatıp onun dokunuşuna yaslandı ve bütün gün ilk kez rahatladığını hissetti. Soracaktı ve patronu hayır diyecekti, ama en azından denediğini söyleyebilirdi. Sonra Danny seyahate çıkacak, o burada kalacak ve onu özleyecekti, bu iki hafta zor olacaktı ama üstesinden gelecekti. Sonra, Danny döndüğünde, o-

"Sabunu uzatır mısın?"

BÖLÜM 25



"W Ne oluyor?" Danny, küçük kabadayı onu itip kaktıktan sonra küçük banyo zemininde tökezleyerek sordu onu duştan çıkardı.

Tinkerbelle'in kendini beğenmiş güzel yüzü perdenin arkasından dışarı baktı. "Bunu ağırdan almak istediğine inanıyorum," dedi Jodi, uzanıp raftan temiz bir el havlusu alırken ve ona fırlatırken açıkça bir gülümsemeyi ısırdı.

Yakalamaya çalışmakla uğraşmadı. Bunun yerine, tüm enerjisini aklını başından alan kadına ters ters bakmaya odakladı. "Sohbet ediyorduk."

Geri adım atıp yarı şeffaf perdenin arkasında kaybolurken omuz silkti ve ona, perdeyi çubuktan söküp hemen onunla birlikte içeri girme dürtüsüyle savaşmasına neden olan kışkırtıcı bir manzara bıraktı. Tanrım, çok seksiydi, diye düşündü, gözleriyle onun kıvrımlı, küçük vücudunun hatlarını takip ederken dudaklarını ağızla yaladı.

Jodi duştan duyulacak kadar yüksek bir sesle, "Bitirdik," dedi.

Danny, onun bir lif süngerini alıp göğüslerinde ve karnında gezdirmesini izlerken, "Ama benim daha birçok geçerli noktam vardı," dedi dalgınca ve inleyerek.

Süngerini tekrar göğüslerinin ve omzunun üzerinden geçirirken kıkırdadı. "Biraz izin isteyip istemeyeceğimi sormayı zaten kabul ettim. Başka ne konuşmamız gerekiyordu?"

"Umm, birçok şey... birçok, birçok şey," diye mırıldandı Danny, onun eğilip süngerini küçük bacaklarında aşağı yukarı gezdirmesini izlerken endişeyle kıpırdanıyordu.

"Eee?" dedi, diğer bacağına geçerek. "Eee, ne?"

Kıkırdadı, başını hüzünle salladı. "Başka ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"Bir şeyler mi?" Danny onun lif süngerini yere bırakıp bir şişe vücut yıkama suyu almasını ve eline biraz dökmesini izlerken bunu söylemekte zorlandı. Yavaşça bacaklarının arasına uzandığında, bacakları pes edip onu kıcının üzerine düşürmekle tehdit ettiğinde elini lavabo tezgahına vurmak zorunda kaldı.

"Gibi mi?"

Bacaklarının arasını yıkarken elinin aşağı yukarı hareket edişini izlerken ağzını açıp yüksek sesle, acı dolu bir inilti çıkardı.

"Yani, anlıyor musun?" Jodi, onun oldukça uygunsuz düşüncelerini kırarak ve izlediği süre boyunca konuştuğunu fark etmesini sağlayarak konuştu.

"Evet?" diye sordu, az önce ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Yani, kızmayacak mısın?"

"Ummm..." kız arkasını dönüp ellerini sırtında ve kıcında gezdirmeye başlayınca düşünceleri dağıldı.

"Muhtemelen hayır diyeceklerdir."

"Kim diyecek?"

"Patronum."

"Ne hakkında hayır diyeceksin?" Danny, sabunu temizlemek için ellerini kullanan kızın ellerinin tekrar göğüslerine gitmesini izleyerek sordu.

"İzinliyim," diye cevap verdi, saçlarını ıslatmak için başını arkaya yatırdı.

"Ne olmuş ona?"

"Muhtemelen hayır diyecekler," diye açıkladı Jodi, saçlarını geriye doğru itmek için uzanarak sırtının kavislenmesine ve göğüslerinin-

"Ha?"

"O kadar uzun süredir orada değilim Danny. Muhtemelen hayır diyeceklerdir."

"Denemekten zarar gelmez," diye mırıldandı Danny, uzanıp perdeyi bir avuç tutarken dudaklarını yaladı.

"Öyle değil, ama muhtemelen hayır diyecekler." Kız gidiyordu, adam buna çoktan karar vermişti.

Bir yıldan daha az bir süredir kütüphaneci olarak çalışıyordu ve şehir için çalışmanın büyük avantajları olmasına rağmen, genellikle bir yıl geçmeden devreye girmiyorlardı. Annesi soruyor, onlar hayır diyordu ve o da devreye girmek zorunda kalıyordu. Annesini hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu ama Tinkerbelle'i olmadan dünyanın en mutlu yerine yapılacak bir geziyi kaldırabileceğini de sanmıyordu.

Öte yandan, yanında Tinkerbelle olsun ya da olmasın babasıyla geçireceği iki haftayı kaldırabileceğini de düşünmüyordu. Annesini seviyordu, ona gerçekten tapıyordu ama onun için bile olsa bu yolculuğu tek başına kaldırabileceğini sanmıyordu. Jodi'nin izin almasını sağlayacak ve sonra da bunu kendi oyun planı için avantaj olarak kullanacaktı.

"Seni şaşırtabilirler," dedi Danny eliyle perdeyi iterek ve önümüzdeki yirmi dakika boyunca kontrolünü test edeceği düşün içine geri adım atarak.



"Az önce seni kovmadım mı?" Jodi, adamın kollarının kendisini sardığını hissettiğinde gülümsemesini bastırarak sordu.

Danny onun boynunu öperken usulca, "Evet, ama geri geldim," dedi.

"Evet, bunu görebiliyorum," dedi Jodi, uzanıp suyu kapatırken gülümseyerek.

"Duşunu bitirmek istemiyor musun?" diye mırıldanarak boynuna bir öpücük daha kondurdu.

Jodi, perdeyi kenara çekip dışarı çıkarken umursamaz bir omuz silkmeye "Çoktan bitti," dedi ve onu takip etmesine hiç şaşırmadı.

"Hiçbir noktayı kaçırmadığınızdan emin olmak için çok istekli olurum," diye teklif etti Danny, parmaklarını onun kolunda gezdirerek ürpermesine neden oldu.

"Çok düşüncelisin," diye mırıldandı, omzunun üzerinden ona bir bakış attı, ancak başını hemen geri çevirmek zorunda kaldı ve kendini gülümsemekten, gülmekten ya da inlemekten alıkoymak için dudağını ısırdı, şu anda hangisinden emin değildi.

Şu anda iki şeyi biliyordu; birkaç dakika önce ona fırlattığı el havlusu yere düşmemiştir ve Danny'nin de bundan en az onun kadar zevk aldığı açıktı. Daha önce hiç bu kadar şakacı olmamış, bir erkekle hiç bu kadar dalga geçmemiştir ve Danny'nin kendisine verdiği tepkiden neredeyse onun kadar zevk alıyordu. Böyle bir adamın peşinden nefes nefese koşması inanılmaz bir duyguydu.

"Ben düşünceli bir adamım," dedi Danny, sırtına bir havlu sürerek.

"Evet," dedi Jodi, onun dokunuşunun tadını çıkarırken gözlerini kapatarak, "öylesin."

"Mmmhmmm," dedi Danny, bacaklarının arasında spor yaptığı havlu askısı sırtına bastırılana kadar yaklaştı, yumuşak malzeme sırtını okşadı ve başka bir şeye odaklanmasını zorlaştırdı.

"İşleri ağırdan almak istediğini sanıyordum," dedi Jodi, o ana kadar gerçekten ne kadar gergin olduğunu fark etmeden dudaklarını yalayarak.

"Yine de bunu yavaştan alabiliriz, tatlım," diye söz verdi, havluyla onun etrafına uzanarak.

Adam havluyu göğüslerinin arasında gezdirirken kadın titredi. "Ne kadar yavaş?" Adam havluyu yavaşça karnının üzerinde ve göğüslerinin arasında gezdirirken Jodi kendini endişeyle dudaklarını yalarken buldu.

"Gerginliği azaltmaya yardımcı olacak kadar yavaş, ama seninle ilk kez seviştiğimiz andan uzaklaştıracak kadar değil, Jodi," dedi Danny, sözlerini bir öpücükle vurgulayarak onu eritti. "Bunu sonuna kadar götürmek için bekleyeceğiz, tatlım, ama yakında adımı inlediğini duymazsam, lanet olası aklımı kaybedeceğim."



Kahretsin, onu çok zorlamıştı, Danny son sözler dudaklarından dökülürken küçük Tinkerbelle'inin arkasını dönüp havluyu ondan aldığını fark etti. Geri adım atmak, özür dilemek, yalvarmak, onu terk etmesini engelleyecek herhangi bir şey yapmak için ağzını açtı.

Küçük Tinkerbelle'i onu gafil avladığında, "Ben- aman Tanrım!" diye hırladı boğazından.

"Ya ismimi inlettiğini duymak istersem?" Jodi şaşırtıcı derecede boğucu bir sesle sordu ve sikinin elinde zıplamasına neden oldu.

Ağzını açtı ama çıkan tek ses, kadın onu sikinin üzerinde asılı duran havlunun içinden sıkarken boğuk bir iniltiydi. Danny dudaklarını yalayarak aşağı baktı ve sikinin etrafına sarılmış beyaz havluyu tutan küçük, ten rengi elin hareketini izledi. Bir kadın ona bu şekilde dokunmayalı çok uzun zaman olmuştu ve daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemişti.

Onu durdurmalı, kontrolü geri almalı ve bir erkek ona dokunduğunda ne kadar iyi hissedebileceğini göstermeliydi. Kendisinden önceki o bok parçasının yarattığı her kötü anıyı silmek istiyordu. Ona bir erkeğin dokunuşunun ne kadar zevkli olabileceğini, olması gerektiğini göstermek istiyordu. Onu yatağa yatırmak istiyordu.

Yatağa uzanıp vücudunun her santimini öpmek istiyordu ama şu anda o küçük elin havluyu üzerinde gezdirmesini izlerken ayakta zor duruyordu.

Elinin her vuruşunda havlu, sikiinin başı kaybolup yeniden ortaya çıkana kadar yer değıştiriyordu. Bu manzara onu büyüledi. Hiç düşünmeden bacaklarını ayırdı ve ona daha iyi erişim sağlamak için eğildi.

"Bu iyi mi?" Jodi neredeyse utangaç bir şekilde fısıldadı, havluyla onu okşamaya devam ederken ona sorgulayan bir bakış attı.

"İyiden de öte," diye homurdandı Danny, eğilip onu öptü. "Durma, Jodi. Durma."



"LÜTFEN, DURMA."

"Yapmayacağım," diye fısıldadı Jodi onun ağzına karşı, onu sıkıca kavrarırken, bunu doğru yapıp yapmadığından emin değildi, ama ağzına karşı çıkardığı yüksek sesli inilti onu gülümsetti.

Jerry ile ne zaman böyle bir şey yapsa, Jerry şikayet ediyor, rahatsız edici sesler çıkarıyor ve ona ters ters bakıyordu çünkü ereksiyonunu sürdüremiyor, hatta bundan zevk alıyor gibi görünüyordu. İlk başlarda onunla deneyler yapmaktan, nelerden hoşlandığını anlamaya çalışmaktan zevk almıştı, ta ki bir gün ona dokunma düşüncesi onu hasta edene kadar. Onun kendisine dokunma şeklinden hiç hoşlanmaması da pek yardımcı olmamıştı.

Onu her zaman soğuk ve değersiz hissettirmişti. Boşalmadığında, ki ona dokunduğunda asla boşalmazdı, onu aşağılar, kendisinde bir sorun olduğunu düşünmesini sağlardı. Ona mümkün olan en aşağılık şekilde ne yaptığını bilmediğini söylemekten asla çekinmedi.

Ona kendini değersiz hissettirmişti. Ama Danny.

Danny ona kendini güzel, seksi ve arzulanır hissettiriyordu. Ona dokunduğu ya da onu öptüğü için asla şikâyet etmiyordu. Onun dokunuşunu memnuniyetle karşılıyor, bunu arzuluyor gibiydi. Ona kendini bütün hissettirdi. Asla şikâyet etmedi, dırdır etmedi, ona kötü kötü bakmadı ya da kendini bir çöp gibi hissetmesine neden olmadı. Hayır, Danny değil. Cesaretlendirici sözler mırıldandı, onu öptü, okşadı ve onunla birlikte olmaktan ne kadar hoşlandığını ona söylemekte hiçbir sakınca görmedi.

"Bekle," dedi ve elini onun elinin üzerine koyarak onu durdururken irkildi.

Jodi başını sallayarak, "Üzgünüm," dedi. "Ben üz-"

Danny yatıştırıcı bir sesle, "Şşşt, tatlım," dedi ve aralarına uzanıp el havlusunu çekti. "Sadece elinin bana sarıldığını hissetmek istiyorum."

Elini Jodi'nin elinin üzerine koydu, Jodi'nin elini tekrar ereksiyonunun etrafına sardı ve onu öptü. "Durma, Jodi. Durma."

BÖLÜM 26



S onu handjob için yalvarttı.

Eğer daha sert gelmeye bu kadar yakın olmasaydı Hayatında hiç boşalmamış olsaydı, muhtemelen gülerdi, ama lanet olsun, bu iyi hissettirdi. Elini itmek, onu döndürmek ve aylardır hayalini kurduğu o küçük tatlı amcığa sikini sokmak istiyordu.

Uzanıp yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öptü. Ağzını işgal etti, dilini kendi diliyle oynaması için kışkırttı ve vuruşlarıyla eş zamanlı olarak dilini nazıkçe emdiğinde inledi. Boşalmaya, onun adını haykırmaya çok yaklaştı ama bu duyguyu uzatmak, kalıcı kılmak istiyordu.

"Çok iyi hissediyorsun," diye inledi Jodi ağzının içinde, kontrolünü yok ederek.

Bir an kalçalarını bükmemek ve onun elini tutmamak için mücadele ederken, bir an sonra körü körüne uzanıyor, elini duvara vuruyor ve bacakları bükülüp neredeyse kıcının üstüne düşene kadar onun adını haykırıyordu. Yoğun zevk omurgasından aşağı vuruyor ve sikini yırtarak nefes alma, düşünme, duvara tutunmaktan başka bir şey yapma yeteneğini elinden alıyordu.

Nefes nefese gözlerini açtı ve Tinkerbelle'e baktı. Yanakları kızarmıştı, nefes alışları gittikçe hızlanıyordu ve Tinkerbelle onu izliyordu.

Açlık ve şaşkınlıkla karışık bir ifade. Kesinlikle çok güzeldi ve kesinlikle onun kızıydı.

"Yatağa... şimdi," diye ısırdı Danny, onun kontrolünü kaybettiğini duymaya ihtiyacı vardı. Adını haykırdığını duymak, altında titrediğini hissetmek, onu tatmin ederken inlediğini ve soluğunu tuttuğunu duymak istiyordu.

Yeterince hızlı hareket etmediğinde, en azından akıl sağlığı için, Danny onu yakaladı. Kadın kollarını ve bacaklarını Danny'nin etrafına doladı, Danny de onların bıraktığı yerden devam etti. Onun ağzını yalayıp yuttu, kendisine dokunmaktan ne kadar ıslandığını hissettiğinde yüksek sesle inledi. Onu yatak odasına götürdü ve yatağın kenarına yatırdı. Çekilmeden önce son bir kez dilini onunkinin üzerinde kaydırdı ama fazla ileri gitmedi.

"Kıpırdama, Tinkerbelle," dedi kısık sesle, kızın inatçı çenesine bir öpücük kondururken.

"Neden?" Jodi, boğazına bir öpücük kondururken gülümsemesine neden olan küçük bir iniltiyle inledi.

"Çünkü sıra bende," dedi Danny, göğüslerinin arasından aşağıya doğru öpücükler kondurarak.

"Ne için sıra sende?" diye sordu, adam göğüslerini avuçlayıp hafifçe sıkarken sesi biraz şaşkındı.

Sağ göğsüne giden yolu öptü, giderken göğsünün yan tarafını nazikçe emdi. İlgisi için yalvaran sert meme ucuna ulaştığında eli büyük göğsünün etrafında sıkılaştı. Büyük meme ucunun etrafını yaladı, öptü, diliyle fiskeledi, ağzına çekti ve avucunu diğer meme ucunun üzerinde gezdirerek sert bir noktaya doğru alay ederken sert ucunu emdi.

"Danny," diye inledi Jodi, onun altında huzursuzca kıpırdanarak.

"Bu iyi hissettiriyor mu, tatlım?" Danny meme ucunun ağzından kurtulmasına izin verirken sordu.

"Evet," diye inledi, "tekrar yap," diye eklemekten önce sertçe yutkundu.

Kıkırdayarak diğerk göğsüne doğru ilerledi, giderken öptü ve yaladı, güzel dudaklarından kaçan her iniltinin tadını çıkardı. Göğsünü nazikçe sıktı, dilini meme ucunun etrafında gezdirirken tuttu ve ağzına çekip dişlerinin arasından nazikçe çekti. Göğsünü sıkarken diğerk meme ucunu da serbest elinin parmakları arasında gezdirdi.

Tanrım, kendini çok iyi hissediyordu.

Ama bir dakika içinde kendini daha iyi hissedeceğini biliyordu. Elini karnının yumuşak kabarıklığından aşağıya, kalçasına ve dizine gelene kadar bacağından aşağıya indirmeden önce göğsünü son bir kez sıktı. Elini dizinin arkasına götürdü ve bacağını kenara çekti. Parmak uçlarını, bacaklarının arasındaki yumuşak saç tutamına gelene kadar uyluğundan yukarı doğru takip etti.

"Lütfen bunu iyi yap, lütfen bunu iyi yap, lütfen bunu iyi yap," diye usulca fısıldadığını duydu ve onu suçladığını söyleyemezdi, o hıyarla yaşadıklarından sonra değil.

Danny elini hareket ettirip onu kavrarken, "Bunu iyi yapacağım," diye söz verdi ona. Tanrım, o kadar yumuşaktı ki, elinin içinde çok sıcak ve ıslaktı.

Avucunu kızın üzerinde gezdirirken sert meme ucunu ağzında emdi, kızın hissettiklerini, eli her üzerinde hareket ettiğinde dudaklarının ayrılmasını, yarığını ortaya çıkarmasını ve orta parmağını içine sokmasını kolaylaştırmasını sevdi.

"Oh, Tanrım!"

Daha sert bastırdı, parmağını içine sokarken avucuna sürtünen açgözlü küçük klitorisi ovuşturduğundan emin oldu. Kadın ıslak ve sıkıydı, açgözlülükle parmağını sıkıyordu. İnleyerek göğsünü bıraktı ve karnından aşağıya doğru öptü. Elini çekerken yatağın önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Danny, lütfen durma!" Jodi yatağın kenarında huzursuzca kayarak hıçkırdı.

"Öpmeyeceğim," dedi yatıştırıcı bir sesle, eğilip önce bir kalçasını sonra da diğerini öperken.

Adam öne doğru eğilip dudaklarını yarığına bastırduğunda boğuk bir nefes kaçtı, bu yüzden kıvrımlarını ayırmak için dilini kullanarak onu tekrar öptü. Dilini onun göbeğinde ve ilgi için yalvaran şişmiş klitorisinde gezdirdi. Kalçalarını ağzına doğru yuvarlayışını severek onu yaladı.

"Danny, lütfen...." diye inledi, parmaklarını Danny'nin saçlarından geçirdi ve ağzını kendisine doğru tuttu.

Başını çevirdi ve dikkatini onun kalbine yöneltti. Açıklığının etrafını yaladı, dilini içine kaydırmadan önce onu inletti, kılıfı dilinin etrafında sıkıldığında ve sıkıldığında neredeyse geliyordu. Onu sikerken sikişinin etrafına sarıldığında ne kadar iyi hissedeceğini ancak hayal edebiliyordu.

Bacaklarının arasına uzanıp ereksiyonunu avuçlarken eli gerçekten titredi. Onu istiyordu. Tanrım, onu istiyordu. Aletini kavradı ve kendini okşayarak ona olan ihtiyacını azaltmaya çalıştı ama işe yaramadı. Her inleyişinde ve kalçalarını oynatışında kontrolü elinde tutmak için mücadele ediyordu. Onu becermek istiyordu... onun içinde olması gerekiyordu, ama sahip olduğu her şeyle bununla savaştı.

Bu berbat edilemeyecek kadar önemliydi. Onu sadece bu gece için değil, hayatının geri kalanı için istiyordu. Hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği kadın buydu ve sırf istediği için bunu berbat edecek değildi-

"Becer beni," diye inledi Jodi, elinin sikişinin etrafında sıkılaşmasına neden oldu. "Lütfen Danny!"

"Hayır," diye hırladı neredeyse yarığına karşı, açlıkla onu yalayıp yutarken.

"Lütfen!"

"Yavaş gidiyoruz!"

"Yavaş gitmek istemiyorum!"

"Yavaş gidiyoruz!" Danny, çok erken boşalmasını engellemek için yumruğunu sikinin etrafında sıkarak zorunda kalırken, kızın yarığına vurdu. Onun içine boşalmasına izin vermeyebilirdi ama onunla birlikte boşalacaktı.

"Hayır!"

"Evet!"

"Hayır!"

"Danny, lütfen!" Jodi, Danny'nin ağzının altında çılgınca kayarken bir iniltinin etrafında hıçkırdı.

Dikkatini tekrar onun çekirdeğine kaydırırken ve dilini tekrar içeri kaydırırken ona karşı inledi. Onu yaladı, dilini içinde kaydırды, saçlarını sıkıca kavramasını ve boşalma dürtüsünü görmezden geldi.

Bu onun içindi.

Boşalmaya ne kadar ihtiyacı olduğu umurunda değildi. Bunu onun için yapmalıydı. Bunu ona vermesi gerekiyordu.

"Bu çok iyi hissettiriyor!"

Çabalarını iki katına çıkardı, klitorisini yalayıp emerken eli sikinin etrafında sıkılaştı, küçük yatak odasını dolduran her inilti ve nefesi sevdi. Dilinin etrafındaki kılıfın sıkılaştığını hissetti, soluğunu ve adını inlediğini duydu ve dilinin etrafında kenetlendiğini hissettiğinde ve adını çığlık attığını duyduğunda, Danny tutuşunu bırakıp bırakırken rahatlayarak inledi.

Orgazmının sarsıntıları içinden geçerken Danny çok önemli bir şeyin farkına vardı, bunu ağırdan almak onu öldürecekti.

BÖLÜM 27



As o dikkatlice kapalı ve kapı arkasında Onu, Jodi fark etti ki evet, aslında gizlice evinden çıkıyordu.

kendi dairesi. Kapıyı arkasından kilitlediğinde hafif bir tıkırtı duyunca irkildi.

Yaklaşık otuz saniye boyunca, Danny'nin kendisini duyduğuna dair bir işaret beklerken olduğu yerde donup kaldı. Hiçbir şey duymadığında, Jodi temiz olduğundan emin olmak için fazladan bir on beş saniye daha bekledi. Kapıdan uzaklaşıp hızlı ama sessiz adımlarla kendisini özgürlüğün beklediği ön kapıya doğru ilerlerken içini bir rahatlık kapladı.

Tanrım, bunu yaptığına inanamıyordu.

Tamam, bu tam olarak doğru değildi. Şimdiye kadar tanıştığı en ateşli erkeklerden biriyle oynaştıktan sonraki sabah kendi dairesinden gizlice çıktığına tamamen inanıyordu. Dün gece...

İnanılmaz.

Bunu tarif etmenin başka bir yolu yoktu. Hayatında hiç dün gece olduğu kadar gergin ya da heyecanlı olmamıştı. O anı mahvedecek ve gerçekliği üzerine yıkacak bir şey yapmaktan ya da söylemekten çok korkmuştu. Bunun yerine, kendisine dokunmaya devam etmesi için yalvaran inanılmaz seksi bir adam vardı.

Kapı koluna uzanırken gülümsemekten kendini alamadı ve-

Kapı açılmayınca kaşlarını çattı.

Düğmeyi tekrar çevirmeye çalıştı ama yerinden oynamadı. Kilidi bile kontrol etti ama açılmadı. Zoe'yi daha sonra aramayı aklına not eden Jodi arkasını döndü ve sessizce koridorda geri yürüdü, daire kapısının önünden geçerken ekstra sessiz olmaya dikkat etti. Omzunun üzerinden ihtiyatlı bir bakış fırlattı ve-

Çantası ve öğle yemeği çantası olmadan kaçmaya çalıştığını fark ettiğinde acınası bir şekilde inledi. Seçeneklerini düşünürken yürümeyi bıraktı. İşe yürüyerek gidebilir, öğle yemeğini atlayıp çeşmeden su doldurabilir ve daha sonra eve bırakmaları için çocuklardan birini arayabilirdi ya da...

Dairesine geri dönecek ve kaçmaya çalıştığı adamla karşılaşma riskini göze alacaktı. Orada bir dakika daha durup seçeneklerini düşündü ve sonunda omuz silkerek arkasını döndü ve yüksek topuklu ayakkabılarla doksan derece havada beş mil yürümenin daha iyi bir seçenek olduğuna karar vererek tekrar arka kapıya doğru yürümeye başladı.

Arka kapıyı açıp dışarı çıktı ve kapıyı dikkatle arkasından kapattı. Çok sıcak bir gün olacağına aldırmayan Jodi, evin etrafından dolaştı ve dünyanın gelmiş geçmiş en sinsi piçi Danny Bradford'un, elinde çantası ve öğle yemeği çantasıyla kamyonetine yaslandığı garaj yoluna yöneldi.

"Bir şey mi unuttun?" Danny kamyonetinden uzaklaşırken orantısız bir gülümsemeyle sordu.

"Ben, umm..." Jodi acınası bir şekilde mırıldandı, kendi dairesinden neden gizlice çıktığını açıklayacak bir bahane bulmaya çalıştı ama ne yazık ki hiçbir şey bulamadı.

"Atlayın. Yolda kahvaltı ederiz," dedi Danny ve kamyonetinin etrafından dolaşarak yolcu kapısını açtı

Onun için.

Onunla yüzleşmektense neden işe gitmek için beş mil yürümeyi tercih ettiğine dair bir bahane bulamayacağı gerçeğini kabul eden Jodi, küçük bir gülümsemeyi zorladı, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve tırmanırken yardımını kabul etti.

Yapacak bir şeylere ihtiyacı olduğundan, Danny hızla kamyonun etrafından dolaşıp içine tırmanırken o da kemerini bağlamak için acele etmedi. "Çörek mi yumurtalı sandviç mi?"

"Donutlar kulağa harika geliyor," dedi Jodi, dün gece yaptıkları her şeyi düşünürken koltuğunda kıvrınmamaya çalışarak.

"Donut olsun o zaman," dedi Danny başını sallayarak, kamyonu çalıştırıp garaj yolundan çıkarken eğlenmiş görünüyordu.

Adam arabayı şehir merkezine doğru sürerken, Jodi dün gece olanlardan bahsetmemesi için dua ederek oturdu. On dakika sonra, bugünlerde savaş alanını andıran eski kütüphanenin otoparkına girerlerken, Jodi yukarıda birinin onu gerçekten sevdiğine karar verdi çünkü adam ona tek bir kelime bile söylememişti.

O kadar rahatlamıştı ki, çok geç olana kadar adamın otoparkın arka tarafında, beton ve moloz yığınlarıyla dolu çöp konteynerlerinin arkasında bir park yeri seçtiğini fark etmedi.

"Neden buraya park ettik?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Danny onların arasına uzanıp çörek kutusunu alırken içini çekti. Kutuyu gösterge panelinin üzerine koydu. "Huzur içinde yemek istedim," diye açıkladı kutuyu açıp bir jöleli çörek alırken.

Bunun bir jöleli çörek olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu çünkü adam bu sabah bir düzine sipariş etmişti. O zaman bir şey söylememişti çünkü sadece canının çektiğini düşünmüştü ama şimdi-

"Özür dilerim," diye mırıldandı Danny, bir damla jöle kaçıp onun çıplak dizine düşerken.

"Sorun değil," dedi Jodi, eteğine düşmediği için şükrederek.

"Dur, ben temizleyeyim," dedi Danny, tam peçete yığınının uzandığında bunu hissetti.

Ağzı dizindeydi.

Dizindeki jöleyi nazıkçe emdi ve ardından o noktayı yalayarak temizledi. Dizini yalayarak temizlemek için acele etmedi, kadın orada oturuyordu, kuşkusuz sersemlemişti ve ne yapacağından gerçekten emin değildi.

"Ne yapıyorsun?" Jodi sonunda sormayı başardı.

"Pisliğimi temizliyorum," dedi Danny son bir kez yaladıktan sonra arkasına yaslandı ve-

Dizine biraz daha jöle sıktı.

"Eteğini yukarı çekmek isteyebilirsin," diye uyarırken dilini en yeni pisliğinin üzerinde gezdirmek için eğildi ve uzanıp kızın ayakkabılarını çıkardı.

Onun sözlerini algılaması bir dakika sürdü ve sonunda anladığında Jodi eteğinin kenarını yeterince hızlı tutamadı. Jöle lekeleri yerine kırıksıklıklarla uğraşmayı tercih ettiğine karar vererek eteği yukarı çekti.

"Daha yükseğe," dedi Danny usulca, bu kez kalçasına olmak üzere bacağına daha fazla jöle sıkarken.

Dilini bacağında gezdirip jöleyi emerken, boştaki eliyle uzanıp eteğini yukarı doğru itti ve Danny ipucunu anlayıp eteğini beline kadar çekti ve yolcu kapısına yaslandı. Bu pozisyona nasıl geldiğinden tam olarak emin değildi ama Danny bacağında jöle yolu açmaya devam ederken sonuçtan memnun görünüyordu.

"Tam olarak ne yapıyorsun?" Jodi gergin bir şekilde yutkunarak park yerine baktı ve hâlâ yalnız olduklarını fark edince rahatladı.

Danny ona cevap vermek yerine, "Gömleğini aç," dedi.

"Ne?" Jodi, adamın bacağını yalamaya devam etmesini izlerken fısıldadı.

"Yapardım ama gömleğinin neden jöleyle kaplı olduğunu açıklamak zorunda kalmak isteyeceğini sanmıyorum," dedi Danny diliyle kızın iç kalçasında bir daire çizerken.

Uzanıp bluzunun düğmelerini hızla açarken elleri titriyor, kendi kendine bunu sadece beyaz bluzunu jöle lekelerinden korumak için yaptığını söylüyordu.

"Bacaklarını benim için aç, Tinkerbelle," dedi Danny dilini kızın kalçasında gezdirirken.

Dudaklarını yaladı ve sahilin temiz olduğundan emin olmak için bir kez daha gerindi, tam da bunu yaptı. Temiz eliyle uzanıp sütyeninin ön kopçasını açtığı anda ve göğüslerini ortaya çıkarmak için kapları kenara çektiğinde, beklentiyle inledi. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı, bir gün bunu yapacağını hiç hayal etmemişti ve şimdi bunu yaptığını inanamıyordu.

"Tadın çok tatlı, Tinkerbelle," diye homurdandı Danny, elini göğsünde gezdirip hafifçe sıkarken. "Ama bahse girerim yalayacak daha tatlı bir şey bulabilirim."



"AMAN TANRIM..." Danny çörekten son jöle damlasını da sıkıp külotunun kenarındaki yumuşak deriden yalayarak çıkarırken kızın iniltisini duydu.

Jöleyi teninden yaladıktan sonra çöreği bir kenara attı ve eliyle diğer göğsünü kavrayarak jöleyi sert meme ucuna ve göğsüne yaydı. Göğüs ucunu dudaklarının arasına alıp yalayarak temizleyebilmek için ayağa kalkıp yer değiştirmeden önce kalçasını son bir kez yaladı.

"Danny! Oh, Tanrım, Danny!" Jodi kollarını Danny'ye sarıp çaresizce onun altında kayarken ağladı.

Göğsündeki jölenin son damlasına kadar yalamaya çalışırken, uzandı ve parmaklarını külotuna sokup çıkardı. Yan tarafa geçip bankın üzerine oturdu ve külotu çıkarıp bir kenara fırlattı. İnleyerek, aşağı uzanıp fermuarını indirirken meme ucunu tekrar ağzına aldı.

"Buraya gel ve bana ne kadar ıslak olduğunu göster," dedi Danny onun meme ucunu serbest bırakıp banka yaslanırken ve bir eliyle sikini çekerken, diğer eliyle de onun elini nazikçe çekerek hareket etmesini sağladı.

Adamın omuzlarına tutundu ve eğildi, aç bir öpücükle ağzını aldı, kucağına yerleşene kadar onu takip etti ve amı ona bastırıldı, onu iyice ıslattı.

"Seks yok mu?" Jodi iki kez kontrol etti ve sert uzunluğunun alt tarafı dudaklarını geçip göbeğine bastırana kadar daha sert bastırdı.

"Seks yok," demek için kendini zorladı Danny, oysa tek istediği onu kaydırıp sikini içine sokmak ve onu sıkıp kurutana kadar becermektir.

"Tamam," diye kabul etti, kalçalarını deneysel olarak kaydırırken ağzına karşı yüksek bir inilti ile ama hareketi kaydedemeden aniden durdu.

"Jodi?" diye sordu, kendini sabırlı olmaya zorlayarak.

Geri çekildi, korkmuş görünüyordu, "Bunu daha önce hiç yapmadım" diye itiraf ederken gerçekten korkmuştu.

Elini uzatıp kızın yüzünü avuçlarken zayıfça kıkırdadı. "Ve yanlış bir şey yapmaktan mı korkuyorsun?"

İsteksizce başını sallarken alt dudağını endişelendirdi.

"İyi hissettiren her şeyi yap ve garanti ederim ki" dedi Danny, eğilip dudaklarını kendi dudaklarıyla yavaşça okşarken, parmak uçlarını boynundan aşağıya, omuzlarının üzerinden göğüslerine kadar sürükledi ve onları avuçlarının içine aldı.

"Emin misin?" Jodi onun dudaklarına karşı sordu, göğüslerini nazikçe sıkarken bir nefes bıraktı.

"Son derece," diye inledi dudaklarına karşı, öpücüğü derinleştirirken ve göğüslerini okşarken, bunun onu rahatlatmaya yeteceğini umuyordu.

Birkaç saniye sonra hareket etmeye başladı... ve hiçbir şey daha iyi hissettirmemişti.

Ona karşı hareket ederken onu hissetmeye ihtiyaç duyan adam, ellerinden birini göğüslerinden ayırıp çıplak poposuna koydu. Yanağını avuçladı ve kız kendini ona doğru bastırırken elinin üzerinde hareket etmesini sevdi. Onun kontrolünü kaybettiğini görmek için yanıp tutuşan adam, arkasına yaslanıp hayatını alt üst edişini izlemeden önce son bir kez dudaklarını onunkilere değdirdi.

Kadının göğsünü son bir kez sıktıktan sonra aşağı uzandı ve eteğini beline dolanana ve engelsiz bir görüşe sahip olana kadar yukarı itti. Kızın kendini sikinin alt tarafına sürmesini, onu uyarılmışlığıyla kaplamasını izlerken dudaklarını yaladı. O kadar ıslaktı ki. Büyülenmiş bir halde, dudaklarını yalarken onun üzerinde hareket etmesini izledi, yumuşak pembe dudakların sikine sürtünmesini diledi.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" Jodi kendini ona doğru ovuştururken nefes nefese sordu.

"Böyle devam edersen öğrenirsin," diye söz verdi Danny ona, eğilip dudaklarını aç bir öpücükle yakalarken ve kollarını ona sararken inliyordu.

Kucağında kaydı ve aşağı doğru bastırdı, kontrolünü kaybetmeye başladığında dudaklarından yüksek bir inilti çıkardı. Hareketleri daha az koordineli, daha sert ve vahşi hale geldi, ta ki adam onun kıcını avuçlamak ve devam etmesi için onu cesaretlendirmek zorunda kalana kadar.

Kendini çok iyi hissediyordu.

Onu sikebilmek için yerini değiştirme ihtiyacına karşı mücadele ederken elleri kıcını sıkıca kavradı. Tanrım, onun içinde olmak istiyordu, onun içinde olmak zorundaydı ama yapamıyordu.

O sadece izin sırasında zaman öldürmek için seçtiği tek gecelik bir ilişki değildi. Hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği kadındı. Bunu doğru yapmak istiyordu, işleri ağırdan almak ve sonunda onunla seviştiğinde bunun mükemmel olduğundan emin olmak istiyordu. O lanet olası pisliğin tüm anılarını kadının zihninden silmek istiyordu. Onun istediği tek erkek olmak istiyordu.

"Oh, Tanrım," diye yüksek sesle inledi Jodi ona doğru ilerlerken, onu sürerken klitorisine sürtündüğünden emin oldu.

Kadın onu aşağı itip hareketsiz kaldığında, adam onun zevk çığlıklarını yuttu ve bekledi, bırakmadan önce dudaklarından son çığlık kopana kadar bekledi ve bunu yaptığında, bankın üzerine geri düştü ve kadın onu sıkıp kuruturken zevkle kükredi.

Jodi göğsüne yaslanıp nefes almaya çalışırken, bir kadının kalbini kazanmanın hızlandırılmış bir yolu olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı çünkü bu oyun planından sağ çıkabileceğinden emin değildi.

BÖLÜM 28



Orlando, Florida 1 Ay Sonra...

"A Beni hala görmezden mi geliyorsun?"

"Evet," dedi Jodi, su şişesini elinden alarak. ve boş şişeyi isyankâr bir bakışla ona geri vermeden önce bitirdi.

"Patronunun evet demesi benim suçum değil," diye belirtti Danny otel lobisinde sıkılmış bir ifadeyle etrafına bakınırken.

"Senin hatan değil miydi?" diye şaşkınlıkla tekrarladı. "Yanlışlıkla," diye vurguladı Jodi, ellerini kaldırıp parmak işaretleri yaparak, "bana ücretli izin vermeyi kabul edene kadar yedi saat boyunca yeni kütüphaneyi gezdirirken onu depoya kilitledin!"

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Kilit arızalıydı."

"Kilit arızalı mıydı?" diye şaşkınlıkla tekrarladı.

Sırada ilerlerken Danny, "Mmmhmm," diye mırıldandı.

"Kilidin arızalı olması, deponun önüne koyduğunuz sandalyeyi ve atıştırmalıklarla dolu soğutucuyu nasıl açıklıyor?" Jodi çantasını omzunun üzerinden kaydırarak sordu.

"Yardım beklerken gücümü korumam gerekiyordu," dedi burnunu çekerek ve dudaklarının seğirdiğini görmemesi için onu başka tarafa bakmaya zorladı.

"Yarımdan kastın cebinden anahtarı çıkarıp kapıyı açmak sanırım," dedi Jodi, aklına gelen bir düşünceyle kaşlarını çatarak. "Ailenin geri kalanı nerede?"

Danny omuz silkerek, "Muhtemelen otellerinde," dedi. "Neden?"

"Bu otelde kalmıyorlar mı?" Jodi onunla birlikte sıraya girerek sordu.

Cüzdanını çıkarırken kıkırdadı. "Hayır."

"Neden?"

Uzanıp kızın elini tuttu ve ellerinin arkasına bir öpücük kondurabilmek için ellerini kaldırdı. "Çünkü aksi takdirde bir an bile huzur bulamayız."

Jodi rahatladığını itiraf etmek zorunda kalsa da, "Ama bu bir aile gezisi," diye belirtti. Ailesinin aşırı korumacılığının ne kadar tatlı olduğunu düşünse de, ki gerçekten öyleydi, bununla başa çıkmak da biraz fazlaydı.

Geçen Pazar günü kardeşleri ve kuzenleri maç izlemeye geldiklerinde olduğu gibi. Onlara katılmayı planlamamıştı ama Danny onu kardeşleriyle vakit geçirmenin iyi bir fikir olduğuna ikna etmek için sırtını okşama vaadini kullanmıştı. Öyle olmamıştı. En azından onun için.

Öte yandan Danny, kardeşlerinin ona gönderip durduğu bakışlardan tamamen habersiz görünüyordu. Danny onu her öptüğünde, elini tuttuğunda, dokunduğunda ya da kucağına çektiğinde bakıyorlardı. Sırf bakmak için yemek yemeyi, konuşmayı ve birbirlerine kafa atmayı bırakıyorlardı...

Biraz tedirgin ediciydi.

Bu yeterince kötü değilse, Danny odadan her çıktığında sorular başlıyordu. Flört geçmişini, ailesini, gelecekle ilgili planlarını ve tabii ki Danny hakkında ne hissettiğini öğrenmek istiyorlardı. Elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı.

sorularını cevaplamak için. Yani, çoğunu. Ama görünüşe göre, onun cevapları aradıkları şey değildi çünkü oyunun yaklaşık iki saatinde, sorgulamalarını her ikisi de polis olan ikizlere devretmeye karar verdiler.

Buraya yolculuk da bir o kadar kötüydü. Havaalanına kadar tüm yolculuk boyunca kardeşleri sırayla onun her hareketini izlemişlerdi. Sonunda canına tak edip tuvalete kaçana kadar havaalanında da bunu sürdürmüşlerdi ki geçmişe bakınca bunun bir hata olduğunu görebiliyordu. Annesi ve kız kardeşi onun kaçışını, onu daha yakından tanımak için bir fırsat olarak değerlendirmişlerdi...

Onlarla banyoda geçirdiği zamanı hafızasından silmeye karar verdikten sonra pes etti ve Danny'nin yanına döndü ama iki saatlik bir gecikme olduğunu öğrendi. Sonraki bir buçuk saat boyunca banyoya dönmeyi düşündü ama hafızasından sildiği olay poposunu sert plastik sandalyeye sıkıca sabitlemişti ve Danny'nin ailesindeki erkeklerin her hareketini izlediğini görmezden gelmeye çalışıyordu.

Onunla ilgilenmiyor gibi görünen tek kişi Dr. Bradford'du. Bir kenarda oturmuş kitap okuyor ya da uçakların iniş kalkışını izliyordu. Çocukları ve karısı onu çoğunlukla yalnız bırakmıştı. Onlardan herhangi birini ancak karısı ya da çocuklarından biri doğrudan kendisiyle konuştuğunda kabul ediyordu. Karısına gülümsüyor ya da çocuklarından birinin söylediği bir şeye kıkırdıyordu, tabii Danny konuşmazsa. Dr. Bradford en büyük oğlundan tamamen habersiz görünüyordu.

"Onları akşam yemeğinde ve parklarda göreceğiz," diye açıkladı Danny, eğilip dudaklarını usulca onunkilere değdirirken. "Ayrıca," diye fısıldadı Danny'nin dudaklarına, "annem burada olsaydı, aynı odayı paylaşmaktan kurtulamazdık."

"Peki annen başka bir otelde kalmamıza ses çıkarmadı mı?" Jodi sordu, annesinin başka bir otelde

Annem yaptıkları tüm yaramazlıkların en iyisi olduğunu bilmiyordu.

"Hayır," dedi Danny, kimliğini ve kredi kartını otel görevlisine uzatırken ona göz kırptı.

"Bu, taksiye bindiğimizden beri neden durmadan aradığını açıklıyor."

"Ya da bana mesaj atarak," dedi ve başını hüzünle sallayarak telefonuna baktı.

"Bunu sana daha sonra ödetecek. Bunun farkındasın, değil mi?" Jodi, annesini artık yaşlı kadının bunu sineye çekmeyeceğini tahmin edebilecek kadar iyi tanıdığını söyledi.



"YORGUN MUSUN?" Danny parmaklarını kızın omurgasında gezdirerek sordu.

"Hayır," diye mırıldandı Jodi uykulu bir iç çekişle ve bu onu gülümsetti.

"Yalancı," diye fısıldadı, çıplak omzuna bir öpücük kondurarak.

"Bana sadece beş dakika ver, sonra gidebiliriz," diye mırıldandı yastığına.

"Buna ne dersin?" Danny, kızın çıplak omzuna bir öpücük daha kondurarak, yeni aldığı duştan gelen taze ten kokusunun tadını çıkarmayı önerdi. "Neden biraz kestirmiyoruz, sonra geç bir akşam yemeği yiyelim ve geceyi havuzda gece yarısı yüzerek bitirelim?"

Jodi uykulu bir gülümsemeyle, "Kulağa harika geliyor," diye mırıldandı, "ama ailen ne olacak? Onlarla akşam yemeğinde buluşmamız gerekmiyor mu?"

"Çoktan halledildi," dedi ve ayağa kalkmak için hareket ederken çıplak omzuna bir öpücük daha kondurdu. "Aidan'a bir mesaj gönderdim ve ona bu gece gelemeyeceğimizi söyledim."

"Gitmelisin," dedi Jodi, yan yatarak. "Ben iyi olacağım."

Bakışlarını onun çıplak vücudunda gezdirdi, güzel sırtını, kalçasının ve poposunun kıvrımlarını ve biçimli bacaklarını inceledi ve gömleğini çekiştirerek çıkardı. "Ben kalıyorum," dedi Danny, pantolonunun fermuarını çekerken ayakkabılarını çıkardı.

"Annen çok kızacak," diye mırıldandı Jodi, uykuya dalmasına saniyeler kalmış gibiydi.

Danny pantolonunu ve boxer'ını indirirken yumuşak bir kıkırdamayla, "Muhtemelen," dedi. "Ama bunu atlatacaktır. Ayrıca," dedi Danny, onun arkasındaki yatağa sürünerek, "bu gece kardeşlerimle çok meşgul olacak."

"Muhtemelen," diye kabul etti Jodi yumuşak bir kıkırdamayla ve Jodi kolunu ona dolayıp kendine çekerken iç geçirdi. "Fazla uyumama izin verme."

"Seni birkaç saat içinde uyandırırım."

"Söz mü?"

"Söz veriyorum," dedi Danny, gözlerini kapatırken çıplak omzuna bir öpücük kondurdu, onu uyandırabileceği tüm yolları hayal etti ve uykuya dalarken en sevdiğine karar verdi.



"AMAN TANRIM!"

Danny dilinin ucunu yavaşça kızın yarığının üzerinde gezdirirken, "Uyanma vakti tatlım," diye mırıldandı.

Onu kaç kez bu şekilde uyandırırsa uyandırсын, ki bunu çok sık yapıyordu, buna alışabileceğini hiç sanmıyordu. Geçtiğimiz ay boyunca ona bir erkeğin dokunuşunun ne kadar iyi olabileceğini göstermişti. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştir ama Jerry'nin yaratılmasına yardım ettiği her güvensizliği yok etmeyi başarmıştı. Ona kendini güzel, seksi ve arzulanır hissettirmişti. Ona bakışını, dokunuşunu ve hissettirdiklerini seviyordu.

"Uçmaya hazır mısın, Tinkerbelle?" Danny, parmak uçlarıyla dudaklarını nazıkçe ayırırken, ayak parmaklarının kıvrılmasına neden olan o alçak, derin sesle sordu.

Jodi, parmaklarını adamın saçlarında gezdirerek onu devam etmesi için cesaretlendirirken usulca, "Yaklaşıyorum," diye inledi.

Danny'nin dilinin göbeğini kızdırdığını hissettiğinde nefesi kesildi. Danny onu yavaşça yalarken, "Çok tatlısın," diye homurdandı. "Seni saatlerce yalayabilirim."

Yalan söylemiyordu. Bunu haftalar önce çok çabuk öğrenmişti. Daha önce bir erkeğin bu hareketten bu kadar zevk alabileceğini hiç düşünmemişti ama Danny almıştı. Onun külotunu indirip yüzünü bacaklarının arasına gömmekten daha çok sevdiği bir şey yok gibiydi. Kütüphanedeki yeni ofisinde, çamaşırhanede, kamyonetinde, mutfakta, oturma odasında ya da duşta olmaları fark etmiyordu ve eğer etrafta kimse yoksa, bundan faydalanıyordu.

Bunu hiç düşünmediği kadar çok seviyordu ama bazen şimdi olduğu gibi daha fazlasını istiyor, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Onunla alay etmeyi bırakmasını ve sonunda onunla sevişmesini istemek istese de, daha iyisini biliyordu. Ne söylediği ya da ona ne kadar yalvardığı önemli değildi, onunla sevişmeyecekti. Onları öldürse bile bu işi ağırdan almaya kararlıydı ve böyle zamanlarda o piçi gerçekten öldürebileceğinden oldukça emindi.

"Danny," diye inledi Jodi dilini onun içine kaydırırken. "Lütfen!"

"Lütfen, ne?" diye sordu alaycı bir şekilde, dilini klitorisini kızdırmak için geri kaydırırken.

"Ne istediğimi biliyorsun," diye inledi Jodi, karşılığında ona dokunmak, onu kızdırıp aklını başından alırken inlediğini duymak istiyordu.

"Evet," dedi Danny, dudaklarına bir öpücük kondurup doğrulmadan önce dilini kızın göbeğinden klitorisine ve oradan da tekrar geri götürerek.

Öne doğru eğildi ve yatağa uzanırken dudaklarını onunkilere değdirdi. Gülümseyerek eğildi

ve göğsüne bir öpücük kondurdu, adamın inlemesine bayıldı. Göğsüne, karnına öpücükler kondurmaya devam etti ve karın kaslarını kesen yara izine özel bir dikkat gösterdi.

Ereksiyonun başına geldiğinde ucunu yaladı, ağzına almadan önce yarığı onun sevdiği şekilde kızdırdı. Bunu onun için ilk kez yaptığında gergindi, eskiden Jerry için yapmaktan nefret ettiği gibi nefret edeceğinden korkuyordu ama birkaç saniye içinde önemli bir şeyin farkına varmıştı.

Bunu onun için yapmayı seviyordu. Ağzında hissettiklerini, onu geçen seferkinden daha derine götürmek için kendine meydan okurken inlemesini seviyordu.

"Benimle alay etmeye devam edecek misin?" Danny onun kalçalarını kavrayıp yana kaydırırken gergin bir sesle sordu ve sabırla bacağına onun üzerinde hareket ettirmesini bekledi.

"Mmmhmm," dedi ağzındaki büyük ucun etrafında.

Adam onun poposunu avuçlarken kıkırdadı ve-

"Oh, Tanrım..." Jodi inledi, onunla alay eden dilin tekrar içine girmesini sağlamak için geriye doğru kaydı.

Danny kalçalarını döndürerek, "Beni bu ıstıraptan kurtar, Tinkerbelle," dedi ve sikinin başının kadının ağzına daha da girmesine neden oldu.

Adam ağzının içine doğru iterken inledi ve ileri doğru hareket etti, ucu dilinin üzerinde kayana kadar geri çekmeden önce onu olabildiğince uzağa götürdü. İnleyerek bacaklarını daha da ayırdı ve diline binebilmek için hafifçe geriye kaydı. Ağırlığını bir eline verip diğer elini ağzına girip çıkan büyük ereksiyonun etrafına sardığında onaylayarak inledi.

Danny yavaşça kalçalarını kaydırıp kızın ağzına ve eline girip çıkarken, "İşte bu, bebeğim," diye inledi kızın yarığına doğru.

Nefes nefese, onu daha sıkı kavradı ve-

"Hey, ev arkadaşım, kahretsin!" diye irkilerek bağırması küçük odada yankılanırken, dudaklarından ürkek bir gıcırtı koptu ve kendini yataktan yuvarlanıp acı dolu bir homurtuyla halı kaplı zemine çarparken buldu.

Jodi körlemesine uzanarak battaniyeyi tuttu, aşağı çekti ve kendini battaniyenin altına gömdü; utancından ölmek için elinden geleni yaparken birbirlerine bağırان adamların orada olduğunu unutmaları için dua etti.

BÖLÜM 29



"A Sen aklını mı kaçırdın?"

"Muhtemelen," diye kolayca itiraf etti Darrin.

Danny yataktan çarşafı alıp beline sararken odaya geri döndü.

"Burada ne halt ediyorsun?" Danny, annesinin bir şekilde bu işin içinde olduğundan şüphelenmesine rağmen sordu.

"Kalmamız gereken otelde yer kalmamıştı, o yüzden buraya geldik," diye açıkladı kardeşi iç çekerek ve ekledi, "Bölmek istemezdim," diye boğazını temizledi, "bölmek istemezdim."

"'Biz' kim?" Danny yatağın etrafına bakarak küçük Tinkerbelle'inin cenin pozisyonunda kıvrılmış, bir battaniyenin altına sinmiş olduğunu gördü. Ona kalkmasının sorun olmayacağını söylemeyi düşündü ama tekrar düşündü ve şimdilik onu orada bırakmaya karar verdi.

"Marybeth ve ben," dedi Darrin ellerini saçlarında gezdirerek.

"O zaman neden benim odamdasın?" Danny tersledi, kardeşinin iyiliği için, içeri dalmak için çok iyi bir nedeni olması için dua ediyordu.

Kardeşi başını salladı. "Her şeyi berbat ettim ve şu anda benimle konuşmuyor."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Danny, Tinkerbelle'in adını haykırmasına saniyeler kalmış olan yatağa bakarak.

"Her neyse, benimle yer değiştirmenin senin için bir sakıncası olmayacağını umuyordum. Kızlar aynı odayı paylaşır, ben de burada seninle yatarım diye düşündüm," dedi Darrin umutlu bir sesle.

Danny, "Sana daha önce de kızmıştı," diye belirtti.

Darrin ensesini ovuştururken espri yapmadan kıkırdadı. "Hiç böyle olmamıştı."

Danny kardeşinden yerde kıvrılmış, saklanmaya çalışan kadına bakarken düşünceli bir ifadeyle, "Anlıyorum," diye mırıldandı.

Kardeşiyle ya da bu yolculuk sırasında yüzlerce farklı yaramazlık yapmayı planladığı kadınla aynı yatağı paylaşmak...

"Evet, böyle bir şey olmayacak," dedi Danny üzgün bir şekilde başını sallayarak ve uzanıp kardeşini ensesinden yakaladı.

"Bekle!" Darrin elini uzatıp onu tokatlayarak uzaklaştırmaya çalıştı ama Danny kardeşini kapıya doğru yönlendirirken onu görmezden geldi. "Ben senin kardeşinim, seni pislik!"

Danny uzanıp kapıyı açarak, "Hı-hı, bu çok hoş," dedi. Kapıyı açtı ve kardeşini odadan dışarı itti.

"Hangi cehenneme gitmem gerekiyor?" Darrin öldürücü bir bakışla sordu.

Danny omuz silkerek, "Git af dile," diye önerdi, kardeşinin tuhaf ilişkisine karışacak kadar umursamıyordu.

"Yaptım bile!" Darrin tersledi. "İnatçı kadın söz dinlemiyor ve-"

Danny kardeşinin sözünü keserek, "Evet, sana iyi eğlenceler," dedi. "Ben gidip geceyi kız arkadaşım ile geçireceğim."

"Ama-"

Kapıyı kardeşinin suratına kapattı ve kilidi, Tinkerbelle'in odanın içinde tökezleyerek kıyafetlerini çekiştirdiğini görmek için arkasını döndüğünde bir iniltiyle son bulan memnun bir iç çekişle fırlattı.

"Ne yapıyorsun?" Danny bir dakika boyunca onun pantolonuyla boğuşmasını izledikten sonra sordu.

Jodi çoraplarını çekiştirirken homurdanarak, "Giyiniyorum," dedi.

"Bunu görebiliyorum," diye mırıldandı Danny. "Tam olarak neden giyiniyorsun?"

"Çünkü eve gidiyorum," dedi ve kabaca gömleğini çekti.

"Anlıyorum..."

"Bunu yapmak zorunda kaldığım için üzgünüm ama ayrılmak zorundayız," dedi Jodi, çantasını alıp yatağın kenarına koyarken derin bir iç çekerek.

"Tam olarak neden ayrılıyoruz?" Danny kaşlarını çatarak sordu, kollarını göğsünde kavuşturdu ve arkasına yaslanıp Jodi'nin odada tökezleyerek dolaşmasını, eşyalarını toplayıp çantasına tıktırmasını izledi.

Kızın ona attığı ters bakışın çok sevimli olduğuna karar verdi ve muhtemelen taşaklarını tekmeletecek bir gülümsemeyi ısırarak geri çekti. "Çünkü bizi gördü!"

"Darrin?"

"Evet!" Jodi tısladı, dizlerinin üzerine çökerek yerde süründü, çılgınca yatağın ve sehpanın altına baktı.

Danny omuz silkerek, "Pek bir şey görmedi," dedi.

Aramasının ortasında durup ona öldürücü bir bakış fırlattı. "Çok şey gördü!"

"Hiçbir şey söylemeyecek," dedi Danny, kardeşini ağzını kapalı tutmakta hiçbir sorun yaşamayacağını bilecek kadar iyi tanıyordu. Ailesindeki erkekler pislik olabilirdi ama kadınları aşılamaya inanmayan pisliklerdi.

"Fark etmez!" diye hırladı ve aramaya geri döndü.

"Nedenmiş o?" Danny, yatağın altındaki bir şeye ulaşma çabasıyla ileri geri sallanırken çok sevdiği o güzel kalçayı daha iyi görebilmek için başını yana eğerek sordu.

"Çünkü öyle değil!"

"Anlıyorum..." Danny dalgın dalgın mırıldanırken uzanıp çarşafı yere bıraktı ve boxer'ını kaptı. "Onu eşek sudan gelinceye kadar dövsem kendini daha iyi hisseder misin?"

Aramanın ortasında durdu ve omuzları rahatlamış bir şekilde çökerek, "Evet, evet, olur," dedi.



"Otelin hemen yanında bir büfe olduğunun farkındasın, değil mi?" Jodi, restoranın kapısını onun için açarken sordu.

"Oraya gitmeden bir gün önce varırız," dedi Danny, kız içeri girerken kapıyı tutarak.

"Bunu tam olarak neden yapıyoruz?" Jodi kapının yanında onu beklerken sordu.

"Çünkü bir stratejim var," diyerek kızın elini tuttu ve onunla birlikte koridorda yürümeye başladı.

"Açık büfeler için bir stratejiniz var mı?" Jodi onu yanlış duyduğundan emin bir şekilde sordu.

"Evet."

"Anlıyorum," diye mırıldandı, aniden bu konuda kötü bir hisse kapılmıştı. "Belki de-"

"O piç kurusu!" Danny küçük koridoru döndüklerinde Darrin'in sırada beklediğini görünce ısırıldı.

"Sanırım sokağın aşağısında bir pizzacı gördüm," dedi Jodi, durması için neredeyse çaresizce elini çekiştirerek.

Onu ağızıyla yakaladıktan sonra kardeşiyle yüzleşmek istemiyordu.

"Önce ben geldim," dedi Darrin, neyse ki kardeşini hedef alan bir bakışla, çünkü şu anda onunla göz teması kurabileceğinden ya da onun kendisini herhangi bir şekilde kabul etmesini kaldıracabileceğinden emin değildi.

"Çok kötü," dedi Danny, onun kaçma çabalarını görmezden gelerek ve onu Darrin'in hemen arkasındaki sıraya çekerek.

"Kuralları biliyorsun."

Danny kardeşinin yüzüne bakarak, "Evet, biliyorum, ama henüz ödeme yapmadığın için bu büfe hâlâ açık," dedi. "Bu şehirde bir sürü açık büfe var," dedi Darrin, "Neden onlardan birine gitmiyorsunuz?" "Hiçbir yere gitmiyoruz."

Adamlar onu görmezden gelince hiç şaşırmayan Jodi, "Pizza almamın bir sakıncası yok," diye teklif etti.

"Bu işi batırdığında, ki batıracaksın, beni de kendinle birlikte batırmasan iyi edersin," diye ısırdı Darrin, kardeşine dik dik bakarak.

"Bu işi berbat edecek olan ben değilim," dedi Danny, artık kardeşiyle neredeyse burun buruna gelmişti.

İç geçirerek omzunun üzerinden baktı, otele dönmek için taksiye binmenin maliyetini hesaplıyordu ki bir gırtlak sesi duyuldu. "Kaç kişi?"

Arkasına baktığında kasiyerin iki büyük kardeşe endişeyle baktığını gördü.

"Bir," dedi Darrin sıkıca, tam Danny "İki," diye ısıırken.

Jodi iç çekerek şakaklarını ovuşturdu ve kendini önündeki uzun geceye bıraktı.



"TINKERBELLE?"

Cevap yok.

"Tatlım?"

Başını salladı ama en azından bu bir yaşam belirtisiydi.

"Tatlım, gitmemiz gerek. Şimdi kapatıyorlar."

Gözlerini daha sıkı kapatan Jodi başını salladı. İcini çekerek kabinin önünde diz çöktü ve Jodi'ye uzandı ama Jodi ondan uzaklaştı. Elini bırakırken derin bir iç çekti.

"Bak, gerçekten çok üzgünüm," dedi Danny, bunu onun için doğru hale getirmek için ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Bana bir dakika ver," dedi Jodi, dizlerini göğsüne doğru sıkıca sararken dudaklarını yalayarak.

"Efendim? Kapatıyoruz," dedi garson kız, ortalık karıştığında çığlık çığlığa kaçmayan birkaç garsondan biriydi ve sinirli bir şekilde onun yanına doğru kayarak.

Danny, kardeşi gibi kendini kaybetmek üzere olmadığına dair onu rahatlatacağını umduğu bir gülümsemeye ona "Gidiyoruz," diye söz verdi.

"Lütfen, şimdi gidin," diye fısıldadı garson kız, ondan uzaklaşarak.

Bunu düzeltmek için söyleyebileceği ya da yapabileceği hiçbir şey olmadığı için iç çekerek başını salladı ve Jodi'ye uzandı; neyse ki onu kollarına alıp kapıya doğru taşırken karşı koymadı. Jodi onun gömleğine tutundu ve yüzünü göğsüne gömüp titrek bir nefes verirken can havliyle ona tutundu.

"Bana bir söz ver Danny," diye fısıldadı Jodi onun göğsüne doğru, gömleğini sıkıca kavrarken.

"O da ne, Tinkerbelle?" diye sordu, kaldırımında bekleyen taksi sırasına doğru yürürken başının üstünü öptü.

"Tüm bunların sadece kötü bir rüya olduğuna dair bana söz ver."

"Elbette öyleydi, Tinkerbelle," dedi Danny başının tepesine doğru, birkaç tekila shot'ın bu gece burada olanların anısını bastırmasına yardımcı olup olmayacağını merak ederek.

BÖLÜM 30



"M Sabah!"

"Öldür. Beni," diye inledi Danny arkasını dönerken

Karnının üzerine yattı ve kendini yukarı itmeye çalışıp başarısız olunca halıya doğru inledi.

"Zor bir gece miydi?" Danny kan çanağına dönmüş gözlerle ona bakınca Jodi gülümsemesini bastırarak sordu.

"Bunu bana sen yaptın!" diye suçlayıcı bir şekilde hırladı ve kör bir şekilde uzanıp yataktan bir yastık kaptı.

"Ben mi?" Jodi şaşkınlıkla kaşlarını çatarak odanın etrafına baktı ve boş içki şişelerini, bira kutularını ve-

Darrin sehpanın altında yattığı yerden, "İkinizden de nefret ediyorum," diye inledi ve onu nasıl özlediğini merak etmesine neden oldu.

"Dün gece ikiniz tam olarak ne kadar içtiniz?" Jodi sordu, iki adam da ona suçlayıcı bakışlar fırlatınca biraz irkildi.

"Dün gece ne kadar içtik?" Darrin tiksintiyle tekrarladı.

"Senin yaptığının yarısı kadar bile değil!" Danny körü körüne uzanıp yatağın üzerindeki battaniyeyi kaparak tersledi.

"Dün gece içki içmedim," dedi Jodi, gerçi şimdi onlar söyleyince dün geceyle ilgili pek bir şey hatırlayamadı.

Darrin sehpanın altından sürünerek çıkıp ayağa kalkmayı başarırken acı dolu bir iniltiyle, "Senden gerçekten nefret ediyorum," diye mırıldandı.

"Nereye gidiyorsun?" Danny battaniyeyi başının üzerine çekerken sordu.

"Huzur içinde ölebileceğim odama," dedi kapıya doğru tökezleyerek ilerlerken.

Jodi dikkatini tekrar Danny'ye çevirdiğinde onu cenin pozisyonunda kıvrılmış halde buldu. "Öldür beni. Beni," diye acınası bir şekilde mırıldandı ve Jodi'yi orada öylece bırakarak, şimdi gerçekten çırpılmış yumurta yiyebileceğini söylemenin iyi bir zamanı olup olmadığını düşünmeye başladı.



Jodi, üzerinde yüzdüğü tüpün kenarında kollarını kavuştururken, "BANA BİR ŞEYLER ANLATIN," dedi.

"Ne?" diye sordu. Danny kendi sesini duyunca irkilerek ve aspirinin ne zaman etkisini göstereceğini merak ederek sordu.

"Ailenizle hiç vakit geçirmediğiniz halde bu nasıl bir aile gezisi oluyor?"

"Ruhen onlarla birlikteyim," dedi, onu kucağına çekmek istedi ama bir dakika sonra vazgeçti çünkü burası bir aile oteliydi ve muhtemelen küçük siyah bikini üstünü çıkarmasına ve onu yavaş yavaş öldüren akşamdan kalmalığı unutmamasına yardımcı olmak için meme uçlarını emmesine itiraz edeceklerdi.

"Annen bu yüzden mi arayıp duruyor?"

"Bu yolculuğun her dakikasını onlarla geçirmemi beklemiyor. İnan bana," dedi Danny, gözlerini kapatarak ve öğle yemeği sonrası bir şekerleme yapmanın uygun olduğuna karar vererek.

"Yani, aileni görmeyi mi planlıyorsun?"

"Elbette."

"Peki bu tam olarak ne zaman?" Jodi, küçük parmaklarının çenesinde gezindiğini hissedince sordu.

"Yakında."

"Bu gece
mi?"

"Hayır."

"Yarın mı?"

Danny tek gözünü açıp ona dik dik bakarak, "Hâlâ akşamdan kalmalığımın etkisinden kurtulmaya çalışıyorum," dedi.

"Hafif," dedi Jodi uzun uzun iç çekerek ve başını hüzünlü bir şekilde sallayarak.

Tam ona, dün gece peri tozunu kimin çaldığını öğrenmek için koridorda bir aşağı bir yukarı koşturanın kendisi olmadığını hatırlatmak üzereydi ki, dudaklarının seğirdiğini gördü ve eğlenerek homurdandığını belli eden sesi duydu. Diğer gözünü açarak ona dik dik baktı ve hızla etraflarını kolaçan etti. Yalnızdılar, muhtemelen diğer herkes hâlâ parkta olduğu için. Sebep ne olursa olsun, bu onun lehine işliyordu.

"Bu sabah çırpılmış yumurta için sana hiç teşekkür etmedim, değil mi?" Danny tüpten inip ona doğru uzanırken düşünceli bir şekilde sordu.

"Ah-oh" diye mırıldanarak gözlerini açtı.



"AÇ KAPIYI, seni orospu çocuğu!" Jodi otel kapısının önünde sinmiş, küçük havuz havlusunun kenarlarına var gücüyle tutunurken tısladı.

Küçük olabilirdi ama havlular onun için bile küçüktü ve onu zar zor örtüyordu. Havluların ne kadar küçük olduğunu, piç kurusu bikinisini kaptığı gibi çıplak kıcını havuza atıp, cinayet işlemeyi düşünmesine neden olan o gülümsemesiyle uzaklaştığında anlamıştı. Havuzdan atlayacak cesareti bulması, avluya koşması ve insanoğlunun bildiği en ince havlulardan bir avuç kapması otuz dakikadan fazla sürmüştü.

Kendini havlularla örtmeye çalıştığı ve başaramadığı kirli havlu kutusunun arkasına saklandı.

Sonunda ya göğüslerini ya da kışını gösteriyordu ki ikisi de otel lobisinde gezinmek için uygun değildi. Biraz zamanını ve bolca şansını almıştı ama sonunda dişlerini kullanarak, bolca dua ederek ve Danny'nin kışını tekmeleme sözü vererek sırtını ve kışını bir havluyla örtmeyi ve bir diğerini de önüne örtmeyi başarmıştı. Yirmi dakika sonra, lobide aşağılayıcı bir bekleyişin ardından nihayet altıncı kata çıkmayı başarmıştı.

"Tinkerbelle," dedi Danny o lanet olası büyüleyici gülümsemesiyle kapıyı açıp içeri girmesini işaret ederken.

Hışım la içeri girdi, sadece ayağını adamın ayağına vuracak kadar durakladı.

"Ah! Bu da neydi böyle?" Danny talep etti, o da banyoya girmeden önce tekrar yaptı, kapıyı tuttu ve yüzüne kapattı.

Onu çıplak elleriyle öldüreceğinden gerçekten korkarak havluları bıraktı, duşa girdi, perdeyi çekip kapattı ve duşu sonuna kadar açtı. Suyun ısınmasını beklerken titreyerek orada dururken, savunma avukatı parası bulmaya çalışmak gibi bir baş ağrısından kurtulmak için yolculuğun geri kalanında Marybeth'le kalmasının iyi bir fikir olabileceğine karar verdi.

"Bana hâlâ kızgın mısın?" diye sordu piç kurusu duşa girip kollarını ona doladığında.

"Evet."

Onun omzunu öperken kıkırdadı. "Sana göz kulak olmak için aşağıda kaldığımı söylesem daha iyi hisseder misin?"

"Hayır."

"Ya size gerçekten sinir bozucu üç çocuğu olan orta yaşlı bir çiftin havuza girmesini engellediğimi söylesem?"

Danny başka bir öpücükle sordu.

"İşe yarayabilir," dedi burnunu çekerek ve gözlerini kaçırdı.

"Üzgün olduğumu söylesem nasıl olur?" diye sordu, omzuna bir öpücük daha kondurdu, bu seferki uzun sürdü.

"Yalan söylüyorsun," dedi Jodi, adamın dilinin ucuyla boynunun kıvrımını okşadığını hissedince dudaklarını yalayarak.

Kıkırdadı ama ellerini karnının üzerinde gezdirirken sesi gergin çıkıyordu. "Dün gece başladığımız şeyi bitirmek ister misin?" Danny, kulağının hemen altındaki noktayı hafifçe

ısıırken yumuşak bir iniltiyle göğüslerini avuçlayarak sordu. Her şeyden çok, ama bu kez durmak istemiyordu.

Onun ağzıyla ya da parmaklarıyla yetinmek istemiyordu.

Onun üstüne oturup sikinin alt tarafına **b i n m e** fikri bile onu tatmin etmemişti. Onu istiyordu. Bu sefer hepsini.

İşleri ağırdan almaktan, bilinen her türlü ön sevişmeyi denemekten, ama sonunda onun kollarında yatmaktan, titremekten ve garip bir şekilde tatminsiz hissetmekten bıkmıştı.

Ona kaç kere adını haykırtmış olursa olsun.

"Bu sefer durmak istemiyorum," dedi Jodi, onun beklemenin kendileri için önemli olduğunu açıklamasını beklerken dudaklarını yalayarak.

Bu tartışmayı yapmaktan bıkmış ve usanmıştı. Başlangıçta, onun işleri ağırdan alma arzusunu anlamış ve hatta takdir etmişti ama şimdi, onun içinde kaydığını hissetmezse çılgık atacağını düşünüyordu. Onun kendisini hayal kırıklığına uğratacak sözleri tekrarlamasını bekledi ama adam orada öylece durdu, dudakları boynuna yapışmış, elleri göğüslerini kavıyor ve arzuladığı kısmı sırtına bastırıyordu.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından usulca, "Emin misin?" diye sordu.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Evet."

"Emin misin?" Danny hafif bir duraksamadan sonra sordu.

"Evet!" Jodi inledi, kendini kaybetmeden önce daha ne kadar dayanması gerektiğinden emin değildi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı düşünceli bir şekilde, elleri refleks olarak göğüslerini sıkarken boynunun kıvrımına bir öpücük kondurdu.

Bir an göğüslerini sıkıyor, tam arkasında duruyordu ve sonra...

"Nereye gidiyorsun?" Jodi sordu, adam desteğini de yanına alarak aniden ortadan kaybolduğunda kışının üzerine düşmemek için elini duvara vurmak zorunda kaldı.

"Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin!"

Ne yaptığını merak eden Jodi duş perdesini tutup çekti ve açtı. Danny'nin küçük banyoda tökezleyerek ve sendeleyerek kot pantolonunu ıslak bacaklarının üzerine çekmeye çalışmasını izlerken kaşlarının şaşkınlıkla çatıldığını hissetti.

"Kahretsin!" diye bağırırken ayağı takıldı ve yüzüstü halı kaplı küçük koridora düştü, pantolonunu yukarı çekmek için debelenmeye devam etti.

"Hımm," dedi Jodi, gülümsemesini gizlemek için burnunu ovuşturarak, çünkü şu anda bunu takdir etmeyeceğinden oldukça emindi, "tam olarak ne yapıyorsun?"

"Prezervatifler," diye ısırdı Danny, pantolonuyla boğuşmaya devam ederken nefes nefese kalmıştı.

"Ne olmuş onlara?"

"Onlara ihtiyacım var!"

"Yanında hiç getirmedin mi?" diye sordu, adamın bu yolculukta onunla sevişmeyi planlamadığını fark etmişti ve bu konuda ne hissettiğinden emin değildi.

"Hayır," dedi, gömleğiyle boğuşurken durup ona umut dolu bir bakış attı, "öyle mi?"

Dudağını ısırarak Jodi başını iki yana salladı çünkü tıpkı onun gibi o da onunla sevişmeyi planlamamıştı, çünkü sonunda ailesinin yanındaki odada kalmayı umuyordu.

"Hayır."

"Kahretsin!" Danny hırladı ve dikkatini tekrar kıyafetleriyle g re meye verdi.

"Ummm, yardım ister misin?" Jodi bir havlu alıp kendi etrafına sararken du tan çıkmayı teklif etti.

Aya a kalkarak parmağıyla onu işaret etti ve "Burada kal," dedi.

"Ama-"

"Burada kal ve giyinme," dedi Danny g mle ini kapıp kapıya doğru geri geri giderken kararlı bir şekilde. " ıplak kal."

"Umm, tamam mı?" Jodi, adamın arkasına uzanıp kapıyı açmasını ve koridora adım atmasını izledi.

" ıplak!"

Jodi i  geçirerek yatağa doğru yürüdü, kumandayı aldı ve Danny'nin cüzdanını ve ayakkabılarını geride bıraktığını fark etmesinin ne kadar süreceğini merak ederek inleyerek yumuşak  iltenin üzerine uzandı.

BÖLÜM 3 1



"T şapka on iki dolar efendim," dedi resepsiyon görevlisi sıcak bir gülümsemeyle iki paket sigarayı yerleştirirken.

Prezervatifler tezgahın üzerinde.

"Kahretsin," diye homurdandı Danny, ceplerinde çılgınca cüzdanını ararken tezgâhtarı ürküttü. "Cüzdanımı odamda unutmuşum."

"Kimliğiniz ya da oda anahtarınız yanınızdaysa, satın aldığınız ürünü odanızdan tahsil edebilirim," diye teklif etti, gülümsemesi yine yerindeydi.

Danny ensesini ovuşturarak, "Cüzdanım yanımda değil," diye itiraf etti.

"Yukarı çıkıp cüzdanını almak istersen, bunları senin için bir kenara koyabilirim," diye önerdi, küçük kutuları alıp arkasındaki tezgâha yerleştirmeye başlamıştı bile.

Orada durmuş, dikkatle prezervatiflere bakıyordu, cüzdanını almak için yukarı çıkarsa bir daha geri dönmeyeceğini zaten biliyordu. Jodi ona izin vermişti ve artık karşı koyamayacak kadar yorgundu. Onu çok istiyordu ve daha fazla bekleyemezdi ama prezervatif olmadan da teslim olamazdı.

Tabii...

Belki de doğum kontrol hapi kullanıyordu, diye umutla düşündü Danny, ama aynı hızla bu olasılığı da reddetti. Ondan önce sadece bir erkekle birlikte olmuştu, o da lanet olası bir ezikti,

Ama seks yapmayalı uzun zaman olmuştu ve doğum kontrolü kullanması için pek bir neden yoktu. Ayrıca, eğer o yapmazsa çekip gidecek kadar kendini kontrol edebileceğini de düşünmüyordu.

"Hey, pislik!"

Arkasını döndüğünde Aidan'ın kendisine doğru geldiğini görünce rahatlayarak iç çekti. "Tanrıya şükür," dedi Danny, kardeşini yarı yolda karşılamak için hareket ederek.

"Dünden beri herkes seni arıyor. Bizimle parkta buluşman gerekiyordu-Hey! Ne halt ediyorsun?" Aidan, Danny onu kolundan tutup çevirdiğinde ve cüzdanını kaptığında talepte bulundu.

"Teşekkürler," dedi Danny ve cüzdanı kardeşine geri vermeden önce iki yirmilik çıkardı.

"Danny!"

Kardeşini görmezden gelerek küçük otel mağazasına döndü ve birkaç şişe su, birkaç protein barı ve Jodi için birkaç mısır gevreği aldı ve küçük tezgâha geri döndü. Eşyaları tezgâhın üzerine yerleştirdi ve orada durup sabırsızlıkla tezgâhtarın girişini yaptığı çiftle işinin bitmesini bekledi, böylece eşyalarının parasını ödeyip Jodi'nin yanına çıkabilecekti.

"Ne halt ediyorsun sen?" Aidan, görevliye parklara giden servisi soran piç kurusuna ters ters bakarken yanına gelerek sordu.

"Erzak alıyorum," dedi Danny, küçük dükkâna bir göz atıp Jodi'ye o pahalı oyuncak ayıyı ve bir kutu çikolatayı alıp almaması gerektiğini düşündü. Bir dakika sonra bunun bir zararı olmayacağına karar verdi. Kardeşinin sorgulayan bakışlarını görmezden gelerek ayıyı ve çikolatayı aldı, tezgâhın üzerine koydu ve tezgâhtarı oyalayan sinir bozucu piç kurusuna ters ters bakmaya devam etti.

"Erzak mı?" diye mırıldandı kardeşi, oyuncak ayıyı eline alırken kaşlarını çatarak.

Danny sinirli bir iç çekişle oyuncak ayıyı kardeşinin elinden aldı ve tekrar tezgâhın üzerine koydu.

"Erzak," dedi sıkıca, şimdi otel görevlisine broşürleri soran piç kurusuna ters ters bakarak.

Aidan tezgâha yaslanırken sessizce, "Bir aile gezisinde olmamız gerekiyordu," dedi.

"Başlama," dedi Danny, piçin acele etmesini beklerken parmak uçlarını mermer tezgâha vurarak.

"Annem üzgün."

"Hayır, değil," dedi Danny, annesini iyi tanıyordu ve eğer üzgün olsaydı, kirli işlerini yapması için Aidan'ı göndermek yerine buraya gelip ona söyleyeceğini biliyordu. Annesi böyle çalışmazdı. Haberci ya da suçluluk duygusu kullanmazdı. Eğer söyleyecek bir şeyi varsa, söylerdi.

"İyi. Hepimiz senin için endişeleniyoruz," dedi Aidan, oyuncak ayının ayağıyla oynayarak.

"Endişelenecek bir şey yok," dedi Danny, bir adamın broşürler hakkında ne kadar çok sorusu olabileceğini merak ederek.

"Gerçekten mi? O zaman son zamanlarda aile yemeklerine neden katılmadığını, telefonlarına neden cevap vermediğini ve son iki gündür neden hiçbirimizin sana ulaşamadığını açıkla."

"Çünkü artık bir kız arkadaşım var, göt herif. Her gece yemeğe çıkmıyorum çünkü artık çoğu geceyi onunla geçiriyorum. Telefonlarınıza cevap vermiyorum çünkü öyle bir zamanım yok. Siz pislikler günün her saatinde beni kontrol etmek için bulabildiğiniz her türlü saçma bahaneyle beni arıyorsunuz. Ben iyiyim, iyiden de iyiyim ve siz pislikler bunu fark ettiğiniz anda her şey daha da iyi olacak."

Aidan içini çekti, "Sadece senin için endişeleniyoruz." "Endişelenecek bir şey yok.

Ben iyiyim."

Otel görevlisi gülümseyerek prezervatif kutularını alıp tezgâha geri koyduğunda Aidan kıkırdarak, "Evet, bunu görebiliyorum," dedi.

"Bunları da ister misiniz?" diye sordu, tezgâhın üzerindeki eşyaları işaret ederek.

Başını salladı, üst katta onu neyin beklediğini düşünmemek için kendini zor tutuyordu. Gülümseyerek ve hafifçe başını sallayarak, adam orada endişeyle kıpırdanırken tüm eşyaları gözden geçirmeye başladı.

"52,37 dolar tutuyor," dedi kadın, beklentiyle ona bakarak.

Danny başını sallayarak çantaları aldı ve kardeşine işaret etti. "O aldı."

Kardeşinin "Açgözlü piç" diye mırıldanmasını duymazdan geldi ve asansöre doğru yöneldi. Beş dakika sonra, otel odasının önünde durmuş, kendisinde olmayan bir kartı arıyor ve ereksiyonuna çeki düzen vermek için sürekli pantolonunu düzeltiyordu. Nihayet bir dakika sonra pes etti ve kapıyı çaldı.

Kapı nihayet açıldığında ve küçük Tinkerbelle'i üzerinde bir havludan başka bir şey olmadan orada durduğunda neredeyse rahat bir nefes alacaktı.



DANNY onu neredeyse yakalayıp yere düşürürken, bu sırada elindeki çantayı da düşürdü. Körü körüne tekmeler savururken kızın ağzını tuttu ve sonunda kapıyı arkalarından tekmeleyerek kapatmayı başardı.

"Emin misin?" Danny havlusunu yırtıp atarak sordu.

Ona evet demek için ağzını açtı ama Danny aniden dudaklarını meme ucunun etrafına sarıp nazikçe emdiğinde yüksek sesli bir inilti bu kelimeyi bastırdı. Bir parmağını onun içine soktuğunda dudaklarından bir inilti daha çıkardı.

"Oh, Tanrım!" Parmağını içine sokarken Jodi'nin nefesi kesildi. "Senin içinde olmak için sabırsızlanıyorum," diye homurdandı Danny meme ucunun etrafında, bacaklarının arasında

Diz çökmek.

Boşta kalan eliyle aşağı uzanıp pantolonunu yırtarak açarken, kadın parmaklarını saçlarında ve sırtında gezdirerek onu cesaretlendirdi. Sonunda bunun gerçekleştiğine inanamıyordu. Sonunda sevdiği adamla sevişecekti-

Tamam, şimdi bunu düşünmenin zamanı değildi. Onun hakkında ne hissettiğini, onunla birlikte olmayı, onu görmeyi ne kadar sevdiğini ya da tek yapmak istediği yatağa geri dönüp orada kalmakken sadece sesini duymanın gününü atlatmasını nasıl kolaylaştırdığını düşünmeyecekti. O, çok kısa bir süre içinde gününün en kötü parçası olmaktan çıkıp en iyi parçası haline gelmişti.

Aylardır Jerry'nin içine girmesinin ne kadar iyi bir his olduğunu, onu gerçekten önemseyen bir erkeğin onunla sevişmesinin nasıl bir his olduğunu hayal ediyordu. Jerry'yle soğuk, garip, rahatsız bir sevişme olmuştu ve çoğu zaman onun üzerinde itişip kakışmasından başka bir şey hissetmemişti. İşini bitirdiğinde, kendini kullanılmış, kirli ve sadece... hissetmesine neden olmuştu.

Yalnız ve sefil.

Danny ona hiçbir zaman böyle hissettirmemişti. Kolunu omuzlarına atmış, kanepede onun yanında otururken uyuyakalması ya da konuşma düşüncesi bile boğazını acıtana kadar çığlık attırdıktan sonra ona sarılması fark etmezdi, Danny ona asla değersiz olduğunu hissettirmemişti. Onunlayken kendini güvende, mutlu ve arzulanır hissediyordu. Danny'yle birlikteyken, onun kendisini daha çok istediğini biliyordu-

"Bunu yapmamalıyız," dedi Danny, diğer meme ucuna geçip dudaklarının arasına aldıktan sonra aniden bıraktı ve ikinci bir parmağını içine sokarken ona bakabilmek için vücudunda yukarı doğru hareket etti. "Neden olmasın?" Jodi bir şekilde sormayı başardı, bacaklarını daha da ayırdı ve yavaşça dudaklarını yaladı. parmaklarını onun içinde hareket ettirdi.

"Çünkü bir oyun planım var," dedi Danny sıkıca, elini çekip kızın üstüne yerleşirken boynundaki kaslar gerildi ve bu hareket sert ereksiyonunu kızın yarığına yasladığında kızıdan irkilmiş bir inilti aldı.

"Oyun planı mı?" Jodi odaklanmaya çalışarak söyledi ama adamın üzerine bastırma şeklinden dolayı bu imkânsız bir işti. Dudaklarını yaladı ve adamın gerçekten ne kadar sert olduğunu hissedebildiğini fark etti. Adam ona karşı kurnazca sallanırken kendini çok iyi hissediyordu.

"Mmmhmm," diye baştan çıkarıcı bir şekilde mırıldandı Danny, eğilip kızın çenesini muzip öpücüklerle okşarken. "Mükemmel geceyi planlayabilmek için bir ya da iki ay daha beklemeyi planlamıştım."

"Peki bu mükemmel akşam tam olarak neye benziyordu?" diye sordu, kendini tutamayarak kalçalarını ona doğru yuvarlayarak.

"Çok düşündüm ama ormanda bir yatak ve kahvaltı, yerde kar örtüsü, yıldızların altında romantik bir kızak gezisi düşünüyordum," diye fısıldadı Danny, çenesine doğru öpmeye devam etmeden önce dudaklarını kısa bir süre onunkilere değdirdi, "ateşin önünde şarap, seni yatağa yatırıp bütün gece seninle sevişmeden önce köpük banyosu."

"Jodi, ellerini adamın sırtında gezdirirken dudaklarını yaladı ve kaslarının dokunuşuyla esnemesine bayıldı.

Öpücüğünü tekrar dudaklarına götürürken kıkırdadı. "Başka bir şey düşünmedim, tatlım. İçine girmenin ne kadar iyi hissettireceğini, ne kadar ıslak olacağını, sikimin etrafını ne kadar sıkı saracağını ve seni becerirken ne kadar yüksek sesle inleyeceğini hayal ettim."

"Peki ya şimdi?" diye sordu, adamın durmasından korkarak. "Ve şimdi, öğreneceğim."

BÖLÜM 32



O h, oyun planını gerçekten berbat ediyordu, ama onun nefis küçük bedeninde aşağı doğru ilerlerken, yalayarak ve

Karşılaştığı her santim teni öpüyordu, daha az umursayamazdı. Onu istiyordu ve mükemmel anı beklemekten bıkmıştı.

Bu onun oyun planını bozmayacaktı. Buna izin vermeyecekti. Teslim olacak ve sonunda sikinin etrafına sarıldığında ne kadar iyi hissettiğini öğrenecek ve gerisi için daha sonra endişelenecekti. Ayrıca, onu isteyen bir adam tarafından becerilmenin ne kadar iyi hissettirdiğini ona göstermek sadece planlarını ilerletebilirdi.

İstedliğini elde etmek için seksi kullanacaktı ve gelecek yıl bu zamanlar, kız sonsuza dek onun olacaktı. Sonunda hayatında bir şey olması gerektiği gibi gidecekti. Kuzenlerinin sahip olduğu şeye, hayatını değerli kılan bir kadına sahip olacaktı ve sabırsızlanıyordu. Biraz zaman almıştı ama artık Tinkerbelle'in hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği kadın olduğundan emindi. Güzeldi, alıngandı, inanılmaz seksiydi ve onu aklını başından alıyordu.

Danny onun göbek deliğini öperek, "Bacaklarını aç, Tinkerbelle," dedi.

Beklentiyle dudaklarını yalamasına neden olan küçük bir iniltiyle, göbek deliğinin hemen altına son bir öpücük kondurdu.

bacaklarının arasındaki zemine. Bunu düzgün bir şekilde yapmak için onu kucağına alıp yatağa götürmesi gerekiyordu ama bu anı mahvetme riskini almak istemiyordu. Yarığına bir öpücük kondurdu, tatlı kokusunun tadını çıkardı ve kendi kendine en azından bunu yavaşça yapabileceğini ve onun için iyi olacağını söyledi, ama dilinin ilk darbesi kontrolünü yok etti.

"Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım, oh... Danny!" diye çığlık attı, parmaklarını Danny'nin saçlarına dolayarak onun ağzının altında çılgınca kıpırdandı, altında titrerken onun diline bindi.

Kendini tutmaya, en azından kafasını toparlayıp doğru düşünene kadar bunu daha uzun sürdürebilmeye çabaladı ama kız saçlarını çekiştirmeye başladığı anda, elinde kalan azıcık kontrolü de kaybetmişti. Vücudunda yukarı doğru hareket etti, bir eliyle aşağı uzanıp pantolonunu itebildiği kadar aşağı iterken ağzını talepkâr bir öpücükle aldı. Geri çekildiğinde hâlâ aşağı itiyordu, bu hareket sikiinin yarığına doğru kaymasına neden olduğunda inledi, ta ki hassas başı ıslak yarığının izini sürüp uyarılmasıyla kaplanana kadar.

"Danny, lütfen!" Jodi kollarını Danny'nin boynuna sararken dudaklarına yapışarak yalvardı.

"Bunun hayalini kurmuştum," diye homurdandı yavaşça içeri iterken dudaklarına karşı.

Adam yavaşça gitmeye çabalarken kadın ağzının içinde haykırdı. Bu anın tadını çıkarmak istiyordu. Onu içine iterken, kılıfı etrafında sıkılaştıkça uzun ve yüksek sesle inledi. Tanrım, o kadar ıslak ve sıkıydı ki. Daha önce hiç böyle bir tutuş hissetmemiştir.

"Çok iyi hissediyorsun," dedi Danny, taşaklarının kızın poposuna sıkıca bastırdığını hissedene kadar geri kalan yolu iterek.

Adam orada yatıp boşalmamak için mücadele ederken, kadın onun dudaklarına kıkırdadı.

"Bu kadar komik olan ne?" Danny, kontrolünü kaybetmemek ve kendini utandırmamak için mücadele ederken sesi gerilerek sordu. O

Başını kaldırıp ona baktı ve kaşlarını kaldırarak bir soru sordu.

"Seni hissedebiliyorum," dedi ona sarılırken gülerek. "Seni gerçekten hissedebiliyorum!"

Kıkırdayarak tekrar eğildi ve onu öptü. "Nasıl hissediyorum?" Danny, sikinin ucu kadının girişine gelene kadar yavaşça geri çekerek sordu. Danny onun şaşkın soluğunu yutarken, ipek duvarlarının üzerinde kaydığını hissetmek hoşuna gitti.

"Güzel," diye inledi. "Çok iyi hissediyorsun Danny."

"Beklediğine değdi mi?" diye sordu, yavaş ve sabit bir ritimle hareket etmeye başlayarak.

"Tanrım, evet," diye inledi Jodi, kolları onun etrafında sıkılaştırırken.

Onu izleyebilmek için yeterince geri çekilmeden önce dudaklarını onunkilere değdirdi. Kalçalarını döndürmeye devam ederken gözlerinin içine baktı, içine girip çıkıyordu, her vuruş sikini kaplıyor ve geri dönen kaymayı çok daha pürüzsüz hale getiriyordu. Hayatında hiç bu kadar iyi bir şey hissetmemişti. Daha önce hiç böyle hissetmemişti, sanki evindeymiş gibi. Onun kollarında, hayatındaki her şeyin olması gerektiği gibi olduğunu hissediyordu.

"Çok güzelsin Jodi," dedi Danny, diğer eliyle yüzünü kavrayabilmek için ağırlığını sağ koluna vererek. Başparmağıyla kızın dolgun alt dudağında gezindi. "O kadar güzelsin ki."

Dudakları onun dokunuşuyla titrerken, sulu bir gülümsemeye dönüştü. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı Jodi, eğilip onu öptü. Jodi başını tekrar yere koyarken adam da onun dudaklarını takip etti. Ellerini adamın sırtında ve kışının kıvrımlarında gezdirerek onu devam etmesi için cesaretlendirdi.

Kontrolden çıkmış olan öpücüğe uymak için daha sert ve daha hızlı bir şekilde içine girmeye devam etti. Son zamanlarda onu becerdiğini kaç kez hayal etmiş olursa olsun

birkaç aydır, bu kadar iyi hissettirebileceğini hiç hayal etmemiştir.

"Oh, kahretsin!" diye inledi kadının etrafında sıkılaştığını hissedince.

Ağızına karşı uzun ve yüksek sesle inledi, itişini hızlandırdı, ona daha sert ve daha hızlı çarptı, geri çekilmek, onun için tutunmak için mücadele etti.

"Danny!" diye haykırdı Danny onun etrafında kenetlendiğini hissederken. Kontrolünü kaybettiğinde onun adını homurdandı.

Nefes nefese onun üzerine uzandı, yüzünü, burnunu ve çenesini öptü, bunu yaparken gülümsemesini engelleyemedi. Onun sert dudaklarını öpene kadar bir şeylerin yanlış gittiğini fark etmedi.



"ow!"

"Kımıldama."

"Ne kadar kötü?" Jodi dudağını ısırarak sordu ve omzunun üzerinden bir bakış atarak piçin gülmemek için kendini zor tuttuğunu gördü.

"Danny boğazını temizleyerek, "O kadar da kötü değil," dedi. "Yalancı," diye mırıldandı acınası bir şekilde, arkasını dönerken

kollarının arkasını, sırtını ve poposunu kaplayan büyük bir yanık yokmuş gibi davranmaya çalışarak orada oturdu.

Öne doğru eğilip kızın omuzlarının üst kısmını öperken kıkırdadı, bu yanık olmayan birkaç yerden biriydi. "O kadar da kötü değil," diye açıkça yalan söyledi çünkü sırtının ve poposunun her santimi yanıyordu.

Ateş!

"Kanıyor mu?" Jodi alt dudağını sıkarak sordu, bu sefer yalan söyleme konusunda daha iyi bir iş çıkarmış olması için dua ediyordu.

Uzun uzun iç çekerek cevap verdi. "Gerçekten üzgünüm, tatlım."

Bunun üzerine Jodi başını çevirdi ve yüzünü yastığına gömdü. "Buna değdi," diye mırıldandı çünkü buna değmişti...

En azından, hayatının en yoğun orgazmı yavaşlayana ve sırtının yandığını fark edene kadar öyleydi. İşte o zaman çıldırmaya başlamış olabilir... biraz.

Parmaklarını nazikçe saçlarında gezdirirken kıkırdadı. "Böyle düşünmene sevindim, tatlım."

"Öyleydi," diye mırıldandı Jodi başını sallayarak ve biraz da dudak bükerek.

Danny iç çekerek, "Bu iş beni biraz aşıyor," diye itiraf etti ve bu onu biraz gerdi çünkü bu şu anlama geliyordu-

Danny onun elini tutarak, "Burada iki seçeneğimiz var, Tinkerbelle," dedi. "Ya seni acil servise götürebilirim ya da gidip kardeşimi getirebilirim."

Evet, onun da böyle söyleyeceğini tahmin etmişti.

"Ben iyiyim," dedi Jodi ve hareket etmediği ya da vücudunun yüzde yetmişinin yanıyor olmasını umursamadığı sürece iyiydi.

"Tatlım," dedi elini hafifçe sıkarak, "otel halısından dolayı ciddi bir halı yanığın var. Gerçekten acı verici görünmesinin yanı sıra, tüm bakteriler konusunda endişeliyim."

"Duşta durulanacağım. Bir şey olmaz," dedi ve Danny ayrıntılara girmeye karar verdiğinde tam da bunu yapmak için harekete geçti.

"Tatlım, bu bir otel odası halısı," diye vurguladı. "Muhtemelen kir, ter, çürümüş yemek, idrar, meni, dışkı ile kaplanmıştı."

"Tamam," diye atıldı Jodi, vücudunu kaplayan tüm bakterileri düşünmemeye çalışarak gözlerini kapatırken onun sözünü kesti, "git kardeşini getir!"



"MIKROPLARI DIŞARI ÇIKARIN! Çıkarın onları!" Tinkerbelle yastığına doğru mırıldandı, küçük elleri yüzünü gömdüğü yastığı kavıyordu.

Danny, kardeşinin buraya gelmesinin neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ederek saatine bakarken yatıştırıcı bir sesle, "Birazdan burada olur," dedi.

"İğrenç!" diye mırıldandı sefilce yastığına doğru. "Şşşt, biliyorum tatlım. Biliyorum," dedi Danny, nazikçe Sırtına ve poposuna verdiği hasara bakmamaya çalışırken bacağını ovuyordu.

Sonunda biraz kontrolünü kaybetmiş olabilir...

"Artık otel katlarında seks yok," diye mırıldandı.

"Katılıyorum," diye kolayca kabul etti Danny, çünkü oyun planları söz konusu olduğunda, bu seferkini ciddiye berbat etmişti.

Beklemeli ve bunu onun için özel kılacak planları yapmalıydı. Sarı güller, kızak gezintileri, onu ateşin önünde tutmak, şampanya, çikolata ve-oh, lanet olsun.

Yutkunarak ayağa kalktı ve daha önce yere düşürdüğü çantaya doğru yürüdü. Çantayı eline almadan önce bile, halı yanığından daha fazlasını mahvettiğini biliyordu. Çantayı aldı, içine baktı ve yenilgiyle gözlerini kapattı.

Prezervatifler.

Prezervatif takmayı unutmuştu, bu daha önce hiç yapmadığı bir şeydi. Babası her zaman prezervatif kullanması gerektiğini kafasına kazımişti.

Her zaman.

Çantayı sehpanın üzerine bırakarak yatağa doğru yürüdü ve oturdu. "Tinkerbelle?"

"Hmmm?"

"Sana bir şey söylemem gerek."

"Neymiş o?"

"Ben, şey, " diye söze başladı Danny ama derin bir nefes almak için durakladı, "prezervatif kullanmadım."

Jodi, omzunu güven verici bir şekilde sıkmaya çalıştığında "Ah, k a h r e t s i n , " diye mırıldandı ve " Ah!" diye bitirdi.

"Özür dilerim," dedi Danny, bu işi ne kadar berbat ettiğini merak ederek.

BÖLÜM 33



"**I** Kardeşin henüz gelmedi mi?" Jodi sırf sessizliği bozacak bir şeyler söyleyebilmek için sordu.

Cevap vermeyince başını çevirdi ve gözlerini açtığında onu yatağın kenarında oturmuş, duvara bakarken buldu. "Danny?"

"Seninle evleneceğim," diyerek onu şaşırttı.

"Özür dilerim. Bu da ne şimdi?" diye sordu, doğrulmaya çalıştı ama sırtından aşağı yukarı vuran ağrı onu yüzünü buruşturarak tekrar karnının üzerine yatırdı.

Danny bu kez daha kararlı bir şekilde, "Seninle evleneceğim," dedi.

"Bu prezervatifle mi ilgili?" Jodi bunun başka nereden çıkmış olabileceğine dair hiçbir fikri olmadığı için sordu.

"Evet," dedi, iç çekerek başını salladı ve "Hayır," diyerek onun kafasını daha da karıştırdı.

"Okaaay," dedi, kelimeyi uzatarak, şimdi kafası daha da karıştı.

Danny ensesini ovuşturarak, "Bunun nedeni prezervatif değil, Tinkerbelle," dedi. "Sana sormayı planlamıştım. Bir planım var ama bu gece olanlardan sonra her ihtimale karşı seninle evlenmeyi planladığımı sana söylemem gerektiğini düşündüm-"

"Bunun beni hamile bırakma ihtimaline karşı," diye bitirdi Jodi başını anlayışla sallayarak.

"Evet," dedi Danny, başını çevirip ona sevdiği o gülümsemelerden birini verdi. "Endişelenmeni istemedim."

Sinir krizi geçirmemek için çabalarken yorganı avuçladı. "Endişeli değildim," dedi Jodi, bu konuşma için uzandığı için mutluydu. Evlenmeye hazır değildi, henüz değil.

Jerry'nin ona yaşattıklarından ve hâlâ yaşatmaya devam ettiklerinden sonra evlenecek durumda değildi. Hâlâ son nişanlısının ona verdiği zararı temizlemeye çalışıyordu. İnanılmaz miktarda borcu vardı, neredeyse hiç birikimi yoktu ve borcunun bitmesine bir yıl kalmıştı. Böyle bir evliliğe girmek istemiyordu.

Kendi sorunlarının onunkilere dönüşmesini istemiyordu.

"Güzel," dedi Danny, eğilip onun yanağına bir öpücük kondurarak, "hiçbir şey için endişelenmeni istemiyorum."

"Danny, yapamam-"

"Tanrı'ya şükür," dedi adam, rahatlamış bir şekilde iç çekerek kapıya bakmaya giderken kadın orada yatıyor ve ona evlenemeyeceğini nasıl söyleyeceğini düşünüyordu.



"AIDAN bana bir doktora ihtiyacın olduğunu söyledi," dedi babası ona burada ne aradığını sormadan.

Danny bir an için babasını geri çevirmeyi düşündü ama Jodi'nin ona ihtiyacı vardı. Başını sallayarak geri çekildi ve babasına içeri gelmesini işaret etti. Babası başka bir şey söylemeden odaya girdi ve yatağa doğru yöneldi, birden durup baktı.

"Bu, şey," diye boğazını temizleyen babası, Tinkerbelle'in güzel cildinin ayak parmaklarının ucundan kulaklarının ucuna kadar parlak kırmızıya dönüştüğünü fark etti, "halı yanığı mı?"

"Dr. Bradford mu o?" diye fısıldadı zayıf bir sesle yastığına.

"Evet," dedi Danny, iki soruya da aynı anda cevap vererek.

"Anlıyorum," dedi Jodi, yastığını kaptığı gibi başını kaldırdı ve tek bir hareketle yastığı başının üzerine çekip saklanmaya çalıştı.

"Bu halıdan mı?" diye sordu babası koyu yeşil halıya bakarken.

"Evet," dedi Danny, sırtını duvara yaslayıp babasının Jodi'yi düzeltip gitmesini beklerken.

"Muhtemelen bir antibiyotik iğnesine ve her ihtimale karşı topikal bir solüsyona ihtiyacın olacak," dedi babası, belli ki odada bile değilmiş gibi davranmaya niyetliydi.

Her zamanki gibi.

Konu Tinkerbelle'i olduğunda böyle bir şey yapmayacaktı. "İlaçlara kötü tepki veriyor," dedi babasına, babası ona bakma zahmetine girmeyince hiç şaşırmadı.

"Tepkisi ne oldu?" diye sordu babası, siyah sırt çantasını omzundan çıkarıp yatağın kenarına, Jodi'nin narin ayaklarının yanına koyarken.

Jodi yatağın içinde bir şeyler mırıldandı ama ikisinin de onu anlaması mümkün olmadığından ve Jodi'nin onlara cevap vermek için yastığı kafasından çekeceğinden şüphe duyduğundan, onun yerine cevap vermeye karar verdi. "Kafası karışıyor ve sarhoş oluyor."

Danny aynı şeyi yaparken babası Jodi'nin zavallı cildine verilen zararı incelerken düşünceli bir şekilde başını salladı. Onu bu şekilde götürdüğü için kendini bir pislik gibi hissediyordu.

"Korkarım bu gerekli," dedi babası sonunda iç çekerek. "Jodi, şimdi sıyrıkları temizleyeceğim ve korkarım ki acıtacak."

Emin değildi ama başıyla onayladığını düşündü. "Sıyrıklarınız temizlendikten sonra topikal bir antibiyotik uygulayacağım, bu antibiyotik aynı zamanda uyuşturucu bir madde de içeriyor ve size biraz

Rahatlama. Bundan sonra, enfeksiyon kapmadığından emin olmak için sana bir iğne yapacağım. Senin için sorun olur mu?"

Başının üstündeki yastık yine hafifçe kaydı. Babası bunu bir başka baş sallama olarak algıladı. "Şimdi başlayacağım," dedi babası güven verici bir gülümsemeyle çantasına uzanıp bir kit çıkarırken.

Başını sallayarak babasının yanından geçip yatağın diğer tarafına geçti ve Jodi'nin yanındaki yatağa oturup onun elini tuttu. Jodi elini sıktı ama babası sırtını, poposunu ve kollarını temizlerken hiçbir şey söylemedi.

"Birkaç gün boyunca hiçbir şey yapmak istemeyecek, ki en iyisi de bu. Rahatlamalı, yatakta kalmalı ve sıyrıkların iyileşmesi için bir şans vermeli. Önümüzdeki iki gün boyunca banyo yapmaktan kaçınmalı. Duş alabilir ama sonrasında daha fazla antibiyotik uyguladığınızdan emin olun."

Yastığının güvenliği altında uzun ve yüksek sesle inledi.

Babası bir şırınga ve küçük bir ilaç şişesi çıkarırken, "Biraz sonra antibiyotik merhem getireceğim," diye açıkladı. "Şimdilik bu uyumanıza yardımcı olacaktır."

Yastık bir o yana bir bu yana sallanırken başını salladığını biliyordu çünkü ikisi de babasının verdiği şeyin uyumasına yardımcı olmayacağını biliyordu.

"Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum," dedi babası Jodi'ye eğilip önümüzdeki on iki saati cehenneme çevireceği garanti olan ilacı enjekte ederken güven verici bir şekilde.



"ÜZERINE OTUR!"

"Sen yap!" Danny, kapıya dayanmış, Jodi'yi durdurmaya çalışan babasına ters ters baktı

başka bir kaçış.

"Lütfen! Sadece bir tura çıkmak istiyorum, en fazla iki," dedi Jodi, son birkaç saattir onlara karşı kullanmaya çalıştığı o lanet olası neşeli gülümsemesiyle, bir saat önce nihayet üzerine geçirmeyi başardıkları tişörtün yakasını çekiştirirken. Onun tişörtlerinden biriydi ve neredeyse içinde yüzüyordu ama en azından örtünmüştü.

"Seni Sihirli Krallık'a götürmüyoruz," dedi, muhtemelen artık bozuk plak gibi konuştuğunun farkındaydı.

"Beni götürmene ihtiyacım yok. Otelin süper güler yüzlü, hızlı servis araçlarından birine binebilirim," dedi Jodi, gözlerini seğirtmeye başlayan o lanet gülümsemesiyle.

"Jodi," dedi babası yumuşak bir sesle, "tatlım, şu anda parka gitmek için uygun bir zaman olduğunu sanmıyorum."

"Oh," dedi, onun sözlerini düşünürken yüzünü sevimli bir şekilde buruşturarak. "O zaman yiyecek bir şeyler alabilir miyim?" Babası mırıldanırken kapıya doğru sarktı, "Tanrı'ya şükür."

"Ne istersin, Tinkerbelle?" Danny, yemek güvenli olduğu için onu ürkütüp başka bir konuya atlamamasını umarak yatıştırıcı bir şekilde sordu. Onu beslemeyi başarabilirlerdi ve eğer yemek yiyorsa, bu onları çıldırtmadığı ve -bunu asla kabul etmeyeceğinden değil- ödlerini koparmadığı anlamına geliyordu.

"Hamburger ve patates kızartması alabilir miyim? Ve çikolatalı milkshake? Ya da kök birası?" Jodi umutlu bir gülümsemeyle sordu.

"Ne istersen alabilirsin," dedi Danny, eğilip dudaklarını onunkilere değdirdi, sonunda sakinleştiğine sevinmişti.

"Hamburgerini nasıl sevdiğini yaz, ben de gidip getireyim-" diye söze başladı babası, sesi gerçekten umutlu geliyordu.

"Ona hamburger alacağım," diye tersledi Danny, babasına ters ters bakmak için arkasını döndü.

Babası kapıdan uzaklaşarak, "Anlıyorum," diye karşılık verdi.

"Ona ilacı veren sendin," dedi Danny, elini uzatıp cüzdanını alırken bakışlarını babasından ayırmadan. "Burada kalıp onu izlemelisin."

"Ona kilim yanığı veren sensin!"

Jodi, kendini görmezden gelmeye zorladığı hülyalı bir iç çekiş ve gülümsemeyle, "Gerçekten de öyle," dedi ve kapıya yöneldi.

Danny babasına, "Yirmi dakika içinde döneceğim," dedi. "Lütfen, sadece ona göz kulak ol."

Babasının tartışacağını düşündü, ama babası onu şaşırtacak şekilde başını sallayarak kapıdan uzaklaştı. Küçük de olsa bir mola verdiği için minnettar olan Danny odadan çıktı ve asansöre doğru yöneldi, döndüğünde Tinkerbelle'in mışıl mışıl uyumuş olması için dua ediyordu, böylece en azından bir gece babasının, kız arkadaşını çiğ çiğ sikebilmek için ailesiyle Mickey kulaklarını eşleştirmeyi atladığını bilmiyormuş gibi davranabilecekti.

BÖLÜM 34



"S o..." Ethan, kendisini merakla izleyen ve ne yapacağına dair hiçbir fikri olmayan küçük kadına bakarak şöyle dedi

Oğlunun s ı r ı l s ı k l a m aşık olduğu kadına.

Ona sevimli bir şekilde göz

kırptı. Sadece göz kırptı.

"Daha önce hiç Disneyworld'e gittin mi?" diye sordu, giderek garipleşen sessizliği bozmak için.

Hiçbir şey.

"Danny'yi buraya iki yaşındayken getirdik ama ondan kısa bir süre sonra yasak başladı," dedi Ethan, yasakla ilgili bir yorum ya da soru bekliyordu ama bunun yerine öylece durdu, gözlerini kırıştırdı ve onu biraz korkutmaya başladı.

"Birkaç ay önce nihayet yasağı kaldırdıklarında, Mary çocukları buraya getirmenin zamanının geldiğine karar verdi. Biz-"

"Danny'den neden bu kadar nefret ediyorsun?" Jodi aniden sorarak onu şaşkına çevirdi.

Ethan küçük kadına gözlerini kırıştıtararak, "Ondan nefret etmiyorum," dedi.

"Onunla konuşmuyorsun," dedi, merakla gözlerini kırıştıtararak.

"Ona ne diyeceğimi bilmiyorum" diye itiraf ederken ellerini kabaca yüzüne sürdü.

"Ona bakmıyorsun."

Birdenbire Aidan'ın kafasına kelepçe takıp, Danny'nin nerede kaldığını söylemezse onu öldüresiye dövmekle tehdit etmemiş olmayı dileyerek derin bir iç çekti.

"Ona bakıyorum," dedi Ethan, ilacın ne zaman etkisini göstereceğini ve bu küçük kadını bayıltıp acısına son vereceğini merak ederek.

Jodi kızgın değil ama meraklı bir ses tonuyla, "Hayır, değilsin," dedi. "Neden?"

Kapının kilitli olduğundan emin olmak için iki kez kontrol ederken kıkırdadı ve sonra küçük kadının yanından geçti, sadece kendini tutamadığı için başını okşayacak kadar durakladı ve kanepeye oturdu. "Benimle hiçbir şey yapmak istemiyor."

"Neden?"

Ellerini yüzüne sürdü ve onu incelerken kanepeye yaslandı. "Sabah bunların hiçbirini hatırlamayacak mısın?" Ethan, küçük kadının yatağa doğru yürüdüğünü ve yüzünü buruşturarak oturduğunu izleyerek sordu.

"Sabah neyi hatırlıyorsun?" Jodi, sevimli bir şekilde kafası karışmış görünerek sordu.

Ethan kıkırdarak, "Danny sana nasıl denizci olduğunu hiç anlattı mı?" diye sordu.

Başını salladı, yüzünü buruşturdu ve küçük bir iç çekişle yan yattı.

"Danny ukala bir çocuktü ama iyi bir çocuktü. Ondan hiçbir zaman annesine yardım etmesini ya da kardeşlerine bakmasını istemedim. Her zaman iyi notlar alırdı. Uyuşturucu kullanmazdı. Hiçbir zaman gerçek bir soruna yol açmadı, ve sonra..." Ethan başını sallayarak uzaklara baktı, her şeyi ne kadar berbat ettiğine hâlâ inanamıyordu.

"Sonra, ilk kez uvalladığında, cidden uvalladığında, kendimi kaybettim. Beni çok korkutmuştu ve ben de kötü tepki verdim. Bir daha asla böyle aptalca bir şey yapmamasını sağlamaya o kadar kararlıydım ki, sonunda her şeyi daha da ktleştirdim. Zavallı çocuğu acil servisten sürükleyerek çıkardım ve sakın olması ve annesinden azar işitmesi gerekirken onu SAT sınavlarına girmeye zorladım. Bunun yerine onu zorladım ve SAT sınavında uvallayınca da zorlamaya devam ettim. Hayatına mal olabilecek kadar aptalca bir şey yaptığu için o kadar kızgındım ki." Ethan yumruklarını sıkıyor ve oğlunu banyoda yerde zorlukla nefes alırken bulduğu o sabaha geri dönüp her şeyi farklı yapmayı diliyordu.

"Deniz Kuvvetlerine katıldığında..." Ethan durakladı, titreyen ellerini birbirine kenetlerken derin bir nefes aldı, "Onun için dehşete düşmüştüm ve bu durum üç yıl önce eve getirilip cesedi Amerika'ya gönderilinceye kadar devam etti. O zaman yaşadığım dehşet tarif edilemeyecek bir şeye dönüştü."

Başını kaldırıp onu izlerken alt dudağını sıktığını gördü. "Onu ölmesi için eve gönderdiklerini biliyor muydun?"

Başını yatağa doğru salladı.

"Bir kamyon dolusu hastayla birlikte kendi birliğini ve bir tıbbi birimi kurtarıırken vuruldu. Onu gönderdikleri boktan hastanede ölmesi gerekiyordu, ancak komutanı bazı iyilikler istedi ve seyahat edebilecek kadar stabil hale geldiğinde onu daha da boktan bir hastaneye gönderdiler."

"Oğlum benim yüzümden ölüyordu, Jodi," dedi Ethan ellerini yüzüne sürerek. "Onu o hastaneden çıkardım, benim hastaneme getirdim ve sonraki iki ay boyunca sadece yaşamasını değil, yeniden yürümesini sağlamak için vücuduna cehennemi yaşattım. Onu komada tuttum ki acıyla baş etmek zorunda kalmasın ve ona yapmak zorunda kaldığımız şeyden kurtulması için daha iyi bir şans versin."

"Hayatımın en güzel anı gözlerini açtığı andı ama aynı zamanda en kötüsüydü çünkü yaşadıklarını telafi etmek için söyleyebileceğim hiçbir şey olmadığını biliyordum."

"Onu seviyor musun?" Jodi hüzünlü bir gülümsemeyle sordu.

"Kendi hayatımdan daha fazla" derken bakışlarını onun üzerinde topladı.

"Anlıyorum," dedi işler daha da kötüye gitmeden saniyeler önce ve oğlunu yıllardır ilk kez gülümseten küçük kadın ona dünyadaki cehennemin gerçekte neye benzediğini gösterdi.



"AĞLAMAYI KES! LÜTFEN, AĞLAMAYI KES!"

"Ne oluyor be?" Danny içi boş bir şekilde mırıldandı, bir yandan anahtar kartını kart okuyucuya sokarken diğer koluyla da yiyecek poşetlerini tutmaya çalışıyordu.

O yokken bir şekilde kendine zarar vermeyi başarmış olmasından korkan Danny, kapıyı iterek açtı, odaya girdi ve Jodi'yi bir battaniyeye sarınmış, babasının kucağına kıvrılmış, histerik bir şekilde ağlarken gördüğünde neredeyse kendi ayaklarına takılıyordu.

"Ona ne yaptın?" Danny çantaları sehpanın üzerine bırakarak onun önünde diz çökmesini istedi. Titrek ellerini kadının boynunda ve kollarında gezdirerek gözyaşlarının ardında bir neden aradı.

"Ben ona hiçbir şey yapmadım!" diye bağırdı babası, kızını ona teslim ederken sesi biraz histerik çıkıyordu. Danny mutlulukla onu kollarına aldı ve babasının yanındaki kanepeye oturabilmek için ayağa kalktı.

"Şşşt, Tinkerbelle, sorun yok," dedi Danny, babasına sorgulayan bir bakış fırlattı, ancak babasını körü körüne ağzına patates kızartması tıktırırken buldu.

"Bir dakika önce iyiydi," dedi babası, ağzına yemek tıktırırken, "ve bir dakika sonra, histerik bir şekilde ağlıyordu ve durmuyordu!"

"Ben... çok... tatlıydı!" Jodi histerik bir şekilde onun göğsüne yaslanarak hıçkıra hıçkıra ağladı. "Bu çok üzücü!"

"Bu kadar üzücü olan ne?" Danny babasına dönüp baktığında onun aldığı hamburgerlerden birinden büyük bir ısırık aldığını gördü.

Babası Jodi'ye gergin bir bakış atarak durakladı ve "Hiçbir şey" diye mırıldandı.

"Yani," diye mırıldandı, "üzgün," yüzünü bir kez daha onun göğsüne gömerken gömleğini küçük yumruklarıyla kavradı.

Babasına dönüp baktığında, onun shake'lerden birini mideye indirdiğini gördü. Babası omuz silkti ve o orada oturup Jodi'yi kucağına alıp neyi kaçırdığını düşünürken shake'ini bitirmeye devam etti.



"YİNE MI ANNEN?" Jodi, Danny'ye bakabilmek için karnının üzerinde kayarak sordu.

Yatak başlığına yaslanmış, elindeki telefona bakıyordu. "Sorun yok."

Hayır, gerçekten değildi.

Burada ailesiyle birlikte olması gerekiyordu, ama onun yerine buradaydı, tatilini bu otel odasında onunla sıkışıp kalarak ve kışına antibiyotik sürerek geçiriyordu. Çok tatlıydı ama burada olmamalıydı. Ailesiyle vakit geçirmeli, annesini mutlu etmeli ve babasıyla uğraşmalıydı.

Tanrım, çok üzücüydü.

"Yine mi ağlıyorsun?" Danny telefonunu bir kenara fırlatıp elini tutmak için hızla yanına gitti.

"Hayır!" Jodi hızla dışarı fırladı, başını hızla yana çevirdi ve arkasına dönüp yüzüne kocaman bir gülümseme yerleştirmeden önce gizlice gözlerini sildi. "Ben iyiyim."

"Başka bir film kiralamak ister misin?" Danny yatağın üzerinde kayarak onun yanında yüzüstü yatar hale geldi.

"Hayır," dedi Jodi başını sallayarak ve ona şu an için tamamen hareket halinde olduğunu söylemekten kaçınarak. "Kitap okurum ya da biraz kestiririm diye düşünmüştüm," dedi, bu pozisyonda kitap okumak pek rahat olmadığından ve kışındaki halı yanığı sayesinde yapabileceği başka bir şey olmadığından, kestirmenin muhtemelen en iyi seçim olacağına karar verdi.

"Kitap iyi bir fikre benziyor," dedi Danny, başını onaylarcasına sallayarak. "Sana okuyacak bir şeyler bulmamı ister misin?"

"Aslında biraz kestirmeyi düşünüyordum," dedi Jodi, ona bakarken alt dudağını kemirerek, yine evlilik konusunu açacak diye biraz korkmuştu ama neyse ki açmadı.

Danny başını sallayarak, "Biraz kestirmek de iyi olur," dedi.

"Şey," dedi Jodi, boğazını rahatsız edici bir şekilde temizleyerek, "ben biraz kestirirken senin de gidip ailenle biraz vakit geçirmenin iyi bir zaman olacağını düşünüyordum."

Parmaklarını birbirine geçirirken başını salladı. Danny gülümseyerek, "Ben olduğum yerde iyiyim," dedi ve eğilip dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere değdirdi.

Adam geri çekildiğinde neredeyse inliyordu. Sonunda bir erkek tarafından gerçekten sevişilmenin nasıl bir his olduğunu öğrendikten sonra, el ele tutuşmaya ve bir saniyeden az süren iffetli öpücöklere geri dönmüştü ve bundan nefret ediyordu. Onu öpmek, kucağına oturtmak, daha önce hiç denemediğı tüm o cinsel pozisyonlara geçmek istiyordu. Yatakta, kanepede, arabada, duvara karşı, duşta seks yapmak istiyordu. Temel olarak, seks yapmak istiyordu, bol bol seks yapmak istiyordu.

ama kıcı, sırtı ve kolları yanmadan bu yakın zamanda gerçekleşmeyecekti.

Jodi elini onunkinden çekerken iç çekerek, "Yorgun değilsin," dedi.

Omuz silkerek elini geri çekti. "Biraz kestiririz, film izleriz, akşam yemeği yeriz, belki sonra gidip birkaç yeni kitap alırım," dedi Danny sevdiği ama hayal kırıklığını artıran o büyüleyici gülümsemesiyle.

"Bak," dedi Jodi dudaklarını yalayarak, "son birkaç gündür benimle kaldığın için gerçekten minnettarım ama burada kalmak zorunda değilsin. Florida'da ailenle birlikteyiz ve bana bakıcılık yapmak zorunda kaldığın için onlarla hiç vakit geçiremedin."

"Bu bebek bakıcılığı değil," dedi Danny güven verici bir gülümsemeyle, ama o buna hiç de inanmıyordu.

Gözlerini ona dikti, o büyüleyici gülümsemesini, parmaklarıyla tembelce oynayışını inceledi ve gördüğü şey elini çekmesine neden oldu. Bir bakışla yapılması gerekeni yaptı.

BÖLÜM 35



"S Beni itiyorsun, seni küçük şeytan!"

Sodasından bir yudum alarak onu itti.

ve yürümeye devam etti. Omzunun üzerinden ona öldürücü bir bakış fırlattı ama o inanılmaz güzel kıcını akıllıca kullanmaya devam etti. Başını tiksintiyle sallayan Jodi, somurtkan adamın kardeşlerinin onları beklediği bilet gişelerine doğru yürümesini izlerken sodasından bir yudum daha aldı.

Ailesiyle vakit geçirmekten kaçmak için onu kullandığına hâlâ inanamıyordu. Bu utanç verici, diye düşündü Jodi, karşısındaki koca bebeğin kendisiyle bu küçük oyunu oynadığı için ona alacağına karar verdiği Eeyore pelüş hayvanına bakarken.

Danny omzunun üzerinden, "Yataktan çıkmamalısın," diye atıldı, belli ki bundan kurtulmak için son bir zavallı girişimde bulunmaya çalışıyordu. Attığı her adımda kıcı acıyordu ama üstesinden gelemeyeceği bir şey değildi.

"Yürümeye devam edin," dedi Jodi ve daha sonra kullanmak üzere Eeyore bebeği satan arabanın nerede olduğunu aklına not etti.



"KÜÇÜK ŞEYTAN!" Lucifer hırladı, doldurulmuş Eeyore'a uzandı ama eli tokatla uzaklaştırıldı.

"O benim," diye hırladı Tinkerbelle, birkaç dakika önce Danny'ye aldırđı ve parkta o boyutta kalan tek Eeyore olduğunu keşfettiği Eeyore'a sarılırken.

"Umarım cüceler tarafından çiğnenirsin," dedi Lucifer elini silkerken Tinkerbelle'e dik dik bakarak.

"Lucifer Bradford!" diye haykırdı annesi, yanlarında durduğuunda tamamen sersemlemiş görünüyordu.

"Bunu o başlattı," diye mırıldandı Lucifer, Jodi'nin kollarındaki Eeyore'a bir bakış daha göndererek kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona uzaktan bakmak için uzaklaştı.

"Yürümeye devam et, ana kuzusu," dedi Jodi, alaycı bir gülümsemeyle acınası bir laf sokma girişiminde bulunarak, ancak Lucifer aniden geri gelip onu Danny'nin arkasına atlayıp saklanmaya zorladığında küçük bir şaşkınlık çığlığı attı.

"Ana kuzusu mu?" Lucifer hırladı ve onu yakalamak için etrafından dolaşmaya çalıştı.

Bu durum her geçen dakika daha da üzücü bir hal aldığı için iç geçiren Danny arkasına uzandı, Jodi'yi kolundan tutup nazikçe önüne çekti ve kollarını Jodi'ye dolayıp onu kendine doğru çekerken bir yandan da başının üzerinden Jodi'yi uyarırcasına baktı. Lucifer suratını asarak uzaklaşırken küçük zorbalara hakkında bir şeyler homurdandı.

"Nereden başlamak istersiniz çocuklar?" diye sordu anneleri, babasının ona aldırđı Fare kulaklarını düzeltirken.

Diğer kardeşleri nereden başlamaları gerektiğini tartışırken Danny, "Benim için fark etmez," dedi ve annesinin gezintilerin yüzde doksanına katılamayacağını anladığı anı not ederken Jodi'nin başının üstünü öptü.

"Ah, Danny," dedi, kesinlikle kalbi kırılmış görünüyordu. "Çok özür dilerim. Düşünmeden hareket ettim-"

Danny göz kırparak, "Sorun değil anne," dedi ve Jodi'nin başının tepesine bir öpücük daha kondurarak

Kardeşleri ve ablası arasında geçen bakışmayı ya da babasının yumruğunu duvara vurmak ister gibi baktığını görmedi.

"Hayır, hayır, değil," diye mırıldandı annesi, komadan çıktıktan kısa bir süre sonra nefret etmeye başladığı o bakışı ona atarken. Elini kaldırıp şakaklarını ovuşturdu ve başını hafifçe sallayarak, "Bunu daha iyi planlamalıydım," dedi.

Kollarını Jodi'den ayırıp onun küçük elini kendi elinin içine alırken kıkırdadı. "Bunun için endişelenmeyi bırak."

"Başka bir yere gidebiliriz," dedi Duncan, onu yumruklatacak o lanet gülümsemesiyle.

Danny annesinin elindeki rehber haritayı işaret ederken daha kararlı bir ifadeyle, "Biz iyiyiz," dedi. "nce nereye gitmek istersiniz?"

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama babası buna fırsat vermeden sözünü kesti. "Neden Splash Mountain ile başlamıyoruz?"



"O piçle aynı odayı paylaşmayacağım!" Garrett hırlayarak Duncan'ın yüzüne baktı.

"Sızlanmayı kes!" Dr. Bradford tersledi, oğlunun eline bir anahtar kartı tutuşturdu ve asansörü beklerken gösteriyi marazi bir hayranlıkla izleyen Jodi'nin durduğu asansöre doğru işaret etti.

"Terbiyeli olun!" Bayan Bradford, oğullarının uygun bir şekilde azarlanmış görünmesine neden olan bir bakışla onları susturdu.

"Neden gidip bir şeyler yemiyoruz?" Danny eğilip ona o iffetli pcklerden bir tane daha kondurdu ve kız sinirli bir i çekişi bastırdı.

"Elbette," dedi Jodi otelin fuayesine göz gezdirirken dalgınca. "Otellerinden tam olarak nasıl kovuldular?"

Danny omuz silkerek "Oda servisi," dedi ve kızın elini tutup kapıya doğru götürdü.

"Oda servisi mi?" diye sordu, şaşkınlıkla kaşlarını çatmaktan kendini alamayarak.

"Muhtemelen bundan bahsetmememiz en iyisi olur. Annem kuralları çiğnedikleri için hâlâ çok kızgın."

"Kurallar mı?"

"Bu konuda da konuşmasak iyi olur," dedi Danny, kız ne dediğini anlamaya çalışırken ona gülümseyerek. Oda servisi konusunda kuralları mı vardı?

"Nereye gidiyorsunuz?" Aidan, onlar yanından geçerken duvardan uzaklaşıp onlara katılmak için sordu.

"Yemek almaya," dedi Danny, dışarıda yürürken hızını kesmedi ve kardeşini onlara yetişmek için koşmaya zorladı.

"Harika! Açlıktan ölüyorum," dedi Aidan, onlara katılırken kocaman sırtarak.

"Davetli değilsin," dedi Danny, hiç vakit kaybetmeden. "Yani, siktir git."

"Nereye gidiyoruz? Pizzaya mı? Büfe? Burger? İtalyan mı?" Aidan, Danny'nin cinayete meyilli bakışlarını görmezden gelerek yanlarında yürümeye devam etti.

"Neler oluyor?" Reese ikizinin omzuna dokunup onlara doğru eliyle işaret ederek sordu.

Aidan, Danny daha fırsat bulamadan, "Geç saatte bir yemek yiyeceğiz," diye cevap verdi ve Danny'nin bakışlarına bakılırsa, çaresizce bir şeyler söylemek istiyordu.

"Açlıktan ölüyorum," dedi Duncan arkalarından, rahatlamış bir sesle onlara katılırken. "Ne yiyoruz?"

Jodi, diğer erkek kardeşleri ve kız kardeşi de onlara katıldığında Danny'nin yüzündeki ifadeye gülmemeye çalışarak, "Çin yemeği yiyebilirim," dedi.

"Harika!" Garret kaldırımında onlara katılırken şöyle dedi.
"Caddenin hemen aşağısında bir büfe var."



"ÖZÜR DİLERİM," dedi Danny, başka ne söylemesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Sorun değil," dedi Jodi biraz kısık bir sesle.

"Gerçekten mi?" diye sordu, küvetin önünde diz çökmüştü ve nedense ona inanmıyordu.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var," dedi Jodi, dudaklarını yalarken gözlerini daha sıkı kapattı ve bir şekilde daha küçük bir topun içine kıvrılmayı başardı.

"Kimsenin canı yanmadı," dedi yatıştırıcı bir sesle ve uzanıp kızın omzuna dokundu, ancak kız irkilince mırıldandığı bir küfürle elini geri çekti.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var," dedi Jodi, orada diz çöküp kardeşlerini avlamayı ve kıçlarına tekmeyi basmayı düşünürken derin bir nefes alarak.

"Tatlım, sorun yok. Sadece küçük bir yanlış anlaşılma oldu," dedi Danny, ona doğru uzanarak, ancak onun dokunuşundan tekrar kaçmasına neden oldu.

"Çıglıkları aklımdan çıkaramıyorum," diye fısıldadı Jodi.
"Çıglıklar... onlar sadece..." dedi, başını sallarken yutkundu, açıkça devam edemiyordu.

Ayağa kalkıp tişörtünü çıkarırken içini çekti. Ayakkabılarını çıkarırken tişörtü de bir kenara fırlattı.
"Geçer gider. Güven bana," dedi Danny fermuarını açıp pantolonunu ve boxer'ını aşağı indirirken.

"Ne zaman?" Jodi titreyen bir iç çekişle sordu ve duş perdesini tutup kenara çekerek ona katılırken, küvetin dibinde cenin pozisyonunda kıvrılmış güzel kadının üzerine basmamaya dikkat etti.

Danny uzanıp onu kaldırıırken, "Yakında," diye söz verdi ona.

"Korkunçtu," dedi küçük bir kısık sesle ve başının tepesini öperken gülümsedi.

Onu ayağa kaldırdı ama gitmesine izin vermedi. "Biliyorum," dedi Danny, hâlâ kardeşlerinin nasıl bu kadar kötü çuvalladıklarını merak ediyordu, özellikle de anneleri içeri girmelerine izin vermeden önce her birinin kulağından tutup onlara isyan yasasını okuduktan hemen sonra.

"Annen çıldırmış gibiydi," dedi Jodi, yüzünü adamın göğsüne bastırarak ve adamın pazularını sıkıca kavrayarak.

Sırtını ve kollarını kaplayan iyileşmekte olan yanıklara dikkat ederek kollarıyla onu sararken kıkırdadı. "Eh," dedi Danny, düşünceli bir şekilde başının tepesine bir öpücük daha konduracak kadar duraklayarak, "kuralları çiğnediler."

Göğsüne yaslanarak iç çekti ama adam onun rahatladığını hissetti. "Kurallar mı?"

"Mmmhmm," diye mırıldandı Danny, onu kollarında tutmanın keyfini çıkarırken gözlerini kapattı. Hayatta hiçbir şey bundan daha mükemmel hissettiremezdi. "Annem biz küçükken bugünkü gibi olayların önüne geçebilmek için bize bir kurallar listesi hazırlamıştı."

"Akıllıca," dedi ve onun kollarına daha rahat yerleşirken göğsüne bir öpücük kondurdu.

Danny kıkırdayarak gözlerini kapadı ve orada durup onunla geçirdiği bu anın tadını çıkardı. Son üç gündür, tek yapmak istediği kollarını ona dolamak, ona dokunmak, onu öpmek, ellerini üzerinde gezdirmek ve şimdiye kadar deneyimlediği en sıkı, en ıslak tutuşun içine geri kaymakken, kendini onun elini tutmak ve küçük öpücüklerle tatmin olmaya zorlamıştı.

"Bu yüzden mi ailenden kaçıyordun?" Jodi birdenbire sordu ama bu onun dikkatini asıl aklındakinden uzaklaştırmaya yetmedi.

"Hmmm?" diye sordu, ellerini nazikçe sırtında gezdirirken başının üstünü öptü, suları test etti.

"Sırtın," dedi ve ona bu yolculuklardan nefret etmesinin en büyük nedenini hatırlattı.

Bir öpücük daha. "Yolculuklarını mahvetmek istemedim. Kurşun beni felç etmedi ama çok yakındı. Çok fazla hasar verdi ve ameliyatlar da öyle. Bu yüzden ne zaman sırt yaralanmaları için kısıtlamalar olan bir yere gitsem, bir bankı ısıtıyorum."

Göğsüne bir öpücük daha kondururken başını salladı. "Ben de öyle düşünmüştüm." Bu da elbette onu meraklandırdı...

"Bu yüzden mi bugün hiçbir gezintiye çıkmadın?" diye sordu, parmaklarını kızın omurgasında aşağı yukarı gezdirerek.

"Bugün tüm eğlenceli gezintilere çıktım," diye güvence verdi, pazularındaki tutuşunu kaldırdı ve kollarını ona doladı.

Danny, "Benim binemediğim hiçbir gezintiye sen binmedin," diyerek parmaklarının güneye doğru ilerlemesine izin verdi ve kızın yanakları arasındaki yarığın izini sürdü.

"Senin binemediğin hiçbir şeye binmek istemedim," diye itiraf ederken usulca kıkırdadı.

"Bana aşık olduğun için mi?" diye yarı alaycı konuştu.

"Evet," dedi usulca, onu şaşırtarak ve ekledi, "O ve ben yükseklikten korkarım."

BÖLÜM 36



"W Beni bırakır mısın?" Danny derin bir iç çekerek sordu.

"Az önce söylediklerimi unutacak mısın?" Jodi kollarını az önce aptalca aşık olduğunu itiraf ettiği iri adama dolayarak sordu çünkü görünüşe göre inanılmaz derecede aptaldı.

Sustu. "Ciddi miydin?" Kadın sustu. "Neden sordun?"

İçini çekti, geri adım atmaya çalıştı ama tek yapabildiği, gitmesine izin vermeyi reddettiği için onu sıcak sudan uzaklaştırmak oldu. "Gitmeme izin verecek misin?"

"Bana cevap verene kadar olmaz," dedi Jodi, kendini daha fazla aşağılanmaktan kurtarmak için yüzünü adamın göğsüne gömerken onu sıkıca tuttu.

Danny eğilip Tink'in başının üstünü tekrar öperken derin bir iç çekti ve Tink bunu onu korkutmadığına dair iyi bir işaret olarak kabul etmeye karar verdi. "Sana aşık değilim, Tink ve kendini daha iyi hissetmen için bu sözleri söylemeye kendimi zorlayamam," dedi Danny yumuşak bir sesle, kalbi milyonlarca parçaya ayrılıyormuş gibi hissederek orada dururken bir öpücükle sözcükleri yumuşatmaya çalışarak.

Onu sevmediğini duymanın aslında ne kadar acı verdiğini görmek onu şaşırtmıştı. Yakın zamana kadar onu ne kadar önemseydiğini fark etmemişti. Tabii ki, ilk

Onunla birlikte olmak için izin istemesi, kredi kartını batırma riskini göze alması ve son birkaç aydır biriktirebildiği küçük tasarrufları tüketmesi ipucu olmalıydı. Takıldığı borcu temizlemek için çok çalışıyordu ve bu yolculuk onu geriye götürecekti. Bunu yapmak istememişti ama onunla birlikte olmak istemişti.

Tabii ki burada, duşta çıırılçıplak durmak da istemiyordu, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar utanç içindeydi, hala alışmaya çalıştığı bir şeyi bir şekilde itiraf ettikten sonra onun göğsüne saklanmaya çalıştı. Arkasını dönüp onurlu bir şekilde yürüyüp gitmeyi ne kadar çok isterdi... ve kıyafetler, kıyafetler ve onur şu anda gerçekten iyi olurdu.

"Yine de," dedi Danny, kız orada durup bir çıkış yolu bulmaya çalışırken başının tepesini öpmek için duraklayarak, "seni tutacağım."

"Beni tutmak mı?" Jodi başını hafifçe yana eğerek ona baktı ve kaşlarını tiksintiyle çatarak sordu: "Köpek yavrusu gibi mi?"

Danny sırtarak eğildi ve kızın burnunun ucunu öptü. "Daha çok benim kişisel perim gibi," diye alay etti.

Danny ters ters bakarak ona lanet bir peri olmadığını söylemek için ağzını açtığı anda, Danny burnunun ucuna bir öpücük daha kondurarak sözünü kesti ve devam etti: "Sana aşık değilim," dedi Danny, görünüşe göre bu eğlenceli gerçeği tekrarlamamanın bu konuşmayı sürdürmenin en iyi yolu olduğuna karar vermişti, "ama hayatımın geri kalanını seninle geçirmeyi planlıyorum, Tinkerbelle."

"Ne?" Jodi ona gözlerini kırıştırarak sordu, bir yerlerde mantıklı bir şey söylediğinden emindi.

Danny ona gülümseyerek, "Sana aşık olmayabilirim Tinkerbelle, ama hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istediğimi biliyorum," dedi. "Günümün en güzel kısmı sensin, Tink. Beni bütün ve mutlu hissettiriyorsun ve

Seninle değilim, seni düşünüyorum. Sensiz yaşayamayacağımı biliyorum."

Ağzını açtı... şey, ne söyleyeceğinden emin değildi çünkü şu anda onun az önce ne söylediğini anlamaya çalışırken zor zamanlar geçiriyordu. Onu sevmiyordu ama onun kendisine karşı hissettiklerinin aynısını hissediyordu. Tek fark neydi? Bunun aşk olduğunu biliyordu.

Ve onun kendisini sevdiğini biliyordu.

Gülümseyerek kollarını indirdi ve geri adım attı, ancak Danny onu tutup çevirdiğinde ve duvara doğru ittiğinde utanç verici derecede yüksek bir çığlık attı. "Şimdi, hazır dikkatini çekmişken sana oyun planımdan bahsedeyim mi?"



"OYUN PLANI?" Jodi arkasını dönmeye çalışarak sordu, ancak omzuna bir öpücük kondurarak ve eliyle onu durdurdu.

"Mmmhmm," diye mırıldandı Danny, parmak uçlarını onun kollarında gezdirirken boynunu öptü. Elleri ulaştığında, ellerini onunkilere doladı, kaldırdı ve başının üstündeki duvara bastırdı.

"Bu oyun planı tam olarak ne için?" Jodi omzunun üzerinden bakarken endişeyle dudaklarını yalayarak sordu.

Eğildi ve onu öptü. "Senin için." "Benim için mi?" diye sordu onun dudaklarına karşı.

Danny başını sallayarak, "Senin için," dedi ve kızın çenesini öpebilecek kadar uzaklaştı.

"Bana şu oyun planından bahsedecek misin?" Jodi, adam çenesini öperken nefesi kesilmiş gibi bir sesle sordu.

"Ayrıntılı olarak," diye söz verdi öpücüğünü kızın omzuna doğru indirirken. "Planımın ilk kısmı çok basit."

"Oh, peki neymiş o?" Jodi gözlerini kapatıp dudaklarını yalayarak parmaklarının uçlarını kollarında gezdirirken sordu.

"Öncelikle," dedi Danny, omzundaki bir damla suyu yalayacak kadar uzun bir süre duraklayarak, "bir süredir beni rahatsız eden bir soruyu yanıtlayarak başlayabileceğimizi düşündüm."

"Bu da ne?" Jodi, parmak uçlarını omuzlarında ve yanlarında gezdirmeye devam edince iç geçirerek sordu.

Ağzı kulağına yaklaşıp kadar eğilirken kalçalarını kavradı. "Hangisi daha iyi hissettiriyor, seni parmaklarımla mı yoksa dilimle mi becermek?"



"ÖĞRENMEYE HAZIR MISIN?" Danny kızın kalçalarını tutarak hafifçe geriye doğru çekip sırtını kavisli hale getirirken fısıldadı.

"Evet," diye fısıldadığını duyan Jodi, açlıkla dudaklarını yalıyor ve bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için bekliyordu.

"Neden parmaklarımla başlamıyoruz?" diye seksi bir mırıltıyla önerirken, bacaklarını ayırmasını sağlamak için bacağına kullandı.

"Danny," dedi Jodi, parmaklarının uçlarının kalçasından aşağı, poposunun üzerinden ve bacaklarının arasından geçtiğini hissederken adını inleyerek.

Adam parmaklarıyla hafifçe dudaklarında gezinirken kızın irkilerek nefesi kesildi. Sadece zar zor hissedebiliyordu ama bu, daha fazlası için çaresizce bacaklarını daha geniş açması için yeterliydi.

"Hoşuna gitti mi?" Danny onu hafifçe kızdırmaya devam ederken baştan çıkarıcı bir fısıltıyla sordu.

"Evet."

Parmak uçlarını yarığının üzerinde ileri geri gezdirerek onu kızdırmaya devam ederken omzunu öptü. Her biriyle

Parmak uçlarının geçişiyle basınç, titreyen bir nefes kaçana kadar arttı. Parmak uçları dudaklarının arasından kayarak, dokunuşu için çaresizce bekleyen hassas sinir demetiyle alay etti.

"Nasıl yani?"

"Daha iyi," diye itiraf etti Jodi, geri iterken dudaklarını yaladı, daha fazlasına ihtiyacı vardı ama piç herif vermeyi reddetti.

İçinde gerçek, o çekildi geri sadece yeterli için yapmak Onu çıplak elleriyle öldürmek için eski planlarını yeniden gözden geçirdi.

"Danny!"

"Ne oldu, Tink?" diye sordu, onu kızdırmaya devam ederken yanağından öptü.

"Lütfen!"

"Lütfen, ne, tatlım?" Danny onun çenesini öperken sordu.

"Lütfen seni öldürmek zorunda bırakma beni!" Jodi tersledi, arkasını dönmeye çok yakındı ve...ve...ve...

"Oh, Tanrım!" diye inledi adam aniden bir parmağını arkadan içine sokarken.

Bu daha önce deneyimlemediği ve hızla aşık olduğu bir duyguydu. Son bir aydır birbirlerini ağızları ve elleriyle tatmin ediyorlardı ve Danny onu birbirlerini tatmin etmenin birçok ilginç ve tatmin edici yöntemiyle tanıştırmış olsa da, onu hiç bu şekilde almamıştı. Bunun ne kadar iyi hissettireceğini merak ediyordu-

"Bu gece," dedi Danny, parmağını yavaşça kızın içine sokarken sesi gerilmişti, "cevabımı aldıktan sonra seni aynen böyle becereceğim."

"Oh, Tanrım..." Jodi inledi çünkü adam sözünü tutmazsa gecenin sonunda savunma avukatına ihtiyaç duyacağını biliyordu.



Kadının çenesine son bir öpücük konduran Danny, ne yaptığını izleyebilmek için arkasına yaslandı. Parmağının kızın içinde kaybolmasını, ancak kızın sularıyla parlayarak yeniden ortaya çıkmasını izledi. İkinci bir parmak daha ekleyerek ve bunun bacaklarının arasında ona ulaşmak için zorlanan horoz olmasını dileyerek, elini bacaklarının arasına sokmaya devam etti.

Parmaklarını bacaklarının arasında gezdirirken onun inlemelerinin tadını çıkardı. Çok iyi hissediyordu ve bunu yapmaya devam ederse boşalacağını biliyordu, ama adil bir karşılaştırma yapmak istiyordu ve bunu yapmak için planlarının bir sonraki aşamasına geçmesi gerekiyordu.

Uzun zaman önce bağımlısı olduğu o tatlı ikramın beklentisiyle dudaklarını yalayarak dizlerinin üzerine çöktü. "Hazır mısın, Jodi?" Danny, Jodi cevap vermeden önce parmaklarını çekerek sordu.

Eğildi ve dilinin ucunu onun yarığından geçirdi, tatlı şurubu dilini kaplarken inledi. Tadı o kadar güzeldi ki, daha önce tattığı her şeyden daha iyiydi. Gözlerini kapatan Danny daha da eğildi, dilinin ucunu kızın göbeğinin üzerinde gezdirirken onun tadını çıkardı.

Onun inlemesini seviyordu, ama adını inlemesini daha çok seviyordu, bu yüzden vücudu titrerken ellerini fayanslı duvara vurmak zorunda kalana kadar bunu ona tekrar tekrar yaptırdı. Onu istiyordu. Tanrım, onu nasıl da istiyordu.

"Danny, lütfen!" Jodi hıçkırarak diline doğru geri itti.

Onun bu şekilde boşalmasına izin verebilirdi ama... Onun içinde olması gerekiyordu.

Ayağa kalkmadan önce ona son bir kez uzun uzun yaladı. Bacaklarını kaydırды, bir eliyle kalçasını kavradı ve aşağı uzanıp elini sikinin etrafına sardı, sikinin başını hızla yarığına yerleştirirken kendini okşama dürtüsüne karşı koymaya çalıştı.

"Hangisini daha çok sevdin?" Danny sırf dikkatini dağıtacak bir şey olsun diye yavaşça sordu

içine itti.

"Bu," dedi Jodi, arkasına uzanıp elini kalçasına vurarak, "bunu sevdim."

Danny, "Ben de bundan hoşlanıyorum bebeğim," dedi ve yolun geri kalanını kadının içine itti.

Etrafına uzandı ve ihmal edilmiş göğsünü kavradı, göğsünü elinde tartarken nazikçe sıktı, sert meme ucunun avucuna karşı hissettiği yolu sevdi. Geri çekildi, sıkı kılıfını kaybedince inledi, ancak tekrar içeri ittiğinde inledi, ipek duvarlarının onu karşılayarak etrafında sıkılaşmasını sevdi.

İyi hissettirdi.

Eve dönüyormuş gibi hissetti.

"Kendini iyi hissediyorsun Jodi," diye homurdandı Danny, eğilip Jodi'nin omzunu, boynunu öperken, onu düzgünce öpebilmeyi diliyordu ama Jodi alnını fayanslı duvara dayamıştı ve Danny onu arkadan kavrarken nefes nefese kalmıştı. "ok iyiydi."

Elini kalçasından çekti ve bacaklarının arasına uzandı, bunu onun için o kadar iyi hale getirmeliydi ki ona aşık olmamasının bir önemi kalmamalıydı. Onun bunu sevmesine, buna o kadar çok ihtiyaç duymasına ihtiyaı vardı ki bu diğer her şeyi telafi edecekti. Bunun kendisini bencil bir piç yaptığını biliyordu ama onun kendisini sevmesine ihtiyaı vardı.

37. BÖLÜM



"**I** Bunu bütün gün yapabilirim," diye homurdandı Danny onun kulağına.

Alnını fayansa bastırarak dudaklarını yaladı ve ona daha iyi erişim sağlamak için bacaklarını daha da ayırdı. Adam onu omzuna kondurduğu bir öpücükle ödüllendirdi ve bacaklarının arasına ikinci bir parmak ekleyip daha derine iterken "Aferin kızıma" diye inledi.

Parmaklarının ucuyla klitorisinin ucunu dairesel hareketlerle ovdu, böylece temasta hafif bir kesinti oldu ve onu hiç beklemediği bir şekilde kızdırdı. Hayatının en güçlü orgazmının eşiğinde dururken eli kalçasında sıkılaştı ve onu yakınında tuttu. Adam içine girerken kalçalarındaki kasların çalıştığını hissetti. Tanrım, çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Jodi, duvara bastırıldığı eli yumruk olurken ve dudaklarından bir çığlık koparken.

"İşte böyle, tatlım," diye cesaret verici bir şekilde inledi Danny, bacaklarının arasındaki baskıyı artırıp itişlerini sıkılaştırırken.

Basınçtaki ani değişim boğazından bir çığlık daha kopardı ve bu kez karşı koyamadı. Titreyen bacakları tutmadı ve Danny bir koluyla onu sarmasaydı düşecekti. Kulağına inlerken onu ayakta tuttu, adı bir çığlık halinde çıkıyordu.

Onun içinde daha da sertleştğini hissettiğinde işkence görmüş hırıltı. Onun içine girdiğini hissettiğinde dudaklarından bir çığlık daha koptu.

Danny onu kollarının arasında tutarken birkaç dakika orada durup soluklandılar. Danny onun omzunu öptü ve bacaklarının bir daha doğru çalışıp çalışmayacağını merak eden kız titrek bir kahkaha attı.

"Sana birkaç dakika daha vereceğim," dedi ve diğer omzuna bir öpücük kondurdu.

"Daha önce mi?" Jodi nefesini tutmak için durmak zorunda kalarak sordu. "Oyun planımın ikinci aşamasına geçmeden önce."



"TANRIM, DANNY, YAPAMAM!"

"Evet," diye homurdandı, onu küçük aşk koltuğunun koluna doğru eğerek, "yapabilirsin."

Ereksiyonunu tutarak, ucuyla kıcının kıvrımlarını izledi. Son yirmi dakikasını onu duvara yaslayarak sikerken kavrayarak geçirdiği o nefis kıcını oynatırken inledi. Çok yorulmuş olmalıydı. Son dört saatten sonra hareket bile edemiyor olmalıydı ama ona doyamıyordu.

"Seni piç," diye inledi Jodi, adam bacaklarının arasındaki yumuşak deride gezinirken.

"Çok yumuşak amına koyayım," diye homurdandı Danny, sikinin başını kızın yarığının ve yeryüzündeki en sevdiği yeri koruyan yumuşak derinin üzerinde gezdirmeye devam ederken dudaklarını yaladı.

Tanrım, sikinin ucunu ona sürterek böyle boşalabilirdi. O-

"Danny," diye ısırdı Jodi, o küçük tatlı kıcını ileri geri oynatarak onu daha fazlasını almaya ikna etmeye çalışıyordu, "eğer o balyozu bacaklarının arasından içime sokmazsan seni öldürürüm!"

Kıkırdayarak, sikinin ucu kadının ıslak girişine gelene kadar yerini değiştirdi. Çok ıslaktı...

İçeri itti, içeri kayarken sularının onu kapladığını hissetmekten zevk aldı. Başını geriye atıp gözlerini kapatırken yüksek sesle inledi. Çok iyiydi...

"Şimdi," dedi dudaklarını yalayarak, "nerede kalmıştım?"

"Üçüncü aşama," diye nefes nefese kaldı, "bana üçüncü aşamadan bahsediyordun!"



"Yatağın kendi tarafında kal," diye mırıldandı Jodi, Eeyore bebeğine sıkıca sarılırken bunu bir sızlanmayla bitirmemiş gibi yaptı.

Danny yatağın kendi tarafında, Tinkerbelle'in beş çift çorabıyla ayırdığı tarafta zayıf bir şekilde kıkırdadı. "Endişelenecek bir şey yok, Tinkerbelle. Hareket edemiyorum."

Ona inanmıyordu ama bir şey söyleyecek gücü de yoktu. Bunun yerine Eeyore'a daha sıkı sarıldı ve gözlerini kapadı, uykunun gelip kendisini bir an önce bu ıstıraptan kurtarması için dua etti. Danny'nin yanında kaydığını hissettiğinde uykuya dalmaya başlamıştı. Gözlerini açtı ve bekledi ama başka bir şey olmayınca gözlerini kapattı.

Birkaç saniye içinde Jodi kendinden geçmeye başladığını hissetti, ancak bir kez daha irkilerek uyandığında gözlerini açtı. Bekledi ama bir kez daha hiçbir şey olmadı. Tam gözlerini kapatmak üzereydi ki adamın tekrar yanına kaydığını hissetti. Hayal görüyor olması için dua ederek Eeyore'u göğsüne sıkıca sarmış ve omzunun üzerinden bakarak onu bulmuş-

Bir kolunu başının arkasında kavuşturmuş, diğer kolunu da yanına uzatmış, sırtüstü huzur içinde uyuyordu. Jodi kaşlarını çatarak başını salladı ve gözlerini kapatmak için geri döndü ve-

Danny'nin arkasına doğru kaydığını hissettiğinde arkasını döndüğünde onu hâlâ sırt üstü yatmış, huzur içinde uyurken buldu. Paranoyaklaştığını fark eden Jodi gözlerini kapattı ama Danny'nin tekrar arkasına geçtiğini hissedince hemen geri döndü. Bir kez daha, adam orada öylece yatıyordu ve o saçmalıyordu.

Başını tiksintiyle sallayan Jodi arkasına döndü, gözlerini kapattı ve saçmaladığına karar verdi. Yan tarafına daha rahat bir şekilde yerleşerek yavaşça nefes verdi ve-

"Seni piç kurusu!" diye nefesini tuttu, birden kendini kaldırılıp adamın üzerine bırakılırken buldu.

"Shhhh!" Danny, kız kendini onun üzerine yayılmış bulana kadar onu hızla düzeltirken fısıldadı. "Uyumaya çalışıyorum.

"Bırak beni," diye homurdandı Jodi, onunla bu oyunu oynamak için çok yorgundu, ama kolları onun etrafında kilitlendi ve onu yerinde tuttu.

"Hayır."

"Evet."

"Hayır."

"Bırak beni, seni otoriter piç!" Jodi ellerini adamın göğsüne vurarak tersledi ve onu itmeye çalıştı ama koca piç gitmesine izin vermedi.

"Hayır," diye mırıldandı Danny uykulu bir şekilde ve küçük bir esnemeyle başının üstünü öperken, "rahatım."

Bir dakika daha mücadele etti, sonunda pes etti ve isteksizce başını onun şaşırtıcı derecede rahat göğsüne bırakıp gözlerini kapattı. Vay canına, gerçekten rahatmış, diye düşündü Jodi uykulu bir iç çekişle, bir kez daha uykuya dalmaya başladığında, ancak onun altında kaydığını hissettiğinde gözlerini açtı.

"Üzgünüm," diye mırıldandı Danny uykulu bir şekilde ve bir dakika sonra hareket etmeyince gözlerini kapadı ve-

Adam içine girdiğinde tırnaklarını göğsüne geçirdi.

"Ah... Tanrım..." diye haykırdı Jodi, vücudu istilaya anında tepki verirken.

"İşte," dedi Danny memnun bir iç çekişle, sonuna kadar içeri iterken, "bu çok daha iyi."

Ve adam onun poposunu avuçlayıp içine gömülü büyük ereksiyonun üstünde onu salladığında, kabul etmek zorunda kaldı.



Danny, Tinkerbelle'i uyandırmadığından emin olmak için hızla omzunun üzerinden bakarken, "Kahretsin," diye fısıldadı.

Jodi kıpırdamayınca ya da kafasına bir şey fırlatmayınca, onu neden terk ettiğini açıklayan kısa bir not yazmaya geri döndü. Annesine onlarla kahvaltıda buluşacağına dair söz vermişti ve eğer gelmezse annesinin gelip kapısını çalacağını, onu arayacağını ve Jodi'yi uyandıracağını biliyordu.

Notu başının yanındaki yastığa koyarken, dün gece ve bu sabah için kötü hissetmekten kendini alamadı. Onu bütün gece alıkoymuş, sadece nefes alması için kısa molalar vermesine izin vermiş, sonra da onu tekrar almak için başka bir bahane bulmuştu. Bir mesajın zili onu uyandırdığında onu tekrar alacaktı ama bu ona acımasızca geldi, bu yüzden hızlı bir duş aldı ve yatağında baygın yatan çok cazip kadına karşı koymaya çalışırken giyindi.

Danny kendi kendine, onu bu şekilde bıraktığı için pişman olduğunu, ama muhtemelen en iyisinin bu olduğunu söylemeye çalıştı. Kapıya yöneldi ama telefonu çalmaya başlayınca küfretti. Telefonu cebinden çıkardı ve Jodi'yi uyandırmadan önce parmağını ekranda kaydırmak için uğraştı.

"Ne?" Danny kapıya doğru yönelirken sordu.

"Neredesin sen?" Aidan sıkılmış bir sesle sordu. "Yoldayım."

"Neden fısıldıyorsun?"

"Fısıldamıyorum!" diye tısladı kilidi çevirip açarken.

"Evet, gerçekten öylesin."

"Ben-" Danny tartışmaya başladı, ancak yere bakıp yatakta uyuduğunu sandığı küçük kadının önünde yere diz çöktüğünü görünce kaşlarını çatarak tartışmayı aniden sonlandırdı.

Danny, Jodi'nin uykulu uykulu esnerken fermuarına uzanmasını hayranlıkla izlerken, Aidan, "Kaldır kıcını da buraya gel, açlıktan ölüyorum," diye söyleniyordu.

Muhtemelen onu durdurması gerekiyordu ama...

Bu işin nereye varacağını görmek istiyordu.

"Danny? Hangi cehennemdesin dostum?"

"Bir saniye bekle," dedi Danny, kardeşini susturmayı umarak, böylece fermuarını indiren küçük kadına odaklanabilecekti.

Kadın pantolonunun içine uzanıp küçük elini sertleşen sikinin etrafına doladığında Danny, kardeşinin muhtemelen sorgulayacağı bir iniltiyi bastırmak için kendini zorladı. Kız dolgun dudaklarını sikinin ucuna sarıp emmeye başladığında iniltiyi bastırmak için hiçbir şansı yoktu.

"Danny? İyi misin?"

"Ben iyiyim," diye ısırды Jodi'nin onu içine çekebilmesi için bacaklarını ayırıp kendini aşağı indirirken-

"Oh, kahretsin," diye inledi Danny, ağzını onun üzerinde gezdirirken, sikinin ağzının içinde hafifçe sarsılmasına neden olacak kadar emiyordu.

Jodi o güzel yeşil gözleriyle ona bakarken, onu yavaşça köküne kadar götürdü ve bacakları pes etmekle tehdit ettiğinde onu körü körüne uzanıp elini duvara vurmaya zorladı.

"Danny? Kahretsin! Yukarı çıkıyorum. Dayan biraz!" Aidan paniklemiş bir sesle koşarak dışarı çıktı ve Danny'nin dikkatini çekti.

"Hayır!" Danny başını sallayarak tersledi ve Jodi'ye devam etmesini işaret etmek için elini duvardan çekti

Aletin ucu dudaklarına dayanmışken durup ona sorgulayan bir bakış fırlattı. "Ben iyiyim. Sadece biraz gecikeceğim," dudaklarını yalamak için durakladı, "gecikeceğim."

"Oh, şey, çok uzun sürmesin. Biz-"

Kardeşinin söyleyeceği her neyse, aramayı sonlandırıp telefonunu bir kenara fırlattığında kesildi, böylece oyun planına yepyeni bir seviye ekleyen Tinkerbelle'e odaklanabildi.

BÖLÜM 38



O Tanrım, hasta olacaktı.

"Gerçekten üzgünüm, Jodi, ama Eleanor'un size doğrudan para yatırma işlemini ayarlayabileceğimizi söylemiştik. Doğrudan para yatırma işlemi yapmıyoruz. Yapmalıyız ama yapmıyoruz."

"Anlıyorum," dedi Jodi, birazdan olacakları düşündükçe içi boş bir sesle.

Jodi kendini toparlamaya çalışırken Anna neşeli bir ses tonuyla, "Umarım seyahatinizin geri kalanında iyi vakit geçirirsiniz," dedi.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve oturduğu yerden telefonu kapattı.

Tüm vücudu uyuşmuştu. Başı dönüyor ve nefes alışları hızlanıyordu. Bunun olduğuna inanamıyordu. Yaşadığı onca şeyden sonra böyle bir şey olamazdı. Hayatını düzeltebilmek için feda ettiği onca şeyden sonra olmazdı.

"Tinkerbelle?" Danny kalçalarına sardığı havluyla banyodan çıkarken, "Tinkerbelle," dedi. "Neyin var?"

"Yok bir şey," dedi Jodi, arkasını döndü ve telefonunu eline almak için acele etmedi, toparlanmak için biraz zamana ihtiyacı vardı.

"Emin misin?" Danny bir süre durakladıktan sonra sordu. Sırtını ona dönerek başını salladı. "Evet, ben iyiyim."

Arkasından yaklaştı ve kollarını ona doladı. "şimdi bana yalan söylemiyorsun, değil mi?"

Jodi onun kollarında dönerken yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirerek, "Tabii ki hayır," dedi. "Ben iyiyim."

Başını yana eğdi ve uzun bir süre onu inceledi. "şimdi, neden sana inanmıyorum?" Danny düşünceli bir şekilde mırıldandı.

"Çünkü paranoyaksın," dedi Jodi, adamın inatçı çenesine bir öpücük kondurabilmek için ayak parmaklarının üzerinde durarak. "Her şey yolunda," diye yalan söyledi.



Ana timsah çukurunun önünde dururlarken Duncan, "Eve döndüğümüzde Jodi'yi sinemaya falan götürürüm diye düşünüyordum," dedi.

"Peki neden?" Danny ne kardeşine ne de aşağıdaki büyük çukurda serbestçe dolaşan yüzlerce timsaha aldırmadan sordu.

Tüm dikkati bankta oturan, yere bakan ve kaybolmuş gibi görünen küçük kadının üzerindeydi. Bir şeyler ters gidiyordu. Dizlerinin üzerine çöküp başını kadının bacaklarının arasına gömdüğü an ile düşunu bitirdiğı an arasında ne olduğundan emin değildi ama bunu öğrenecekti.

"Çünkü belli ki seninle işi bitmiş," dedi ağabeyi, kızın bu kadar üzgün görünmesinin nedeninin kendisi olduğuna dair korkularını doğrulayarak.

"Açıkçası," diye mırıldandı Danny dalgınca, son kırk sekiz saat içinde söylediğı ve yaptığı her şeyi kafasında evirip çeviriyordu ve her ne kadar çok şeyi berbat etmiş olsa da, gerçekten nerede berbat ettiğine dair oldukça iyi bir fikri vardı.

Sözcükleri gerçekten duymadan onun kendisine aşık olduğunu varsaymakla kalmamış, aynı zamanda

onu sevmediğini söyledi. Asla bir şey söylememeliydi. Oyun planını aceleye getirmişti ve şimdi.

Parasını ödüyordu.

Kız ondan uzaklaşıyordu ve onu durdurmak için ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

"Güzel. Ona çıkma teklif etsem sorun olur mu?" diye sordu kardeşi, bunu yapmak için duvardan uzaklaşmaya başlamıştı bile.

"Elbette," dedi Danny, yumruğunu geri çekip havaya kaldırırken kardeşine bakarak, çünkü küçük kardeşlerin iyi olduğu bir şey varsa, o da sinirlendiğinde onları dövmekti.



"ALIN ONU! ALIN ONU!" histerik çığlık kendine acıyan düşüncelerini böldü ve Danny'nin erkek kardeşlerinin çoğunun onu kollarından tutup dikkatlice Duncan'ın üzerinden çektiğini görmek için zamanında bakmasını sağladı, ama bir yumruk daha atmadan önce değil.

"Seni ihbar ediyorum, seni piç!" Danny kurtulmak ve kardeşinin peşinden gitmek için mücadele ederken Duncan ayağa kalkarak bağırdı.

"Devam et, seni küçük piç!" Danny, kardeşlerinin elinden kurtularak konuştu.

"Oh, yapacağım!" Duncan ağabeyine ters ters bakarak hışımla uzaklaştı ve yirmi dakika önce anne babalarının kayb olduğu hediyelik eşya dükkânına doğru ilerledi. Jodi'yi görünce durdu, kendini beğenmiş bir şekilde sırttı ve doğruca ona yöneldi, Danny de ikinci kez peşinden geldi.

Bunu izleyecek havada değildi ve bununla nasıl başa çıkacağını düşünürken kendine biraz zaman ayırmak istiyordu, Jodi ayağa kalktı ve çıkışa doğru yürüdü, Danny Duncan'ı yere düşürüp neredeyse ona çarpacakken yolundan çekildi. Başını salladı ve

Duncan bir kız gibi ılık atıp annesine bağırdığında küçük bir gülümsemeyi yöneterek sürüngen parkından ayrıldı ve daha önce gördüğü banka yöneldi. Oturdu, ne eğildi ve sıcak Florida güneşini içine çekerken gözlerini kapattı, bunun bu karmaşadan bir çıkış yolu bulmasına yardımcı olacağını umuyordu.

"Oğlumun kalbini mi kıracaksın?" Dr. Bradford onu biraz ürküterek sordu.

"Ah!" diye bağırdı banktan düşüp hayvanat bahçesinin kapılarını çevreleyen güzel kaya bahçesini sınırlayan tuğlalardan birkaçının üzerine oldukça garip bir şekilde düştüğünde.

"Lanet olsun," diye küfreden Dr. Bradford ayağa kalkmasına yardım etmek için yanına koştı. "İyi misin?"

"İyiyim," dedi Jodi, yüzünü buruşturarak, çünkü erkek arkadaşının babasının bir haftadan kısa bir süre içinde ikinci kez kışını görmesinin utancını atlatacak kadar güçlü değildi.

Kalkmasına yardım etti ve oturmasını işaret ettiğinde başını salladı, şu anda kışını saran taze kesiklere baskı yapmamasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi. "Ben iyiyim, gerçekten," dedi Jodi, bütün gün kullandığı o sahte gülümsemeyi yüzüne tekrar yapıştıarak.

Adamın bankta tekrar oturup kollarını gğ्सnde kavuşturması ve uzun süre beklemeye başlamasıyla, onun çekip gideceğine dair umutları da yok oldu. "Soruma cevap verecek misin?" Danny'nin babası onu yakından izleyerek ve şaşkınlıkla kaşlarını atmasına neden olarak sordu.

"Az önce soruna cevap vermedim mi?" Jodi sormak zorundaydı, çünkü az önce ona cevap verdiğinden oldukça emindi.

Gözleri kızın üzerinde kısıldı. "O soru değil. Oğlumun kalbini kırmak üzere olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Tamam," dedi Jodi yavaşça, bunun nereden çıktığından gerçekten emin değildi. "Bana bu soruyu tam olarak neden soruyorsun?"

"Çünkü bütün gün onu görmezden geliyorsun ve buradan başka bir yerde olmayı tercih ediyormuş gibi davranıyorsun."

"Onu görmezden gelmiyorum," diye cevap verdi Jodi, hayatının ne kadar berbat bir hale gelmek üzere olduğunu hatırlatan ellerini yüzüne sürerek.

Banka hesabında yarın kredi kartı faturasını ödeyecek para yoktu, bu da gecikme faizi ile karşılaşacağı ve şanslıysa faiz oranının yüzde otuz dörde yükseleceği anlamına geliyordu. Bu aynı zamanda kredi puanının da darbe alacağı anlamına geliyordu. Kısacası, bu hatanın borcunu ödeme planlarına yıllar olmasa da aylar ekleyeceği anlamına geliyordu.

O pisliğin ona yaptıklarını hatırlamanın planladığından çok daha uzun süre peşini bırakmayacağını bilmek iç karartıcı bir düşünceydi. Borçtan, anılardan ve ondan bir an önce kurtulmayı umuyordu. Sadece hayatına devam etmek istiyordu ve-

"Bu eski nişanlınla mı ilgili?"

"Ne?" Jodi hazırlıksız yakalanarak sordu.

"Eski nişanlın mı? Onu hatırlıyorsun, değil mi? Orta boylu, biraz kilo problemi olan, saçları seyrelmiş, ortalamanın altında görünen, seni on beş bin dolardan fazla borçla bırakan ve seni terk etmeden bir gün önce banka hesaplarını boşaltan gerçek bir ezik. Şu nişanlın," dedi Ethan sakın bir sesle.

"Nasıl yaptın-"

"Oğlumun döndüğünden beri ilgi gösterdiği ilk kadın sizsiniz. Senin hakkında her şeyi bilmeye özen gösterdim," diye açıkladı Ethan sıcak bir gülümsemeyle.

"Oh," bir daha asla yaşamamayı umduğu utanç duygusu geri gelirken, o anda verebileceği tek yanıt buydu. O biliyordu...

Ethan başını kaldırıp onun bakışlarıyla karşılaştığında omuz silkerek, "Çocukları alıp onu bir güzel dövmeyi düşündüm ama onlar da ayak bağı olacaktı," dedi. "Bu yüzden kendim yaptım."

"Pardon, ne dedin?" Jodi onu yanlış duyduğundan emin bir şekilde sordu.

Ethan bir an düşünceli bir ifadeyle, "Ağladı," dedi. "Onun adına utandım."

"Onu dövdün mü?" diye sordu, onu yanlış duyduğunu umuyordu çünkü aksi takdirde bu onun-

Ethan omuz silkerek, "Onun canına okudum," diye itiraf etti. "Bunu hak etmişti."

"Ummmmmm," dedi Jodi, artık nasıl yanıt vermesi gerektiğinden emin değildi.

"Ona sana geri ödeme seçeneğini sundum, ama eminim biliyorsundur, eski sevgilin bir pislik olmasının yanı sıra para konusunda da korkunç. Ciddi bir borcu var, bu yüzden ondan bir kuruş bile alabileceğinden şüpheliyim. Özür dilerim."

"Bunu zaten anlamıştım," dedi Jodi, her ne kadar bunun doğrulanması kendisini daha da kötü hissetmesine neden olsa da, çünkü artık onun bir erkek gibi davranıp bu sorumluluğu kendisinden önce alacağına dair hiçbir umudu olmadığını biliyordu-

"Borcu ödedim ve parayı erken bir düğün hediyesi olarak yerine koydum," dedi o sıcak gülümsemesiyle ve bu onun kendini kesinlikle korkunç hissetmesine neden oldu ve bunun iyi bir nedeni vardı.

Jodi bir adım geri çekilirken zayıf bir sesle, "Üzgünüm ama oğlunuzla evlenemem," dedi. "Parayı geri vereceğim ve borcumu en kısa zamanda faiziyle birlikte ödeyeceğim, ama" dedi, kuru dudaklarını yalamak için duraklayarak, "onunla evlenemem."

"O zaman belki de bunu bana dün gece evlenme teklif ettiğimde söylemeliydin," dedi Danny ve onun orada durup kendisini dinlediğini fark etmesini sağladı. "Ama sorun değil, Tinkerbelle. Bir ipucu alabilirim," dedi ve giderken ona sahte bir selam vererek, evlenmeye söz verdiği adam tarafından kazıklanmaktan daha kötü şeyler olduğunu fark ederek onu orada bıraktı.

Sevdiği adamın uzaklaşmasını izliyordu.

BÖLÜM 39



"D Beni bırakıp gitme!" diye bağırdı. "Bu işi sonsuza dek bitireceğiz!"

"İşimiz bitti!" diye bağırdı, bunu söylerken arkasına bakma zahmetine bile katlanmadı ve bunun bedelini saniyeler sonra Danny'nin koşmaya başlaması, sırtına atlaması ve onu Danny'nin o güne kadar tanık olduğu en üzücü güreş müsabakasının yapıldığı yere sertçe indirmesiyle ödedi.

"Ona yardım etmeniz gerekmez mi?" Jodi, Marybeth Darrin'in kolunu arkasından çekmeyi başardığı sırada Darrin ve Marybeth'i işaret ederek sordu.

Danny kardeşinin bunu hak ettiğinden emin olduğu için, "Hayır," dedi.

"Konuşabilir miyiz?" Jodi hafif bir tereddütle elini tutmak için uzanırken onun geri çekilmesini beklediğini söyledi.

Ne kadar kızgın olursa olsun, Danny onu incitecek hiçbir şey yapmazdı. Kızın eli Danny'nin eline değer değmez Danny elini kızın elinin etrafına doladı ve nazikçe sıkarak kıza her şeyin yolunda olduğunu hissettirdi. "Sana bağırmamalıydım," dedi, kardeşinin dayak yemesini izlerken derin bir iç çekerek. "Özür dilerim."

"Özür dileyecek bir şey yok," dedi Jodi, ona hak etmediği bir çıkış yaparak.

"Evet, var," dedi Danny, bu sefer işin kolayına kaçmak istemiyordu. "Aşırı tepki gösterdim ve bir pislik gibi davrandım. Benimle evlenmeyi asla kabul etmedin ama ben sanki her şey tamamlanmış gibi davrandım ve bu senin için adil değil."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Jodi küçük bir baş hareketiyle ve Marybeth uzanıp Darrin'in göğüs ucunu gömleğinin içinden yakalayıp büktüğünde yüzünü buruşturdu.

"Orospu çocuğu!" Danny esnemesini bastırırken Darrin kükredi.

"Benimle neden evlenmek istemediğini söylemek ister misin?" diye sordu, bunun kendisine aşık olmadığı için olmaması için dua ediyordu çünkü dürüst olmak gerekirse, şu anda böyle bir darbeyi kaldırabileceğinden emin değildi.

Babasının az önce söylediklerini duyduktan sonra olmaz.

Kulak misafiri olmak istememişti ama annesi, sonunda felç olabileceği için bebeğini dövmesini büyük bir o l a y h a l i n e g e t i r d i k t e n sonra Jodi'nin gittiğini fark etmişti. Onu korkutup kaçırdığından korkarak peşinden gittiğinde onu babasıyla konuşurken bulmuştu... o pislik hakkında.

Daha doğrusu, babasının onunla o pislik hakkında konuştuğunu duydu.

O pislik herifin onu ne kadar kötü siktiğine hâlâ inanamıyordu. Ne tür bir adam bir kadına bunu yapar? Sadece onu terk etmekle kalmaz, aynı zamanda onu yoksul ve pisliğini temizlemekten sorumlu bırakır? O pislik herifin kadını ne kadar kötü bir şekilde becerdiğini öğrendiğinde evde olsaydı, muhtemelen şu anda o piçi öldürmekten tutuklanıyor olacağından hiç şüphesi yoktu.

Onca zaman onun istediği bir şeyi reddetmesini, daha azıyla yetinmesini izlemişti ve bunların hepsi o lanet olası ezik yüzünden olmuştu. O pislik herifin ona ne kadar kötü davrandığını fark ettiğinde, onun adına sinirlenmiş, kendisine değer vermeyen bir adamla birlikte olduğu için kızmıştı ama bu...

Bu çok fazlaydı.

Ve bu lanet olası pislikle evlenmeye razı mıydı?

Gerçekten anlamadığı kısım da buydu. Adam mümkün olan her şekilde tam bir ezikti. Şimdi, aslında çok daha kötü olduğunu biliyordu. Babasına göre, adam kadınlardan çalmanın ve onları terk etmeden hemen önce hayatlarını mahvetmenin normal olduğunu düşünen bir pislikti ve Tinkerbelle de onunla çıkmıştı.

Sadece bu da değil, o piçle evlenmeye hazırdı ama onunla değil...

Anlayamadığı kısım buydu. Aynı zamanda kendisini bok gibi hissetmesine neden olan kısım da buydu.

Onun için doğru kişi olması gerekiyordu, onunla ilgilenen, onu mutlu eden, onu seven ve...

Oh, lanet olsun.

Onu seviyordu.

Onu çok seviyordu.

"Kahretsin," dedi Danny, ellerini kabaca yüzüne sürtebilmek için kızın elini bırakarak, bunu kabullenmek için biraz zamana ihtiyacı vardı.

"Sorun nedir?" Jodi endişeli bir ses tonuyla sordu.

"Hiçbir şey," dedi başını hafifçe sallayarak, bu ifşaattan pek de memnun değildi.

Bu hiç hoşuna gitmedi, hem de hiç.

Ona aşık olması gerekiyordu, tam tersi değil. Bu onun oyun planıydı! Ona ihtiyaç duyması, onu istemesi ve nihayetinde sevmesi gerekiyordu ki onunla evlenebilsin ve babasının, amcalarının ve kuzenlerinin sahip olduklarına sahip olabilsin. Sadece onu sevmeyen değil, aynı zamanda onunla evlenmek istemeyen küçük bir kadına aşık olmaması gerekiyordu.

"Benimle neden evlenmeyeceğini söyle," dedi Danny, bir adım geri çekilip kafasını boşaltmak için boşluğa ihtiyaç duyarak.

"Bunun seninle bir ilgisi yok. Sadece evlilikle ilgilenmiyorum," diye açıkladı Jodi, onun dikkatini çeken titrek bir gülümsemeyle.

"Evlenmek istemiyor musun?" diye sordu rahatça, onun cevabını ve ihtiyacı olan onayı beklerken, hızla yepyeni bir oyun planı hazırladı, tam olarak istediğini elde etmesiyle sonuçlanacak bir plan.

Riskliydi ve kendine yapmaması gerektiğini söylediği bir şeydi, ama önünde duran ve onunla evlenmek istemediğini söylemenin doğru yolunu arayan inatçı kadın ona gerçekten de fazla seçenek bırakmıyordu, değil mi? Yine de şaşırmamalıydı. Kadın kendisi için neyin iyi olduğunu bilmiyor gibiydi.

"Hayır, üzgünüm. Sadece evlenmekle ilgilenmiyorum," dedi Jodi yumuşak bir sesle, sanki bu onun kabullenmesini kolaylaştıracakmış gibi.

Olmadı ama yeni oyun planını uygulamaya karar vermesini kolaylaştırdı. Bundan sonra onunla bir daha asla konuşmama ihtimali vardı ama...

Ne olacak ki? Buna değecekti. Sonsuza dek onun olacaktı ve hayatının geri kalanında bir erkeğin onu sevdiğini, gerçekten sevdiğini ve istediğini bilecekti, o zaman bu almaya istekli olduğu bir riskti.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Danny dalgın dalgın, uzanıp kızın elini tutarken ve kafasında çeşitli olasılıkları gözden geçirirken.



"DANNY?"

"Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor," dedi Danny, kapıya doğru ilerlerken bürodan telefonunu aldı. "Biraz zamanım var."

"Sorun değil," dedi Jodi esnerken ve tekrar yatağa uzanıp yorganın altına girerken, birkaç kez daha yatmak için bir bahanesi olduğu için çok mutluydu.

Önündeki uzun günle yüzleşmek zorunda kalmadan önce birkaç dakika uyudu.

"Elimden geldiğince çabuk döneceğim," diye söz verdi Danny, o uykuya dalmaya başlarken.



Dokuz saat sonra.

"BEBEK PEMBESİ YA DA BEBEK MAVİSİ," diye düşündü Jodi boş otel odasında, otelin mağazasından aldığı iki küçük şişe delicesine pahalı oje arasında karar vermeye çalışırken.

İç geçirerek komodinin üzerinde duran çalar saate bir kez daha baktı ve bir kez daha nasıl bir telefon görüşmesinin dokuz saat sürdüğünü düşünmeden edemedi. Uyandığında tam üç saat uyumayı başardığını fark ettiğinde, itiraf etmek gerekirse şaşırmıştı. Duş alıp giyinmeyi başardığında biraz endişelenmişti ve şimdi iyi bir nedenden ötürü sinirlenmeye başlamıştı.

Çünkü görünüşe göre Danny bu sabah yine onu ekmiş, böylece onsuz dışarı çıkabilmişti. İsteddiği buysa, Danny'nin ailesiyle biraz yalnız kalmasını yadırgayacağından değil. Ailesiyle yalnız zaman geçirmek istemesini kesinlikle anlayışla karşılardı. Aslında, onu ailesiyle yalnız zaman geçirmesi için birden fazla kez teşvik etmişti.

Ama o bunu yapmıyordu.

Görünüşe göre, dün gece onun egosunu zedelemişti, ama bunu kabul etmek yerine, ona yapması gereken bir şey olduğu gibi boktan bir bahane sunmuş ve onu ailesiyle birlikte sürüngen çiftliğinde mahsur bırakmıştı. Çok sinirlenmişti ama biraz kendine zaman ayırması gerektiğini düşünerek ona hak vermişti. O çiftlikte değilken

Otele döndüklerinde, telefonlarına cevap verdiklerinde, mesajlarına geri döndüklerinde, hatta gece ikiyi geçene kadar yorgun ve dikkati dağılmış bir halde otele döndüklerinde, belki de sabah konuşmaları gerektiğine karar vermişti. Görünüşe göre adam bunun gerekli olmadığına karar vermişti.

Şimdi, iki saat önce karşılaştığı otel mağazasından Advil, buz torbası ve deli gibi atıştırmalık alan Darrin'den Danny'nin ailesini bırakıp tek başına dışarı çıktığını öğrendikten sonra kiralamaya karar verdiği odadaki yatağın üzerinde oturmuş, sabah havaalanına gitmek için geri sayım yapıyordu.

Bitmişti.

Tabii ki Danny muhtemelen onun yalancı kıcını terk ettiğini henüz bilmiyordu. Ama sorun değildi çünkü yakında öğrenecekti. Odasına bir not bırakmış, uçak biletinin parasını geri ödeyeceğine dair bir senet ve babasının kredi kartını ödemesi için bir senet bırakmıştı. Ayrıca Zoe'yi aramış ve derhal taşınacağını bildirmişti. Trevor telefonu karısının elinden alıp onunla tartışmaya çalıştığında, kadın kira kontratını bozmak için ne gerekiyorsa seve seve ödeyeceğini söylemişti.

Kira kontratını neden bozması gerektiğini sorduğunda, kuzeninin bir kadının kendisiyle evlenmeyi reddetmesini egosuna yediremeyen yalancı bir piç olduğunu söylediğinde, derin bir iç çekmiş ve ona şans dilemişti. Bu iş bittikten sonra, uzun zamandır ertelediği bir telefon görüşmesi yaptı.

Babası anlayışlıydı, hatta anlayıştan da öteydi ve onu alıp eve getirmek için Florida'ya gelmeyi bile teklif etmişti. Ona şu anda iyi olduğuna dair söz vermişti ama Dr. Bradford'a borcunu ödeyip hayatını yeniden düzene sokana kadar kalacak bir yere ihtiyacı vardı. Ayrıca Greg'i aramış ve ona

birkaç adam toplayıp eşyalarını babasının evine taşıyacak.

Danny'nin kışını tekmeleyeceğine söz verdikten ve Danny ona kışının tekmelenmesini istemediğini söylediğinde onu görmezden geldikten sonra, ona neredeyse onu kıracak olan tek şeyi sordu. Ona Danny'ye aşık olup olmadığını sormuş, o da yalan söylemişti çünkü ihtiyacı olan son şey Greg'in onun için endişelenmesiydi. Geçen yıl boyunca onun yeterince aşağılandığını görmüştü ve daha fazlasını görmesine gerek yoktu.

Danny'yi ne kadar sevse de, bir yalan yüzünden hayatının mahvolduğu son seferden sonra bunu tekrar yaşayamazdı.

BÖLÜM 40



"D anny-"

"Meşgulüm," dedi, başını kaldırıp bakmaya zahmet etmeden.

odasına doğru giderken telefonundan.

"Sana bir şey söylemem gerekiyor," dedi Darrin, ona yetişmek için adımlarını hızlandırarak.

Danny anahtar kartını çıkararak, "Sonra anlatırsın," dedi. "Ama-"

"Görüşürüz," dedi ve kapıyı açıp içeri adımını attı, ancak yatağın kenarında oturan babasını görünce durdu.

"Otelden ayrıldı," dedi Darrin, Tinkerbelle'in onun için aynanın üzerine bıraktığı not her şeyi anlattığı için gereksizmiş gibi görünüyordu.

"Ne zaman?" Danny panik yapmamaya çalışarak sordu.

"Bu sabah onu biraz geç," dedi babası ayağa kalkarak.

Odaya bir göz attı ve tüm eşyalarının gitmiş olduğunu fark etti. Danny başını sallayarak onun peşinden gitmek için arkasını döndü, ama babası onu durdurup son sekiz yıldır babasının söylemesini beklediği ama söyleyeceğini hiç düşünmediği o şeyi söylemeden önce ancak arkasını dönebilmişti.

"Her şeyi berbat ettin," dedi babası ve onu olduğu yerde durdurdu.

Darrin başını sallayarak, "Baba," dedi ama babası onu dinlemiyordu.

"Her şeyi berbat ettin ve sonra da bir korkak gibi kaçtın."

Çenesini sıktı, ağabeyinin şok olmuş bakışlarıyla karşılaştı ve yavaşça, çok yavaşça, babasının yüzüne karşı ona korkak diyebilmesi için arkasını döndü.

"Bir hata yaptım," dedi Danny sakın bir sesle. "Çocuktum ve bir hata yaptım."

"Hayır," dedi babası, yaklaşırken başını salladı, sesi öfkeliydi. "Sen bir hata yapmadın. Her şeyi berbat ettin. Hayatını mahvettin ve bir erkek olup bunu düzeltmek yerine, lanet bir korkak gibi kaçtın!"

Danny hiç düşünmeden savurdu. Savurdu ve babasına vurdu ve babasına vurmaya devam etti, babasının bunu kabullenmesini ya da kardeşinin onu çekmeye çalışmasını umursamıyordu. Umurunda bile değildi. Böyle bir yorumu görmezden gelmek için çok uzun yıllar, çok fazla acı ve öfke vardı. Babası onu yıllarca görmezden gelmişti. Lanet olası yıllar! Ve onu ilk kez kabul ettiğinde, ona korkak mı demişti?

"Bırak onu!" diye bağırdığını duydu Aidan ama duramadı.

Bu onun babasıydı ve onu seviyordu. Onu o kadar çok seviyordu ki, babası ona en çok ihtiyaç duyduğu anda onu terk etmişti. Ona sırtını dönmüş ve kendini bok gibi hissetmesine neden olmuştu, sanki değersizmiş, başarısızmış ve yaptığı hatalar düzeltilemezmiş gibi. Bu yeterince kötüydü ama Deniz Piyadeleri'ne katıldığında babasından haber beklemişti, babasının onu aramasını, ziyaret etmesini, her şeyi berbat ettiğini ama her şeyin yoluna gireceğini söyleyen bir mektup göndermesini beklemişti ama hiçbir şey olmamıştı.

Mesaj çok net bir şekilde gelmişti. Babası ondan elini eteğini çekmişti. Hiçbir şey, uyandığında babasını kapısında dikilmiş, sıkılmış bir ilgiyle onu izlerken bulduğu andan daha net olamazdı.

Sonra babası ona sırtını dönmüş ve o lanet yatakta acıdan çığlık atmamak için mücadele ederken çekip gitmişti. Bu hayatının en kötü anıydı ve şimdi...

Duramadı.

Yapamıyordu ve Tanrım, kollarını sallamayı bırakmayı ne kadar çok istiyordu ama yapamıyordu. Çok fazla acı vardı ve duramıyordu. Bu yüzden, kardeşlerinin onu tutup babasından uzaklaştırdığını hissettiğinde, inanılmaz derecede minnettar oldu. Ama onu geri çekip yere yatırdıklarında, bu minnettarlık saf ıstıraba dönüştü.



"NEFES AL DANNY," dedi Ethan, Danny'nin acı içinde nefes almak için çırpınışını izlerken kendini kaybetmemeye çalışarak.

"Baba?" Darrin her şeyi tek bir kelimeye sığdırarak Danny'den başını kaldırdı ve çok iyi tanıdığı bir bakışla kardeşini iyi etmesi için ona yalvardı.

"İyileşecek," dedi Ethan kararlılıkla, oğluna bakarken çenesinden süzülen kanı dalgınca kolunun arkasına sildi.

Reese kardeşinin elini tutarak, "Kıpırdama, dostum," dedi. "Sadece kıpırdama."

Aidan sakince, "Ambulans çağırın," dedi ama Danny'nin gömleğini tutup yukarı çekerken elleri titriyordu. Ethan oğlunun ellerini itti ve Danny'nin karnını inceledi. Parmakları yara izinin üzerinde gezinirken Danny uzun ve yüksek sesle çığlık atınca paniklememeye çalıştı.

Lütfen oğluma göz kulak ol, diye içinden geçirdi Ethan, son on bir yıldır her gün ettiği duanın aynısını. Lütfen oğluma göz kulak ol. Lütfen oğluma göz kulak ol. Lütfen oğluma göz kulak ol.

"Lucifer, git Jodi'yi getir ve bizimle hastanede buluş," dedi Ethan, Danny'nin yara izinin etrafına yayılan ilk morarma ve şişlik belirtilerini izlerken sakın kalmaya çalışarak, oğlunun atlatamayabileceği bir ameliyata daha ihtiyacı olacağının açık bir işaretiydi.

Oh, Tanrım...

"Biri annemi arasın," dedi Aidan içi boş bir sesle, başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluştuğunda.

"Onun nesi var?" Darrin, Danny'nin diğer elini de kendi eline alarak sordu. Danny'nin ellerini çekmeye ve kardeşlerine iyi olduğunu söylemeye çalışmaması onlara bilmeleri gereken her şeyi anlatıyordu.

Reese kardeşine bakarak, "Bu bir kazaydı," dedi ve inanamayarak başını salladı. "Tanrım, bu bir kazaydı."

Ethan oğullarına, çocukları acı çekerken çaresizce beklemek zorunda kalan korkmuş ebeveynler için sakladığı en yatıştırıcı ses tonuyla, "Sorun yok," dedi.

Darrin, Danny'nin elini güven verici bir şekilde sıkarken bile sinirli bir sesle, "Sana vurmamalıydı," dedi.

Ethan oğluna, "Bunu hak etmiştim," dedi çünkü Danny'ye yaptıklarından dolayı bunu ve daha fazlasını hak ettiğini hepsi biliyordu.

Danny zayıf bir sesle, "T-Tinkerbelle," diye fısıldadı.

"Hey, neler oluyor?" Kenzie odaya girdiğinde Danny'nin yerde yattığını görünce durup sordu. "Danny?" diyerek yanına koştu. "Aman Tanrım, Danny!" diyerek Danny'nin elini Reese'den çekmeye çalıştı ama Danny onu bırakmıyordu.

"O iyi olacak," dedi Aidan, kız kardeşinin elini tutup onu nazikçe ayağa kaldırarak kollarının arasına alırken küçük, güven verici bir gülümsemeyle. "O iyi olacak."

Danny bayılmadan ve kıyamet kopmadan saniyeler önce zayıf bir sesle, "Bacaklarımı hissedemiyorum," dedi.



"AMELİYATTA NE KADAR KALACAK?" Duncan sordu.

Aidan babasının cevap verip vermeyeceğini görmek için başını kaldırdı ama babasının yüzündeki ifade ona cevap verdirdi. "Bilmiyoruz."

"İyi olacak," dedi anneleri, babalarının elini sıkıca tutarak otururken titreyen bir nefes bırakırken bile kendi sözlerini başıyla onayladı.

Reese içi boş bir sesle, "Sırtını kırdık," dedi, kardeşlerinden herhangi birinin ağlamaya bu kadar yaklaştığını görmemişti ve Darrin'in yüz ifadesinin ikizinkisiyle aynı olması onu dehşete düşürdü.

Danny sargılı ve komada, kötü bir prognozla kendilerine geri gönderildiğinde ailesindeki hiçbir erkek ağlamamıştı. Kardeşlerinin yaşayıp yaşamayacağını öğrenmek için ameliyat üstüne ameliyat beklerken ağlamamışlardı. Kardeşi yeniden yürümeyi öğrenmek için cehennemden geçip geri döndüğünde ağlamamışlardı ama bugün hepsi kendilerini kaybetmemek için mücadele ediyordu.

Son birkaç yıldır hepsi Danny'ye çocuk eldivenleriyle davranmış, ona çok sıkı sarılmamaya, yumruklarına ya da kafa kilitlerine çok fazla yüklenmemeye dikkat etmiş, bunu yapmazlarsa olabileceklerden çok korktukları için her zaman geri çekilmişlerdi ve bugün...

Bugün sonunda babalarına tepki gösterdiğini ve babasının geldiğini kendisinin bile kabul etmek zorunda kaldığı dayığı attığını görmüşler ve tepki göstermişlerdi. Hiç düşünmeden ona sarıldılar. Onu kollarından, bacaklarından ve Danny'yi belinden yakalamışlardı ve onu geri çekmişler, tökezlemişler ve Danny'yi garip bir yığın halinde yere düşürmüşlerdi. Kopma sesini duymuştu ve ölene kadar bunu hissedebildiğine yemin edebilirdi.

"Lucifer'dan haber alan var mı?" Duncan, doktor gelip Danny'nin belini kıldığını doğruladığından beri sessizce ağlayan Kenzie'ye kolunu dolayarak sordu.

"Hayır, o-"

"İndir beni, seni aşırı büyümüş piç!"

Hep birlikte, Lucifer'ın Jodi'yi içeri taşıdığını görmek için ameliyathanenin çift kanatlı kapısına doğru baktılar. İlk başta Jodi'nin buraya zorla getirildiği için kızgın olduğunu düşünmüştü ama sonra arkasından sedyeyi iten hastabakıcıyı fark etti, ardından iki hemşire ve bir doktor geliyordu, hepsi de Lucifer'ı ve onun kollarında çılgınca kıvranmayı bırakmayan kadını takip ederken teslim olmuş görünüyordı.

"Beni yere bırak!" Jodi çığlık attı.

"Neler oluyor oğlum?" diye sordu babaları, Aidan Jodi'nin eline bastırıldığı büyük buz torbasını fark edince yavaşça ayağa kalktı.

"Elini kırdım," diye itiraf etti Lucifer gergin bir şekilde kıpırdanarak.

"Ne?" Aidan, ikisi de kışlarını kaldırıp kızın yanına koşarken bile babasına bir bakış fırlatarak sordu.

"Beni yere bırak!" Jodi Lucifer'in kollarından kurtulmak için mücadele ederek talepte bulundu.

Yanına vardıklarında babası ona doğru uzanıyordu. Saniyeler içinde onu kollarına almış ve sedyeye doğru taşıyordu. "Bu mola neden ayarlanmadı?" diye sordu Ethan, dikkatini Jodi'nin hasarlı eline vermeden önce sedyenin yanında endişeyle kıpırdanan doktora ters ters bakacak kadar uzun bir süre başını kaldırdı.

"Bize izin vermedi," diye tersledi doktor, sağlıklı bir geri adım atarken bile savunmaya geçti.

"Ameliyat olması gerekecek," diye mırıldandı Aidan dalgınca, kadının elini nazikçe kaldırıp incelerken.

"Bunu yapmak istememiştim," dedi Lucifer, sesi perişan geliyordu.

"Onun elini nasıl kırdın?" Aidan, Jodi'nin öldürücü bakışlarını üzerine çekerek sordu.

"İşte böyle," diye tersledi Jodi, yaralı elini geri çekip ona elini nasıl kırdığını gösterdi.



BÖLÜM 41



"T inkerbelle," Danny itiraz etmek için boğazı yanmadan önce konuşmayı başardı.

Bir pipet dudaklarına bastırılırken Aidan, "Konuşmaya çalışma," dedi. "Küçük bir yudum al."

Gözlerini kırpıştırarak açmaya ve açık kalmaları için zorlamaya çalışan Danny, görüşünün açılmasını beklerken küçük bir yudum aldı ve açıldığında, "Yüzüne ne oldu böyle?" diye sormadan edemedi.

"Ummm," dedi Aidan, omzunun üzerinden hızlı bir bakış atarken dudaklarını endişeyle yaladı. "Pek bir şey yok," diye mırıldandı ve sağında bir yerden gelen bir homurtu onu eğlendirdi.

Danny sersemlemiş bir halde sağına baktığında kız kardeşi ve erkek kardeşinin başucunda durduğunu, bitkin, rahatlamış ve biraz da eğlenmiş göründüklerini gördü. Kaşlarını çatarak kardeşine baktı, onun morarmış gözünü gördü ve sonra bakışlarını kaydırarak Lucifer'ın yatağının önünde durduğunu gördü, o da aynı şekilde bitkin görünüyordu ve Aidan'inkinden çok daha kötü görünen başka bir mor gözün arkasında bakışlarını tam olarak karşılayamıyordu.

Gerçekten umurunda olmadığına karar veren Danny, dikkatini tekrar Aidan'a yöneltti. "Tinkerbelle nerede?"

Aidan gergin bir şekilde kıpırdanırken Lucifer'la hoşlanmadığı bir bakışı paylaştı. "O, şey," dedi Aidan,

Dudaklarını düşünceli bir şekilde büzerken durakladı. "O ummm," diye gergin bir şekilde boğazını temizledi, "biraz kestiriyor."

"Kestirmek mi?" Danny kardeşlerine dönüp baktığında hepsinin kendisinden başka bir yere baktığını gördü. "Bu uykuyu tam olarak nerede yapıyor?" Danny, yüzünü buruşturmaktan kendini alamayan Aidan'a bakarak sordu.

"O burada," dedi babası, dikkatini Aidan'ın arkasındaki kapalı perdeye çekerek.

Danny doğrulmaya çalışarak, "Perdeyi açın," dedi ama gövdesine sarılmış metal ve bandajları hissederken kardeşine dik dik bakmaktan fazlasını yapamayacak kadar bitkin ve güçsüzdü.

Aidan ellerini kaldırdı. "Bunu yapmadan önce, lütfen görüldüğü kadar kötü olmadığını ve iyileşeceğini açıklamama izin verin."

Ağzını açıp, "Çek şu lanet perdeyi!" diye bağırmadan önce kardeşinin sözlerini anlamasını bekledi.

Ardından gelen acınası iniltiyle kardeşine uzandı ve onu perdenin arkasına atmaya hazırlandı. Aidan bunu akıllıca fark etti ve kıcını kaldırdı. Perdeyi yakaladı ve geri çekti ve-

Bütün bu insanlar da kimdi? Danny, odanın diğer tarafında duran tüm erkeklere bakarken merak etmekten kendini alamadı. Tanıdığı tek kişiler anne babası ve Greg'di. Kaşlarını çatarak, kendisine suçlayıcı gözlerle bakan adamlardan uzaklaştı ve-

"Ne oldu böyle?" Danny, bir kolu alçıda, diğer kolu ise yumuşak bir bağla yatağa bağlanmış olan Jodi'yi gördüğünde "Ne oldu?" diye sordu. Yatağın ayakucuna hızlıca bir göz attığında bacaklarının da bağlanmış olduğunu gördü.

Saçları Jodi'ninki kadar sarı olan orta yaşlı adam ona cevap verdi: "Görünüşe göre kızım sana olanlara itiraz etmiş."

Greg kocaman bir sırtışıla, "Kardeşlerinin ağzını burnunu kırdı," diye açıkladı.

"Neden bağlanmış?" Danny ona dokunabilmeyi dileyerek sordu ama bırakın hareket etmeyi, gözlerini bile zar zor açık tutabiliyordu.

"Uyuşturucu," dedi odadaki tüm erkekler hep bir ağızdan, bu da onu gülümsetti, çünkü küçük Tinkerbelle'in hepsine nasıl bir cehennem yaşattığını ancak hayal edebiliyordu.

"O iyi olacak mı?" Danny gözleri yavaşça kapanırken sordu.

Kardeşi "Bacaklarını oynatabiliyor musun?" diye sorduğu sırada birinin "İyileşecek," dediğini duydu.



Danny babasının, "Tatlım," dediğini duydu, "pudingi yere bırak."

"Ondan uzak dur!" diye bağırdığını duydu Jodi, tam da onun küçük bedeninin yanındaki yatağa süründüğünü fark ettiği anda.

Birisi "Sana numara yaptığını söylemiştim" dediğinde yorgun bir iç çekiş oldu.

"Bunu nereden bilebilirdik ki?" diye çıkıştığını duydu Aidan. "Son dozunun üzerinden dört saat geçti!"

Küçük Tinkerbelle'inin hâlâ uyuşturulmuş olduğunu fark ettiğinde dudaklarının küçük bir gülümsemeye dönüştüğünü hissetti. Danny bir şekilde gözlerini açmayı başardığında, Tinkerbelle'i üzerinde asılı duran büyük boy bir hastane önlüğü içinde, yatakta onun yanında diz çökmüş, önünde bir kaşık dolusu çikolatalı pudingi tehditkâr bir şekilde tutarken bulduğuna pek de şaşırmadan, "Bunu vücudundan atması on iki saat sürer," diye fısıldadı.

"Geri çekilin!" Jodi, elindeki kaşığı uyarmak için biraz sallayarak tersledi.

"Tinkerbelle," dedi Danny, uzanıp elini kızın sırtına koydu, elini kızın çıplak sırtında gezdirerek yumuşak teninin tadını çıkardı.

Elindeki bir kaşık pudingi hâlâ havada tutan Jodi arkasına baktı ve gördüğü şey karşısında başını sıkıca sallayarak dikkatini kendisine doğru yaklaşan küçük gruba geri verdi. Onlara geri çekilmelerini söylemek için ağzını açtı ama kelimeleri çıkaramadan kendinden geçtiğini hissetti.



Bir süre sonra bir kadının "KENDİ YATAĞINDA OLMASI GEREKİYOR" dediğini duydu.

Danny babasının, "O iyi," dediğini duydu, tam o sırada Tinkerbelle'in yanına kıvrıldığını, küçük alçılı elinin göğsüne dayandığını ve hafif horultularının onu tekrar derin bir uykuya daldırdığını fark etti.

Kadın tekrar, "Üzgünüm ama onu kendi yatağına taşımamız gerekiyor," dedi, "hastane politikası."



"ONU KIRDIN!"

"Bize vurmayı kesin!"

"Ve size bunun bir kaza olduğunu söylemiştik!"

Kardeşlerinden birinin "Ah!" diye bağırıldığını duydu, ardından Tinkerbelle'in acı çığlığı geldi.

Tinkerbelle'in acı dolu çığlığı üzerine gözlerini açtı ve etrafını saran bulanık figürlere odaklanmaya çalıştı.

"Tinkerbelle?" Danny umutsuzca onu ararken kısık sesle konuştu.

"O burada," dedi solundaki bulanık nesne.

O yöne baktı ve gözlerini kırıştırdı, bulanık görüntü netleşene kadar tekrar kırıştırdı.

kardeşi Lucifer, Darrin'e saldırmaya alışan Jodi'yi tutmaya çalışıyordu.

"Kelepeleri getirin!" Lucifer bağırdı, Tinkerbelle'i kendi yatağının yanına yerleştirmeye çalışırken sesi biraz çaresiz geliyordu ama Tinkerbelle bunu kabul etmedi.

"Onu sen kırdın!" diye suçlayıcı bir şekilde bağırdı.

"O bir kazaydı!" Lucifer tersledi ama bu onu daha da kızdırdı. "Biri şu lanet olası kelepçeleri getirebilir mi?"

Danny zayıf bir sesle, "Tinkerbelle," dedi, kollarını kaldırmaya çalışıyordu ama ona pompaladıkları ilaçlar bunu imkânsız kılıyordu.

"Danny!" Tinkerbelle rahatlamış bir sesle, dikkatini Reese'in canına okumaktan birdenbire onun yanına çevirdiğini söyledi.

Lucifer, "Tanrı'ya şükür," diye mırıldanarak onu kuşağına aldı ve dikkatle yatağa, kendi yanına yerleştirdi.

Jodi, Lucifer'a son bir kez bakarak onun yanına kıvrıldı, yaralı kolunu göğsüne, başını da omzuna koydu. Birkaç dakika içinde bir kez daha uyuklamaya başlamıştı ve dalgın bir şekilde onu neden uyuşturdıklarını merak ediyordu.



"DANNY?" dediğini duydu uzaktan babasının. "Danny? Hemen uyanmanı istiyorum."

"Yorgunum," diye mırıldandı Danny, tekrar uyumaya çalışırken başını yana çevirdi ama babası buna izin vermedi.

"Danny, ayak parmaklarını oynatmaya çalışmanı istiyorum," dedi babası, Danny'nin tek istediği uyumaya devam etmekken.

"Git... git buradan," diye mırıldandı, sanki bir bulanıklığın içinde boğuluyormuş gibi hissediyordu.

"Danny, ayak parmaklarını oynat," dedi babası daha sert bir sesle.

Başını salladı ve bu hareket onu fırlatmakla tehdit ederken gözlerini sıkarak kapattı.

"Hadi oğlum. Ayak parmaklarını benim için oynat ve uykuna geri dön," dedi babası, sesi çaresiz çıkmaya başlamıştı.

"Yapamam," diye mırıldandı ve dünyanın en tatlı sesinin "Danny, ayak parmaklarını oynat," dediğini duyduğunda kendinden geçmeye başladı.

"Tinkerbelle," dedi ve dudaklarının memnun bir gülümsemeye dönüştüğünü hissetti.

"Ayak parmaklarını oynat Danny," dedi Jodi, yumuşak dudaklarının Danny'ninkilere değdiğini fark ettiğinde.

"Acıyor," diye mırıldandı, uyuşuk bir şekilde her yerinin acıdığını fark etti.

"Biliyorum bebeğim," dedi, "ama benim için ayak parmaklarını oynatmanı istiyorum."

"Bunu yaparsam elime ne geçecek?" Danny, omurgasına büyük bir acı saplanırken iniltisini bastırmaya çalışsa da hâlâ gözlerini açmaya çabalayarak sordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, sesi çatlayarak. "Seni," dedi adam basitçe.

"Beni yakaladın Danny" demeden önce bir anlık bir sessizlik oldu. Şimdi, sadece ayak parmaklarını oynat, tamam mı?"

Tekrar uykuya daldığını hissettiğinde bile başını salladı ve bu sefer onu uyandırmaya çalıştıklarında onları görmezden gelebildi.

BÖLÜM 42



"Y Beni terk ettin," diye fısıldadı Danny, sonunda gözlerini açmayı başardığında.

"Bana fazla seçenek bırakmadın," dedi Jodi, ağlamamaya ya da sonunda uyandığı için ne kadar rahatladığını ona göstermemeye çalışarak.

"Mecburdum," dedi, kadın ona küçük bir bardak su doldururken odaya göz gezdirdi. "Herkes nerede?"

"Saat sabahın üçü, tahminimce ya uyuyorlardır ya da büfeden atılmışlardır," diyerek zayıf bir gülümseme kazandı.

"Bir yudum al," diye emretti Jodi, sağlam eliyle fincanı onun önünde tutarak.

Danny itaatkâr bir tavırla bir yudum alarak, "Evet efendim," dedi.

Bir dakika sonra fincanı çekip tepsiye koydu, keşke babası burada olsaydı da yardım etseydi diye düşündü ama yaklaşık bir saat önce Mary sonunda kocasını otele dönüp biraz uyumaya ikna etmeyi başarmıştı. Şimdi burada tek başına oturuyordu ve Danny'nin felçli olduğunu öğrenmekten korkuyordu.

Bir doktor çağırması gerekiyordu ama bunun yerine kendini onunla birlikte yatağa girip yanına kıvrılırken buldu. Son günlerde yaşadıkları onca şeyden sonra buna ihtiyacı vardı.

Son iki haftadır, hayatları cehenneme dönmeden ve orada kalmadan önce bir ana ihtiyacı vardı.

"Ne oldu?" Danny kızın başının tepesine bir öpücük kondurarak sordu ve elini dikkatlice kızın alçısının üzerine koydu.

"Kardeşlerini eşek sudan gelinceye kadar dövdüm," diye itiraf etti.

Başının tepesine bir öpücük daha kondururken zayıfça kıkırdadı. "Kastettiğim bu değildi."

"Babanın ağzını burnunu kırmışsın," dedi Jodi, bunu durdurmak için orada olmadığına hâlâ pişmanlık duyarak. "Kardeşlerin seni çıkarmak zorunda kaldı ve bu süreçte sırtın kırıldı ve eski yaralanma ve ameliyatlarından kalan yara dokusu yırtıldı, serbest kaldı ve bazı iç kanamalara neden oldu. Kanamayı durdurmayı ve yara dokusunu çıkarmayı başardılar ama sırtın-"

Danny tekrar ağlamamak için kendini zor tutarken, "Şarapnel yüzünden omurlarımda zayıf noktalar vardı," dedi. "Ağırdan almam gerekiyordu."

"Kırıldılar," dedi sesi kırılarak.

"Omurgamda bir sorun mu vardı?" diye sormadan önce uzun bir süre sessiz kaldı.

"Ayak parmaklarını oynatabiliyor musun?" Jodi, bilinci her yerine geldiğinde ona sordukları ve cevabından korktukları soruyu tekrarlayarak sordu.

"Evet," dedi Danny ve bunu kanıtlamak için bacağını yavaşça yukarı kaldırıp büktükten sonra yavaşça yatağa geri koydu ve böylece Danny kendini kaybetti.

"Şşşt, ağlama, Tinkerbelle. Ben iyiyim," dedi yatıştırıcı bir şekilde.

"Özür dilerim," dedi Jodi, durmaya çalışıyordu ama Tanrı yardımcısı olsun, duramıyordu.

Onu çok korkutmuştu!

"Kardeşlerimi gerçekten dövdün mü?" Danny onun başını tekrar öperek ve açıkça dikkatini dağıtmaya çalışarak sordu.

"Evet," diye itiraf etti.

"Neden?"

"Çünkü sana zarar verdiler."

"Bir kazaydı," dedi Danny, ama ses tonundaki eğlenceyi fark etmemiştir.

"Umurumda değil," diye mırıldandı, elindeki zonklayan ağrıyı görmezden gelmeye çalışarak. Doktorların ona yazdığı ağrı kesicilerden birini alabilirdi ama son iki haftadır bir ömür boyu yetecek kadar ağrı kesici almamıştı.

Danny derin bir iç çekerek, "Ona vurmamalıyım," dedi. "Konuşmaya başladı ve ben de kendimi kaybettim."

"Baban kızgın değil."

"Bu harika, ama demek istediğim bu değildi. Beni neden terk ettiğini bilmek istiyorum."

"Çünkü bana yalan söyledin. Bunu tekrar yaşayamazdım. Özür dilerim Danny. Ben sadece... Bunu seninle yapamazdım. Jerry bunu yaptığında çok canım yandı ve benden bu şekilde uzaklaşmanı hazmedemedim," dedi Jodi küçük bir hıçkırıkla ve vay canına, sesi acınası geliyordu.

"Geri çekilmiyordum," diye söz verdi ona.

"Evet, öyleydin," dedi çünkü işaretleri biliyordu. Bunu daha önce Jerry'de de görmüştü. Danny'nin bunu yaptığını hissettiğinde, ona zarar vermeden önce gitmeye karar vermişti. Danny ile aynı şeyi yaşama fikrini bir türlü hazmedememiştir.

"Seni asla terk etmem, Tinkerbelle," dedi, nazıkçe çenesini kavradı ve başını eğerek ona bakmasını sağladı. "Asla."

"O zaman ne yapıyordun?" Jodi, böyle davranmak için ne tür saçma bir neden bulabileceğini bilmek isteyerek sordu. Ondan uzaklaşmadığını söylemişti ama-

Danny ona masumca göz kırparak, "Seni kaçırmayı planlıyordum," dedi.

Ağzını açtı ama bu açıklamaya cevap verecek kelimeleri tam olarak bulamadı.

"Vegas'taki yasağı geçici olarak kaldırtmak için birkaç telefon görüşmesi yapmak ve birkaç iyilik istemek zorunda kaldım, sen kaçmaya fırsat bulamadan seni sürükleyip evlenmeme yetecek kadar uzun bir süre," diye açıkladı Danny sakince, kız orada yatmaya devam edip aptal aptal ona bakarken.

"Özür dilerim, ne dedin?" diye sormayı başardı.

"Evleniyoruz," dedi Danny, az önce söylediği önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkerek.

"Sana evlenmek istemediğimi söylemiştim," diye hatırlattı ona.

Bir omuz silkme daha. "Bunu görmezden gelmeyi seçtim."

"Tamam..." Jodi dedi ki, çünkü gerçekten, buna başka ne diyebilirdi ki?

Danny, "Beni taburcu eder etmez evleniyoruz," diye açıkladı ve evet, şimdi onu muayene ettiklerinde kafasında bir yaralanma olup olmadığını merak ediyordu.

"Peki neden birdenbire benimle evlenmeye bu kadar karar verdin?"

"Çünkü seni seviyorum," dedi Danny bir kez daha omuz silkerek ve başıyla su bardağını işaret etti. "Bir içki daha alabilir miyim?"

"Az önce bana beni sevdiğini mi söyledin?" Jodi ona bakarak sordu çünkü artık onun beyin hasarı geçirdiğinden emindi. Ya öyleydi ya da vücudundaki ilaçlar ona bunları söyletiyordu.

"Evet," dedi Danny gözlerini kapatarak. "Bunu sürüngen hayvanat bahçesindeki gün anladım. Beni sevmemen beni kızdırdı, ama on yıl kadar sonra, yeterince akıllara durgunluk veren bir seksle, bana sırlıslıkam aşık olacağını düşündüm, yani sorun yok."

Kıkırdadı, elinde değildi. "Beni kendine aşık etmek için seksi kullanmayı mı planlıyorsun?"

"Mmmhmmm," diye mırıldandı uykulu uykulu. "Bu fedakârlığı yapmaya hazırım."

Jodi sevdiği adama gülümseyerek, "Vay canına, ne kadar da verici birisin," dedi.

"Öyleyim," dedi Danny, onu çılgına çeviren o seksi sırtışıyla. "Ve benimle evleniyorsun. Yakında," dedi Danny, uyuklamaya başlarken bile kararlı bir şekilde.

"Öyleyim," dedi, başını ciddiyetle sallayarak onayladı, gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanmaya başlarken sustu, "çünkü seni seviyorum."

Bir an durdu, o seksi sırtışı kaşlarını çatmaya başladı. "Peki ya tüm o akıllara durgunluk veren seks?"

Gülümseyerek eğildi ve onu öptü. "Hâlâ akıllara durgunluk veren bir seks yapmaya hazırım."

"Bu senin için çok büyük bir davranış," dedi, dudaklarına karşı sırtarak.

"Gerçekten öyle."



"SONUNDA UYUYABİLDİ Mİ?" diye sordu babası usulca, yanına sokulmuş olan Tinkerbelle'e bakarken.

Danny kendisini seven kadına gülümseyerek, "Evet," dedi.

Şaşırdığından değil, sonuçta o lanet olası bir avdı.

"Sonunda doğru hap kombinasyonunu bulduk gibi görünüyor," dedi babası, diğer yataktan bir battaniye aldı ve dikkatlice ikisinin üzerine yerleştirdi.

Danny kaşlarını çatarak kollarında usulca horlayan kadına baktı. "Ona ilaç mı verdin?"

"Elma suyuna koydum," dedi babası omuz silkerek. "Acı çekiyordu ve bunun için bir şey almayı reddetti, ben de ona ilaç verdim."

Danny, "Anlıyorum," diye mırıldandı ve böylece sessizlik garip bir hal aldı.

Ta ki babası kaldıkları yerden devam etmeye karar verene kadar.

"Seni hatalarınla yüzleşmen için yetiştirdim Danny."

Danny başını kaldırıp babasının yüzüne bakarken çenesini gıcırdatarak, "Yine başlama," dedi.

"Kaçtın Danny," dedi babası, ensesini ovuşturarak başını sallarken, biraz kaybolmuş görünüyordu. "Sadece kaçtın."

"Bana fazla seçenek bırakmadın," dedi Danny sakın bir sesle.

Babası bakışlarını onunkilere dikerek, "Hayır, yapmadım. Mükemmel olmadığın gerçeğini kabullenmem gerekirken seni zorlamaya devam ettim Danny."

"Öyle olduğumu hiç söylemedim."

"Hayır," dedi babası usulca, "yapmadın ama benim gözümde öyleydin. Akıllı bir çocuktun, harika bir kardeşin, harika bir evlattın, kendini beğenmiş küçük bir piçtin, ama benim için mükemmeldin. Yanıldığımı kanıtladığında, kendimi kaybettim. Hayatımda hiç o sabah korktuğum kadar korkmamıştım Danny. Seni kaybedeceğimi düşünmüştüm ve sen bunu başardığında ve seni bu kadar aptalca bir şey yüzünden ne kadar kolay kaybedebileceğimi düşündüğümde," durakladı, başını salladı, "kendimi kaybettim."

"İşler yoluna girdi," dedi Danny, babasının her şeyi berbat ettiğini kabul etmesinin onu ne kadar incittiğine şaşırarak. Yıllarca bu anın hayalini kurmuş, babasının suçu üstlenmesini hayal etmişti ama şu anda, komadan çıktığından beri ilk kez babasının konuşmayı kesmesini diliyordu.

Babası başıyla onayladı. "Çoğunlukla öyle oldu. Denizciler senin için benim asla yapamayacağım şeyi yaptılar ama bunun bir bedeli vardı."

"Neden benimle konuşmayı bıraktın?" Danny kendini sormaya zorladı.

"Çünkü seni tekrar kendimden uzaklaştırmadan sana ne söyleyeceğimi bilemedim Danny. Ben sadece..." başını salladı, gözlerini kaçırdı, "Sana yaptığım şeyi düzeltmek için ne söyleyeceğimi bilemedim."

"Sen bana hiçbir şey yapmadın," dedi Danny iç çekerek, çünkü hayatının bu hale gelmesinde babasının hiçbir suçu yoktu. "Sen haklıydın. Kendimi beğenmişim ve çuvalladığımda. Şımarık bir velet gibi davrandım ve Deniz Piyadeleri ile kolay yolu seçtiğimi düşünerek kaçtım. Bana çok şey öğretiler ve büyümeme yardımcı oldular."

"Yine de seni uzaklaştırdım," dedi babası, acı çekmiş bir ifadeyle. "Bunu asla yapmamalıydım."

"Evet, sen yaptın ama ben de yaptım. İkimiz de bu işi berbat ettik."

Babası elini kaldırdı ve Jodi'nin kalçasının üzerine koydu. "Bu hatayı bir daha yapmayacağım," diye söz verdi babası, elini sıkarak.

Babasına da aynı sözü vermek için ağzını açmıştı ki, kollarındaki küçük kadın sözünü kesti.

"Eğer konuşmanız bittiyse, duble çikolatalı çörek alabilirim."

Yüzündeki panik ifadesini yakalamak için tam zamanında babasına baktı. "Kahretsin..." diye mırıldandı babası, sinirle yutkunarak elini bıraktı ve Danny iç çekerek sevdiği kadınla geçireceği önümüzdeki on iki saatlik cehennemi kabullenip yataktan uzaklaşırken tökezledi.

EPİLOG



Beş Ay Sonra...

"**D** Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" Jodi d a l g ı n d a l g ı n k o c a karnını ovuşturarak sordu.

Danny masadan uzaklaşırken şakacı bir şekilde gözlerini devirdi. "Ben iyiyim, Tinkerbelle."

"Emin misin?" Jodi buzdolabına doğru yürüyerek her şeyin onun erişebileceği mesafede olduğundan emin olmak istedi. Maçını izlemek için bira ve sodaya ulaşabildiğinden emin olduktan sonra, tezgâhlara geçti ve en sevdiği atıştırmalıklara ulaşabildiğini iki kez kontrol etti.

"Tinkerbelle..." Danny azarlayıcı bir tonda ve biraz da kızgınlıkla konuştu. "Ben iyiyim. Git duşunu al."

Yeni evlerindeki geniş kır mutfağına göz gezdirdi ve hâlâ gözden geçirmesi gereken kutu yığınlarına bakarak iç geçirdi ve neredeyse inliyordu. Duş almayı düşünmeden önce bu kutulardan birkaçını daha gözden geçirmesi gerekiyordu ama o kadar yorgundu ki. Tek yapmak istediği bir duş alıp yatağa kıvrılmak ve önümüzdeki iki gün boyunca uyumaktı ama yapacak çok şey vardı.

Döneli neredeyse iki ay olmuştu ama sadece iki gün gibi gelmişti. Sanki h i ç durmadan gidiyormuş gibiydi.

Uyuşturucunun etkisinden çıktığı andan beri. Danny sırtını üç yerden kırmıştı ve her şeyi düzeltmek için yirmi dört saat bakım ve iki ameliyat daha geçirmesi gerekmişti. Elini düzeltmek için geçirdiği ameliyattan bir hafta sonra, iyileşene kadar Florida'da Danny'nin yanında kalmaya karar vermişti.

İşten izin almış ve kendini kovulmaya hazırlamıştı ama bunun yerine patronu Florida'dan kütüphaneyi yönetmesi ve işini kurtarması için bir yol bulmuştu. Danny ile oturup elini tutmadığı ve onu acıdan uzaklaştırmaya çalışmadığı zamanlarda çalışıyor ve birkaç saat uyumaya çalışıyordu.

Babası ve Danny'nin babası sayesinde faturaları, arabası ya da başka bir şey için endişelenmek gibi ek bir stres yaşamamıştı. Hatta Danny ile hastanede olmadığı zamanlarda dinlenebileceği bir yer olsun diye ona Florida'da bir ev bile kiralamışlardı. Tüm eşyalarını Danny'nin dairesine taşımışlar, eşyalarını kutulamışlar, arabalarıyla ilgilenmişler, tüm faturalarının ödendiğinden emin olmuşlar ve hatta üzerinde çalışılması gereken eski bir kolonyal çiftlik evi bulmuşlardı. Babası ve Trevor evi satın almış ve New Hampshire'daki kuzenleri de dahil olmak üzere ailelerindeki tüm erkekler sonraki iki buçuk ayı evi onarmak, yaşanabilir ve engelli erişimine uygun hale getirmek için harcamışlardı.

Florida'da kaldıkları bir ay içinde hamile olduğunu öğrendiklerinde, çabalarını üç katına çıkarmışlardı. Danny'ye yardım etmek ve onunla ilgilenildiğinden emin olmak için evde her zaman en az iki kişinin onunla birlikte kalmasını sağlamışlardı. Ne yazık ki sabah bulantıları konusunda hiçbir şey yapamamışlardı.

Ya da yorgunluktan.

Azgın hormonlar.

Doymak bilmeyen

iştah.

Spontane ağlama.

Ve hamilelikle birlikte gelen ve ailesindeki erkekleri ana tavuğa dönüştürmeyi başaran yüzlerce başka sorun. Çılgık atarak kaçmak istediklerinin belli olduğu zamanlarda bile ona bakmak için ellerinden geleni yapmışlardı. Harikaydılar ama tüm yardımlarına ve bebek bakıcılığına rağmen yine de bitkin düşmüştü ve Danny hastaneden taburcu olduğundan beri bu durum değişmemişti.

Hatta şimdi daha da bitkin düşmüştü. Sanki bir an Danny'nin tekerlekli sandalyesine oturmasına yardım ediyor ve taburcu belgelerini bekliyordu, sonra da Danny ailesinin yardımıyla onu kaçırıyor, Nevada'ya götürüyor, Vegas'a gizlice sokuyor ve onunla evleniyordu. Oradan da onu, kalan son enerjisini de tüketen bir balayına götürmüştü ama inanılmazdı.

Nihayet eve döndükten sonra işler daha da telaşlı hale gelmişti. Danny'nin tekerlekli sandalyesiyle dolaşabilmesi için düzenlenmesi ve ayarlanması gereken yeni bir evleri vardı. Bunun da ötesinde, kütüphaneyi işletiyor, Danny'nin tüm randevularına gittiğinden emin oluyor, iyi olduğundan emin olmak için tüm gün kütüphane ve ev arasında gidip geliyor ve bebekler için bir şeyler ayarlamaya çalışıyordu.

Çok yorgundu.

"Git bir duş al. Ben iyiyim," dedi Danny ona güven verici bir gülümsemeyle.

"Sadece birkaç dakika sürecektir," diye söz verdi Jodi ona, eğilip yanağından öpebilmek için. Adam tekerlekli sandalyesini iterek oturma odasına doğru ilerlerken ona göz kırptı ve Jodi'yi orada öylece bıraktı, ihtiyacı olan her şeyi aldığından emin olmak için onu takip edip etmemesi gerektiğini merak ediyordu.

Başını iki yana sallayarak kendini yatak odalarına doğru yürümeye ve birkaç adım ötedeki inanılmaz rahat yatağı görmezden gelerek kıyafetlerini çıkarmaya zorladı. A

Duş alması gerekiyordu ve daha da önemlisi, duş alması uyanmasına yardımcı olacaktı, böylece markete gidip Danny'nin ilaçlarını alabilecek, eve gelip akşam yemeğini hazırlayabilecek, çamaşırları yıkayabilecek ve Danny'nin duşuna yardım etmeden önce yarın öğle yemeği için ona uygun bir şeyler hazırlayabilecekti.

İ geçirerek önündeki uzun geceye razı oldu ve duşu açtı. Suyun ısınması için bir dakika bekledi ve ısındığında elini duvara koydu ve dikkatlice küvete doğru ilerledi. Ayağını küvetin dibine yerleştirdi ve-

Kaymış.

Kendini öne doğru düşerken bulduğunda ancak irkilerek bir nefes alabildi ve-

Aniden sevdiği adamın kollarında.

"şşşt, Tinkerbelle, sorun yok," dedi dudaklarını onunkilere değdirerek.

Ağzını sadece hıkırmak ve başını sallamak için açtı çünkü iyi değildi. Çok yorgundu ama ağlamasının nedeni bu değildi. Danny ayaktaydı. Danny ayaktaydı ve onu kollarının arasında tutuyordu.

Ayrıca tamamen çıplaktı.

"Sana sürpriz yapmaya çalışıyordum," dedi Danny alaycı bir gülümsemeyle ve onu dikkatle kollarına alıp yatak odalarına götürdü.

"Evet, yle yaptın," dedi histeri sınırında bir hıçkırıkla, kollarını ona dolayıp sıkıca sarılırken.

"Babam yarın doktordan her şey yolunda diyene kadar beklememi önerdi ama bekleyemezdim," dedi ve onu yatağa yatırırken alnına bir öpücük kondurdu.

Jodi kendini onu bırakmaya zorlarken sulu bir gülümsemeyle "Sevindim," dedi.

"şimdi," dedi Danny, onun yanına oturup bir elini karnına koyarak, "seninle ben ilgileneceğim."



"Kimsenin benimle ilgilenmesine İHTİYACIM YOK," dedi Jodi hayatında duyduğu en acınası ses tonuyla. "Ben iyiyim," dedi küçük yalancı.

"Çok kötü," dedi Danny, dikkatle onun yanına uzandı ve bacakları ve sırtı itiraz ettiğinde bir irkilmeyi bastırdı, ama karısıyla ilk kez kendi başına yatağa girip onu kollarının arasına alabildiğinde bunu fark edecek kadar değil. "Uyu artık, Tinkerbelle."

"Ama-"

"Uyu."

İnatla başını salladı ve oturmaya çalıştı, ama adam ona izin vermedi, hele de ona bebek bakıcılığı yapmayı planladığını bildiği halde. Onun için yaptığı her şeyi, söyleyebileceğinden çok daha fazla takdir ediyordu ama o günler artık geride kalmıştı. Henüz yüzde yüz iyileşmiş değildi ama artık siktir et diyebileceği ve karısıyla ilgilenebileceği bir noktadaydı.

Bu işi aceleye getirmesinin bir daha asla koşamayacağı ya da aceleye getirdiği için amcasının saha şefi olması için yaptığı iş teklifini kabul etmek zorunda kalacağı, sırtındaki şişkin diskleri mahvedeceği ve hayatının geri kalanında bir galon sudan daha ağır bir şey kaldıramayacağı anlamına gelip gelmediği umurunda bile değildi. Çok yorulmuştu ve ona ihtiyacı vardı. Kendi işlerini bir kenara bırakıp onunla ilgilenmesine ihtiyacı vardı ve o da tam olarak bunu yapacaktı.

"Uyu artık, Tinkerbelle," dedi Danny, arkasına kıvrılabilmesi için onu nazikçe yan yatırarak.

"Ama markete gidip ilacını almam gerekiyor ve-"

Danny onun kürek kemiklerinin arasına bir öpücük kondurarak, "Hayır," dedi, "dinlenmen gerek tatlım. Sadece dinlen."



"HANGİ YATAK ODASINI ALIYORUM?" Duncan bir kutuyu daha yırtıp açarken sordu.

"İstersen ustayı alabilirsin," dedi Danny, Jodi'nin tüm ilaçlarını sakladığı mutfak tezgahına doğru hızlı adımlarla yürürken bir elini sırtına bastırarak. Büyük ağrı kesicileri görmezden geldi ve Advil sıvı jel şişesini kapıp dördünü kuru kuru yuttu.

"Emin misin?" Duncan Advil şişesine bakarak sordu ama bir şey söylemedi.

"Evet, bir süre ihtiyacımız olmayacak," diyen Danny buzdolabına doğru yürüdü ve karısının kendisi için hazır tuttuğu buz torbalarından birini alıp sırtının alt kısmına bastırdı. "Merdivenleri tırmanmasını istemiyorum."

"İyi fikir," diye başını sallayarak onayladı Duncan, açmak için bir kutu daha alırken. "Neden gidip biraz uzanmıyorsun?"

Bunu yapmaya ne kadar çok ihtiyacı olduğundan nefret ediyordu ama sırtını ciddi bir şekilde mahvederse her şeyin daha da kötüleşeceğini biliyordu. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara," dedi Danny, mutfak kapısına doğru ilerlerken yolda durup küçük kardeşini tek koluyla kucakladı. "Teşekkür ederim."

Duncan sarılmaya karşılık vererek, "Lafı bile olmaz," dedi. "Git biraz dinlen. Ben hallederim."

Danny başını sallayarak kardeşini bıraktı ve yatak odasına doğru uzun yolculuğuna devam etti. Duvara dayadığı tekerlekli sandalyesinin yanından geçerken, yoluna devam etmek için kendini zorladı. Bir iniltiyi bastırarak gömleğini çıkardı, pantolonunu ve boxer'ını indirdi. Yavaşça yatağa geri süründü ve karısının arkasına kıvrıldı.

Kolunu ona doladı, omzunu öptü ve zihnini acıdan uzaklaştırarak yavaşça nefes verdi.



Ondan iki ay sonra.

"UYANMAK ZORUNDA DEĞİLSİN," dedi Jodi, çok büyük göbeği sayesinde düşmemeye dikkat ederek kayarken ve yavaşça kendini onun ereksiyonuna dayarken.

Danny uyukulu bir şekilde kıkırdadı ve gözlerini yavaşça açarken ona uzandı. Onu yönlendirmek için kalçalarını nazikçe kavradı. "Bekleyemedin mi?"

Dudaklarını yalayarak başını salladı ve kendini sabitlemek için uzanıp adamın kollarına tutundu. "Çok uzun sürdü," diye inledi Jodi, ona tutunarak kendini kaldırdı ama sonra tekrar aşağı kayd.

Çok iyi hissettirdi.

Geçtiğimiz iki ay boyunca daha fazla dinlenebilmişti, stresi neredeyse yok olmuştu, Danny çok daha iyiydi ve nihayet hamile olmanın tadını çıkarabiliyordu. Ne isterse yiyor, ne zaman isterse uyuyor ve ne zaman isterse bunu yapıyordu ki bu da kuşkusuz çok fazlaydı.

Kütüphanedeki işinden ayrılmıştı ve bu da stresini biraz olsun azaltmıştı. Tamam, kütüphaneden ayrıldığı söylenemezdi ama Danny ağlamayı kesmediği için onu almaya çağırılmıştı. İşinden nefret ettiğinin farkına varması biraz moralini bozmuştu. Yüksek lisans derecesini aldığıında, bunu kütüphanenin Kent Konseyi'ne biraz gelir sağlayabilmesi için işletmek zorunda kaldığı kahve barında satmak üzere Fransız kavurması ile Arap kavurması arasında karar vermek için kullanmak zorunda kalacağını hiç düşünmemişti.

Nefret etmişti.

Danny bir ay önce onu almaya geldiğinde, derin bir iç çekmiş ve onun için işi bırakmıştı. Sonunda o yerden kurtulduğu için o kadar mutluydu ki onunla tartışmadı. O da

onu eve getirmesine izin verdi, yatağına yatırdı ve onunla birlikte kıvrılıp sonraki iki günü uyuyarak geçirdi. İki gün sonra sabahın üçünde uyandığında, bir şekilde kendini masasının başında, yıllardır kafasında kurduğu ama bir türlü ciddiye almadığı o tarihi aşk romanını yazarken buldu.

Şimdi...

Şimdi başka bir şey yapmayı hayal bile edemiyordu ve Danny sayesinde buna gerek kalmamıştı. Bu konuda inanılmaz derecede destekleyici olmuştu. İsteddiği her yerde çalışabilmesi için ona bir MacBook bile almıştı. Bir oyun odasına dönüştürmeyi planladığı eski çalışma odasını, çocukları doğduktan sonra da çalışmaya devam edebilmesi için geniş ve rahat bir oturma alanı ve bebekler için oyun alanı olan bir ofise dönüştürmüştü. Çok tatlı bir adamdı, harika bir kocaydı ve onun inanılmaz bir baba olacağından hiç şüphesi yoktu.

"Kitabın için daha fazla araştırma mı?" Danny, kollarını ona dolayabilmek ve yavaşça üzerinde sallanırken ona sarılabilmek için oturarak sordu.

"Mmmhmmm," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. "Sen çok yardımsever bir adamsın."

"Elimden geleni yapıyorum," dedi aralarına uzanırken ve-

"İşte bu kadar!" Duncan yatak odasının kapısını ardına kadar açarak duyurdu. "Taşınıyoruz!"

"Defol git buradan!" Danny bağırды, yorganı kaptı ve onu örtmek için yukarı çekti, çünkü şu anki durumunda kucağından atlayıp saklanacak durumda değildi ve şu anda gerçekten, gerçekten saklanmak istiyordu.

Danny'ye kendisini yataktan atması için yalvarmak üzere ağzını açmıştı ki, kokuyu duydu ve hemen ağzını kapattı. Yorganı tutup başının üzerinden tamamen çekti ve yüzünü Danny'nin göğsüne gömdü.

Tinkerbelle, ve bu kokuşmuş kokuyu engellemeye yeteceğini umuyordu.

"Neden her tarafın çöp içinde?" Danny öğürmemek için kendini zor tutarken sordu.

"O kadın!" diye homurdandı normalde sevimli ve düşünceli olan kayınbiraderi ve gülümsemesine neden oldu.

"Yeni komşunla bir sorunun mu var?" Danny, gülmemeye çalışarak dudağını ısırırken eğlenmiş gibi bir sesle sordu.

"Senin için gidip annesiyle konuşmamı ister misin?" diye sordu alaycı bir ses tonuyla ve kız kıkırdadı.

"Senden nefret ediyorum, seni kalpsiz piç!" Duncan kapıyı arkasından çarparken dramatik bir şekilde bağırdı.

Yorganı başından iterken mutlu bir şekilde iç çekti. "Yeni komşularımızı seviyorum."



Oyun Planı'nı okuduğunuz için TEŞEKKÜRLER. Umarım siz de Danny ve Jodi'nin hikâyesini okurken en az benim kadar keyif almışsınızdır. Onların hikayesini okumak için ayırdığınız zamana gerçekten minnettarım. Eğer vaktiniz varsa ve Oyun Planı'nı duyurmak isterseniz, gerçekten minnettar olurum. Teşekkür ederim!

Son çıkan kitaplarımdan, ücretsiz indirmelerimden veya her hafta bültenim aracılığıyla yayınladığım haftalık Günlüklerimden haberdar olmak isterseniz, bunu buradan yapabilirsiniz:

[R.L. Mathewson Haber Bülteni](#)